

СРЯДА, 14 ЯНУАРИ 2009 г.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: гн RÖTTERING

Председател

1. Откриване на заседанието

(Заседанието бе открито в 9,05 ч.)

2. Внесени документи: вж. протокола

3. Представяне на програмата на чешкото председателство (разискване)

Председател. – Следващата точка е изявление на Съвета относно представянето на програмата на чешкото председателство.

Бих искал да приветствам с добре дошъл в Европейския парламент председателя на Съвета и министър-председател на Чешката република Mirek Topolánek. Добре дошли, гн Topolánek.

(Ръкопляскания)

Бих искал също да приветствам с добре дошъл председателя на Европейската комисия José Manuel Durão Barroso.

Госпожи и господа, всички знаем, че да поемеш председателството, е сериозно предизвикателство и аз знам, че за министър-председателя гн Topolánek е не само интелектуално, но и емоционално ангажиращо, предвид неговия политически опит през годините на комунизма, да представи доклада си за Европейския съюз като негов представител.

Това е второто председателство (първото беше на Словения), поето от държава, която се присъедини към Европейския съюз на 1 май 2004 г. Сигурен съм, че мога да кажа от името на всички вас, госпожи и господа, че чешкото председателство се ползва с пълната ни подкрепа и че възнамеряваме да направим всичко по силите си да осигурим едно успешно за Европейския съюз председателство в този труден период.

Предвид това, гн Действащ председател на Съвета и гн Министър-председател, бих искал да Ви покана да направите Вашето обръщение към залата. Още веднъж, добре дошли в Европейския парламент.

(Ръкопляскания)

Mirek Topolánek, действащ председател на Съвета. – (CS) Гн Председател на Европейския парламент, г-н Председател на Европейската комисия, госпожи и господа, днес за първи път се изправям пред вас в качеството си на председател на Европейския съвет. Чешката република поема лидерството на ЕС след Франция, което аз смятам за повече от символично. Франция изигра важна роля в раждането на съвременната чешка държава. Френският двор е мястото, където е израснал найвеликият ни крал, императорът на Свещената римска империя Карл IV. Следвайки модела на Сорбоната в Париж, той основава университета в Прага, една от изтъкнатите институции на европейското знание. Ето защо ние сме свързани с Франция както посредством реализирането на нашите национални стремежи, така и в популяризирането на универсалните европейски ценности.

Също както не е било лесно да се основе университет в Бохемия, който да се сравнява със Сорбоната, така и за нас не е лесно да поемем председателството на ЕС от Франция. Виждам само един начин да изпълним с чест тази задача. Неслучайно избрах средновековен монарх като пример за връзката ни с Франция и европейските ценности. В политиката си Карл IV не е могъл да се придържа към една тясно чешка позиция, а напротив, той е трябвало да обединява и представлява една цяла многообразна империя.

В известен смисъл Европейският съюз следва традицията на този средновековен универсализъм – ако не с друго, то поне с факта, че поставя един общ морален кодекс и обща законодателна основа над интересите на местната власт. Говори се и за един втори Европейски съюз, бюрократичен, технократски и бездушен, но аз вярвам в първата Европа – Европа на свободата, справедливостта, идеите и правилата.

В тази вселена от ценности, в която законът стои над индивида, размерът на една държава няма значение. Това, което е от значение, е способността да служиш на една обща идея. Ролята на държавата, която председателства ЕС, не е нито да преследва интересите си, нито да взима решения. Ролята ѝ е да направлява и вдъхновява разисквания. Днес аз не стоя пред вас като министър-председател на Чешката република, а като председател на Европейския съвет. Възгледите, които ще представявам тук през следващите шест месеца, няма да бъдат моите лични възгледи или тези на чешкото правителство. Те ще бъдат резултат от консенсус между 27 държави, изпълнен в заключенията на Европейския съвет.

Не мога да си представя да застана пред вас по друг начин. Разбира се вие, като пряко избрани членове на Европейския парламент, имате правото да ме питате за всичко и ако проявите интерес, винаги с радост ще изложя мнението си или ще обясня чешката позиция; аз обаче не смятам това за жизненоважно. Европейският съвет е арена на националните интереси и той бе замислен като такъв в рамките на необходимата сложна система на проверки и преценки на европейската демокрация. Основната мисия на Съвета обаче е да търси допирна точка, приемлив за всички компромис. Аз винаги ревностно, решително и коректно ще се придържам към това.

В Европейския съюз казват, че чехите винаги са недоволни от нещо. Че сме мърморковци, от които останалите трябва да се страхуват, че сме народ от хусити и заклетии шовинисти. Принципно не мога да се съглася с подобен род критики. Както първият ни президент, T.G. Masaryk, съм убеден, че „чешкият въпрос“ всъщност е европейски въпрос и че той винаги се е развивал в общоевропейски контекст, в съзвучие с общите европейски ценности и успоредно с развитието на останалите държави.

Както Masaryk е написал преди сто години във второто издание на своя „Чешки въпрос“: „Възраждането на нашата национална литература и език съвпадна по време с възраждането и новите процеси във всички европейски нации. Това означава, че нашето възраждане не бе толкова изолирано и резултат на чудо, както се твърди обикновено, а бе част от общоевропейската тенденция“.

Смятам, че тези думи са актуални и днес, когато Европейският съюз като цяло и отделните държави търсят ново лице за Европа. Лице, което да отразява традиционните европейски ценности и което да гледа смело напред към третото хилядолетие. Лице, което да отговаря на мотото на Съюза „*In varietate concordia*“, израз на единство и в същото време на многообразие. Както и през 19и век, чехите влизат в този дебат като млада и малка държава-членка. Както и тогава обаче, ние се смятаме за отдавнашна част от голямото семейство на гордите европейски нации.

През следващите шест месеца ще имаме възможността да демонстрираме в пълна степен отношението си към европейската интеграция. Чешкото председателство идва в година, която е важна по редица причини. През тази година се чества петата годишнина от историческото найголямо разширяване на Европейския съюз през 2004 г., което бе символичната и фактическа кулминация на успешния процес на обединяване на разделения порано континент; тази година Европа отбелязва и 20 години от падането на „железната завеса“, което позволи на държавите от бившия Съветски блок да се върнат към свободата и демокрацията.

През 2009 г. ще бъде отбелязана и 30ата годишнина от първите преки избори за Европейски парламент, представен във ваше лице. В триъгълника на институциите на Европейския съюз Парламентът е този, който смятаме за източник на пряка политическа легитимност. Европейският парламент е единствената пряко избрана институция на Европейския съюз и след нееднократните призови за намаляване на така наречения „дефицит на демокрация“ неговата власт нараства през десетилетията.

И накрая, тази година се отбелязват 60 години от основаването на НАТО, който е найважният трансатлантически отбранителен съюз. НАТО е проявлението на равнище сигурност на евро-атлантическите връзки, които потвърждават актуалността на ценностите на нашата европейска цивилизация от двете страни на океана.

2009 г. ще бъде година не само на значими годишнини, но и на сериозни и трудни предизвикателства. Трябва да продължим да търсим решения на институционалните проблеми. Международната роля на Европейския съюз ще бъде поставена на изпитание както от все още нерешения конфликт в Грузия, така и от новото ескалиране на напрежението в Близкия изток. Накрая, въпросът за енергийната сигурност отново спешно изисква нашето внимание. Освен вече планираните ни задачи, ние, както и френското председателство, ще трябва да се справяме с нови събития. Никога не можем да изключим възможни изненади.

Държавата, която председателства Европейския съюз, не може да влияе на неговия дългосрочен дневен ред или на появата на нови проблеми. Това, на което може и трябва да повлияе, е изборът на приоритетите на председателството; и както е прието, възнамерявам да изложя тези приоритети тук.

Първата ни грижа бе да гарантираме, че тези приоритети не само представят чешката гледна точка, но и отразяват последователността на процесите в ЕС, както и позициите и идеите на отделните държави-членки и политическите тенденции. Това бе машабна и консенсусна, а не конфронтационна и едностранна задача. Въпреки че, разбира се, е невъзможно всички да бъдат напълно удовлетворени от тези приоритети, смятам, че всеки един от вас може да намери в нашата програма нещо, с което да се идентифицира.

В същото време по никакъв начин не крия факта, че председателството предоставя на Чешката република, както и на всяка друга държава-членка, възможност да привлече вниманието към области, в които нашето специфично ноу-хау ни позволява да допринесем с нещо за Европа. Кой са тези области?

Като страна, зависеща от вноса на нефт и газ, и държава от бившия Източен блок напълно осъзнаваме важността на енергийната сигурност като предпоставка не само за икономическо благоденствие, но и за свободна и независима външна политика.

Като нова държава-членка с тоталитарен опит нашето членство в Общността е от голямо значение за нас и считаме за наш морален дълг да засилим сътрудничеството с тези, които останаха извън нея. Както Франция използва своето ноу-хау по отношение на Средиземноморието, така и ние искаме да убедим Европейския съюз във важността на Източното партньорство.

Третата област, в която можем да допринесем и която бих искал да спомена тук, е нашият опит с кризата в банковия сектор, която преживяхме в края на 90те години. Можем да дадем своя принос към настоящото разискване с препоръки и експерти. Благодарение на стабилизирания си финансов институции днес ние сме една от малкото държави, на които не се наложи да вливат пари на данъкоплатците за спасяване на засегнатите от финансовата криза банки.

Приоритетите на нашето председателство отразяват чешкото ноу-хау, спазват последователността на развитието на ЕС и са добре съобразени със съществуващите проблеми.

Както вероятно знаете, мотото на нашето председателство е „Европа без бариери“. Бих искал да добавя към него подзаглавието „Европа на правилата“. Тази идея добива ново значение в днешната трудна политическа и икономическа ситуация. Смятаме, че само една Европа, която се възползва максимално от своя икономически, човешки и културен потенциал, може да се задържи, икономически и политически, в условията на световна конкуренция. Това е двойно по-вярно по време на криза.

Пълното развитие на потенциала на Европа се възпрепятства от редица вътрешни бариери, които трябва да се опитаме да премахнем. Мисля си например за последните останали пречки пред пълното упражняване на четирите основни свободи на Европейския съюз от всички държави-членки – ненужната административна тежест за предприемачите или липсата на връзки между енергийните мрежи, което е пречка пред подобряването на енергийната сигурност и развитието на вътрешния енергиен пазар.

От друга страна, една Европа без бариери не може да бъде Европа без правила и граници. Премахването на вътрешните бариери трябва да върви ръка за ръка със защитата от незаконни дейности, които заплашват безопасността и интересите на европейците, особено в областта на интелектуалната собственост и нелегалната имиграция. Единствено ясно начертани граници ще ни позволят да играем поактивна роля в събарянето на външните бариери, например в международната търговия, за да можем да се възползваме по-добре от потенциала и сравнителните преимущества на европейските държави.

През шестте месеца на своето председателство Чешката република ще се стреми към постигането на тези всеобхватни цели чрез изпълнението на три основни програмни области, „трите „Е“ на чешкото председателство“: 1. Европейска икономика, 2. Енергетика, 3. Европейския съюз в световен план. С леко преувеличение може да се каже, че тези три „Е“ в началото на годината се превърнаха в две „Г“: Газ и Газа. Във физиката „Е“ означава енергия, а „Г“ е знакът за гравитационно ускорение. Двете „Г“ са сериозно усилие за всеки, който се нуждае от раздвижване.

Бих могъл да говоря с часове за отделните приоритети и задачи; но досегашните резултати на чешкото председателство са много поважни от всякакви думи. Днес е 14 януари, което означава, че сме начело на председателството от две седмици. През този период успяхме да намерим политическо решение на сложния проблем с руския газ и да договорим споразумение между двете страни в спора. Посетихме и района на Близкоизточния конфликт начело на европейска делегация. Делегацията приключи труден кръг от преговори с всички заинтересовани страни и постигна първите си успехи с откриването на хуманитарен коридор до Газа.

Всичко това се случи в момент, в който бяхме изправени пред трудна ситуация у дома заради реорганизация на правителството и бяхме подложени на атаки от страна на опозицията, която безотговорно саботира чешкото

председателство на Европейския съюз и взе външнополитическите ангажменти на страната за заложник в един вътрешнополитически спор. Смятам, че въпреки това постигнатите от нас резултати са повече от адекватен отговор на гласовете на съмнение, които твърдяха, че Чешката република, по обективни и субективни причини, не е подготвена за задачата да оглави ЕС.

Сега да разгледаме поподробно отделните области:

Първото „Е“: Европейската икономика

Чешкото председателство ще настоява главно за пълно прилагане на заключенията на декларацията от срещата на върха на Г20 през ноември 2008 г. и заключенията на Европейския съвет от декември 2008 г. Съгласно тези заключения ключовата предпоставка за успех е да се предотврати прекомерното регламентиране и да се избегне протекционизма – или, с други думи, да се придържа към първичното законодателство на ЕС и установените правила. ЕС не трябва да се изолира от света; напротив, той трябва да се стреми да бъде възможно найотворен в световната търговия и да извлече максимална полза от това.

Тук е уместно да спомена думите на моя приятел Joseph Daul от Групата на Европейската народна партия (Християндемократи) и Европейските демократи: „Сегашната икономическа криза не е поражение на капитализма, а поскоро плод на политически грешки и липса на правила за надзор на финансовите пазари“.

Приоритетни задачи ще бъдат прегледът на Директивата за капиталовата адекватност на инвестиционните посредници и кредитните институции, приключване на преговорите по Директивата, регулираща застраховането, Регламентът относно дейността на рейтинговите агенции и Директивата за институциите за електронни пари. Председателството ще настоява и за преглед на регламента за плащанията в евро и, не на последно място, за бързо и щателно прилагане на пътната карта на Съвета по икономически и финансови въпроси, която бе приета в отговор на кризата на финансовите пазари. В същото време от жизнено значение е щателно да анализираме възможностите, които предлага действащото законодателство, и да се възползваме максимално от тях.

Само един икономически силен и влиятелен Европейски съюз може да успее да намери решение на значимите проблеми на световната политика, сигурността, търговията и защитата на околната среда. Затова председателството трябва да се посвети на изпълнението на Европейския план за възстановяване на икономиката, като акцентира върху включването му в рамката на Лисабонската стратегия: след краткосрочните инструменти за укрепване на икономиката трябва да бъдат пуснати в действие инструментите за средносрочни и дългосрочни структурни реформи.

Пример за тези важни структурни реформи е общата селскостопанска политика. Ключът е определянето на еднакви условия за всички държави-членки на ЕС при извършването на преки плащания – както по отношение на платените суми, така и по отношение на системата за плащане (премахване на историческите несъответствия, отчитане на различията в селското стопанство между отделните държави-членки). Чешката република иска да включи този аспект в разискването за бъдещето на общата селскостопанска политика след 2013 г.

В дългосрочен план найдобрата защита срещу унищожителния ефект от евентуални бъдещи кризи е да повишим конкурентоспособността на ЕС. Както казах порано, става въпрос за пълно отстояване и упражняване на четирите основни свободи, на които се основава ЕС. Към тях бих добавил още една, „пета свобода“ – свободното движение на знание, което е един вид връщане към средновековния универсализъм, който споменах.

Важен фактор за повишаване на конкурентоспособността е подобряването на качеството на регулиране, включително намаляване на регулационната тежест с цел улесняване на бизнеса, особено за малките и средните предприятия. Чешката република е категорична по този въпрос.

В областта на външната търговия председателството поставя акцент върху подновяването на разискванията в СТО. Тук отдаваме голямо значение на успешното приключване на Програмата за развитие от Доха (ПРД). ПРД е инициатива за постигане на прозрачна либерализация на търговията на многостранно равнище, което ще донесе дългосрочни ползи. Ако разговорите по ПРД се прекратят, председателството ще се опита да даде ход на обсъждания на многостранните търговски инструменти и ще подкрепи ускоряването на разискванията в рамките на други програми на СТО.

Не трябва да забравяме инвестициите в образование, научна и развойна дейност и иновации, наред с необходимостта от подобряване на регулаторната среда и намаляване на административната тежест. Тук ще цитирам председателя на Групата на социалистите в Европейския парламент Martin Schulz: „Европа не може да се конкурира успешно с останалите световни региони по ниски заплати и социални стандарти, а по

технологични иновации, повисоко качество на работа и компетентност и знания на своето население“. Аз напълно подкрепям това мнение.

Второто „Е“: Енергетиката

Вторият приоритет, както и първият, се вписва в контекста на настоящите процеси. Бих казал дори още по-наложително и спешно. Световната криза може да отслаби Европа в краткосрочен план; но енергийният недостиг, който ни заплашва, би подкопал незабавно и в дългосрочен план не само европейската икономика, но и нашата свобода и сигурност. Чешкото председателство със сигурност ще продължи усилията си да осигури на Европа сигурна, конкурентна и устойчива енергия.

В областта на енергийната сигурност бихме искали да се съсредоточим върху три аспекта: първо, приключване на Втория стратегически енергиен преглед, в това число и анализ на средносрочното търсене и доставки на енергия в ЕС, и въз основа на това идентифициране на подходящи инфраструктурни проекти. Второ, завършване на Директивата за поддържане на минимални запаси от суров нефт и нефтопродукти, където подкрепяме увеличаване на задължителните минимални запаси от 90 на 120 дни. Трето, реформиране на трансевропейските енергийни мрежи (TENsE); законодателният пакет за енергийната сигурност, одобрен от Комисията през ноември 2008 г., включва и Зелената книга за европейските енергийни мрежи. Не помалко важно е и укрепването на инфраструктурата на територията на държавите-членки, в това число на съществуващите трансгранични връзки, както и изграждането на нови енергийни мрежови връзки. Надяваме се да получим подкрепата на Европейския парламент за всички съответни законодателни актове.

Естествено, ние се интересуваме и от диверсифицирането на пътищата за доставка и пренос. Очевидно изграждането на газопровода „Набуко“ например е въпрос с найвисока степен на приоритетност, а подкрепата за изграждането на нови газопроводи е също толкова важна. Освен това трябва да положим усилия за диверсифициране на енергийния микс, в това число реабилитиране на ядрената енергетика и инвестиране в нови технологии.

Като пример за нашата способност да постигнем реална енергийна сигурност бихме посочили споразумението, което постигнахме за създаване на механизъм за мониторинг на преноса на руски газ. Целта бе да възстановим основното доверие между Руската федерация и Украйна и да постигнем елементарна прозрачност по въпроса. Успяхме да убедим Русия и Украйна да подпишат единен документ, за да може доставките към ЕС да бъдат възстановени.

Сега ЕС трябва да вземе решения и мерки, за да гарантира, че в бъдеще тази криза няма да се повтори със същите последици за държавите-членки. Трябва да се повиши прозрачността в газовия бизнес, а пътищата за доставка и доставчиците да бъдат диверсифицирани. Енергийният микс на държавите от ЕС трябва да бъде диверсифициран. Трябва да помислим сериозно за разработване на побезопасна ядрена енергетика. Изграждането на инфраструктура в ЕС трябва да бъде осъществено с бързи темпове, за да се осигурят ефективни връзки между държавите-членки като предпоставка за създаването на ефективен газов пазар.

В областта на вътрешния пазар и инфраструктурата трябва да положим усилия да постигнем ефективна координация между операторите на преносни системи, да завършим изграждането на единен вътрешен пазар на електроенергия и газ и да гарантираме, че пропуските в преносната и транспортна система са премахнати.

По въпроса за законодателните приоритети в тази област искаме да завършим третия пакет за вътрешния енергиен пазар, което означава да приключим прегледа на две директиви и два регламента за електроенергията и газа, чиято цел е да завършат либерализирането на пазара на електроенергия и газ. Целта ни е също да приведем регламентите в пълно действие и да създадем агенция за сътрудничество между енергийните оператори.

Друга област е подобряването на енергийната ефективност, с което шведското председателство иска да се заеме поподробно; това означава, че тройката от председателстващи държави Франция – Чешката република – Швеция ще е разгледала енергийния проблем последователно и от всички страни.

Макар и озаглавен „Енергетика“, този приоритет е неразривно свързан с политиката за опазване на климата. В тази област председателството ще се опита да постигне приемливо в световен мащаб споразумение за определяне на ангажиментите за намаляване на вредните емисии след 2012 г. Това поконкретно означава привличането на САЩ, Индия и Китай, което ще подготви почвата за постигане на широк международен консенсус в Копенхаген в края на 2009 г. Такъв консенсус следва също да отрази настоящите тенденции в световната икономика. В контекста на сегашната икономическа рецесия и кризата на доставките ще бъде изключително важно да хармонизираме изискванията за околната среда, конкурентоспособността и сигурността.

Началото на годината ни напомни, че в рамките на приоритета „ЕС в световен план“ трябва да имаме готовност и за евентуални непредвидени спешни задачи. Новото ескалиране на напрежението между Израел и „Хамас“ налага не само активен подход от страна на самия ЕС, но и координация със значимите световни и регионални фактори. Отново се потвърди, че мир не може да бъде постигнат, докато Палестина не започне да функционира като пълноправна държава, която е в състояние да гарантира реда и законността на територията си, както и безопасността на съседите си.

Поради това, в допълнение към сегашната дипломатическа дейност, Европейският съюз трябва да продължи усилията си за изграждане на палестинска инфраструктура чрез подготовка на силите за сигурност и засилване на правомощията на палестинската администрация. В процеса на решаване на конфликта чешкото председателство иска да се възползва от добрите си отношения както с Палестина, така и с Израел; очевидно е обаче, че без взаимно доверие не е възможен дълготраен мир в Близкия изток.

Порано споменах Източното партньорство. Грузинската криза показва колко е важно ЕС да има стратегия за този регион. Задълбочаването на източното измерение на Европейската политика за добросъседство чрез засилване на сътрудничеството с държавите от региона (преди всичко Украйна), както и с държавите от Южнокавказкия и Каспийския регион, е от голямо значение не само от морална, но и от практическа гледна точка. Това сътрудничество ще ни позволи да диверсифицираме външната си търговия и доставките на енергийни суровини.

Що се отнася до трансатлантическите отношения, очевидно е, че ако не бъдат засилени и развити, ЕС няма да може да изпълнява ефективно ролята си на силен фактор от световно значение, така както Съединените щати в момента не са в състояние да играят независимо тази роля. Можем да постигнем успех в дългосрочен план само ако работим заедно. Затова чешкото председателство ще акцентира върху засилен диалог с представителите на новата администрация на САЩ в ключовите области на икономиката, климата и енергетиката и сътрудничеството с трети държави (Пакистан, Афганистан, Русия, Близкия изток).

От основно значение за авторитета на ЕС в световен план е позицията на държавите-членки при договарянето на ново споразумение за партньорство с Русия. Събитията през последните години и особено през последните месеци, повдигат редица въпроси и подчертават необходимостта от единен подход на ЕС като цяло. Предпоставки за това са доброто разбиране на Русия и извършването на общ анализ, поради което подкрепяме идеята за сътрудничество между експерти по въпросите на Русия от целия Европейски съюз.

По време на чешкото председателство ще продължат и преговорите по разширяването със страните от Западните Балкани и Турция. Западните Балкани не трябва да бъдат забравяни заради икономическите ни проблеми и настоящите международни кризи. Що се отнася до Хърватия, председателството ще направи всичко по силите си да осигури възможно най-скорошно присъединяване на тази държава към ЕС. Положителният пример на Хърватия е необходимо условие за запазване на европейските перспективи на останалите държави от Западните Балкани. Без съмнение трябва да направим всичко възможно да подпомогнем техния напредък в рамките на процеса на стабилизиране и присъединяване.

В рамките на този проект чешкото председателство има готовност да продължи да развива южното измерение на европейската политика на добросъседство и да подобрява отношенията с партньорските държави. Това включва укрепване на отношенията между ЕС и Израел и мирния процес в Близкия изток като цяло – настоящите драматични събития в този регион не трябва да ни разколебават. Напротив, те подчертават необходимостта от намиране на мирно решение.

Не на последно място, приоритетът „Европа в световен план“ включва и областта на вътрешната сигурност. Това се дължи на факта, че по своето естество сегашните заплахи за сигурността все повече засягат вътрешната сигурност. Изграждането на пространство на свобода, сигурност и законност е общ интерес на ЕС, който засяга живота на всички негови граждани. В този контекст председателството ще положи усилия за понататъшен напредък на Шенгенското сътрудничество, на сътрудничеството в областта на полицията и митниците и на сътрудничеството между държавите-членки по граждански и криминални въпроси.

Наясно сме, че краят на нашето председателство ще бъде белязан от изборите за Европейски парламент, една понапрегната политическа атмосфера и необходимостта от приключване на законодателния процес за избраните законодателни актове, така че те да не останат незавършени. Част от нашия дневен ред е и започването на разисквания за новия формат на Европейската комисия.

От чешкото председателство зависи да продължи разискванията с Ирландия за съдбата на Договора от Лисабон. Убеден съм, че е необходимо тези разговори да бъдат водени с необходимия такт и уважение към суверенитета на ирландските граждани. Освен това всичко сочи, че ако в Чешката република бъде проведен референдум за

Договора от Лисабон, той няма да бъде одобрен и там. Необходимо е да се намери решение, което мнозинството от ирландците да могат да приемат. Това без съмнение ще ни помогне и в нашите вътрешнополитически разисквания.

Започнах с думите, че чешкият въпрос е и европейски въпрос. Вероятно няма друга нация, освен чешката, която да е посветила толкова много място, усилия и време на обсъждането на собствената си идентичност. Това, през което преминава Европейският съюз в момента – търсене на своята форма и цел на съществуване, е нещо, което ние много добре познаваме от собствената си история. Затова в качеството си на страна, председателстваща ЕС, ние предлагаме на Общността двеста години опит в търсене на нашата историческа роля, нашето място в семейството на европейските нации.

Чешките отношения с Европа са описани много добре от критика и философ František Václav Krejčí преди повече от 70 години, според който ние смятаме чешката земя за „сърцето на Европа“ не толкова в географски, колкото в културен и интелектуален смисъл. Той казва, че се намираме в самото сърце на континента, където се сливат влиянията на всичките му краища; чувстваме се заобиколени от всички европейски нации, ако не пряко, то поне чрез образната сила на произведенията на културата. А също и че ние казваме това, защото се намираме на кръстопътя на интелектуалните течения, което ни възлага мисията да посредничим, найвече между Изтока и Запада.

Смятам, че тези думи са вдъхновение за нас в началото на 2009 г., когато Чешката република е изправена пред задачата да направлява разискванията в Европейския съюз. Благодаря ви за вниманието.

Председател. – Гн Действащ председател на Съвета, благодарим Ви за Вашия конструктивен и обширен доклад и пожелаваме успех на Вашето председателство!

José Manuel Barroso, Председател на Комисията. – (FR) Гн Председател, гн Действащ председател на Съвета, госпожи и господа, първите няколко дни на 2009 г. не оставят място за съмнение. Следващите шест месеца ще поставят Европейския съюз на изпитание. Европа ще трябва да докаже своята решимост да помогне на своите граждани, работници и делови среди да се справят и да преодолеят икономическата криза. Европа ще трябва да докаже своята солидарност в извънредни ситуации, каквато е внезапното спиране на газовите доставки, пред което сме изправени в момента. Европа ще трябва да демонстрира способността си да използва цялото си влияние навън, за да намери решение на международни конфликти, застрашаващи международния мир, какъвто днес е конфликтът в Газа.

В тясно сътрудничество с действащото чешко председателство на Съвета – бих искал да приветствам с добре дошли министър-председателя гн Topolánek и целия му екип, да им пожелаем успех начело на Съвета и още веднъж да засвидетелствам пълното си доверие в способността на Чешката република да изпълни тази важна роля – в тясно сътрудничество с това председателство и с ЕС Комисията ще се опита да докаже, че Съюзът има сили да се справи с тази задача. Заедно през тези шест месеца ние можем да покажем на европейците защо Европейският съюз е толкова жизненоважен днес. Можем да им покажем защо е в техен пряк интерес да изразят мнението си, като изберат членове на Парламента, които да влязат в следващия Европейски парламент. Нека покажем на нашите съграждани защо Европа се нуждае от предвиденото в Договора от Лисабон засилване на демокрацията и ефективността и защо биха се облагодетелствали от него; нека им покажем и защо сега повече от всякога се нуждаем от Договора от Лисабон, който да се ползва с подкрепата на всички наши държави-членки.

Разполагаме със солидна основа, от която да започнем. През 2008 г. Съюзът показа, че е способен да взема трудни решения, които ангажират обществата ни за години напред. Пакетът за енергията и изменението на климата ясно илюстрира политическата воля на една далновидна и непоколебима Европа. С този пакет ние можем да предприемем стъпки за постигане на амбициозно международно споразумение през декември. През 2008 г. Съюзът доказва и способността си да се приспособява към промените. Той бързо намери начин да реагира на финансовата криза и много бързо постигна споразумение за план за възстановяване, който незабавно да стимулира европейската икономика. Покъсно ще се върна на този въпрос.

Съюзът също така започна 2009 г. сигурен в своя международен авторитет. Съюзът първи прояви готовност да помогне за уреждането на конфликти като този между Русия и Грузия; той няма да намали усилията си да подпомогне сближаването на страните в конфликти като този в Газа; и освен това именно благодарение на Европейския съюз бяха отворени хуманитарни коридори в помощ на народа на Палестина.

Европейският съюз също така вдъхнови курса на действие, който Г20 пое, за да се справи с икономическата криза. Той потвърди пълната си ангажираност с отварянето на пазарите и особено със завършването на процеса за развитие и търговия от Доха, както и с Целите за развитие на хилядолетието, които трудностите на кризата

не трябва да поставят под въпрос. Европа трябва също да продължи да прави всичко по силите си, за да се справи с предизвикателствата на днешния ден, и аз вярвам, че има защо да сме уверени.

В хода на настоящата година Комисията ще продължи да полага всички възможни усилия да гарантира, че няма да изгубим импулса от срещата на Г20 във Вашингтон. За нас е важно да продължим да премахваме пречките пред реформирането на световната финансова система, за което ни се предоставя отлична възможност на срещата на Г20 в Лондон. В Лондон Европейският съюз трябва да говори с един глас и да продължи да демонстрира лидерската си позиция в контекста на реформирането на световната финансова система.

Комисията и тази година ще продължи да предлага важни инициативи, като например да се регулира по-добре начинът, по който функционират финансовите пазари, да стартира нова програма за действие в областта на правосъдието, свободата и сигурността и да предложи нови мерки за приспособяване към изменението на климата. Ще изготвим предложенията си, взимайки предвид прегледа на бюджета. Освен това ще обърнем специално внимание на развитието на икономическата и социалната ситуация и ще вземем всички необходими мерки. Госпожи и господа, вие все още сте в процес на разглеждане на някои много важни предложения. Надяваме се, че ще е възможно те да бъдат приети до края на парламентарния мандат и поспециално благодарение на ангажимента, поет от чешкото председателство. Поконкретно имам предвид предложенията, свързани с икономическата и финансовата криза, със Социалния пакет, с вътрешния енергиен пазар – чиято изключителна важност бе потвърдена от настоящите събития – както и с пакета за телекомите и за пътния транспорт.

В днешния си коментар ще акцентирам върху енергетиката и икономиката. Това са двете области, в които този година гражданите на Европа ще почувстват найсилен натиск. И именно в тези области решителните и ефективни действия на Европейския съюз могат наистина да променят ситуацията.

Проблемът с газа е въпрос, който спешно и категорично се нуждае от вниманието на Европа. Без Европейският съюз да има вина за това, бяхме въввлечени в спора между Русия и Украйна за преноса на газ. Накратко казано, сегашната ситуация е както неприемлива, така и учудваща. Неприемлива, защото потребителите в някои държави-членки от Европейския съюз все още са лишени от газ след цяла седмица без доставки. Учудваща, защото все още сме в същата ситуация ден след като на високо равнище бе подписано важно споразумение с гаранции от страна на руските и украинските лидери, че ще приложат споразумението и ще пуснат газа.

Без да давам оценка на техните намерения, все пак е налице един обективен факт: Русия и Украйна показват, че не са в състояние да изпълнят ангажиментите си към някои държави-членки на Европейския съюз. Факт е, че „Газпром“ и „Нафтогаз“ не са в състояние да изпълнят задълженията си към европейските потребители.

Бих искал да отправя много ясно послание към Москва и Киев. Ако подкрепеното от Европейския съюз споразумение не бъде спазено във възможно найкратък срок, Комисията ще посъветва европейските дружества да отнесат въпроса до съда и ще призове държавите-членки да предприемат конкретни действия за намиране на алтернативни пътища за доставка и пренос на енергия.

(Ръкопляскания)

Съвсем скоро ще разберем дали става въпрос за техническа засечка, или за липса на политическа воля да се спази споразумението. Ще го заявя ясно. Ако споразумението не бъде спазено, това ще означава, че Русия и Украйна повече не могат да бъдат считани за надеждни партньори на Европейския съюз по отношение на енергийните доставки.

(Ръкопляскания)

При всички случаи Комисията ще излезе с още предложения за подобряване на енергийната сигурност в Европа след нашия стратегически енергиен преглед от ноември миналата година.

От жизнено значение ще бъде и изпълнението на пакета за климата и енергията, както и мобилизирането на 5 милиарда EUR от неизползваните средства от бюджета на Общността за изграждане на енергийни връзки и бих искал да благодаря на чешкото председателство за неговата подкрепа за изпълнението на този ангажимент, който бе поет на найвисоко равнище на последния Европейски съвет. Европа трябва да действа незабавно, за да избегне бъдещо повторение на подобен род ситуации.

Нека сега разширя обхвата и разгледам въпроса за икономиката. Всичко сочи, че икономическият климат продължава да се влошава. Безработицата нараства. Обемът на производството продължава да намалява. Ситуацията изглежда ще се влоши, преди да започне да се подобрява. Не трябва да крием сериозността на проблема, но и не трябва да бъдем песимисти и фаталисти. Начертали сме правилните стратегии, които да ни

измъкнат от кризата. Можем да смекчим нейните последици за найуязвимите представители на нашите общества и можем да вземем решения, които да ни изведат в добра позиция, когато излезем от тази криза, а се надяваме, че ние *ще* излезем от нея.

Основен приоритет през идните седмици трябва да бъде да работим заедно, за да превърнем намеренията си в реалност. Планът за възстановяване, който бе предложен от Комисията и подкрепен от Европейския съвет, е верният отговор. Той предоставя достатъчно сериозен стимул, който да окаже влияние върху всяка една държава-членка: близо 1,5 % от БВП на Европейския съюз е значителна сума, ако бъде изразходвана правилно.

Той се стреми към максимална ефективност чрез едновременно постигане на две цели: дългосрочно оздравяване и конкурентоспособност на европейската икономика и необходимостта от краткосрочен стимул за спиране на икономическия спад. Той признава, че това не е абстрактен икономически дебат, а криза, която засяга европейците, тяхната прехрана и благоденствие. Трябва да се потърсят преки решения за социалните последици от кризата.

И накрая, той използва по найдобрия начин европейското измерение чрез подходяща координация, за да гарантира, че действията в една държава-членка ще имат положителен ефект върху останалите и ще доведат до положително взаимодействие.

За да приведем в действие тази програма, се нуждаем от дейната ангажираност на нашето председателство, от подкрепата на отделните държави-членки и на Съвета и от ясен ангажимент от страна на този Парламент. Това на практика означава бързо постигане на споразумение за законовите предложения в този пакет, от ускоряване на използването на структурните фондове до ревизирания Европейски фонд за приспособяване към глобализацията и споразумение за отпускане на 5 милиарда EUR от неизразходваните средства от поети задължения за стратегически проекти, със специален акцент върху енергията и енергийните връзки. Руско-украинската криза показва ясно от всякога, че попълването на пропуските в нашата енергийна инфраструктура ще донесе стратегически ползи за цяла Европа. Това означава ефективно изпълнение на плана за отпускане на стимул от около 200 милиарда EUR за нашата икономика. И разбира се, това означава да продължим да наблюдаваме ситуацията, тъй като, както разбирате, тя може да еволюира.

Докато предприемаме тези краткосрочни стъпки, не трябва да губим от поглед и дългосрочните перспективи. Можем да работим найдобре, ако изходим от някои от успехите, на които се основава просперитетът на Европа, като например вътрешния пазар. Мотото на чешкото председателство „Европа без бариери“ е наистина важно и вдъхновяващо послание, но както каза министър-председателят гн Topolánek, бих искал също да подчертая, че една Европа без бариери се нуждае от правила – европейски правила. Правила, които да осигурят еднакви условия за държавите-членки и икономическите оператори. Правила, които да гарантират, че предимствата на европейската интеграция са еднакво достъпни за всички граждани. Правила, които да осигурят дългосрочна устойчивост на нашия начин на живот.

Ще работим в тази посока в тясно сътрудничество с председателството и с този Парламент, тъй като Европа, към която се стремим и от която се нуждаем, е тази, която съчетава свобода, солидарност и сигурност в интерес на всички европейци.

(Ръкопляскания)

Joseph Daul, от името на групата PPE-DE. – (FR) Гн Председател, гн Действащ председател на Съвета, гн Председател на Европейската комисия, госпожи и господа, едва заело поста си, чешкото председателство е изправено пред значителни трудности и е натоварено с тежката задача да се справи с три големи кризи: продължаващата икономическа и социална криза, газовата криза, която вкара в конфликт Русия и Украйна и сериозно засегна Съюза и неговите съседи, и избухването на нова война в Близкия изток.

Изправени пред тези предизвикателства, единствената позиция, която нашите държави могат да заемат, е да обединят силите си, да покажат солидарност и да предприемат координирани и решителни действия.

С радост отбелязвам, че чешкото председателство, в тясно сътрудничество с Европейската комисия, реагира бързо и единно на енергийната криза, която изправи един срещу друг Киев и Москва. Въпреки че все още не е намерено решение, не можем да приемем да бъдем държани за заложници; трябва да действаме твърдо. Имате право, гн Topolánek и гн Barroso. С включването на енергетиката в трите си основни приоритета чешкото председателство напълно осъзна кое ще бъде едно от главните предизвикателства за Европа през идните години, а именно нашата енергийна независимост и необходимото диверсифициране на енергийните ни ресурси.

Както всички европейски граждани, групата на Европейската народна партия (Християндемократи) и Европейските демократи е дълбоко обезпокоена от този конфликт и от риска, на който той излага европейските държави като цяло. Не можем да допуснем държавите-членки да бъдат държани за заложник в този конфликт и това за пореден път потвърждава спешната необходимост от споразумение за европейската енергийна политика. Затова трябва да помислим сериозно как да намалим зависимостта си и да предприемем стъпки за прилагането на енергийни миксове.

Госпожи и господа, преобладаващата ситуация в Близкия изток ни връща към необходимостта да поемем отговорностите си на международно равнище. Да, Европа е найголемият световен донор на хуманитарна помощ – можем да се гордеем с това и трябва да продължим в същия дух – но сама по себе си хуманитарната помощ няма да реши конфликта между израелците и палестинците.

Това, от което се нуждае Европа, е силна, ясно изразена политическа воля, с достатъчно човешки, военни и финансови ресурси за превръщането ѝ в достоен за доверие фактор на световната сцена. Защо светът е приковал очи върху Barack Obama? Защото Европа все още не е в състояние да предложи неговата визия, идеали и знания. Европа критикува, и с право, едностранчивостта на сегашната администрация на САЩ и ако, както се надявам, нещата се променят при новия обитател на Белия дом, ние ще бъдем ли готови да осигурим своя дял в многостранния подход? Готови ли сме да вложим необходимите военни ресурси не за да започнем война, а за да гарантираме мира? Готови ли сме да вложим необходимите бюджетни ресурси, които да ни осигурят средствата за провеждане на нашата политика?

Гн Topolánek, с право сте включили външните отношения на Съюза в своите приоритети. Сегашните събития дават много примери за неотложността, с която трябва да се реши този въпрос, независимо дали по отношение на Русия, Съединените щати или Близкия изток, да не говорим за Средиземноморието, Балканите, Африка или нововъзникващите икономики. Европейците очакват от Европа да упражни влиянието си на международната сцена; това показват всички проучвания на общественото мнение през последните години. Защо да чакаме?

И последно, действащото председателство ще трябва да се справи с икономическата и социалната криза, като наблюдава изпълнението на националните планове за възстановяване и поведе Европейския съюз на срещата на върха на Г20, която ще се проведе в Лондон през април. Призоваваме чешкото председателство да работи заедно с Европейската комисия за определянето и прилагането, заедно с нашите международни партньори, на правила, които да бъдат наложени на икономическите оператори.

Европейският съюз трябва да защити своя социален модел и социалната пазарна икономика и да насърчи прилагането на система за надзор на световните финансови пазари, подобна на тази, която преобладава в нашите държави. Европа трябва се обедини и да действа решително за справяне както с финансовата, така и с икономическата криза.

Разчитаме на Вас, гн Topolánek, на Вашето председателство, да демонстрирате предприемчивост и да поведете Европа в този труден момент.

(Ръкопляскания)

Martin Schulz, от името на групата PSE. – (DE) Гн Председател и гн Министър-председател, Вие оглавявате последното председателство на Съвета от настоящия мандат на Европейския парламент. Този парламентарен мандат започна с нидерландското председателство, водено от гн Balkenende, и едва ли някой помни какво каза той навремето и какво отговорихме ние. Следователно това, което обсъждаме и постигаме днес, през следващите пет или шест месеца, ще бъде основна предпоставка за висока избирателна активност на европейските избори. Ако хората видят, че ние – председателството, Парламентът и Комисията – сме единни и успешно се справяме с предизвикателствата в една кризисна ситуация, това, убеден съм, ще създаде като цяло една позитивна и конструктивна атмосфера в навечерието на европейските избори.

Поради тази причина ние, групата на социалистите в Европейския парламент, сме заинтересовани от успеха на Вашето председателство. Имах някои съмнения в първите няколко дни на председателството, когато г-н Schwarzenberg каза, че Израел упражнява правото си на самоотбрана и подкрепи една от страните в момент, в който Европейският съюз трябваше да действа като посредник. Той се поправи, което е положителен факт. Гн Topolánek, Вие самият казахте „ние няма да посредничим в газовия конфликт“. Сега Вие се поправихте.

В началото имаше някои проблеми, които сега са преодолени, и това е положителен факт. Ако първоначалните съмнения – и бих искал да подчертая, че гн Barroso беше прав за това – сега всъщност водят до положителни резултати вследствие на Вашата дейност, Вие ще имате пълната подкрепа на нашата група. Това важи и за

речта, която изнесохте тук тази сутрин и която всички ние изслушахме и взехме под внимание с найголяма доброжелателност и с увереност за следващите няколко месеца.

Бих искал да се спра на някои от въпросите, които повдигнахте. Вие цитирахте моя приятел гн Daul – мъдър човек, който обаче не беше прав в този случай – който каза тук, че финансовата криза не е поражение на капитализма. Вярно е, че тя не нанесе поражение на капитализма – за съжаление той все още съществува – а на капиталистите, които години наред ни казваха, че не се нуждаем от правила, тъй като пазарът се саморегулира и сам регулира проблемите. Тези капиталисти претърпяха поражение и когато Вие – който досега бяхте привърженик на политика, подобна на политиката на хората, които казваха, че не се нуждаем от правила – казахте в залата тази сутрин, че се нуждаем от Европа на правилата, не можех да не се съглася с Вас: ние наистина се нуждаем от повече правила, за да се справим и да преодолеем финансовата криза. Гн Topolánek, бих искал да Ви приветствам с добре дошли в клуба на регулаторите в Европа – явно Вие също сте научили урока си.

(Ръкопляскания)

Гн Министър-председател, това е решаващ период в международната политика. Ако Европейският съюз иска да поеме описана от председателя на Комисията световна роля, наред с останалото и в областта на енергийната сигурност или конфликта в Газа, той не може да си позволи да се разпадне; нуждаем се от Съюз на 27те, който да е силен икономически и политически блок. Само ако не допуснем разединение, ще бъдем силни. В крайна сметка силата на другите се крие във факта, че те винаги могат да се надяват европейците да заговорят с различни гласове. Karel Schwarzenberg казва, че Израел действа в самоотбрана, а Louis Michel казва, че държавата нарушава международното право. Ако това представлява Европейският съюз, не е нужно да се преговаря с него.

Ако Русия или Украйна смятат, че едната половина на Европа подкрепя едната, а другата половина другата страна, значи не сме силни. Силни сме, ако имаме силна договорна основа, каквато предоставя Договорът от Лисабон. Ако този договор бъде ратифициран при Вашето председателство от Вашето правителство – което, разбира се, бе достатъчно наказано предвид президента на страната Ви – това би изпратило ясен сигнал, че Европа е силна.

(Ръкопляскания)

Пражкия замък е седалище на Václav Klaus, който ще изнесе реч пред нас през февруари, когато дойде в Брюксел. Пражкия замък бе също така седалище на Карл IV, както министър-председателят отбеляза. Карл IV построи „Златния път“ от Прага до Нюрнберг, което е било изключително постижение за своето време и е целял да свърже хората и народите. Преди да стане германски император със седалище в Прага, Карл IV бе херцог на Люксембург. Затова този период от историята на Пражкия замък бе наистина европейски. Да се надяваме, че Пражкия замък скоро отново ще бъде зает от някой също толкова европейски ориентиран като него.

(Ръкопляскания)

Graham Watson, от името на групата ALDE. – Гн Председател, от името на своята група приветствам действащия председател с добре дошъл. Желаем Ви успех, гн Действащ председател.

Веднъж един известен чех каза, че вече не е новобранец, че от него се очаква да поразява целта, да вкарва голове. Това се отнасяше за Milan Bagoš, но е също толкова вярно и за Вас и Вашите министри. Вашата работна програма излага тези цели.

Относно икономиката казахте, че бариерите на пазара – вътрешния и външния – трябва да паднат и че отговорът на Европа на рецесията не трябва да е един чисто кейнсиански модел на разходи, а трябва да се стремим към почестна конкуренция, либерализация на търговията и посвободно движение на хора и стоки през националните граници.

Това са трудни времена за гражданите на Европа. Вашата рецепта ще бъде оспорена, но не от либералите и демократите. Тъй като опитът на Чешката република – и на много други държави – доказва силата на пазарите да измъкнат хората от бедността.

Относно енергетиката, прав сте да преследвате целите на Стратегическия енергиен преглед, но прегледът и свързаните с изменението на климата цели не трябва да бъдат пределът на нашите амбиции, а поскоро трамплин за достигане на повисоки и „позелени“ върхове, който да изведе Европа на пътя към заменянето на изкопаемите горива с възобновяеми и да среже пъпната връв на нашата енергийна зависимост.

В момента нашите наблюдатели нямат достъп до украинските разпределителни центрове. Русия твърди, че не може да изнася газ, тъй като Украйна не го транспортира, а Украйна твърди, че не разполага с газ за износ, тъй като руснаците са променили трасето за пренос. Междувременно страда промишлеността в Източна и Централна Европа, хора мръзнат в домовете си и се предприеха стъпки за повторно отваряне на атомни реактори, отречени от нашия Съюз като опасни.

Това не е функциониращ енергиен пазар. Това е сценарий за филм на братя Маркс: „Една нощ на студено“ – или поскоро дванадесет нощи, че и отгоре. Така че спрете да говорите за вътрешния пазар на енергия и разработването на възобновяеми източници: използвайте правомощията на председателството си, за да мобилизирате необходимите инвестиции.

Относно ЕС в световен план, ние приветстваме амбициите на Вашето председателство. Европа трябва да играе водеща роля за решаване на конфликтите, подпомагане на развитието и защитата на човешките права.

Но ако наистина искате да засилите капацитета за действие на Европейския съюз, защо отново отложихте ратифицирането на Договора от Лисабон? Ако искате да спрете разпространението на оръжие, защо строите система за противоракетна защита на европейска територия?

(Ръкопляскания)

И ако искате мир в Близкия изток, защо допускате Европа да става за смях с толкова много различни умиротворителни мисии?

С развитието на събитията в Газа за много от нас става все потрудно да останем безпристрастни. Тази зала никога няма да се обедини около една обща позиция, ако се опитваме точно да разпределим вината; грешки могат да се открият и в двете страни, насилието да се осъди и да се потърси незабавно прекратяване на огъня.

Няма извинение за ракетните нападения на „Хамас“, но такава няма и за използването на експлозиви с твърд инертен метал за осакатяване на цивилни.

Мотото на Вашето председателство е „Европа без граници“. Може би неговият автор е имал предвид старата чешка поговорка, според която трябва да се защитаваме не с огради, а с приятелите си.

Гн Действащ председател, ние, Вашите събратя европейци, сме Ваши приятели. Президентът на Вашата страна сравни Европейския съюз със Съветския съюз. Ние все пак не подслушваме лични разговори, както той постъпи с членове от тази зала.

Този, който иска да остане настрана, е свободен да го направи. Това обаче е Съюз на приятели – приятели и равностойни партньори.

Целите на Вашето председателство са смели. Ние ги подкрепяме. Придържайте се към тях и ние ще застанем зад Вас.

(Ръкопляскания)

Brian Crowley, от името на групата UEN. – (GA) Гн Председател, трябва да се насърчат подобри политически и икономически отношения между Европейския съюз и Америка. Надявам се, че председателството на Чешката република ще предприеме стъпки по този въпрос през идните месеци. Америка ще има нов президент следващата седмица и всички ние сме изправени пред сериозни предизвикателства. Със сигурност трябва в найкратък срок да регулираме финансовите пазари.

днес Ви приветстваме с добре дошъл в тази зала, поконкретно приветстваме председателството на Чешката република за това, че поема лидерството на Европейския съюз в критичен момент. От името на нашата група, Групата на Съюза за Европа на нациите, ние също предлагаме подкрепата си за Вашата програма, за да гарантираме, че Европейският съюз, както и държавите-членки в Европейския съюз, говорят с ясен и силен глас.

Много колеги вече говориха за сегашната поредица от кризи и като за начало бих искал да отдам дължимото уважение на Вашето председателство и на председателя гн Barroso за решителните действия, които бяха предприети при възникването на проблема с прекратяването на доставките на газ към Европейския съюз, и то не само защото разпределихме отговорността, но и защото се намесихме незабавно на социално, икономическо и политическо равнище, за да накараме двете страни да разговарят помежду си – нещо, което те порано не успяха да направят.

Ето защо е важно при сегашното председателство да развием идеята за партньорство с Изтока, да отправим погледа си към Изтока и Балканите, тъй като в този момент те са разломните линии в Европейския съюз не само заради политическата им нестабилност, но и заради нашата взаимна зависимост по отношение на енергийната и икономическата дейност.

И накрая, тъй като времето ни притиска, Вие говорихте за петата свобода – свободата на движение на знание. Това знание може да ни даде средствата, от които сега се нуждаем, за да задвижим веригата на иновациите, научната дейност и възможностите, които могат да се открият пред нас. Поради Вашата собствена история – както лична, така и на страната Ви – на тоталитаризъм, свобода и велики постижения в образованието и иновациите, сега всички ние разчитаме на Вас да ни посочите следващата стъпка, която Европейският съюз трябва да направи.

Нека завърша с кратък цитат от John F. Kennedy, който каза в речта при встъпването си в длъжност, че вижда нов хоризонт. Но според него този нов хоризонт не се състои от обещания, а се състои от предизвикателства. Знам, че Вие имате капацитета да се справите с тези предизвикателства.

Monica Frassoni, *от името на групата Verts/ALE*. – (IT) Гн Председател, госпожи и господа, докато ние провеждаме това разискване, над жителите на Газа се сипят бомби. Смятам, че за нас, като членове на Европейския парламент, както и за Съвета и Комисията, основен приоритет трябва да бъде да спрем бомбардировките на жителите на Газа. В този момент смятам това за наш дълг, който стои над и извън задачата ни да решим кой носи отговорността и над и извън различията помежду ни по този въпрос. Следва да отбележа, че нашата група, групата на Зелените/Европейски свободен алианс, има сравнително ясна позиция по този въпрос, която ще изложим този следобед.

Гн Председател, Вие започнахте изказването си, говорейки за Средновековието, една бурна, отдалечена и мрачна епоха с малко светлина, но определено бурна и мрачна. Всъщност, независимо от усилията на нашите коалиционни партньори, ни се струва, че програмата за тези шест месеца носи отпечатък на една, да кажем, леко остаряла визия; ясният отпечатък на един конформистки, краен подход на ненамеса, доминиран от бизнеса и пазара, който днес, гн Председател, вече не е на мода.

Смятам също, че тя демонстрира леко безразличие към необходимостта от политики, закони и инструменти по социалните въпроси, които да посрещнат реалните потребности на гражданите, и е леко неактуална във виждането си за екологичната политика в областта на борбата срещу изменението на климата като разход или пречка, а не като отлична възможност за иновации и устойчив растеж. Тя дори, ако ми позволите, леко залипа към мачизма с твърдението, че е необходимо преразглеждане на целите от Барселона по отношение на помощните структури за деца, естествено, с цел да върне жените вкъщи.

Това е и програма, която разглежда имигрантите единствено като проблем на сигурността, която е насочила погледа си към НАТО, а не към многостранния подход, който все още си играе с ракетния въпрос и реално не акцентира върху това, което е истински важно за нас във външната политика, а именно кохезията: кохезията на нашия Съюз.

Не сме удовлетворени и от факта, че не се споменава такъв важен сектор като борбата срещу дискриминацията, и по този въпрос бих искала да разбера доколко смятате за приоритетно приемането на директива за дискриминацията. За да обобщя, това е програма, която разкрива свят с много опасности и малко възможности.

Споменахте Вашата посредническа роля в конфликта между Русия и Украйна за газа, но от Вашата програма пределно ясно се вижда, че по време на Вашето председателство няма да се предприемат конкретни действия срещу държави като Словакия и България, които се възползват от предоставената им от газовата криза възможност да отворят наново опасни, остарели атомни централи. В допълнение, гн Председател, не забравяйте, че няма безопасна атомна централа; може би ще има след 30, 40, 50 или 60 години – не знам – но в момента такава не съществува. Затова този въпрос няма смисъл да се обсъжда, тъй като е един твърде скъп мираж и определено отклонява вниманието ни от истинските ни приоритети.

Енергийна сигурност и солидарност могат да бъдат постигнати чрез твърди действия, без отвлечане на вниманието, за насърчаване на енергийната ефективност и енергоспестяването, които предоставят широко поле за иновации, заетост и намаляване на потреблението. Това е пътната карта, която трябва да приложим в отговор на газовата война, наред с останалото. Ние отправяме към Вас едно конкретно искане, гн Председател; искаме от Вас да убедите колегите си да поставят в центъра на Европейския съвет тази пролет поемането на обвързващ ангажимент към целта за намаляване на енергийното потребление с 20 % до 2020 г., Пепеляшката на миналогодишния енергиен пакет, и да преразгледате приоритетите си, като направите не толкова повърхностна оценка на взетите през декември решения във връзка с възобновяемата енергия.

Гн Председател, последни думи за бъдещето на Европа: Договорът от Лисабон не е съвършен, но е много странно, че още не сте го ратифицирали. Затова, ако обичате, възползвайте се от тази възможност да ни обясните причината за това и да ни кажете кога ще го направите.

(Ръкопляскания)

Miloslav Ransdorf, *от името на групата GUE/NGL*. – (CS) Действащият председател на Съвета говори за сложния ни исторически опит. Подкрепям мнението, че чешкото председателство е възможност за нас да спомогнем за преодоляване на съществуващото в Европа разделение на Запад и Изток. В романа си „Швейк“ Ярослав Хашек прави каламбур, немско-унгарски каламбур, *kelet oszt, nyugat veszti*, който в свободен превод означава, че Изтокът дава, а Западът взема. Следователно историята се е развила именно по този начин. Вярвам, че имаме възможност да сложим край на това. Смятам, че чешкото председателство ни дава също възможност да се освободим от собствените си догми и предразсъдъци. Като пример за такива догми мога да дам скорошната статия на Václav Klaus, която ни съветва как да преодолеем финансовата криза, като временно занижим социалните стандарти и стандартите в областта на околната среда и здравеопазването, тъй като, по думите му, тези стандарти възпрепятстват рационалното човешко поведение. Бих казал, че е върно обратното, че чешкото председателство трябва да помогне за гарантирането на една социално и екологично ориентирана икономика, тоест икономика, движена от социални и екологични фактори. Бих искал да отбележа, че съм съгласен с министър-председателя гн Topolánek за едно нещо: необходимостта да заложим на потока на иновациите, който да ни изведе от кризата, и необходимостта да създадем – по думите на Richard Florida – креативна класа, която да помогне на икономиките ни да излязат от задънената улица.

Това, което имам предвид е, че всички ние имаме нужда от смелост, за да се променим. Великият немски писател Stefan George казва, че бъдещето принадлежи на тези, които са способни на промяна. Надявам се, че ние ще можем да се променим, да спрем да робуваме на миналото, че ще можем да сложим край на разделенията между Източна и Западна Европа и да формираме едно цяло, освободено от комплекси за превъзходство на САЩ или който и да било друг. Бих искал да приключа изказването си, изтъквайки, че макар и речта на министър-председателя Topolánek да бе изпъстрена с благородни намерения, решения и цели и макар и да е съвсем в реда на нещата чешкото председателство да представи амбициозни проекти – все пак имам една скептична забележка, под формата на афоризъм на полския сатирик Jerzy Lec, който казва, че дори и да отидеш на поклонение, краката ти няма да спрат да се потят.

Vladimír Železný, *от името на групата IND/DEM*. – (CS) Гн Действащ председател на Съвета, няма държава, която да е започвала председателството си при такъв поток от негативизъм или да е била обект на толкова мрачни предвиждания като Чешката република. Особено френската преса полага огромни усилия да опише буреносните облаци, скупчващи се над злочестия Съюз заради това, че вече не е председателстван от някой толкова безкрайно способен като френския президент, а вместо това е бил поет от банда чехи.

Именно тези чехи, които нанесоха такова тежко оскърбление с факта, че още не са ратифицирали Договора от Лисабон, с който няколко големи държави ще узурпират трайно взимането на решения в Съюза. Дори нещо повече, тези чехи имат популярен президент с неприятно остър ум, който не само е против Договора от Лисабон, но може и компетентно да привлече вниманието върху засилващия се демократичен дефицит в Съюза. Точно заради такъв дефицит сваляхме социализма в страната си преди 20 години.

И все пак чешкото председателство преследва умерени цели и разумни приоритети и ще бъде много успешно. Да му пожелаем успех и да му дадем подкрепата си въпреки поставяния ни в неудобно положение вой на чешките социалисти, които отдавна са заменили любовта към родината с пролетарски интернационализъм и днес, инструктирани от социалистическите си господари, жлъчно се опитват да дестабилизируют чешкото председателство. Те не ме интересуват ни наймалко.

Замисълът е чешкото председателство да покаже, че малките държави са неспособни и че е време юздите на Съюза да бъдат поети за постоянно, посредством Договора от Лисабон, от големите, способните и опитните държави. Точно това прави това председателство толкова важно. То ще докаже, че помалките държави са също толкова способни да управляват ЕС. Това, което ги отличава е, че те не страдат от мегаломания, егоцентризъм, истерия относно връзките с обществеността, самодоволна свръхактивност на някои президенти и постоянно самохвалство за несъществуващи постижения.

От цялото си сърце желая успех на министър-председателя Topolánek, заместник министър-председателя Vondra и останалите. Това няма да е просто успех на собствената ми страна; това ще бъде успех на една малка и нова държава. Това е важното послание за Европейския съюз. Нали разбирате, ние също имаме опит в едно отношение. Докато найголемите държави в Европейския съюз живеяха като предсказуеми демокрации и се научиха да се справят само със стандартни ситуации, ние прекарахме половин

столетие при нестандартен тоталитарен режим. Това ни е научило да намираме творчески решения в нестандартни ситуации, което ще ни бъде от полза.

Jana Bobošíková (NI). – (CS) Гн Действащ председател на Съвета на Европейския съюз, госпожи и господа, горда съм от умениято и капацитета за действие, демонстрирани от чешкото председателство по проблема с газовите доставки за държавите от ЕС. И ще се радвам, ако в разговорите за бъдещето на ЕС, тоест, за Договора от Лисабон, действащият председател на Съвета Mirek Topolánek покаже същата решимост, която наблюдавахме в преговорите за газа с Vladimir Putin и Yulia Tymoshenko.

Действащият председател на Съвета трябва да има амбицията да играе ролята на лидер на групата, а не на служител по поддръжката. Гн Действащ председател на Съвета, Вие имате уникалната възможност да покажете, че всички държави, независимо от размера им, са равностойни партньори в Европейския съюз. Ако запазите хладнокръвие, гн Topolánek, можете да влезете в историята.

Имате възможността и правомощията да заявите публично, че Договорът от Лисабон е мъртъв след ирландския референдум и че ни е вкарал в задънена улица. Вие сте в позицията да предложите създаването на нов далновиден документ, който да представлява истински общ стандарт на интересите на отделните членове на Европейския съюз и който да спечели подкрепата на гражданите в референдуми. Не е необходимо сляпо да поддържате Договора от Лисабон, който засилва недемократичната власт на чиновниците, като в същото време прикрива провала на европейския елит да стигне до споразумение и, поконкретно, неохотата му да се отчита пред гражданите.

Гн Topolánek, тук Вие представлявате държава, която през изминалия век успя да се отцепи от АвстроУнгарската империя, която преживя предателството от Мюнхен и която устоя на ужасите на нацизма. Представлявате държава, чийто народ се изправи срещу нахлуването на войските на Варшавския договор. Представлявате държава, която прекара 40 години под влиянието на Съветския съюз, която, без да може да го избегне, затъна в планирана бедност в рамките на Съвета за икономическа взаимопомощ и която отхвърли тоталитаризма, без да пролее капка кръв.

Отказвам да повярвам, че Вие, като министър-председател на държава с такъв исторически опит, ще искате решенията за социална политика, енергетика, данъци, правосъдие и сигурност да се взимат другаде, а не в отделните държави-членки. Не вярвам, че наистина искате изключителните правомощия на Съюза да вземат връх над правомощията на държавите-членки. Не вярвам, че искате Съюзът да се намесва в защитата и подобряването на човешкото здраве, промишлеността, културата, туризма, образованието или спорта. Не вярвам да приемате добре факта, че в над 50 области Договорът от Лисабон отменя правото на национално вето и намалява тежестта на помалките държави, включително Чешката република, при гласуване.

Гн Действащ председател на Съвета и министър-председател на Чешката република, имайте смелостта да кажете на останалите 26 държавни глави това, което казвате в личен разговор у дома си. Кажете, че Договорът от Лисабон не е добър и че го отхвърляте. Направете го в името на демокрацията и свободата. Това няма да Ви спечели одобрението на така наречения „европейски елит“, на длъжностните лица от Комисията или дори на мнозинството от този Парламент. Ще спечелите обаче възхищението и уважението на гражданите, които тук лесно се забравят, и ще повишите авторитета си в собствената ви държава. Вие председателствате 450 милиона граждани, не само няколко политици и длъжностни лица.

В Чешката република Вие често говорите за Договора от Лисабон като за необходимо зло. И кое прави това зло необходимо? Спрете да се самозалъгвате, че Договорът от Лисабон е необходимо зло. Той е просто зло и Вие можете да го промените. Започнете работа по нов документ, потърсете вдъхновение в Договорите от Рим и Декларацията от Месина и подкрепете общите интереси на Европейския съюз. А те са свобода, просперитет, конкурентоспособност и сигурност, а не евроданъци, европаркове и евробира.

Гн Topolánek, „необходимо зло“ е алибито на страхливеца. Вие не сте страхливец или поне се надявам да не сте. Имате зад гърба си ирландския референдум, имате подкрепата на 55 % от чешките граждани, които са против Договора от Лисабон, и можете да разчитате на силния глас на чешкия президент Václav Klaus. Сигурна съм, знаете, че найголемият признак на малодушие е да знаеш какво трябва да направиш и да не го направиш.

Mirek Topolánek, действащ председател на Съвета. – (CS) Благодаря за всички ваши въпроси и коментари по повод моето изказване. В Чешката република също имаме парламент, където се изказват найразлични мнения, така че някои от мненията не бяха изненада за мен, въпреки че не мога напълно да се съглася с тях. Все пак бих искал да повторя в началото – казвам това в отговор на редица въпроси – че приемам ролята си тук като на председател на Европейския съвет и през тези шест месеца не възнамерявам да прокарам своите лични или партийно-политически възгледи. Чувствам се обаче длъжен да дам отговор на един въпрос, който

ме засяга лично, и това са твърде крайните оценки за чешкия президент Václav Klaus, президент, който си спечели авторитет пред европейските граждани, което, смятам, е положителен факт и с което се гордея. Václav Klaus е лицето на чешкия преход през 90те години и мога да добавя, че благодарение на него ние жънем днешните си успехи и успяхме да изплуваме благополучно от тези първи десет години. Гордея се с факта, че преминахме благополучно през Нежната революция, гордея се с факта, че прогонихме руските войски от страната си през 1991 г., че се присъединихме към НАТО през 1999 г., че се присъединихме към Европейския съюз през 2004 г. и че през изминалата година премахнахме бариерите между държавите от ЕС и днес можем да пътуваме свободно от Лисабон до Вилнюс без паспорти и без ограничения. Гордея се, че съм част от това и че днес стоя тук, и ми се струва невероятно, че днес Чешката република председателства общност, която има население от близо половин милиард души и включва 27 държави. Ако Европейският съюз изгуби способността си – оставяйки настрана въпроса за правилата и единението – да води свободен обществен дебат и поиска да унифицира и този дебат, това вече няма да е моят Европейски съюз. Ако изгубим способността, възможността да изразяваме свободно възгледите си, това би довело до катастрофа и аз категорично възразявам срещу атаките, отправени към Václav Klaus. Той има уникалната способност да вмества възгледите си в този общ и бих казал свръхкоректен дебат, с което определя параметрите за нов дебат. Свободният дебат е нещо, с което Европейският съюз трябва да се гордее в бъдеще, и което никога не трябва да бъде потъпквано.

Що се отнася до Договора от Лисабон – който заслужава да бъде споменат – бих казал, че в основата си той е „посредствен“ договор. Малко полош от Договора от Ница и малко подобър от следващия по ред. Такова е личното ми мнение по въпроса. Аз преговарях по този договор от името на Чешката република; ние одобрихме този договор в парламента, аз подписах този договор и ще гласувам за него в парламента – но още веднъж, идеята, че трябва да диктуваме предварително на отделните държави-членки да ратифицират документ, че те нямат националното право да следват своя собствена процедура и да решават сами дали да го приемат, ми звучи абсурдно. Трябва да променим институциите, трябва да подобрим функционирането на европейските механизми, трябва да опростим правилата; не съм напълно сигурен дали всичко това присъства в Договора от Лисабон. Всеки един от нас имаше леко различно мнение за това как трябва да изглежда той и за мен, г-жо Bobošíková, той е компромис, може би много сложен компромис, и аз ще подкрепя неговото ратифициране.

Поне няколко думи трябва да се кажат за ситуацията в Близкия изток и позицията на Европа в този конфликт. От дълго време Европейският съюз се смята за „много голям платец, но не и играч“. Това означава, че той има голям дял в инвестициите в този регион, включително хуманитарните инвестиции и тези за развитие, но не е свършил добре работата си в „четворката“ и не е демонстрирал отговорността, която участието в четворката налага. Смятам, че сегашната ситуация с идването на новата американска администрация дава на Европейския съюз възможност да инвестира не само пари в този регион, но и инициативи за решаване на проблемите и активност от найвисоко равнище. Не искам да съдя едната или другата страна, тъй като е факт, че израелците имат правото да живеят в безопасност без ракетни нападения, а аз съм бил в Сдерот и Ашкелон, както и в други части на Израел. По същия начин, населението на Палестина има правото в този момент да създаде своя собствена държава и функционираща администрация и да живее нормално и в безопасност. Този 60годишен конфликт не решава нищо. Нямам илюзии, че ние ще го решим сега; нашата краткосрочна цел е да постигнем примирие и прекратяване на военните действия. Бих искал да оценя не само ролята на европейските участници в преговорите и водената от Karel Schwarzenberg делегация, която отпътува за региона, а и разбира се ролята на арабските държави в региона, която е положителна. Това може да се каже за ролята на Египет или например Турция, както и за други държави. Смятам, че след като се изпълнят определени условия, като ограничаване на контрабандата на оръжие от Синай към Газа, можем заедно да постигнем ситуация – в рамките на световната архитектура за сигурност или чрез самия Европейски съюз или само част от тази световна архитектура – която да даде възможност за прекратяване на конфликта, макар и да не съм убеден, че това може да стане бързо.

По въпросите за енергетиката, енергийната сигурност, изменението на климата и ролята на Европейския съюз в процеса: за всички е видно, че ако лидерската позиция на Европейския съюз по проблема с изменението на климата – каквото и да е личното ми мнение по въпроса – не спечели подкрепата на икономиките и големите световни фактори като САЩ, Руската федерация, Бразилия, Индия и Китай, тогава тази инициатива на Европейския съюз ще остане изолирана, глас в пустиня и безполезна в световен мащаб. Нашата роля е да убедим останалите световни сили и найголемите производители на емисии да последват примера ни и точно тук аз виждам нашата роля през първата половина на годината, тъй като, по мое мнение, пакетът от мерки за климата и енергията вече е подписан и подпечатан в очакване да бъде приложен, след като, разбира се, бъде одобрен в Европейския парламент – а се надявам, че ще бъде. Целият въпрос за енергийния микс понякога твърде много се идеологизира и политизира, а според мен Европейският съюз трябва да възприеме много практичен и прагматичен подход към него и трябва да обърне внимание на краткосрочните, средносрочните и дългосрочните цели и на краткосрочните, средносрочните и дългосрочните средства за постигане на тези цели. Не мога да си представя, че държави, които зависят на 90 % от производство на базата на въглищата,

като Полша, са способни радикално и безмилостно да променят тази зависимост в рамките на 15 или 20 години. Разбира се ние трябва да инвестираме в нови въглищни технологии, „чисти въглищни технологии“, и в подобряване на ефективността на централите, тъй като не можем едностранно и бързо да променим тази зависимост. Трябва да обсъдим това и да инвестираме в иновации и, разбира се, постепенно да регулираме енергийния микс в посоката, за която говорим – с други думи към поефективна защита на околната среда, послаба зависимост от изкопаемите горива и, разбира се, сигурни и относително евтини доставки на енергия, за да може Европа да остане конкурентоспособна в световен мащаб. Цялата руско-украинска криза е не само криза на доверието, а криза, в която са замесени търговски, икономически, политически, геополитически и стратегически интереси. Това е многопластов проблем и със сигурност не бих искал в момента да съдя кой е краткосрочният виновник, защото за нас, за Европейския съюз и за европейските държави, и Русия, и Украйна носят вина. Русия не доставя газ, а Украйна блокира преноса на газ; затова трябва да упражним влиянието си в региона и трябва да потърсим начини да сложим край на този проблем в краткосрочен план и – в средно и дългосрочен план – да диверсифицираме източниците и пътищата за пренос, както и да осигурим свързването на електрическите и газовите системи в Европейския съюз. Така ще можем да постигнем нещо, което не е постигано досега: солидарност и прилагане на спешни кризисни планове, понеже, макар и да не искам да съм лош пророк, кризата все още не е приключила, а ситуацията в Словакия, България и на Балканите е много тежка и критична.

По повод на това, което си отбелязах във връзка с казаното от представители на отделните парламентарни групи: в никакъв случай не мисля, че нашият дневен ред е твърде либерален или твърде консервативен; нашият дневен ред произтича от дългосрочните цели и дългосрочния дневен ред на Европейския съюз. Още в първите дни от новата година се видя, че чешкият принос към него, чешкият отпечатък е добре замислен, тъй като акцентът ни върху енергийната сигурност може неочаквано и съвсем навременно да даде начало на задълбочен дебат за това как да гарантираме независимостта и свободата на Европейския съюз, което предполага независимост или помалка зависимост от вноса на енергия и източници извън Европейския съюз.

Тук се повдигнаха въпроси за антидискриминационната директива, целите от Барселона и недостатъчния акцент върху социалните проблеми. Аз не смятам, че това е така – въпреки че, естествено, сме се опитали да сведем тези основни цели до една поскоро символична форма – тъй като по никакъв начин не подценяваме нито антидискриминационния въпрос, нито въпроса за защитата на жените. Уверявам ви, че ние наистина имаме голям опит с деца, настанени в различни институции, и за нас е жизнено важно жените и семействата да имат право на избор: да могат да избират дали в определен момент да се посветят на грижи за децата, а искаме и да създадем възможно найразнообразни механизми, които да направят това възможно, така че семействата да не е изпаднат в положение на социално слаби. Също толкова важно е и осигуряването на подходящ набор от варианти от институциите за деца, а, повярвайте ми, държава като Чешката република има богат опит в това отношение от времето на тоталитаризма, когато този принцип бе до известна степен насилствено прилаган.

Смятам, че това вероятно е всичко, което мога да кажа като за начало. Ако има нещо, което не липсва на чехите, това е самоувереност, така че бих искал да приключа с думите, че не трябва да страдаме ни наймалко от чувство за малоценност поради факта, че Чешката република е наймалката от големите държави или най-голямата от малките държави; ние сме дванайсетата по големина държава в Европейския съюз. Бих искал само да ви припомня, че когато Швеция пое председателството през 2001 г. статиите в пресата бяха същите като тези през ноември и декември в европейските медии. Те се съмняваха дали евроскептичните шведи, които не са въвели еврото и не желаят да го въведат, са способни да се заемат с въпроса за единната валута, дали ще могат да водят разисквания за ратифицирането на Договора от Ница и всъщност дали изобщо са способни като нова държава да оглавят Европейския съюз. Ако сега сменим Договора от Ница с Договора от Лисабон и заменим Швеция с Чешката република, тези статии звучат по един и същ начин. Ние не страдаме от комплекс за малоценност в това отношение.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: KRATSATSAGAROPOULOU

Заместник-председател

Jan Zahradil (PPE-DE). – (CS) Гн Действащ председател на Съвета, ще продължа с чешката тема, която беше предложена тук. Наблюдаваме нещо, което Вие сам забелязахте и потвърдихте и което подчертахте във Вашето изказване, а именно, че изборите за Европейски парламент наблизават бързо и че вероятно ще чуете редица предложения както от чехите, така и от други членове на Европейския парламент, повлияни по-скоро от съгъстващата се предизборна атмосфера, отколкото от някакви опити за оценка на програмата на чешкото председателство, която представихте.

Считам, че през първите дни на чешкото председателство чешкото правителство беше изправено пред изпитание от безпрецедентна величина, с което се справи блестящо. Много се радвам, че много от моите колеги подчертаха това тук. Също така стана ясно, че трите „Е“, трите приоритета – икономика, енергетика и международни отношения са идентифицирани съвсем правилно като чешки приоритети, тъй като събитията, с които започна тази година – конфликтът в Газа и кризата с доставките на газ за Европа – могат да бъдат групирани с оглед на поне два от тези приоритети. Ясно се очерта и един факт, който преди ние не признавахме открито, а именно, че енергийната сигурност е извънредно ключов въпрос за бъдещето на Европейския съюз и е по-важна от всичко друго, включително, осмелявам се да кажа, Договора от Лисабон, защото той няма да ни осигури нито светлина, нито топлина. Енергийната сигурност е въпрос не само за едно председателство, а за години напред; за Чешката република е голямо предизвикателство и голяма чест да може да осъществи напредък по този въпрос. Същевременно това показва взаимната свързаност на трите „Е“, защото енергийната сигурност има последици за икономиката, която винаги ще се влияе от първоначалния ефект от ограниченията, както и за международните отношения, тъй като ние не можем да защитим енергийната сигурност на Европа и разнообразяването на доставките без Източно партньорство, политика на добросъседство или по-нататъшно разширяване на Европейския съюз с включване, например, на Турция.

Вярвам, че Чешката република ще се заеме с тази задача, ще продължи разискванията и ще остави своя незаличима следа в чешкото председателство и водачеството на Европейския съюз. Пожелавам на всички ни успех в това отношение.

Libor Rouček (PSE). – (CS) Гн Министър-председател Topolánek, гн Председател Barroso, госпожи и господа, не познавам никого в този Парламент, никого от членовете на Парламента, който да не желае успех за чешкото председателство. Европейците от изток, запад, север и юг, от Стара Европа и Нова Европа желаят успех както на Европейския съюз, така и на чешкото председателство. Излишно е да се споменава, че членовете на този Парламент, независимо дали са от лагерите на социалдемократически, популистки, либерални или зелени групи, имат същите надежди. За съжаление обаче, повтарям – за съжаление сред европейската общественост и дори в Парламента преобладават известни опасения и съмнения за това, дали Чешката република ще се справи успешно с председателството. Има няколко причини за това.

Първата причина е вътрешната нестабилност на управляващата коалиция в Чешката република. Например за мои колеги е непонятно, че в самото начало на председателството бяха сменени министри и правителството беше реорганизирано. Как новите министри, като министъра на транспорта и министъра на регионалното развитие, които нямат европейски опит, ще се справят успешно с европейския дневен ред и как ще председателстват Европейския съвет? Също така колегите ми не могат да разберат защо например християндемократите, които понастоящем са на власт в Чешката република и се борят за оцеляване, решиха да проведат изборния си конгрес по времето на чешкото председателство.

Отношенията между правителството и чешкия президент също провокира редица въпроси, както вече чухме. Бих искал да се даде ясен отговор на това, дали чешкото председателство или чешкото правителство са съгласни с възгледите на президента Václav Klaus, който отхвърля Договора от Лисабон, отрича глобалното затопляне и твърди, че настоящата финансова и икономическа криза са причинени от свръхрегулиране и от съществуването на социални политики и политики за околната среда.

Има също сериозни основания за съмнения относно вашата подготовка и спазването на обещанието пред канцлера Merkel и президента Sarkozy, че чешкото правителство, представяйки държавата, изпълняваща председателството, ще ратифицира Договора от Лисабон до края на миналата година. Гн Премиер, бих желал да заявите ясно кога ще бъде ратифициран Договорът в чешкия парламент. Бих желал също така да заявите ясно защо ратифицирането на Договора беше поставено в зависимост от ратифицирането на двустранните споразумения със Съединените щати по въпроса за радарите и от закона за отношенията между двете камари на чешкия парламент.

Договорът от Лисабон, както беше казано тук, е необходимост. Ние се нуждаем от него наред с други неща, за да изпълним чешките приоритети. Мисля, че тези приоритети са правилни, но за да сме в състояние да продължим да ги следваме в бъдеще, например по отношение на енергийната сигурност и по-сериозната роля на Европа във външните отношения, ни е необходимо по-тясно сътрудничество, а за тази цел ни е нужен Договорът от Лисабон.

В заключение, пожелавам на чешкото председателство късмет и много успехи. Това е в интерес както на Чешката република, така и на Европейския съюз.

Silvana Koch-Mehrin (ALDE). – (DE) гжо Председател, гн Действащ председател на Съвета, Европейският съюз премина през шест месеца на драматизъм, динамика и декларации под ръководството на

председателя Sarkozy, а сега Вие, гн Председател, поехте поста с чувство за хумор, с което ще трябва да свикваме известно време. Надявам се Вашето председателство на Съвета да бъде конструктивно и продуктивно, защото ЕС е изправен пред огромни предизвикателства. Самият Вие споменахте войната между Израел и „Хамас“ и икономическата криза, а има разбира се и вътрешни въпроси, като Договорът от Лисабон.

Позволете ми да се спра на един аспект от Вашето изказване: енергийната сигурност. Вие подчертахте нейната фундаментална важност и аз съм съгласна с Вас, че енергията е основната суровина на съвременното общество. Нашият начин на живот, нашата икономика, нашето по-нататъшно развитие – всичко това зависи от нея. Независимостта изисква да имаме добро съчетание от различни енергийни източници.

Затова се надявам, че с Вашето открито, прямо поведение ще можете да убедите Вашите европейски партньори да се ангажират с нова дискусия за ядрената енергия и по-конкретно, да насърчите германското правителство да прекрати своята антиядрена политика. Това е изискване за сигурността на нашия континент

Трябва да се свършат много неща и това е Вашата възможност да придвижите Европа напред. Бих искала да изразя моята благодарност и увереност в предстоящото успешно сътрудничество.

Konrad Szymański (UEN). – (PL) гжо Председател, гн Действащ председател на Съвета, има само едно мерило за оценка на чешкото председателство, назначено от Вашето правителство, и драматичните събития от последните седмици и това е енергийната политика на Европейския съюз.

Днес приключваме още един етап от енергийните спорове между Русия и Европа, но още нямаме цялостна гаранция или политическа рамка за избягване на подобни проблеми в бъдеще. След енергийните кризи през 2004, 2006 и 2008 г. е крайно време Европейският съюз да се заеме с разнообразяването не само на енергийните доставки, но и на самите източници на енергия, от които имаме спешна необходимост. По тази причина очаквам чешкото председателство да предприеме нови стъпки за осигуряване на финансова подкрепа за газопровода „Набуко“ и по-активна енергийна политика в Централна Азия. Ето защо очаквам „Северен поток“ да бъде зачеркнат от списъка на приоритетите на Европейската комисия, тъй като ако не бъдат взети тези мерки, това ще означава да се събудим следващата зима със същите проблеми като настоящите.

Claude Turmes (Verts/ALE). – (FR) гжо Председател, доверието в Европа е изложено на риск заради енергийния въпрос. Благодаря Ви, гн Barroso, за съвсем ясните Ви думи тази сутрин.

Тези дружества „Газпром“ и „Нафтогаз“, това представление, което наблюдаваме вече два, три, четири, пет дни, това е невероятно! Отсега нататък трябва да казваме: „Господа, стига толкова!“ За тази цел трябва да действаме заедно. Благодаря ви за добрата съгласуваност! Може ли някой тук да ми обясни за какво са тези посещения в Москва на премиерите на Словакия и България? Това показва на „Газпром“, че не сме единни. Обяснете ми тези две посещения.

Продължавам нататък – смятам, че Комисията трябва да играе основна роля: трябва да изготвим планове за спешни доставки на газ. Първото, което трябва да се направи, е да се преработи Директивата относно сигурността на снабдяването с природен газ, в противен случай Европейската комисия няма да има достатъчно политически правомощия за действие. Второ, необходим ни е спешен план за „Инфраструктура за снабдяване с природен газ на Централна и Източна Европа“ с оглед на наличните парични ресурси.

Трето, необходимо е да съчетаем икономическото възстановяване на Европа с по-голям план за инвестиции в енергетиката. Главният приоритет са сградите в Източна Европа. Скандално е да се види колко малка част от структурните фондове се инвестира в нещо полезно. Вместо да се изграждат стадиони за европейски шампионати, аз бих предпочел парите да се инвестират в полза на нашите граждани – в сгради, топлопреносни мрежи и възобновяеми източници на енергия.

Последната ми забележка е, че сме по-зависими, когато става въпрос за ядрена енергия, отколкото когато става въпрос за газ. Ние внасяме 99 % от ядреното гориво. Престанете да свързвате ядрената енергия с независимостта. Гжо Koch-Mehrin, смешно е да го споменавате.

Jiří Maštálka (GUE/NGL). – (CS) Гн Министър-председател, госпожи и господа, аз съм съвсем сигурен, че никой в тази зала не завижда на чешкото председателство за обстоятелствата, при които то поема водачеството на Европейската общност. Гн Министър-председател, един от главните лозунги, които вие обявихте за вашето председателство е „Европа без граници“. Този лозунг може да се тълкува по различни начини в зависимост от политическия и личния опит на човека. Лично аз считам, че той не може да се разбира като нещо повече от по-нататъшно отслабване на финансовите и пазарни механизми; аз го виждам по-скоро като предизвикателство за усъвършенстване на онова, с което Европа с право може да се гордее, а именно – европейският социален модел. Тук имам предвид не само възможността за премахване на безсмислени ограничения или перспективите

за заетост. Разглеждам тази възможност като шанс да бъдат предоставени на мобилната работна ръка надеждни гаранции за равнопоставено отношение. Това може да включва например положително развитие по време на чешкото председателство на нерешения въпрос за трансграничното здравеопазване.

Ако Европа ще бъде без граници, би било добре като за начало да не се създават нови. Европа не е само Европейската общност; Европа включва и нашите съседи, които принадлежат към Европа не само в географски, но и в исторически смисъл. Имам предвид главно Сърбия и деликатния въпрос за Косово, както и по-конкретно Молдова, която предприе редица положителни стъпки в посока към по-близки взаимоотношения с Европейската общност. По мое мнение, несъздаването на граници включва и принципна, но европейска политика спрямо Русия и Китай. Необходимо е също да се търсят балансиращи взаимоотношения с тези страни, особено когато става въпрос за европейски интереси.

„Европа без граници“ означава също да се обърне сериозно внимание на факта, че на територията на ЕС се намират множество малцинства. Включително и едно от тях, което с неохота обсъждаме в този Парламент, а именно чуждестранните граждани в някои държави на Европейския съюз. Ключът за решаването на тези въпроси е свързан, *inter alia*, с въвеждането на нова политика, с други думи – премахване на политиката на двойните стандарти. Вие казахте, че свободата и вземането на решения са от фундаментално значение. Дайте на гражданите на вашата собствена страна възможност да решат чрез референдум въпроса относно Договора от Лисабон и разполагането на американските радарни инсталации. Това ще потвърди искреността на вашите думи.

Philippe de Villiers (IND/DEM). – (FR) Гжо Председател, от името на моята група „Независимост/Демокрация“ бих желал почтително да приветствам с добре дошли чешкото председателство и по този начин да изразя уважението, с което се отнасяме към него, тъй като чешкият народ е преминал тежки изпитания и е в състояние много по-добре от мнозина от нас да разбере стойността и значението на думата „свобода“. Бих желал да отправя приветствие с добре дошли и да изразя нашите надежди. Гн Topolánek, гн Klaus, Вие олицетворявате две наши надежди: вслушване в гласа на народа, т.е. гарантиране зачитането на референдума за Договора от Лисабон в цяла Европа и връщане на хората на тяхната свобода, за да се освободят от брюкселската бюрокрация, която ни залива. Днес все повече и повече от нас, народите на Европа, са дисиденти от Брюксел.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Гжо Председател, в рамките на една минута време за изказване мога само да призова чешкото председателство да ни съдейства, за да осигурим зачитането на демокрацията от страна на Европейските институции. При демокрация решават хората. Става така обаче, че в държавите, в които на хората беше позволено да изказват мнение – във Франция, Нидерландия и Ирландия – Договорът от Лисабон, известен също като Европейската конституция, беше изпратен в кошчето за боклук. Надявам се, че новото председателство действително ще застане покатегорично на страната на гражданите и на свободата, а не както свикнахме при повечето председателства, на страната на арогантните европейски мандарини.

Налице е и въпросът за Турция. Преобладаващото мнозинство от европейците се противопоставя на присъединяването на неевропейска държава към нашия Съюз. По отношение на този случай еврократите отново налагат собствената си воля и затова ни е необходима помощта на чешкото председателство. Предвид това, че Чешката република неотдавна се отърси от диктатурата, Вашето председателство може да се окаже маяк за демокрацията и свободата през следващите шест месеца, с други думи, ако се осмелите да тръгнете срещу желанията на елита на ЕС.

Timothy Kirkhope (PPE-DE). – (EN) Гжо Председател, приветствам с добре дошъл министър-председателя г-н Topolánek в Европейския парламент и съдейки по предишни разговори знам, че Европа е в много добри ръце за следващите шест месеца. Това е исторически момент за Чешката република, както и възможност да проявите вашите основани на опита политически умения.

Програмата на чешкото председателство постави някои важни приоритети: трите „Е“ за енергетиката, подобряване на икономическото състояние и ролята на Европа в света. В първите дни на Вашето председателство Вие наистина бяхте изправени пред големи предизвикателства. Бяхте в Москва и Киев и работите усилено за сключване на сделка за възстановяване на потока от природен газ към европейските страни. Досега показате сериозни дипломатически умения в работата с Русия и Украйна, но от жизненоважно значение е руското правителство да разбере, че да се държат цели нации като заложници не е начин да се прави бизнес в съвременния свят. Вие поведохте ЕС по пътя дотук и аз ви поздравявам, а също и за работата Ви по решаването на сегашната криза в Близкия изток за постигане на надеждно прекратяване на огъня, което ще позволи да бъдат подновени мирните преговори.

Икономическата криза остава на едно от първите места във Вашия дневен ред. Вие подкрепяте разумни мерки за справяне със забавянето на икономиката. Посочихте ясно колко е важно Европа и държавите-членки да

не налагат ново и строго регулиране на европейско или национално равнище. Говорихте за мобилизиране на държавите, споделящи вашите либерални икономически прогнози, които да се противопоставят на протекционизма на този етап. Това, което трябва да направим, е да гарантираме, че регулаторните промени са пропорционални и разумни.

И накрая, след една седмица в Белия дом ще има нов президент на САЩ. Зная, че можем да разчитаме на Вас, г-н Министър-председател, да установите добри работни взаимоотношения с новоизбрания президент Обама. Зная, че Вие споделяте моето виждане относно жизненоважното значение на бъдещето на трансатлантическия алианс за нашата сигурност и просперитет. Желая Ви успех. Бих искал да цитирам Уинстън Чърчил от последната му голяма реч в Камарата на общините, в която казва, че никога не трябва да се плашим, да се уморяваме и да се отчайваме. Късмет!

Kristian Vigenin (PSE). - (EN) Г-жо Председател, трябва да признаем, че чешкото председателство се изправи пред много трудно начало. Влошаващата се икономическа криза, бруталната военна операция на Израел и найголямата досега криза в доставките на газ за Европа.

Дейността ви ще се затруднява още повече от нарастващото политическо напрежение във връзка с европейската изборна кампания. Краят на Вашето председателство ще бъде отбелязан с избирането на 532 нови членове на Европейския парламент. Подчертавам това число, защото то не е предвиденото в Договора от Лисабон. Мисля, че ратифицирането на Договора и неговото влизане в сила трябва да бъде на по-предна позиция във Вашия дневен ред както на национално, така и на европейско равнище.

Може да изглежда така, сякаш имате нещастieto да водите ЕС в една такава ситуация, но всяка криза е същевременно и възможност. Използвайте тези възможности. Направете ЕС поактивен, повишим и понадежден в Близкия изток. Опитайте се да разработите поотговорна политика на ЕС по отношение на енергетиката и енергийните доставки. Направете повече за възстановяване на европейската икономика, като същевременно запазите работните места на хората. Г-н Topolánek, бих искал да видя още едно успешно председателство на нова държавачленка. Това е Ваша конкретна отговорност, което ще докаже, че новодошлите могат не само да следват, но и да водят.

Главната предпоставка за успех е да съберете всичките 27 държавичленки и да ги накарате да се обединят по отношение на политиките и действията. Това няма да е възможно, ако няма единство във Вашата собствена страна. Противоречивите послания, идващи от различни чешки институции, накърняват изгледите ви за успех, затова Ви моля да положите максимални усилия да наложите ембарго на всички вътрешни политически игри. Не е лесно в предизборна ситуация, но Словакия е пример, който можете да следвате. Втората предпоставка е да обедините след себе си вашите основни политически партии в Парламента. В продължение на шест месеца трябва да забравите собственото си политическо членство и да водите широк диалог. Това е нещо, което може да се научи от френското председателство

Накрая, бих искал да привлече вниманието Ви към засилването на екстремизма, антисемитизма и ксенофобията в Европа. Чешката република също е засегната от тази тенденция. Моля Ви да поставите този въпрос на преден план във вашия дневен ред, особено с оглед на предстоящите европейски избори. Желая Ви успех!

Adina-Ioana Vălean (ALDE). – (EN) Г-жо Председател, бих искала да благодаря на действащия председател на Съвета за това, че дойде тук днес да изложи програмата на чешкото председателство. Ще насоча вниманието обаче към някои въпроси, с които се надявам чешкото председателство да се заеме.

Първо, мотото, което вие сте избрали, е „Европа без граници“. Съгласна съм с предпоставката за това мото. То би трябвало да важи по-конкретно за граждани на Европа, които имат право да се движат и пребивават свободно в рамките на ЕС. Аз съм докладчик по прилагането на Директивата относно свободното движение на граждани. За съжаление изглежда, че вашето мото е застрашено от националните органи. Комисията неотдавна публикува много разочароващ доклад за прилагането на тази директива. Предвид неправилното транспониране на Директивата от държавите-членки, аз се надявам да придадете на този въпрос много повече тежест, отколкото е посочено във вашата програма в областта на свободата и сигурността.

Второ, като допълнение към някои тревожни въпроси, пред които ще трябва да се изправите по време на вашето председателство – като продължаващата глобална финансова криза и грижата за енергийната сигурност – ще имате и поголям законодателен товар. Затова вярвам, че ще използвате всички необходими средства за правилното приключване на множеството незавършени доклади до края на парламентарния мандат. По-конкретно, породени са очаквания на европейските граждани за намаляване на цените на гласови комуникации, SMS и роуминг на данни. Надявам се, че ще спазите вашия ангажимент за постигане на

споразумение на първо четене за моя доклад за Регламент II относно роуминга. Благодаря Ви, и Ви желая успех по време на Вашето председателство.

Mario Borghezio (UEN). – (IT) Гжо Председател, госпожи и господа, приветствам сърдечно с добре дошли чешкото председателство и се надявам, че то ще успее да придвижи Европа в посока извън безползното добродушие на Брюксел и към действия за борба срещу позорния трафик на незаконни мигранти в Средиземноморието.

Министър Maroni на една неотдавнашна среща на министрите на вътрешните работи на Кипър, Гърция, Италия и Малта най-после отправи призив за събуждане на Европа. Време е Европа да разбере сериозността на положението в Средиземноморието: извършва се трафик на незаконни имигранти и наркотици от Африка и Азия. Чешкото председателство трябва да разгледа неотложната необходимост от конкретни мерки за предоставяне на мандати на министрите на вътрешните работи да сключват споразумения за реадмисия с държави извън ЕС, от които идват незаконните имигранти.

Необходимо е да укрепим действията, предприети от Фронтекс, които би трябвало обаче да бъдат съгласувани с подходящи инструменти и ресурси и Европа трябва да разбере, че тези действия ще бъдат ефективни само ако са придружени от политики за реадмисия на незаконните имигранти и средства за държави като моята, които трябва да приемат незаконни имигранти. Г-н Действащ председател на Съвета, идете в Лампедуза и вижте колко е сериозен проблемът. Ние се превръщаме в център за борба с трафика на наркотици в Средиземноморието – позор, който трябва да заличим. Идете в Лампедуза като политик и после се върнете като турист на най-красивия остров в Средиземноморието!

(Ръкопляскания)

Milan Horáček (Verts/ALE). - (DE) Гжо Председател, гн Barroso, гн Topolánek, приветствам чешкото председателство с добре дошли! Като гражданин на Прага, избран в Европейския парламент като германски член на Групата на Зелените/Европейски свободен алианс, аз съм особено доволен, че Чешката република ще поеме председателството на Съвета през следващите шест месеца. Преди повече от 40 години, след окупацията на Чехословакия, аз отидох в политическо изгнание в Германия и продължавам да се удивлявам на това, че вече сме свободни да движим напред развитието на демокрацията и зачитането на човешките права в Чешката република и Централна Европа.

Настоящите политически, икономически и екологични събития биха представлявали голямо предизвикателство за всяко председателство на Съвета – но аз вярвам, че това председателство ще го преодолее. Бих искал да пожела на всички ни, не само на Чешката република, всичко най-добро за това председателство.

(Ръкопляскания)

Adamos Adamou (GUE/NGL). - (EL) Гн Председател на Комисията, Гн Действащ председател на Съвета, приоритетите на Вашето председателство включват следното: за да може Европейският съюз да предприема международни действия, той трябва да обвърже своята сигурност със стратегическо сътрудничество с НАТО и да развие собствени средства за отбрана в допълнение към НАТО.

Гражданите се чупят кой застрашава Европейския съюз до такава степен, че е необходимо той да обвърже сигурността си с НАТО. Напротив, видима заплаха за Европейския съюз е прилаганата от Израел стратегия, стратегията на войната, която Европейският съюз не осъди без заобикалки и за която не наложи санкции, както в други случаи.

Вие заявявате още, че искате икономика без граници и че прекомерната регулация трябва да се избягва, че трябва да се избягва повишаването на нивото на протекционизъм. Това ли са уроците, които ние, като Европейски съюз, сме научили от икономическата криза? Никаква защита за слабите и пазарна спекула? Тогава едва ли е изненадващо, че гражданите вече губят търпение относно политиката на Европейския съюз. Евробарометърът, който ние винаги пренебрегваме, ни го показва.

Това, което е важно днес и което подчертават масовите демонстрации, е необходимостта от политика на мир, а не съучастнически неутралитет. Реакциите и протестите на обикновените хора са крещящо доказателство за потребността от справедливост и политически контрол на пазара и цените на стоките, което ще позволи на всяка държава да изпълнява социалната роля, отредена ѝ от нейните граждани, без догматичните ограничения на Пакта за стабилност.

Kathy Sinnott (IND/DEM). - (EN) Гжо Председател, бих искала да приветствам с добре дошъл действащия председател на Съвета и да му пожелаая всичко добро по време на председателството, а също така и на неговия народ.

Като член на ЕП от Ирландия, аз бих искала да благодаря на чешкото правителство и народ. Когато моят народ гласува на референдум да отхвърли Договора от Лисабон, единствено чешкото представителство заяви, че зачита ирландския вот. При обстоятелствата на незачитане на гласуванията във Франция, Нидерландия и Ирландия – и непозволяване на хората да гласуват – това зачитане беше прието сърдечно.

Уважението е ценно и необходимо отношение. В Европа сме изправени пред много кризи. Вие изложихте амбициозна програма за справяне с тях. Една такава програма изисква уважение между държавите-членки. Освен това тя изисква уважение към народите на тези държави-членки, за да има някаква надежда за успех.

Впечатлена съм от уважението, което проявихте към вашия народ, като признахте че той, както и ирландският, ако имаше възможност, вероятно също би отхвърлил Договора от Лисабон. Това уважение веща добро за Вашето председателство и Европа.

Hartmut Nassauer (PPE-DE). – (DE) Гжо Председател, госпожи и господа, вероятно не очаквахте такова приятелско, доброжелателно приемане в Европейския парламент, гн Topolánek – но чешкото председателство на Съвета е събитие с исторически оттенък. Видял съм две епохални събития в моята политическа кариера, първото е обединението на Германия, а второто е обединението на Европа след две кървави европейски граждански войни през последния век. Фактът, че Чешката република представлява председателството в Европейския парламент днес, е отражение на невероятните исторически промени, на които станахме свидетели и за които можем да бъдем благодарни. Уверявам Ви в подкрепата на Групата на PPE-DE, без резерви и без скептицизъм.

Вие правилно започнахте с Карл IV, който е не само един от първите архитекти на трансевропейска транспортна мрежа, но и основател на един от найстарите и престижни университети в Европа, а по този начин и изразител на европейската универсалност, която може би е оставила не помалък белег върху нас европейците, отколкото договорите, които сме сключили. Като оставим настрана инцидентните евроскептични забележки – с които сме запознати и от вашата собствена държава – вие имате нашата подкрепа. Ние в Групата на Европейската народна партия (Християндемократи) и Европейски демократи сме убедени европейци – няма съмнение – но именно поради това сме в състояние да разпознаем погрешните завои на Европа и да помогнем за коригирането им. Договорът от Лисабон е отличен инструмент за коригиране на неправилните посоки, в които се е движила Европа. По тази причина искам да изразя надеждата, че Вие, като председател на Съвета, ще допринесете за влизането в сила на този Договор и че Вашата държава ще ратифицира Договора колкото е възможно по-скоро.

Enrique Barón Crespo (PSE). – (ES) Гжо Председател, гн Действащ председател на Съвета, гн Председател на Комисията, госпожи и господа, предлагам на чешкото председателство същото приятелско приветствие с добре дошли, което отправих през 1991 г., когато като председател на Европейския парламент се обърнах към Сената на тогавашна Чехословакия, за да ги покана да се присъединят към нас. Според мен това велико поколение чешки и словашки граждани е превъплътено в един човек, който е много уважаван в Европа и в цял свят. Говоря, разбира се, за президента Václav Havel.

Имам два коментара и въпроси към действащия председател на Съвета. Вие взехте решение – и аз се радвам, че говорите за Европа на правилата – да обвържете ратифицирането на Договора от Лисабон с ратифицирането на щита за противоракетна отбрана. Мнозина от нас считат, че това не е начин за постигане на напредък, но Вие взехте решение да подчините собствената си страна на нещо, което трябва да се разгледа съвместно. Има обаче един факт, който не може да бъде пренебрегнат, а това е, че спорът за газа е политически спор. Според мен ще бъде много трудно да провеждате политика спрямо Изтока при това положение. Също така не мога да разбера защо, след като чехите са народ, който се гордее със своя суверенитет и независимост, Вие можете да подчините това, което чехите трябва да решат, на действията на ирландците

Второ, гн Действащ председател на Съвета, Вие не споменахте еврото. Вчера в тази зала ние празнувахме десетата годишнина на еврото и влизането на вашата братска република, Словакия, в еврозоната. Какво ще направите, за да защитите еврото по време на чешкото председателство?

Lena Ek (ALDE). – (SV) Гжо Председател, гн Topolánek, гн Barroso, напълно вярно е, че се намираме в положение на две кризи: климатична и финансова. Към тях можем да добавим и енергийна криза. Затова е важно да останем концентрирани. Моят въпрос към министър-председателя гн Topolánek е следният: ще гарантира ли Чешката република, че неотложните програми за икономическата криза ще решат и климатичната криза?

В края на краищата ние тук имаме възможност да помогнем на нашите граждани както за подобряване на околната среда, така и за нови работни места, а също и за подпомагане на малките предприятия. Историята показва, че всяка финансова криза е следвана от технологична промяна. С инвестиции в нови зелени технологии, като квартално отопление, биогорива, съчетани с топлина и енергия, енергийно ефективни домове, слънчеви панели, интелигентни електроразпределителни мрежи и т.н., ние можем да извлечем полза от адаптациите, които са необходими, за да се справим с климатичната заплаха и да създадем икономически подем, необходим на Европа и света. Едновременно инвестиране в благоприятни за климата технологии и заетост също така ще стабилизира положението с политиката по сигурността по отношение на Русия.

Онези, които се противопоставиха на енергийния пакет и на една цялостна обща европейска енергийна политика, може би сега ще разберат защо влагаме толкова много труд, за да дадем възможност на ЕС да говори в един глас по тези въпроси. При всички случаи студуващите граждани на Европа разбират какво трябва да се направи. Не бива да се допуска ситуация както при кризата в Близкия изток, където се разминаваха три или четири европейски делегации.

Ето защо приветствам с добре дошли чешкото председателство и утвърденото сътрудничество със следващата държава, която ще поеме председателството – Швеция, и ви желая късмет.

Girts Valdis Kristovskis (UEN). – (LV) Госпожи и господа, гн Barroso, гн Topolánek, бих искал да изразя благодарността си към чешкото правителство за решимостта му да продължи оценката на политическите, моралните и правните аспекти на престъпленията на комунистическия режим, която беше започната по време на словенското председателство. Последствията от престъпленията на комунистическия режим са отблъскващ белег върху лицето на Европа. Под влиянието на *realpolitik* обаче европейските политици продължават да се преструват, че не го забелязват. Това показва, че на Европа все още ѝ липсва самоуважение в очите на авторитарната идеология на Русия. За съжаление, докато деянията на нацизма са признати за престъпления срещу човечеството, а престъпленията на комунистическия режим в СССР биват оправдавани, ние сме изправени пред факта, че Европа и нейната историческа истина са разделени между нейната източна и западна половина. Снабдяването с газ на Украйна е прекъснато и руските танкове навлизат в Грузия. От дълго време насам общите европейски ценности си остават само мечта. Призовавам чешкото председателство да продължи решимостта си, изразена в Пражката декларация.

Jacek Saryusz-Wolski (PPE-DE). – (EN) Гжо Председател, това е първото председателство на държава от бившия съветски блок и ние стискаме палци за Вас, гн Министър-председател, това да бъде първокласно председателство.

Вие встъпихте във Вашето председателство в гореща политическа атмосфера, под смразяващия вятър на енергийната криза. Бих искал да Ви поздравя, гн Министър-председател, за бързите Ви действия и ангажираност за решаване на газовата криза и за посредничеството, което предприехте между Русия и Украйна.

Два от трите главни приоритета на чешкото представителство – енергетиката и Източно партньорство – се нуждаят от газ. Това е кръстопътят на двата приоритета на Вашето председателство. Вие трябва да намерите спешно солидарно решение веднага. Трябва да деблокирате доставките на газ за 18 държави-членки, чиито граждани и индустрии са потърпевши. След това трябва да намерите трайно, устойчиво и систематично решение в дългосрочен аспект. За нас е необходимо да изготвите цялостна и решителна стратегия.

Приветствам също Вашия приоритет за Източно партньорство, което ще ни предостави подходяща рамка за по-добро сътрудничество с нашите източни партньори, които са толкова близо до нашите граници. Европейският парламент ще го допълни със свое измерение, като изгради съвместна парламентарна асамблея, която наричаме „EURONEST“. Това партньорство ще допринесе за предотвратяване на друга криза като сегашната.

Уверен съм, че чешкото председателство, което е изправено пред подобни времена на предизвикателства и управление на кризи, ще може да оправдае нашите надежди и че след шест месеца ще имаме по-малко бариери и по-силна и по-безопасна Европа, а също и по-сладка Европа, както гласи вашия лозунг:

(CS) Да подсладим Европа! Желая Ви много успехи.

Jo Leinen (PSE). – (DE) Гжо Председател, гн Действащ председател на Съвета, „Европа без граници“ е добро мото, защото изразява същността на европейската идея – сближаването на хората. Аз обаче се надявам също, че ще се окаже възможно да бъдат разрушени бариерите в умовете на някои хора, които все още имат политически, а може би и идеологически резерви по отношение на Европейския съюз и затова затварят умовете

си за неговото по-нататъшно развитие, както е предвидено в Договора от Лисабон. В това отношение има още много неща, които могат да се направят и във вашата страна.

Договорът за реформа е от съществено значение. Как ще изготвят енергийна политика без съответната основа, заложена в Договора от Лисабон? Не е възможно. Редица други сфери на политиката могат да бъдат разгледани по същия начин. Напълно неприемливо е да се свързва ратифицирането с други вътрешни проблеми, тъй като това е общ договор и няма нищо общо с вътрешните политически спорове – опозицията срещу правителството или обратно.

Европа е общност от ценности. Човешките права и правовата държава, като в това отношение вашата страна също показва недостатъци, заемат централно място. Бих искал да използвам тази възможност да спомена случая с др Yekta Uzunoglu, който в продължение на 14 години се бори за справедливост и компенсации. Призовавам ви да гарантирате, че този злощастен случай, заради който Václav Havel вече направи гладна стачка, ще бъде решен по време на вашето председателство.

В края на френското председателство на Съвета президентът гн Sarkozy каза, че предходните шест месеца са го променили. Надявам се този опит да промени и вас, както и някои други хора в Чешката република.

Andrew Duff (ALDE). – (EN) Гжо Председател, бих искал да задам на действащия председател на Съвета четири въпроса.

Гн Действащ председател на Съвета, ако, според Вашите думи, Договорът от Лисабон е по-лош от Договора от Ница, защо го подписахте?

Второ, бихте ли потвърдили, че Чешката република няма да бъде изкушена да последва ирландския пример и да се опита да разбие Лисабонския пакет?

Трето, виждате ли някакво противоречие между идването Ви тук и възхваляването на законността на Парламента и отказа да подкрепите Договора, който увеличава толкова много правомощията му?

Четвърто, може ли действително чешкото председателство да има правомощия, преди Чешката република да ратифицира Договора?

Bogdan Pęk (UEN). – (PL) Гжо Председател, гн Действащ председател на Съвета, парадоксално е, че тази многоаспектна криза, която засегна света, включително Европа, може да бъде и голям съюзник, тъй като онези, които бяха свикнали да казват на всички останали как да си вършат работата, носят най-голяма отговорност за кризата. Те я контролираха и те ни вкараха в нея.

Днес виждаме нотка на промяна във Вашето изявление и затова пожелаваме всичко най-добро на чешкото председателство. Бих желал да Ви напомня един факт от историята, който би трябвало да Ви е от полза. През 1618 г. в Hradčany пристига неприятна хабсбургска дипломатическа мисия, чието поведение е изключително арогантно. Чехите направо ги изхвърлят през прозореца – едно действие наречено „дефенестрация“. На този етап очаквам подобна политическа дефенестрация. Очаквам да изхвърлите всички непочтени съветници през прозореца на благоприличието и разума и да успеете да тласнете делата на Европа напред. Това очакват гражданите на Европа, а Вие няма да успеете, ако слушате тези шарлатани.

Stefano Zappalà (PPE-DE). – (IT) Гжо Председател, госпожи и господа, както винаги в Европа ние изживяваме важни исторически събития и шестте месеца на чешкото председателство със сигурност ще се наредят сред тях.

Има много нерешени важни проблеми, за които това председателство ще трябва да намери решения: за Договора от Лисабон, който изисква окончателно приемане, пътят вече е начертан, но е необходим допълнителен тласък, за да се гарантира, че процесът няма да се проточи и след настоящата година. Сериозната световна икономическа криза ще продължи да оказва въздействие и няма съмнение, че в течение на тази година ефектите ще бъдат значителни. Надяваме се, че председателството ще продължи по пътя, по който вече пое френското председателство, така че следващата среща на Г8 под председателството на Италия да може да даде резултати, които отговарят на потребностите на Европа.

Европа е изправена пред сериозен проблем във връзка с енергийните доставки: това е факт от решаващо значение и изглежда сложен проблем за решаване. Възможно е обаче да сме пред прага на намирането на решение, при всички случаи бъдещето трябва да бъде гарантирано с оглед на зависимостта на много държави, включително на моята, от тези доставки.

Ситуацията в ивицата Газа не бива да се толерира повече. Не трябва да се преговаря с терористи, но атаките срещу народа на Израел трябва да спрат веднъж завинаги, и ние не трябва да продължаваме да толерираме смъртта на невинни граждани на фронтовата линия на една абсурдна и за съжаление постоянна война.

Имиграцията трябва да се реши на европейско равнище и затова е необходимо да се обърне значително внимание на положението в някои държави, включително Италия и Малта, които имат сериозни проблеми във връзка с това. Въпросът за Кипър трябва да бъде решен бързо, за бъдат уредени веднъж завинаги всички отношения между Гърция и Турция и между Европа и Турция, която освен това все още очаква присъединяване.

И накрая, гн Topolánek, надявам се да Ви виждам винаги в Парламента, желая Ви всичко най-добро във Вашата работа и Ви поздравявам за това, че още сте тук с нас след първия Ви отговор. Не бяхме свикнали с това при предишните председателства. Благодаря Ви, това е добър знак.

Bernard Poignant (PSE). – (FR) Гжо Председател, гн Действащ председател на Съвета, аз открих в трудовете на вашите чешки историци причината, поради която не сте ратифицирали Договора от Лисабон: всъщност те говорят за магията на цифрата 8, както например в 2008. Според тях тази цифра бележи историята ви: през 1918 г. е създадена Чехословакия, а през 1348 г. – Прага. Те цитират четиридесетина примера, сред които, в частност, три неотдавнашни болезнени случая: 1938 г., когато Франция и Обединеното кралство са ви изоставили; 1948 г., когато сте преминали от другата страна вследствие на държавен преврат; и 1968 г., когато съветските танкове влизат в страната ви. Така че разбирам – оставили сте 2008 г. настрана, тъй като сте си помислили, че ратифицирането на Договора през тази година е подозрително, още повече че някои хора сравняват ограничения суверенитет на Брежнев с Договора. Въпреки всичките си грешки и въпреки миналото си другарят Barroso, който е тук, не е Брежнев!

(Смях)

Ние участваме в проект, в който доброволно споделят суверенитет е определящ фактор. Договорът от Лисабон е само един момент в тази история; той е само един етап от тази история. Умолявам ви: 2008 г. отмина, ратифицирайте през 2009 г.!

(Ръкопляскания)

Margarita Starkevičiūtė (ALDE). - (LT) Чешката република поема председателството на Европейския съюз във време, когато водим дебати как да преустроим икономиката и дали бъдещият модел на Европейския съюз ще бъде по-социално ориентиран или по-либерален. Понякога това се представя дори като свада между Стара Европа и Нова Европа, но аз мисля, че чехите ще съумеят да ни доведат до консенсус, тъй като в действителност няма голяма разлика между тези две разбирания. Тяхното съчетаване зависи от глобализацията и от мултикултурната икономическа среда, която все още се развива. Концепцията за „пазарна икономика“ се разбира много различно от различни хора – това е поведенчески фактор. Страните от бившия Съветски блок разбират напълно, че съществуването на пазарни институции и закони не означава непременно, че пазарът ще процъфтява успешно. Те трябва да постигнат съответствие в мисленето и очакванията на хората. Въпреки че понякога се опитваме да подчертаем тези разлики между икономическите модели, за да извлечем политическа полза, в дългосрочна политическа перспектива отлагането на реформата на икономическата политика, ако вземем предвид променящата се многоезична и мултикултурна среда, ще подпомогне идването на власт на радикални популистски групи и ще предизвика дългосрочна политическа нестабилност и икономическо изоставане.

Elmar Brok (PPE-DE). – (DE) Гжо Председател, гн Действащ председател на Съвета, госпожи и господа, бих желал да поздравя чешкото председателство на Съвета с поемането на поста. Това е първото председателство на Съвета от бивша страна от Варшавския договор и поради това има символично значение, както гн Nassauer правилно отбеляза.

Въпросите относно преговорите за Газа и дейността на действащия председател гн Schwarzenberg в Близкия изток, както и много други примери, показват, че чешкото председателство на Съвета е добре подготвено за работата, която го очаква. Затова аз считам за много важно, че е отдадено голямо значение на така наречената стратегическа концепция за енергийна сигурност. Този пример в частност показва, че има много области, в които националните държави вече не са способни сами да се грижат за интересите на своите граждани и че само общ европейски подход ще бъде успешен.

Въпреки това, гн Действащ председател, само Договорът от Лисабон ни дава тази компетенция в областта на енергията и енергийната сигурност. Настоящите ни дейности са координиращи и не са обвързващи. При много от предизвикателствата, които трябва да поемем, не бихме могли да го направим без обсега на действие,

предоставен от Договора от Лисабон – възможността за по-голяма демократизация, а именно засилването на правомощията на Европейския парламент и тези на националните парламенти. Поради това считам, че е имало грешка при превода на немски на думите ви, че Договорът от Ница може би е по-добър от Договора от Лисабон. Немският вариант би трябвало все още да може да се поправи. Поради тази причина трябва да търсим възможност да покажем, че можем да подобрим начина, по който преодоляваме споделените предизвикателства във всички основни области, само с помощта на Договора от Лисабон. Благодаря ви много.

Edite Estrela (PSE). – (PT) Гн Действащ председател, Вие говорихте за Европа на правилата. Всъщност Вие говорихте много за правила. А едно от правилата на демокрацията е изпълняването на обещанията. Вие дадохте обещание да ратифицирате Договора от Лисабон до края на 2008 г. Не го направихте, и това не беше правилно. Ето защо аз питам: „Кога Чешката република ще ратифицира Договора от Лисабон?“

Вие също така говорихте за самоувереност. За мен това изглеждаше като арогантност. Чешкото правителство, включително президентът, има пълното право да казва и прави каквото пожелае, но не може да забравя, че е част от Европейския съюз и че вече говори от името на близо 500 милиона граждани и 27 държави-членки.

Поради това не можете да пренебрегнете факта, че 25 държави-членки вече са ратифицирали Договора от Лисабон и че Ирландия вече е планирала втори референдум. За щастие проучванията прогнозируют мнозинство на отговорите „да“. Ирландците са разбрали, че в тази особено трудна международна среда принадлежността им към Европейския съюз и към еврозоната ги е предпазило от по-големи трудности.

Сега остава Чешката република да обяви кога ще ратифицира Договора от Лисабон. Както каза председателят на моята група, гн Martin Schulz, в момент, когато Европа се сблъсква с безпрецедентни предизвикателства, е нужно тя да говори в един глас. А единственият начин да направим това възможно е чрез Договора от Лисабон.

Marco Cappato (ALDE). – (IT) Гжо Председател, гн Topolánek, госпожи и господа, Вие говорихте за Източното партньорство, гн Topolánek. Партньорството е доста скорошно изобретение на Европейския съюз, което не е съществувало в онази Европа, която бащите основатели, написали Манифеста от Вентотене, са искали да видят, или в Европа от първите години след Втората световна война. Тази Европа даде на своите съседи, включително тези в Централна и Източна Европа, перспективата за членство. Европа е била фактор за опазването на мира не защото е предложила перспектива за партньорство на своите съседи, а защото им е предложила перспективата за членство, перспективата да станат част от ЕС.

Френското председателство, което Ви предшествах, обаче ясно заяви, ако говорим за граници, желанието си да определи границите на Европа, най-вече като затръшна вратата пред Турция и като показа, че Европейският съюз иска да затвори своите граници. Резултатът от това е, че около Европейския съюз, там, където през миналите десетилетия имаше надежда за страни като вашата, днес вместо това има войни – в Близкия изток, на Балканите, в Кавказ, на Урал и в Магреб.

Призивът, който ние, Радикалната партия, която е против насилието, искаме отново да отправим към Вас, е да вземете предвид спешната нужда Европейските съединени щати да се отворят към членство, към членовете, а не към неясните отношения на партньорство. Това партньорство отрича включването на най-важното: гражданските и политическите права за гражданите на Европа и за тези, които се намират близо до нейните граници.

Gunnar Hökmark (PPE-DE). - (EN) Гжо Председател, бих искал да поздравя действащия председател за умението, което председателството му вече показва при справянето с редица проблеми.

Много шведи все още имат чувството, че Прага е на изток от Стокхолм, което се дължи на наследството на политическата география на миналия век. Това е погрешно и Вашето председателство, гн Действащ председател, ще върне Чешката република на правилното ѝ място в нашите умствени карти – в сърцето на историческа Европа, както и на бъдеща Европа.

Позволете ми също така да изразя надеждата, че Вие ще подготвите добре пътя за шведското председателство: по въпроса за климатичните въпроси и конкурентоспособността, където е изключително важно да покажете, че ще се справим с икономическите проблеми с отворен подход, без протекционизъм и с динамиката на една отворена икономика; и по енергийните въпроси, където ще играете определяща роля поради очевидно добрата си позиция. Времената, в които живеем, засилват нуждата от реформи и промяна.

Мисля, че е правилно да се каже, че солидарността и сигурността, що се отнася до енергията, означават, че трябва да реформируем и задълбочим европейския вътрешен енергиен пазар. Ако не го направим, ще бъдем изложени на различни заплахи и опити да бъдем разделени, разпокъсани. Една от целите трябва да бъде да

се гарантира, че никой не може да контролира доставките и производството на газ и електричество, и същевременно разпространението им; гарантиране на наличието на един общ пазар. Ако това може да бъде осъществено по време на Вашето председателство, то ще бъде стратегическа стъпка напред, за която се надявам, че ще можем да ви поздравим след шест месеца.

Maria Berger (PSE). – (DE) Гжо Председател, гн Действащ председател на Съвета, заедно с мои колеги, които днес присъстват, бяхме част от групата членове на Европейския парламент, които особено насърчаваха каузата на чешкото членство в Съвместната парламентарна комисия в периода до 2004 г. Поради това днешният ден, в който мога да приветствам първото чешко председателство с добре дошли, е специален и за някои членове на Европейския парламент, които не са чехи. Бих добавила, от гледната точка на австрийски депутат, че невини беше лесно да се прави кампания в Австрия в подкрепа на членството на Чешката република. Така че ние със сигурност сме сред онези, които особено силно подкрепят чешкото председателство, и не възнамеряваме да отдаваме твърде голямо значение на проблеми, предизвикани от неопитност – доста едностранчивата първоначална позиция относно конфликта в Газа и становището на чешкия президент, че социалните и екологични стандарти са твърде високи, вече бяха споменати. От австрийска гледна точка сме твърде неприятно засегнати от одобрителната реакция спрямо планове на Словакия да отвори Bohunice, което ще бъде явно нарушение на съществуващото европейско законодателство.

Блестящият философ и писател Jiří Gruša е написал „Ръководство за потребителя за Чешката република и Прага“, което мога само да препоръчам на всички мои колеги като забавно и изключително хумористично четиво. Досега няма ръководство за потребителя за Европа в писмена форма, но ако някога се издаде такъв, всички нови председателства следва да бъдат посъветвани да не отхвърлят подкрепата, оказана им в Парламента от правителствата на съседни страни.

Othmar Karas (PPE-DE). – (DE) Гжо Председател, гн Действащ председател, Вие носите особена отговорност. Чешкото председателство на Съвета започна с доста сътресения – арт инсталацията беше провокативна и даде повод за възмущение – но сериозните му усилия да се изправи на крака и да поеме отговорността за целия Съюз бяха осезаеми дори и преди днешната дата. Изглежда, че е добре подготвено. Програмата на чешкото председателство съдържа правилните приоритети. Впоследствие обаче то ще бъде съдено по решителността, личната ангажираност и европейското мислене, с които те ще бъдат приложени, и по степента на успех.

Председателят на Комисията Barroso каза, че Европейският съюз ще бъде поставен на изпитание през тези шест месеца. Чешкото председателство на Съвета и чешкото правителство ще бъдат поставени на изпитанието на европейската политика. Тези изпитания могат да бъдат преодоляни единствено ако всички ние дадем всичко от себе си. Поради тази причина бих Ви помолил да престанете да разигравате вътрешната политика срещу европейската политика и да товарите своето председателство на Съвета с вътрешнополитически въпроси. Трябва да покажете пред гражданите, че вече чувствате по отношение на спора за доставките на газ, Газа, действията на Словакия относно Bohunice и финансовата криза, че Договорът от Лисабон ще разшири ролята Ви и ще Ви позволи да действате в по-хармонични отношения с останалите европейски институции.

Европейският съюз е общност, основана на ценностите и на общата правна система. Да, ние имаме правила и онзи, който ги нарушава, онзи, който не спазва обещанието си, показва липса на солидарност. Ние сме обединени, въпреки различията си, от общите си ценности, общата правна система, общите политически цели.

Затова ще направя следния призив: не се крийте зад Ирландия, направете крачка напред, ратифицирайте Договора от Лисабон преди Деня на Европа през 2009 г., преди края на Вашето председателство на Съвета. Ние ще Ви съдим по делата, а не по коментарите на Вашия президент в Чешката република.

Gary Titley (PSE). – (EN) Гжо Председател, твърдението на чешкия действащ председател, че опозицията се опитва да подкопае чешкото председателство, ми се стори интересно, защото от моя гледна точка чешкото председателство без чужда помощ доста успешно подкопава само себе си.

Забелязвам, че чешкото председателство твърди, че прави всичко възможно да разшири Европейския съюз и да приеме Хърватия. Ако наистина е така, защо не ратифицира Договора от Лисабон? В крайна сметка чешкото председателство участва в приемането му и следователно трябва да изпълни задълженията си.

Трябва да бъдем честни: това не е най-доброто начало за едно председателство. Чешкият президент описа пакета относно измененията на климата като глупав лукс. Начинът, по който чешкият финансов министър описа плана за икономическо възстановяване, напомняше за комунистическата епоха. Имаме и нещо като произведение на изкуството – което бе обидно за всички и най-вече за българите – а първото изявление относно кризата в Газа трябваше да бъде оттеглено няколко часа по-късно.

В момента се нуждаем именно от лидерство, а това, което досега видях, ме научи, че колкото по-скоро се споделим с постоянен председател на Съвета, толкова по-добре, защото само последователните европейски действия ще осигурят сигурност за Европа, ще осигурят световно влияние и икономическо възстановяване. Така че нека имаме лидерство.

(Председателят отне думата на оратора.)

Josef Zieleniec (PPE-DE). – (CS) Гжо Председател, чешкото председателство заслужава признание за активната си роля при уреждане на спора относно подновяването на доставките на газ за Чехия. Въпреки това би било голяма грешка да прекратим обсъжданията, преди да сме обсъдили дългосрочните причини за този проблем.

Причината очевидно се съдържа в амбициите на Русия да разшири сферата си на влияние в Украйна и в Централна Европа. Целта на Европа трябва следователно да е да държи Украйна в своето ползрение. Това обаче няма да бъде възможно, ако Украйна продължи да спонсорира непрозрачни сделки и се придържа към „съседски цени“, които не отразяват истинската пазарна ситуация и които я поддържат в политическа зависимост от Русия.

Сред приоритетите на чешкото председателство са енергийната сигурност и поддържането на Източното партньорство. Основен аспект на това партньорство трябва да е оказването на помощ на Украйна за определяне, възможно най-скоро, на пазарни цени на енергията, за които е постигнато съгласие в рамките на дългосрочни договори.

Председателството трябва също така да упражни ефективен натиск върху Киев да разруши непрозрачните икономически структури, които подкопават усилията за реформи, и да развива правовата държава. Само силен външен натиск върху Украйна и активно сътрудничество може да ѝ помогне да изостави краткосрочните и често лични интереси в полза на истинска независимост от Русия и създаване на правова държава без повсеместна корупция. Без да се постигне прочистване на Украйна, не можем да очакваме ЕС да отговори ефективно на все по-категоричната политика на Русия спрямо Централна и Източна Европа.

Правилният момент да се установят тесни връзки между Европейския съюз и Украйна ще бъде непосредствено след затихването на кризата с доставките на газ. Ако чешкото председателство, от името на Европейския съюз, не успее при оказването на ефективен натиск върху украинските лидери, скоро ще станем свидетели не само на още студени дни без газ, със значителни последствия за икономиките на държавите-членки, но най-вече на опасна промяна в геополитическите отношения в Централна и Източна Европа.

Proinsias De Rossa (PSE). – (EN) Гжо Председател, както всеки един от присъстващите тук, желая всичко добро на чешкото действащо председателство. Въпреки това, гн Действащ председател, аз съм ужасен от вашия скандален коментар тук тази сутрин, че Лисабон е по-зле от Ница. Това не само не е вярно, то причинява разделение и е нелоялно. Сега трябва сериозно да обмислите оттеглянето на коментарите си тук тази сутрин относно Лисабон.

Ние имаме нужда от по-задружен, демократичен и ефективен Съюз, който е възможен по смисъла на Лисабон, за да се изправи пред проблемите, които могат да хвърлят света ни в конфликт: енергийната сигурност, изменението на климата, икономическата и финансова криза и множеството войни в много региони. В качеството Ви на действащ председател Вашата задача е да посредничите за Европа и да я ръководите – Европа, основаваща се на общите ни ценности: солидарност – вътрешна и външна – социална пазарна икономика, многостранен подход и равенство между мъже и жени – а това включва правото и на мъжете, и на жените да делят родителските грижи.

Гн Действащ председател, Вие трябва да се откажете от консервативните и неолибералните си възгледи в продължение на шест месеца, в противен случай ще бъдете в постоянен конфликт с Парламента през този период. Ирландия вероятно ще проведе референдум върху разяснения Договор от Лисабон през есента на тази година. Аз ще работя усилено, за да осигуря положителен резултат за Ирландия и за Европа. Вашите коментари тук днес направиха тази задача много по-трудна. Ако референдумът се провали, господине, голямото мнозинство европейци няма да Ви благодарят.

(Председателят отне думата на оратора.)

Jerzy Buzek (PPE-DE). – (PL) Гжо Председател, гн Действащ председател, гн Председател на Комисията, бих искал да благодаря в частност на действащия председател за това, че пое този пост и да Ви поздравя за трудните, но успешни първи две седмици от председателството. Напълно разбирам думите Ви за националната идентичност, идентичност, която ние, страните между европейския Изток и Запад, успешно сме изградили.

Бих искал да насоча вниманието Ви към един въпрос, който според мен ще бъде жизненоважен през тези шест месеца: третия енергиен пакет. На първо място, този пакет урежда въпросите за общия пазар на енергия, за обща европейска агенция за сътрудничество между националните регулатори, за трансграничните връзки и за съвместните инвестиционни проекти, и следователно има отношение към интеграцията – с други думи, към енергийната солидарност и сигурните енергийни доставки.

На второ място, третият енергиен пакет означава също либерализация, справедлива регулация на достъпа до мрежи, тоест конкуренция на пазара, което означава по-ниски цени и по-малки щети върху околната среда, и по-евтина енергия за потребителите, следователно и за икономиката, което би спомогнало при справянето с кризата.

И на трето място, справедливите правила на третия енергиен пакет за дейността в страни извън нашия пазар, с общи политики за доставки към страните от Европейския съюз и възможността за пренасяне през трети страни. В контекста на Източното партньорство на Европейския съюз и източното измерение третият пакет говори сам за себе си.

Третият пакет може да благоприятства всеки един от трите основни приоритета на Вашето председателство – енергия, икономика и източното измерение на Европа. Призовавам Ви да запазите този приоритет и изцяло да ...

(Председателят отне думата на оратора)

Jan Andersson (PSE). - (SV) Гжо Председател, аз също бих желал да приветствам с добре дошли чешкото председателство. По време на това председателство растежът ще бъде нисък, а безработицата ще се увеличи. Икономическата ситуация ще бъде трудна. Миналата седмица четох решенията за кризата на президента Klaus във *Financial Times* и никак не съм съгласен с тях. Той твърди, че ние трябва да ограничим амбициите си, що се отнася до политиката в областта на околната среда и политиката относно климата и че трябва да ограничим амбициите си в социалната политика. Това е *напълно* грешен начин на действие. Ако Европа иска да бъде конкурентоспособна в бъдеще, трябва да инвестираме в модерни технологии, благоприятни за околната среда. Трябва да инвестираме в модерна инфраструктура, за да имаме устойчиво общество в дългосрочен план и в активна политика по отношение на климата. Това ще доведе до по-висок темп на растеж и нарастване на заетостта.

Подобно е положението със социалната политика. Трябва да инвестираме в социална политика на справедливи условия на труд, равностойно отношение към работещите, добра среда на труд и така нататък. Това няма да означава по-нисък растеж, а устойчив растеж в дългосрочен план.

И накрая, бих искал да спомена семейната политика. Семейната политика, за която чета във Вашата програма, е старомодна семейна политика. Съвременната семейна политика цели равномерно поделената отговорност между мъже и жени за децата и работата им. В своята програма Вие посочвате съвсем различна посока.

Румяна Желева (PPE-DE). - Благодаря, гжо Председател. Като член на Европейския парламент от България аз приветствам чешкото председателство за това, че поставя енергетиката и енергийната сигурност сред своите ключови приоритети. През последните дни голяма част от европейските държави-членки се оказаха заложници на спора между Украйна и Русия. Само в България над 160 000 домакинства останаха без отопление. За съжаление българското правителство не бе в състояние да помогне на своите граждани по време на тази криза. България се оказа единствената държава в съюза без алтернативни източници, доставчици и запаси на газ. Ние трябва да се поучим от този случай.

Уважаеми колеги, мисля, че говоря от името на целия Парламент, когато казвам, че не можем да позволим европейските граждани да плащат цената на политическите игри на държави, използващи енергийните си ресурси като политически инструменти. Затова вярвам, че ние се нуждаем от устойчиви решения в енергийната област. Нуждаем се от обща европейска енергийна политика. Важен елемент от нея е подобряването на енергийната инфраструктура. Когато говорим за европейска енергийна солидарност, това ще рече общи енергийни проекти на Европейския съюз и избягване на сегашната практика на двустранно договаряне.

Иска ми се също така да вярвам, че не след дълго в Европа ще е възможно да се изграждат общоевропейски ядрени енергийни мощности като съвместни проекти на държави-членки. В този контекст приветствам чешкото председателство, че поставя като друг ключов приоритет и разширяването на аспектите на сътрудничество със страните от Южен Кавказ, Украйна и Балканите. Само интегриран подход, който отчита интересите и произтичащите от тях възможности, както за държавите-членки, така и за държавите от споменатите региони, може да бъде гаранция за преодоляването и предотвратяването на кризи като газовата,

която току-що изживяхме. Ние трябва да действаме веднага и да направим това, което е най-добро за Европейския съюз. Нуждата от конкретни действия в посока обща европейска енергийна политика сега е по-голяма от всякога.

Пожелавам успех на чешкото председателство.

Katalin Lévai (PSE). – (HU) Гжо Председател, гн Министър-председател, чешкото председателство избра за свое мото фразата „Европа без граници“, като постави за най-важни свои приоритети въпросите за енергийната политика и икономическата стабилност. В добавка към това бих желала да наблегна на важността да се включи още един приоритет, този за европейския гражданин.

Бих искала да призова да се отдели повече внимание на въпроси, които засягат пряко всекидневния живот на гражданите. Трябва да се засили подкрепата за свръхмодерните европейски социални програми, за гарантите за европейската солидарност и равенство на възможностите и за въвеждането на политиката за малцинствата. Съгласна съм с онези, които призовават за ратификация на Договора от Лисабон.

Гражданите трябва да имат по-голямо участие в европейските политики, защото смятам, че липсата на социални пакети и на ефективна комуникация води до нарастваща загуба на доверие в европейските институции. Смятам, че образованието има особено важна роля ...

(Председателят отне думата на оратора.)

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Гн Действащ председател на Съвета, госпожи и господа, началото на чешкото председателство беше белязано от конфликта в Газа и енергийната криза. След вълна от презрителни забележки и такива, изразяващи съмнение относно способността на Чешката република да ръководи Съюза, Европа и други части от света гледат с удивление колко отговорно и ефикасно чешкото председателство съумя да се справи с неочакваните кризи. Чудя се обаче защо бяха толкова неочаквани и приветствам факта, че чешкото правителство се зае с тях още отрано, на Коледа, защото френското председателство не беше успяло да ги прекъсне още в зародиш.

Бих желала да влезете също толкова безстрашно в преговори с Китай, който умишлено нарушава правилата на световната търговия, като насърчава нелоялната конкуренция и застрашава здравето на европейците, произвеждайки на конвейер фалшификати и опасни продукти. Днес например европейските родители изпитват големи трудности да намерят детски обувки, които да не представляват риск за здравето на децата им, но до момента Съветът и Комисията не са обърнали почти никакво внимание на този въпрос.

Така че приветствам това, че сте поставили „Европа в света“ сред своите приоритети. Уверявам Ви, че Европа е съвсем отворена към световната търговия, но нито един председател на Съвета до този момент не е бил в състояние да осигури достатъчна взаимност и да отвори Китай за европейските производители. Надявам се че Вие и първокласният Ви екип ще имате по-голям успех.

Гн Действащ председател на Съвета, поздравявам Ви, че представихте наистина висококачествена, реалистична програма за Европа, и Ви поздравявам също така с личното Ви израстване. Имайки предвид, че сте лидер на политическа партия, някои от чиито настоящи министри гласуваха през 2003 г. против нашето членство в Съюза, Вие се справяте много добре на европейската сцена. Само се надявам да станем свидетели на подобно смекчаване на мнението и сред Вашите партийни колеги по отношение на Договора от Лисабон.

Медиите съобщават, че ирландците, притиснати от финансовата криза, сега разбират по-добре, че Договорът е подходящ инструмент, изработен с цел справяне при трудни времена. Надявам се, че Вие също ще започнете да гледате на Договора от положителна точка, дори това да означава да изтриете президента Klaus от мобилния си телефон. Желая на всички нас успешно чешко председателство, въпреки множеството ни гледни точки.

Katerina Batzeli (PSE). – (EL) Гжо Председател, гн Министър-председател, в добавка към въпроса за външната политика, за действията за справяне с икономическата криза и за ратифицирането на Договора от Лисабон, един от основните приоритети на Европейския съюз трябва да бъдат младите хора. Четох за този приоритет във Вашата програма. Смятам, че тя трябва да бъде по-последователна и по-проактивна относно въпроса за младите хора.

Младите хора вече не могат да бъдат убедени чрез речи и обещания. Те не се чувстват сигурни в страна, която се срива и която не е способна да се справи с икономическата криза. Те не приемат образователни системи, които ги изпращат на пазара на безработицата и социалното пренебрежение. Те не приемат евроскептицизма, страха от Европа. За тях ратифицирането на Договора от Лисабон е проблем. Те са всекидневно в конфликт. Това е новото поколение, което може да разбере какво се има предвид под...

(Председателят отне думата на оратора.)

John Bowis (PPE-DE). - Гн Председател, бих искал да кажа на гн Действащия председател, че за мен символите на неговата страна са двама души: Franz Kafka и Jan Palach. И двамата символизируют борбата за свобода и за демокрация, а също така и двамата са дали доказателства за огорчението, болката и жертвата, които понякога съпътстват тази борба.

Поради тази причина считам, гн Действащ председател, че ще проявите особена проникателност относно напрежението в Газа и че ще разберете болката и огорчението на народа на Газа и на народа на Израел. Следователно се надявам, че ще положите всички усилия, за да спрете кръвопролитията, което продължава там.

Вие също така ще успеете да въздействате на американския президент по въпросите за изменението на климата и да го присъедините към уравнието от Копенхаген.

Във вътрешен план Вие ще имате възможността да дадете своя принос за останалите законодателни предложения на този Парламент – и подчертавам новите възможности за гражданите, които ще възникнат вследствие на здравите трансгранични отношения, точка, която знам, че е във вашия дневен ред.

Споменахте свободното движение на знанието. Това е по-важно за медицинските науки, отколкото за всяка друга сфера и важи също така за здравеопазването в областта на психическите заболявания. Имах възможността да помагам при част от работата за реформиране на здравеопазването в областта на психическите заболявания в Чешката република. Знам, че ще се постараете да продължите тези реформи не само във вашата страна, но и навсякъде в Европа. Бих искал да се върнете в спомените си назад към месец юни, когато изработихме договора за здравеопазването в областта на психическите заболявания за Европейския съюз. В момента той не е в списъка ви, но се надявам, че ще направите всичко възможно той да е във вашия дневен ред като въпрос, по който дейността трябва да продължи, защото, преди всичко, нашата задача – вашата задача – е да се осигури полза за хората в нашата общност, които се нуждаят от нашата подкрепа. Знам, че ще положите всички усилия за това, и ви желая успех във всичките ви начинания.

(Ръкопляскания)

Józef Pinior (PSE). - (PL) Бих искал да започна, като припомня полско-чешката тайна среща на опозицията, организирана преди 21 години от „Солидарност” в Кърконошките планини, на полско-чешката граница.

Чешката република е първата страна от Централна и Източна Европа, която поема председателството на Европейския съюз. Това е дълг, гн Действащ председател. Чехите начело на Европейския съюз са наследници на традицията на борба в Централна и Източна Европа за сваляне на желязната завеса и за демократичен съюз на обществата на европейския континент. Наблягам на особеното интелектуално и политическо значение на чешкото председателство.

Сред множеството му приоритети основният е да се приключи ратификацията на Договора от Лисабон и да се укрепи общата европейска външна политика. Друга много важна, изключителна задача е подготовката на стратегия за трансатлантически отношения след избирането на новия американски президент. И най-накрая, бих желал да пожелаая на гн Президента Vaclav Havel бързо възстановяване от скорошната му операция.

Mihael Brejc (PPE-DE). - (SL) Чешкото председателство изрази готовност да се намеси, за да прекрати безизходното положение, в което се намират преговорите за присъединяване на Хърватия към Европейския съюз. Гн Председател, позволете ми да Ви напомня във връзка с това, че всяка страна кандидатка трябва да представи достоверни документи. Ако документите не са достоверни, трябва да се обърне внимание на съответната страна за наличието на такъв факт.

В конкретния случай на Хърватия тя е отбелязала на картите си граница, която е обект на спор. Вместо да спомене, че има наличие на спорна отсечка от границата, тя просто отбелязва отсечката така, както тя я вижда. Естествено, подобен документ не може да бъде достоверен, тъй като всъщност засяга спор между двете страни, който ще трябва да бъде решен другаде. Това е двустранен спор между две страни, които иначе са добри съседи, в отлични отношения, и при все това този спор ще трябва да бъде решен другаде. Ето защо бих желал да посоча, че Словения не проявява каприз, когато споменава, че документите на Хърватия не са достоверни. Всъщност Словения счита, че държавите-членки трябва да обърнат внимание на страната кандидатка, че тя е задължена да подаде документи, съобразени със стандартите на Европейския съюз.

Кое е възможното решение? Вече бяха представени много предложения и вярвам, че чешкото председателство също ще се опита да даде подходящо такова. Възможно решение би било Хърватия да подаде правителствено

или парламентарно решение, което ясно посочва, че тези граници са ориентировъчни, временни, или да използва друг термин, посочващ ясно, че тези граници са непостоянни и че все още не са определени. Смятам, че по този начин ще направим малка стъпка напред и ще ускорим бъдещото присъединяване на Хърватия към Европейския съюз, което ще бъде също и в интерес на Словения.

В заключение, позволете ми да Ви пожелаю много успех в председателството на Съвета на Европейския съюз.

Richard Falbr (PSE). – (CS) Върху действащия председател на Съвета се изсипаха критики; аз умишлено няма да се присъединя към тях. В чешките вълшебни приказки обикновено в замъка живее мъдър крал, който не предизвиква никого, не прави зло никому и не твърди, че разбира от всичко. Това не е така в Пражкия замък. Е, нищо не е свършено. При все това вярвам, че действащият председател на Съвета ще се справи успешно с този недостатък и ще удържи обещанията, които направи пред нас днес. Познавам го от почти 20 години и с радост виждам, че членството в Европейския съюз задвижи политическия му растеж. Стискам му палци, защото според една испанска поговорка, „*Con mi patria, con razón o sin ella*“, испанците са предани на родината си в добро и в лошо, при англичаните тази поговорка е, че добра или лоша, това е тяхната родина, а за мен поговорката гласи, че родината си остава моя, в добро и в лошо.

Zita Pleštinšká (PPE-DE). – (SK) Бих искала да започна, като изразя радостта си, че още в началото на своето председателство нашата братска Чешка република отхвърли всякакви съмнения относно способността на новите държави-членки да управляват и администрират делата на Европейския съюз.

Чешкото председателство показва, че е способно да реагира и да действа в критични ситуации, като например войната в Газа и прекъсването на доставките на газ от Русия към Европейския съюз. Като представител на Словакия, която получава почти 97 % от своя газ от Русия и която, заедно с България, е в най-критично положение, бих искала да лично да отбележа ангажираността на министър-председателя гн Mirek Topolánek в преговорите с руската и украинската страна. Гн министър-председател, Словакия все още няма газ и следователно все още има нужда от активната Ви помощ. Европа се нуждае от обща енергийна политика и трябва да подобри преговорната си позиция в областта на енергията.

Франция започна председателството си с руско-грузинския конфликт, а чешкото председателство трябва да се справи с търговския и политически спор между Русия и Украйна. Убедена съм, че е дошло времето да се поучим от тези събития. Важно е да се определят области, в които Европейският съюз е зависим от Русия, както и области, в които Русия е зависима от Европейския съюз. Отношенията с Русия са важни, но е недопустимо тя да използва газа като политическо оръжие. Важно е да се справим бързо с въпросите за разнообразяване на енергийните източници и изграждането на тръбопровода „Набуко“. Г-н Министър-председател, Словакия е в извънредно положение и вижда във Вас съюзник при стратегическото решение относно Jaslovské Bohunice. Бих искала да помоля и за Вашата помощ, гн Barroso, в качеството Ви на председател на Европейската комисия.

Аз лично смятам, че все още има много недостатъци при въвеждането в действие на свободното движение на хора, и поради това приветствам мотото на чешкото председателство – „Европа без граници“.

Желая успех на чешкото председателство в работата по неговия план 3Е и по приближаването на Европейския съюз към постигането на целите от Лисабон.

Miloš Koterec (PSE). – (SK) Гн Министър-председател, ние сме бивши съграждани и като такъв с радост Ви приветствам с добре дошъл в Европейския парламент и Ви желая успех при осъществяването на целите, които ни представихте.

Вашите 3Е приоритети със сигурност обобщават настоящите проблеми, пред които е изправен Европейският съюз, въпреки че вярвам, че що се отнася до икономическия сектор, няма да забравите социалните му аспекти, които са толкова важни за мнозинството граждани на ЕС. Когато Ви видях на празненствата за приемането на еврото в Словакия, с радост открих, че новият действащ председател на Съвета подкрепя по-тясната интеграция между страните на Съюза. Въпреки това, както повечето членове на Парламента, ще се зарадвам още повече, ако допринесете за ратификацията на Договора от Лисабон в Чешката република. Ако това не се случи, ще бъде трудно да се постигнат приоритетите, които сте си определили. Ако искаме Европейският съюз да се превърне, както казахте, не просто в платец, а в участник в световните дела, тогава трябва да предприемем тази стъпка.

Гн Министър-председател, както много пъти беше посочено, европейските избори ще бъдат важен момент по време на Вашето председателство. Изходът от изборите ще повлияе на политиката на Европейския съюз за следващите пет години, а материалната подкрепа на Съвета може да изиграе голяма роля в това отношение.

Когато Словакия изпадне от световния шампионат по хокей на лед, а Чехия се квалифицира за следващия кръг...

(Председателят отне думата на оратора.)

Tunne Kelam (PPE-DE). – (EN) Гжо Председател, бих искал да изразя най-сърдечно естонската подкрепа за чешкото председателство. Значително повишената конкурентоспособност е най-доброто решение за икономическата криза, заедно с осъществяването на четирите основни свободи. Гн Действащ председател, подкрепям идеята Ви да развие докрай Източното партньорство. Сега разбираме колко важно е да се включат страни като Украйна и Грузия в принципа на правовата държава и демократичната подотчетност.

През септември миналата година Европейският парламент предложи датата 23 август да бъде отбелязана като ден на всеобщо почитане на паметта на жертвите на комунизма и нацизма. Вярваме, че ще поемете водещата роля при убеждаването на всички 27 правителства да отбелязват официално този ден, като се започне от следващия август. Също така се надяваме да ни поведете към европейска морална и политическа преоценка на престъпленията, извършени при тоталитарния комунистически режим.

(Председателят отне думата на оратора.)

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) „Икономика, енергетика и Европейският съюз в света“ е мотото на чешкото председателство на Европейския съюз. Европейските граждани очакват европейските институции да ги предпазват от кризите и да подобряват качеството им на живот. Планът на Европейския съюз за икономическо възстановяване, увеличаването на енергийната ефективност и сигурността на енергийните доставки понастоящем са приоритетите на европейските граждани.

Призовавам чешкото председателство, въпреки приближаващите европейски избори или именно поради тази причина, да покаже ясна концепция, политическа воля и най-вече отговорност към европейските граждани. Заедно можем да постигнем съгласие на първо четене за Директивата относно енергийната ефективност на сградите. Уверявам Ви, че както Европейският парламент, така и Европейската комисия са готови да Ви подкрепят, така че Директивата относно енергийната ефективност на сградите да фигурира сред постиженията на чешкото председателство.

Marios Matsakis (ALDE). – (EN) Гжо Председател, Чешката република, след като е преживяла травматизма на руския комунизъм в миналото, сега отива в другата крайност – твърдо и покорно да се придържа към САЩ. Това се вижда ясно не само от позицията Ви относно Газа и Договора от Лисабон, гн Действащ председател, но също и от решението на Вашето правителство да разположи американски ракети на чешка земя. Вашата готовност да служите вярно на администрацията във Вашингтон с цената на това да поставите на риск мира в Европа, е неприемлива и подозрителна.

Вашата страна днес е част от Европейския съюз, не от САЩ и Вие трябва да направите така, че Вашето правителство да се придържа именно към този курс. В нашия Съюз няма място за страни, сателити на Америка. Така че трябва да вземете решение: ЕС или САЩ? Не можете да имате и двете!

Mirosław Mariusz Piotrowski (UEN). – (PL) Гжо Председател, гн Действащ председател, чешкото председателство, е първото от много години насам, което изхвърли неизменно присъстващия в дневния ред въпрос за Европейската конституция, известна също като Договора от Лисабон. Този реалистичен подход вдъхва оптимизъм и показва уважение към демокрацията и принципа за единодушие.

Чешкото председателство реши да се съсредоточи върху по-важни текущи въпроси, сред които конфликта в Газа и енергийната сигурност. Първоначално не съществуваше план за намеса в газовия конфликт между Русия и Украйна, но когато той започна да засяга голям брой държави-членки, гн Topolánek се намеси, за да посредничи. Ясно е, че за шест месеца председателството няма да постигне всички цели, които си е поставило, но първите две седмици вече показват, че то може да бъде ефективно председателство, въпреки пророчествата, изказани от някои тук присъстващи политици. От името на делегацията...

(Председателят отне думата на оратора.)

Димитър Стоянов (NI). – Благодаря, гжо Председател. До мен достигна новината, че в Брюксел под патронажа на чешкото председателство е поставено нещо, наречено произведение на изкуството, на което моята страна, България, е изобразена като тоалетна. Това е страшно обидно и не отговаря на традициите на Европейския съюз за партньорство и взаимно уважение и затова настояваме това пано да бъде незабавно премахнато от чешкото председателство и от този, който въобще си е позволил да постави такава обида към една от

държавите-членки, която не може да се понесе от нас. И ако то не бъде свалено незабавно, това пано, ние с моите колеги ще отидем и ще го свалим лично със собствените си ръце.

Mirek Topolánek, действащ председател на Съвета. – (CS) Благодаря ви, че ми дадохте думата. Бих искал да започна заключителната си реч, като благодаря на всички за всички ваши мнения; това беше много топло приветствие за добре дошли, приветствие, което не съм очаквал. Бих искал също да отбележа, че чешкото председателство и аз самият, в качеството ми на председател на Европейския съвет, ще поддържаме близък контакт и ще работим в тясно сътрудничество с Европейската комисия през целите шест месеца. Първите две седмици показаха, че благодарение на постоянния, всекидневен и много активен контакт не само с José Manuel Barroso, но и с цялата Комисия станаха възможни общите действия по въпросите, които ни се струпаха в началото на годината. Тук имам предвид не само сътрудничеството ни с Европейския парламент, а най-вече комуникацията ни с Европейската комисия, докато търсехме начини да се справим с тези внезапно възникнали въпроси. Бих искал да изкажа благодарността си на председателя гн Barroso.

Преди да дойда тук, аз се заклех, че няма да разказвам шеги. Единствената шега, която разказах и на която в Чехия всички биха се смели, тук остана неразбрана. Няма значение, ще продължа да се опитвам и може би дори немският превод ще предаде думите ми правилно и ще се разбера взаимно.

Договорът от Лисабон не може да бъде мантра. Той може да бъде средство, не цел. Той е средство за подобряване на дейността на Европейския съюз. Той не може да бъде въпрос на задължение. Всяка страна е изработила собствени инструменти и правила на играта, за да постигне ратификация. Фактът, че аз подписах Договора, не означава, че ще влияя на решенията на двете камари на чешкия парламент, които са автономни и свободни и ще решат сами за себе си. Също така нямаме намерение предварително да упражняваме натиск върху ирландския народ относно вземането на решение. Невъзможно е да се налага валидността на Договора по какъвто и да било начин, въпреки че аз наистина смятам, че Договорът е необходим в тези времена и ще улесни работата на Европейския съюз. Това е последното ми изказване по въпроса, няма да се връщам на него, тъй като обясних личната си позиция.

Хареса ми цитатът, даден от колегата гн Kirkhope, и ще парафразирам друг от цитатите на Churchill, за да обясня какво мисля за настоящите времена: „Стига толкова кризи, графикът ми за утре вече е пълен“. Мисля, че това, през което преминахме през първите няколко седмици, показва, че сме избрали правилно нашите приоритети и че сме били добре подготвени. Освен това започнахме да работим по въпроса за снабдяването с газ още от средата на декември, по време на френското председателство.

Извинявам се на всички онези уважаеми колеги, на чиито конкретни въпроси не отговарям; ще се опитам донякъде да обобща тази дискусия и ще се постарая по-скоро да хвърля светилна върху общия подход за справяне с тези конкретни проблеми.

Въпросът за трафика на хора, наркотици и деца, търговията с деца и други подобни. Точно както Парламентът, така и Чешката република разисква относно равнищата на свобода и сигурност, ние също имаме силното желание да ускорим директивите и целия законодателен план в рамката на решенията на Съвета за борба с трафика на хора. Искам само да кажа, че сме готови за това и искаме да работим за решаването на отделните елементи на тези проблеми.

Широкомасштабната дискусия за „Набуко“. Трябва да приемем, съвсем честно, че „Набуко“ ще бъде алтернатива на други транзитни пътища само ако предоставя и алтернативен източник за доставки. Колкото до разискването за Украйна, моят сънародник Josef Zieleniec каза доста ясно, че това е политически и геополитически проблем и според мен ако не дадем на Украйна възможност да реши вътрешните си проблеми, ако не поставим ограничения на поведението на различните участници, независимо дали са физически лица или дружества на газовия пазар, тогава може и да изгубим проевропейската ориентация на Украйна, което, разбира се, е геополитически проблем. Можем само да правим догадки за крайните цели на кризата – може би само краткосрочно повишение на цената, може би много по-голямо засилване на натиска да се построи „Северен поток“, алтернативният северен тръбопровод, или целта всъщност е да се потиснат европейските стремления на Украйна. Какъвто и да е случаят, тези фактори са част от проблема, който не е просто краткосрочен и не става дума само за енергия.

Ако трябва да отговоря на запитването дали Европа трябва да бъде по-либерална или по-социалистическа, ще се опитам да отговоря с още една шега и ще кажа, че предлагам компромис – либерално-консервативна Европа, но това наистина е последната ми шега.

Що се отнася до пътя, следван от Чешката република, и приемането на еврото на 1 януари аз заявих, че Чешката република ще обяви датата си на присъединяване на 1 ноември тази година. Моето правителство е първото,

което ще изпълни критериите от Маастрихт. Не гледам на това като на надпревара. Поздравявам моите словашки колеги и ще изчакаме да видим как финансовата криза се отразява на спазването на правилата на Пакта за стабилност и растеж и какъв ефект има тя върху фактическото изпълнение на всички правила, управляващи еврозоната. Разтревожен съм – това се отнася също и до възможностите ни да се справим с финансовата криза – че разхлабването на правилата на самия Европейски съюз е разрушителна стъпка и следователно когато говорим за Европа на правилата, естествено, ще настояваме за съобразяване с директивите за държавната помощ и конкуренцията и това ще бъде един от критериите за оценка на всички предложения за справяне с финансовата криза. Правилата се прилагат в добри и в лоши времена и се прилагат спрямо всички. Равенството тук трябва да бъде пълно.

Сега ще коментирам „Европа без граници“. Да, предвидено е да има поне три значения. Икономическо значение, което включва премахване на границите на вътрешния пазар, умственото или психологическо значение, с други думи премахване на бариерите в умовете на европейците, което разбира се е цел пред скоро присъединилите се страни, и накрая, премахване на външните граници, избягването на протекционизма, истинска либерализация на световната търговия, като един от инструментите за управляване на кризата, която ще увеличи търсенето и ще доведе до ефективно осъществяване на заключенията от Вашингтонската среща на Г-20.

Бих искал тук да кажа нещо, което ме засяга лично и което вече беше предадено от някои медии. Václav Havel е тежко болен и беше хоспитализиран. Той е човек, който символизира едновременно предноемврийското и постноемврийското ни управление, и не само за Чешката република – той символизира най-вече падането на желязната завеса. Той беше първият чех, който говори пред този Парламент, и от името на всички нас искам да му пожелаем бързо възстановяване.

Имам няколко много конкретни отговора за един колега в това събрание. Бях трогнат от загрижеността на г-н Rouček за чешкото правителство и мога да изброя поне шест примера от последните десет до петнадесет години, от които личи, че страни, председателстващи Европейския съюз, са имали много вътрешни проблеми и при все това са се радвали на успешно председателство. Така например Белгия по времето, когато Договорът от Маастрихт влезе в сила, когато се извършиха промени в конституцията, без да се засегне председателството, също така френското председателство, по време на разширяването със Швеция, Финландия и Австрия, когато Франция беше във вътрешнополитическа криза, също при приемането на Договора от Амстердам през 1999 г., по време на немското председателство, когато Gerhard Schröder беше изправен пред сериозни проблеми, а LaFontaine напусна партията си, също така при въвеждането на еврото, по време на испанското председателство, оглавявано от José María Aznar, също така по време на ирландското председателство и бих могъл да спомена много други. Не се притеснявайте за чешките вътрешнополитически проблеми; те няма да се отразят на чешкото председателство.

Относно ядрения форум: не можем да провеждаме разискване относно ядрени проблеми, в което спорът между Зелените, либералите, консерваторите и т.н. да приключва с решения, взети под натиск. Ядреният форум, организиран в сътрудничество с Европейската комисия и провеждащ се в Братислава и Прага, трябва да постави началото на ново разискване по сигурността, възможностите, рисковете и нуждите и по всички онези неща, които всъщност са се превърнали отчасти в табу в последните години. Всъщност целта на словашкочешкия форум е да преодолее това табу. Очевидно е защо министър-председателят гн Fico е в Украйна и в Москва; проблемите на България и Словакия са критични, защото тези страни изцяло зависят от доставките на газ от Украйна. България има възможността да складира едва една трета от количеството, което ѝ е нужно, Словакия вече намали производството на хиляди дружества, топлоцентралата ѝ в Nováky изгоря и тя понася сериозна криза. Аз съм всекидневно във връзка с Robert Fico и подкрепям мисията му, макар и в момента да не смятам, че ще бъде успешна. Трябва да бъдем много по-твърди към двамата участници, Украйна и Русия, „Нафтогаз“ и „Газпром“. Освен това считам, че следващите стъпки трябва да бъдат далеч по-ефективни и твърди от страна както на Европейската комисия, така и на чешкото председателство. Трябва да търсим инструменти за преодоляване на определен брой технически проблеми. Не е възможно тези доставки да не бъдат подновени, и то поради изцяло неоснователна причина (тоест, употребата на технически газ), и ще продължим да действваме и напред във връзка с това.

Говорихме много за Балканите и за подобни проблеми и много въпроси бяха повдигнати в това отношение. Г-н Peterle знае много добре, че за да се премахне блокирането на главите по присъединяването на Хърватия, трябва да се постигне двустранно споразумение по словенско-хърватския спор. Това не е европейски спор, макар че вече започва да пречи на преговорите по присъединяване. В този смисъл контактите ми с двамата министър-председатели и с двамата президенти, заедно с личния ми принос за този проблем, може би ще помогнат за решаването на словенско-хърватските гранични проблеми.

Бих искал да кажа още много неща, но ще се опитам да не ви задържам още дълго. Ще се опитам да дам път на следващите процедури. Бих искал да завърша, като кажа, че оценяваме много високо възможността да принадлежим към общност от държави, изградена на ценности и принципи, които ние, след ноември 1989 г., имаме възможността да приемем отново като наши ценности и цели. Ценим и възможността да председателстваме цялата общност. Моето поколение, което беше на 33 години през 1989 г., не си е помисляло, че ще доживее нещо наистина толкова уникално. Оценяваме и факта, че можем да се справяме с много проблеми. Това, което обаче най-много ценим, е вътрешното свободно разискване. Свободата, която ни позволява да разглеждаме тези проблеми във връзка с най-разнообразни мнения, спомагащи за адекватното им решаване. Тук мога недвусмислено да заявя, че Tomas Garrigue Masaryk е казал, че „демократията е дискусия“. Имам силното желание да последвам стъпките на първия чехословашки президент; оставам напълно отворен за тази дискусия. Благодаря ви за вниманието днес и очаквам с нетърпение следващата ни среща.

José Manuel Barroso, Председател на Комисията. – (EN) Г-жо Председател, получи се много интересна дискусия и аз съм окуражен от общото съгласие за предизвикателствата и, общо казано, за подкрепата, предоставена на чешкото председателство. Отново ще изкажа желанието си да работим лоялно, градивно и добросъвестно с чешките ни приятели. Техният успех е и успех на Европа.

Както някои от вас вече споменаха, това е последното председателство преди изборите за Европейски парламент. Смятам, че през тези месеци е особено важно всички ние да покажем как институциите ни имат отношение по въпроса за благосъстоянието, просперитета и единството на нашите граждани.

Комуникацията е от съществено значение, а тя не може да се извърши единствено от европейските институции или държавите-членки. Трябва да работим съвместно в истински дух на партньорство, тъй като по-голямата част от случващото се през тези месеци ще бъде от особена важност за бъдещето на Европа, както и за уважението, оказано на институциите ни в цяла Европа.

Бих искал да използвам момента да отговоря на някои конкретни поставени ми въпроси, особено по въпроса за енергетиката. Да, нуждаем се от спешна ревизия на Директивата относно сигурността на снабдяването с природен газ. Комисията повдигна въпроса, когато представи стратегическия си енергиен преглед през ноември, и ние работим с всички сили да представим законодателното предложение пред Европейския парламент и Съвета във възможно най-кратки срокове. Да, нуждаем се от повече солидарност и от по-голям напредък по отношение на енергийната сигурност в Европа. Това бе същността на стратегическия ни енергиен преглед, представен неотдавна.

Отново бих искал да използвам момента да помоля всички държави-членки и европейски институции да работят по-активно върху механизмите на европейска енергийна солидарност. Да, необходимо е да ускорим инвестициите в енергийна инфраструктура, междусистемни връзки и енергийна ефективност. Затова е и толкова важно да получим 5-те милиарда EUR от бюджета на Общността, отпуснати за тези цели.

Апелирам както към Парламента, така и към председателството на Чехия, да осъществи това възможно най-скоро. Да, икономическото възстановяване трябва да върви ръка за ръка с разумен зелен растеж, ако искаме да излезем от кризата по-силни. Нашето предложение е да ускорим употребата на Структурните фондове за тези цели. Фондовете са необходими за енергийна ефективност и енергийни междусистемни връзки, а чрез координацията на национални програми за стимулиране ние ще приведем в съответствие и националните усилия в тази посока съгласно заключенията на Европейския съвет.

Нека кажа също, че за да се справим с икономическата криза и върнем Европа на пътя към устойчив растеж, ще е необходимо спазване на общностните правила за равни възможности. Европа трябва да продължи да съдейства за участието както на мъже, така и на жени, в икономиката и да им помага да съчетават професионалния и семейния си живот.

Няколко думи и за Договора от Лисабон, който бе споменат от някои от вас: повече от всякога се нуждаем Договорът да бъде ратифициран от всички държави-членки. Да, трябва да уважаваме всички национални процеси по ратификация, но когато едно правителство подпише договор от името на своята държава, то официално поема ангажимент да го изпълни.

(Ръкопляскания)

Мнозина от вас говориха за чешкото председателство и колко важно е то. Както някои от вас споменаха – г-н Nassauer, г-н Brok и други – самият факт за наличието на чешко председателство е само по себе си събитие от съществено значение. За първи път страна от бившия Варшавски договор поема отговорността да председателства Европейския съвет. Като се замислите, какво велико постижение е, 20 години след падането на желязната завеса, Чехия да бъде начело на Европейския съвет, а премиерът г-н Topolánek и заместник

министър-председателят гн Vondra да си сътрудничат в това си задължение. Имам пълно доверие в бъдещите ви действия.

Нека споделя с вас едно преживяване, което имах миналата година по време на председателството на Португалия. Двамата с португалския премиер гн Sócrates бяхме в Цитау на границата между Чехия, Полша и Германия, където станах свидетел на емоцията на премиера гн Topolánek в този момент. Тази граница, която някога разделяше Европа на две, е сега място на свободно движение на европейци от всички тези страни. Това бе велик момент и велико постижение, от което трябва да се гордеем. Затова аз наистина вярвам, че е важно да защитаваме ценностите си, за да бъде това председателство успешно.

Някои от вас казаха, че е важно Чехия да бъде преуспяваща, защото е малка страна. Съжалявам, но Чехия не е малка страна, дори от гледна точка на Европа. Всъщност понякога виждането, че някои от нашите държави-членки са малки страни, е белег за комплекс за малоценност. Нека ви кажа, че – както Paul-Henri Spaak, един от бащите на европейския ни проект, каза – в Европейския съюз вече няма малки и големи страни; бихме могли да кажем дори, че нито една от тях не е голяма: проблемът е, че някои от тях все още не са забелязали това.

Всъщност, ако погледнем останалия свят – когато видим измерението на силата на Америка от гледна точка на отбрана и технологии; когато видим огромното географско измерение на Русия; когато видим огромното демографско измерение на Китай и Индия – можем ли да кажем тогава, че в Европа има големи страни?

В Европа вече няма големи страни. Всички са големи от гледна точка на тяхното достойнство. За Европейската комисия всички държави-членки имат едно и също достойнство, но ако искаме да бъдем големи в световен мащаб, то трябва Европейският съюз да бъде силен. Трябва да действаме съвместно; да се възползваме от всичките си институции и ако успеем да действаме съвместно по този начин, завинаги ще оставим приноса си за света. Затова се нуждаем от Договора от Лисабон. Затова се нуждаем от една обща цел. Затова се нуждаем от силни институции. Пожелавам късмет на чешкото председателство.

(Продължителни ръкопляскания)

Председател. - Разискването приключи.

Следва гласуването.

Писмени декларации (член 142)

Gerard Batten (IND/DEM), в писмена форма. – (EN) Някои от нас очакват с голямо нетърпение изказването на президента гн Klaus през м. февруари. Колко освежаващо би било да чуем някого, който е достатъчно интелигентен и честен, за да изрази съмнение относно идеологическата ортодоксалност на все по-близките въпроси за Европейския съюз и изменението на климата.

Президентът гн Klaus бе прав като сравни Европейския съюз със стария Съветски съюз. Моят приятел, смелият руски дисидент Vladimir Bukovsky, казва, че е живял в бъдещето на Европейския съюз и според него то не работи. Гн Bukovsky е напълно прав – Европейският съюз е форма на мек комунизъм.

Можем единствено да се надяваме, че чешкото председателство ще бъде малко по-скептично към големия европейски проект от някои предишни председателства. Едно от нещата, които могат да направят чехите, е да отложат ратификацията на Договора от Лисабон за края на втория ирландски референдум. По този начин, когато ирландците отново гласуват против несполучливата конституция, чехите могат да признаят демократичното решение на единствената нация в Европейския съюз, на която е позволен референдум, и да спрат Договора незабавно, като откажат да го ратифицират. Да се надяваме, че президентът гн Klaus е човекът, който ще направи това.

Alessandro Battilocchio (PSE), в писмена форма. – (IT) Благодаря Ви, гжо Председател, и изказвам искрените си пожелания за успеха на чешкото председателство. Знаците не предвещават нищо добро в началото на председателството на страната: същественият й евроскептицизъм, който си пролича в множество неотдавнашни действия (като неуспеха на Чехия към този момент да ратифицира Договора от Лисабон), не дава повод за оптимизъм. Изявлението относно Газа, направено от действащия председател на Съвета, също демонстрира липса на институционализъм: позиции, които следва да се съгласуват с останалите 26 държави-членки. Също така провалената среща с групата на социалистите в Европейския парламент изпраща много лош сигнал: никога досега не се е случвало действащ председател на Съвета да не е намерил време да проведе диалог с голяма политическа група в Парламента. Гжо Председател, надяваме се, че ще бъдем изненадани от ефективни,

авторитетни действия: в такъв случай в края на шестте месеца ще разполагаме с интелектуалната почтеност да признаем заслугите ѝ.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), в писмена форма. – (PT) Чешкото председателство изведе на преден план три приоритета: икономика, енергетика и външни отношения. По този начин представянето на програмата на чешкото председателство следва вече познати очертания, но с някои особености, още повече що се отнася до ратификацията на Договора от Лисабон. Чешкият премиер потвърди необходимостта да се уважи суверенитета на ирландските граждани. Той дори отчете, че ако в Чехия бе проведен референдум, то резултатът вероятно щеше да бъде идентичен на този в Ирландия, ако се приеме, че проектът на Договора може да бъде отхвърлен.

Във връзка с газовата криза между Русия и Украйна той отчете, че вина носят и двете страни, като даде икономически, стратегически и политически причини за техните действия и подкрепи посериозно участие на Европейския съюз, но без да излезе с конкретни предложения.

Във връзка със социално-икономическите проблеми той не представи нищо по-различно, което означава запазване на неолибералните позиции, предложенията, отхвърлени от Европейския парламент, относно Директивата за работното време, Пактът за стабилност и растеж и неолибералната Лисабонска стратегия, и пренебрегна икономическата криза и сериозните ѝ последици в социално измерение.

Освен това той не каза почти нищо във връзка с военните престъпления, които Израел продължава да извършва срещу палестинците, за което изразяваме съжаление.

Genowefa Grabowska (PSE), в писмена форма. – (PL) Чешкото председателство идва в труден момент за целия Европейски съюз. Финансовата криза, енергийната криза и икономическата рецесия са посериозни от когато и да било в петдесет и шест годишната му история. Към това можем да прибавим и изборите за Европейски парламент през м. юни и последния военен конфликт в ивицата Газа. Лично аз съжалявам, че чехите не разполагат с подходящи инструменти за да се справят с тези проблеми. Съжалявам, че Договорът от Лисабон, който ще реформира Европейския съюз, не е реалност.

Това е причината за липсата на обща външна политика: не съществува система за вземане на решения, а държавите-членки не са обвързани от принципа на енергийна солидарност. А вижданията на президента Vaclav Klaus относно изменението на климата, реформата на Европейския съюз и еврото, които са странни, ако не и враждебни, има на какво да отговорят в това отношение. Затова апелирам към чешкото правителство и премиера Mirek Topolánek да ограничат публичните декларации на Klaus относно делата на Европейския съюз колкото може повече. Това е за негово добро, а и в наш общ интерес.

Чешките „три Е“ приоритета – икономика, енергетика и външни отношения – представляват нуждите на Европа, изказани накратко. Затова и вярвам, че обещанието на гн Schwarzenberg, че чехите значително ще „дадат тласък на европейските въпроси“ и че те няма да бъдат „най-изостаналите в класа“, ще се сбъдне. От все сърце пожелавам на южната ни съседка успешно председателство!

Gábor Harangozó (PSE), в писмена форма. – (EN) Планът за икономическо възстановяване – договорен през м. декември – е важна стъпка в правилната посока за справяне с настоящия икономически спад. Сега конкретните му аспекти трябва да бъдат изпълнени бързо и ефективно. В това отношение Съюзът трябва да увеличи усилията си за предоставяне на по-лесен достъп до наличните ресурси. Следователно ние трябва – докато възстановяваме доверието във финансовия ни пазар – специално да подобрим и опростим мерките с цел да се ускори изпълнението на Структурните и Кохезионните фондове. Политиката на сближаване е добрият инструмент на солидарност в Съюза, а ролята ѝ в справянето с отрицателните последици от една глобална криза от този мащаб е, разбира се, от съществено значение. Освен това нека приветствам сред приоритетите на новото чешко председателство волята за започване на дискусия относно повторното определяне на неблагоприятелстваните райони едновременно със Съобщението на Комисията. По-доброто определяне на границите на тези зони ще спомогне за по-точното определяне на техните нужди и ще подпомогне потенциала им за развитие, като по този начин работи в съответствие с целите за социална, териториална и икономическа конвергенция в целия Съюз. Трябва да увеличим усилията си, за да избегнем отрицателните последици от кризата не само върху икономиката, но и върху нашите граждани и най-вече що се отнася до най-уязвимите от тях.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), в писмена форма. – (PL) Бих искал да благодаря на председателя Mirek Topolánek за определянето на приоритетите на чешкото председателство. Трите „Е“ — Икономика, Енергетика и Европа в света, които ще представляват рамката на председателството на Общността, ще бъдат повлияни от допълнителни, непредвидени външни събития: Газа и газа.

Проблемът с конфликта в Газа има политически измерения. Той обаче дотолкова се е милитаризирал, че сега на преден план излизат хуманитарните въпроси. Там умират хора! И то не само бойци на „Хамас“, които започнаха военния конфликт, а невинни деца, жени и мъже. ЕС, в сътрудничество с ООН, трябва да направи всичко възможно да намери решение на този кървав конфликт. Евреи и палестинци могат да живеят мирно едни до други. Моля бъдете непреклонни в усилията си тази цел да бъде постигната.

Газовата криза се отрази на множество европейски страни. Спорът между две компании – едната руска, а другата украинска – бързо се задълбочи и се превърна в спор между двете страни. В резултат на това значително пострадаха много граждани в редица страни, а техните енергийни доставки бяха прекъснати в средата на тежката зима. Спорът допринесе и за значителни икономически щети, тъй като газът е нужен и в сферата на производството. Затова е крайно време да се изгради система за снабдяване с нефт и газ в целия Европейски съюз, използваща различни източници. Трябва и спешно да започнем да търсим нови енергийни източници и да използваме модернизираните методи за газификация на въглища. Полша предприема стъпки в тази насока.

Сърдечно пожелавам успех на чешките ни приятели за успешното изпълнение на целите на Европейския съюз.

Magda Kósáné Kovács (PSE), *в писмена форма.* – (HU) Чешкото председателство се намира в трудно положение. Не е лесно да се поеме властта за пръв път след председателство, което – вече установено като един от двигателите на Европа – вече няколко пъти е заставало зад кормилото на Съюза. Положението е затруднено и заради факта, че последиците от финансовата криза започват едва сега да се усещат в цяла Европа. То е затруднено и защото те трябва да се изправят не само срещу крайните евроскептици в Парламента, но и с високопоставени политически представители в родната им страна.

Въпреки това програмата на чешкото председателство изглежда се опитва да поддържа добър баланс в Европейския съюз. Целейки се високо с мотото „Европа без граници“, то поставя на преден план не само проблема със справянето с икономическата криза, но и ефективното утвърждаване на дългосрочните принципи на ЕС. Чехия е първата страна в Източна и Централна Европа, която изпълнява всички общи характеристики на новите държави-членки на ЕС. Следователно програмата на чешкото председателство прави опит за едно пропорционално представяне на изискванията на новите държави-членки.

Радваме се, че реакцията на чешкото председателство към икономическата криза е да се съсредоточи върху развитието на вътрешна работна сила и насърчаването на вертикална мобилност.

В същото време бих искал да насоча вниманието на председателството специално към нуждата от подобряване на положението в повечето слабо развити региони и това на ромското малцинство. Това са социални и икономически проблеми на европейско равнище, надхвърлящи националните граници.

Освен използването на работници-имигранти, застаряването на населението на ЕС и произхождащите от това социални напрежения могат да бъдат овладени в дългосрочен план като се развие вътрешна работна сила, представена от разполагащите с неконкурентни знания и умения.

Iosif Matula (PPE-DE), *в писмена форма.* – (RO) Бих искал да поздравя Чехия за председателството на Европейския съюз. Бих искал да изкажа и дълбоката си признателност от факта, че бе възможно да се изготви 18-месечна програма като част от процеса на сътрудничество съвместно с Франция, която председателстваше Европейския съюз преди, и Швеция, която ще поеме председателството на ЕС през втората половина на годината.

Предизвикателствата, пред които е изправено председателството още в самото му начало, като войната в Газа, прекъсването на доставките на газ от Русия, да не говорим за глобалната икономическа криза, потвърдиха факта, че приоритетите, определени от Чехия, са от съществено значение.

От трите приоритета, обявени от чешкото председателство – Енергетика, Икономика и Европа в света – бих искал да взема отношение по енергийния аспект. Лично аз смятам, че Европа се нуждае от единна енергийна политика с цел да се избегне прекомерна зависимост от ресурси, идващи от една единствена област.

В това отношение, подкрепям нуждата да се развият връзки с нови доставчици, както и значението от инвестиции в неконвенционални технологии за генериране на енергия. Трябва да подобрим транспортната инфраструктура и да отделим нужното внимание върху строежа на трасето на газопровода „Набуко“. Вярвам също, че е от съществено значение да се съкратят процедурите за пускане в действие на проекти, имащи за цел да намерят алтернативни и неконвенционални източници на енергия.

Mary Lou McDonald (GUE/NGL), в писмена форма. – (EN) Неуспехът на Европейския съвет към днешна дата да се изправи пред истинските проблеми, стоящи зад отрицателния вот на ирландците против Договора от Лисабон, прави наличието на втори отрицателен вот възможно.

Осъзнавайки факта, че втори отрицателен вот е напълно възможен, чешкото председателство се опитва да се подготви за вероятността Договорът от Лисабон да не влезе в сила. То се опитва да изготви резервен план за избора на нова Комисия съгласно правилата на Договора от Ница. Идеята от докладите да се избере Комисия, съставена от 26 Комисари плюс Върховен представител за европейска външна политика и политика на сигурност от 27-ата държава-членка, е само един от възможните начини за справяне в проблема.

Хората в целия ЕС осъзнават, че Договорът от Лисабон не е панацеята, за каквато мнозина от най-горещите й привърженици я представят. Напротив: тя може да послужи за задълбочаване на икономическите и социалните проблеми, пред които сме изправени днес.

Що се отнася до кризата в Газа, реакцията на чешкото председателство е много далеч от това, което се изисква. ЕС трябва да предприеме съгласувани действия, за да защити правата на обсадените палестинци и да се опита да сложи край на кръвопролитията.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE), в писмена форма. – (RO) Чехия, която пое председателството на Съвета на Европейския съюз на 1 януари 2009 г., наред с други страни, които се присъединиха към ЕС през 2004 г. и по-късно, е изправена пред проблеми, свързани с несигурното положение, от гледна точка на термоизолация, на голям брой жилищни сгради.

Трябва да имаме предвид следното: значителното спестяване на енергия и намалението на разходите за отопление, заплащани от гражданите, които могат да бъдат постигнати чрез ремонт на отоплителните системи в тези сгради, както и ограничените възможности за използване на структурните и кохезионните фондове за инвестиции в тази област. Затова смятам, че чешкото председателство на Съвета трябва да включи този проблем сред приоритетите си.

Второ, във връзка с европейската заповед за арест, Чехия направи изявление на основание член 32 от Рамковото решение, гласящо, че прилага процедурата за предаване „единствено за деяния, извършени след 1 ноември 2004 г.“ Подобни наредби се прилагат и в други европейски държави. Случаи като тези подкопават доверието на гражданите в ефективността на европейските политики за борба с престъпността. Чешкото председателство на Съвета предлага една добра възможност за преразглеждане на тези изказвания.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), в писмена форма. – (EL) Изявленията на чешкия премиер и председател на Европейската комисия и общото разискване в Европейския парламент относно програмата на чешкото председателство на Европейския съюз представляват продължението на единната антинодна политика на предходните председателства. Те изпратиха послание, че капиталовата атака върху работниците, хората от нисшите класи, ще продължи с нестихваща сила. Империалистическата роля на Европейския съюз ще бъде подсилена, както чешкото председателство се постара да демонстрира в момента на стъпване в длъжност като подкрепи престъпната империалистическа атака на Израел срещу ивицата Газа и легитимира варварското избиване на палестинския народ с пълната подкрепа на Съединените американски щати и в съответствие с плана на САЩ/НАТО/Източна Европа за „нов Близък изток“.

Програмата на чешкото председателство дава сигнали за продължаващото усилване на антимасовите атаки от страна на ЕС, с цел да се прехвърлят последиците от кризата в капиталистическата система върху работническата класа и бедните нисши класи, за нарастване на агресията на Европейския съюз срещу хората и за империалистическа намеса и подобрения във възможността й за военна намеса по света.

Хората трябва да отговорят на агресията на Европейския съюз чрез контраатака. Съпротива, неподчинение и отделяне от реакционната политика на Европейския съюз, от самия Съюз, са възможните пътища напред за хората.

Maria Petre (PPE-DE), в писмена форма. – (RO) Бих искал да започна изказването си като отново повдигна идеята, за която говорих в понеделник по време на откриването на пленарната сесия. Вие поемате председателството във време, което има специално значение за нас. Тази година се навършват 20 години от падането на желязната завеса. В понеделник казах, че за нас, но най-вече за милионите граждани, които ни изпратиха тук, тези 20 години бележат до известна степен период на очакване, но и на приемане. Вероятно за нас бе нормално да не можем да избягаме по-бързо от бремето на тези 50 години, които ни отделяха от останалата част от Европа.

Исках и да Ви поздравя в моето изказване за включването на третия приоритет, Европа в света и особено за разглеждането на Източното партньорство като приоритет. Историите на нашите две страни, Румъния и Чехия, си приличат по две особености: 1968 г. и Пражката пролет, които за нас, румънците, които бяхме подложени на най-жестоката комунистическа диктатура, символизираха светъл лъч, който ни водеше по пътя към свобода.

Като член на Парламента от Румъния, бих искал да ви помоля да бъдете по-конкретен относно естеството на Източното партньорство. В този регион има милиони граждани, които имат нужда отново да разпалят тази вяра като символично отново преживеят събитията от Пражката пролет през следващите месеци. Двата с Вас имаме възможността да разберем изцяло тежестта на това очакване.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE), в писмена форма. – (PL) Предстоят ни шест месеца от чешкото председателство на Европейския съюз – председателство, което, както вече стана ясно, няма да бъде лесно. Двете големи кризи, пред които бяхме изправени в близките седмици, ни показаха, че доброто ръководство на Европейския съюз изисква не само внимателно изготвени програми, но най-вече способността да се реагира бързо и подобавашо при възникване на трудни проблеми. Това е нещо, което всяка държава-членка, подготвяща се да поеме председателството на ЕС, трябва да запомни.

Чешкото председателство идва след едно много динамично и амбициозно френско председателство. Малко е вероятно да не бъдат правени сравнения между двете. Според мен обаче чешките органи са добре подготвени, а чешкото председателство ще бъде пример за това, как дори една малка страна, която едва наскоро се е присъединила към Общността, е способна да я ръководи подобавашо. И дори политическите разделения на националната арена не биха могли да ги спрат.

Бих искал да апелирам към председателството да посвети част от вниманието си на ежедневните проблеми. Широкомасштабните, амбициозни планове са важни и необходими, но много често те са далече от обзора на обикновените граждани. А е важно днес, в навечерието на парламентарните избори, хората на Европейския съюз да почувстват, че Общността е създадена за тях, гражданите, и че съществува, за да подобри ежедневния им живот. Така че грандиозни идеи – да, но през призмата на всекидневието.

Желая ви успех!

Петя Ставрева (PPE-DE), в писмена форма. – Чехия поема кормилото на ЕС в момент, в който Европа е изправена пред предизвикателствата на световната финансова криза, на кризата със спрените доставки на руски газ и конфликта в Газа.

Вярвам, че амбициозната програма на чешкото председателство ще бъде реализирана в тясно сътрудничество с Европейския парламент и Еврокомисията. Европа трябва да продължава да има активна позиция по всички въпроси от дневния ред на гражданите от Общността. Днес темата за енергийната сигурност е особено актуална и изисква мобилизиране на усилията на всички държави-членки. Спрените доставки на руски газ към европейските потребители в условията на минусовите температури, сковали Европа, придават ново измерение на понятието енергийна независимост. Кризисната ситуация налага намаляване на зависимостта на държавите-членки от доставките на руския газ и търсене на алтернативи.

Гражданите на обединена Европа очакват активната позиция и намеса на чешкото председателство за решаването на този проблем, който отдавна излезе от рамките на търговския спор между Русия и Украйна.

Пожелавам успех на председателството!

Theodor Dumitru Stolojan (PPE-DE), в писмена форма. – (RO) Приветствам факта, че чешкото председателство определи енергийния въпрос като свой приоритет.

Неприемливите събития от последните няколко седмици относно сигурността на доставките на природен газ до определени държави-членки на Европейския съюз отново демонстрира необходимостта от европейска енергийна политика, приведена в действие чрез ясно определени европейски проекти и подкрепена от европейските фондове. Вътрешният пазар на природен газ на ЕС може да функционира нормално само ако незабавно изгради съоръжения за съхранение на природен газ, включително втечнен газ и като ускори изпълнението на проекта „Набуко“.

Margie Sudre (PPE-DE), в писмена форма. – (FR) Бих искала да изразя най-добрите си пожелания към чешкото правителство, което поема председателството на Съюза при деликатни условия, поради комплексния характер на националното политическо положение и особено тревожния международен контекст.

Чешкото председателство трябва да бъде решително и динамично, подобно на председателството на Nicolas Sarkozy през последните шест месеца, за да може да работи активно за незабавно прекратяване на военните действия в Газа и да запази силна политическа инерция въз основа подготвителната работна програма, изготвена съвместно с Франция и Швеция, която ще го наследи начело на Съвета.

Предвид икономическата криза, координираният план за възстановяване, приет от 27-те, трябва да бъде приложен без отлагане, за да се защити промишлеността, конкурентоспособността и заетостта в Европа. Европа разполага със съществена част от решението на кризата, а чешкото председателство трябва да помогне това да бъде доказано.

Приветствам ангажимента, поет от чешкия министър-председател, за ратифициране на Договора от Лисабон от страната му до края на настоящето председателство. От икономическата, дипломатическата и институционалната криза, отслабващи Европа, последната е единствената, чието решение зависи изцяло от европейците. Чешкото председателство трябва да позволи на Съюза да постигне този успех, за да гарантира бъдещите перспективи пред нашите съграждани.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: гн СОСІОVО

Заместник-председател

4. Време за гласуване

Председател. - Следващата точка е гласуването.

Бих искал да информирам залата, че по време на гласуването, по изрично искане на Асоциацията на парламентарните журналисти, за всеки комплект от резултати трябва изрично да посочим броя гласувания „за“ и „против“ и броя въздържали се. Искане да опростим нещата за вас, но това не е възможно.

(За подробности за резултата от гласуването: вж. протокола)

4.1. Отличителни знаци за сигурност и биометрични данни в паспортите и документите за пътуване (A6-0500/2008, Carlos Coelho) (гласуване)

След гласуването по доклада на Carlos Coelho (A6-0500/2008)

Francesco Enrico Speroni (UEN). - (IT) Гн Председател, госпожи и господа, бих искал да направя изказване във връзка с нарушение на правилника. Информирахте ни, че по искане на журналистите, една заслужаваща уважение група, Вие ще обявявате всички гласувания, но на мен ми се струва, че правилникът за дейността на Парламента трябва да бъде съставян от парламентаристите, а не от журналистите. Бих искал да узная дали става дума за асоциацията на слепите журналисти, защото журналистите много добре могат да видят резултата от гласуването на екраните. При всички случаи глухите журналисти биха изпитали затруднения, ако обявявате резултатите.

(Ръкопляскания)

Председател. – Гн Speroni, изпитвам затруднения, изразявайки личното си мнение относно трудностите на журналистическата работа. Тъй като въпросното искане е било отправено към Бюрото по това време, смятам, че отговор – а вероятно личното ми виждане съвпада с Вашето – отговор трябва да бъде даден от Бюрото; вече бе решено, че въпросът за отговора, който ще бъде даден, ще бъде включен в дневния ред на следващото събрание на Бюрото.

Edward McMillan-Scott (PPE-DE). - (EN) Гн Председател, съгласен съм с изразената от гн Speroni позиция. Осъзнавам затрудненото Ви положение, но вероятно той е прав. Все пак екраните записват всеки вот. Изчитането на всеки резултат за изменения би отнело много време – особено при гласуване като днешното. Предлагам да помолим Бюрото да отнесе въпроса към съответната комисия, а ние ще го разгледаме за бъдеща сесия на гласуване – ако това е приемливо за залата.

(Ръкопляскания)

Председател. – Както вече казах, въпросът ще бъде отнесен до Бюрото, точно за да може то да даде окончателен отговор.

Затова сега ще пристъпим към гласуването.

4.2. Обществени поръчки в областта на отбраната и сигурността (A6-0415/2008, Alexander Graf Lambsdorff) (гласуване)

4.3. Опасни вещества и препарати (дихлорметан) (A6-0341/2008, Carl Schlyter) (гласуване)

4.4. Упълномощаване на държавите-членки да ратифицират на Конвенцията относно условията на труд в сектора на риболова от 2007 г. на Международната организация на труда (Конвенция № 188) (A6-0423/2008, Ilda Figueiredo) (гласуване)

4.5. Положение с основните права в Европейския съюз за периода 2004-2008 г. (A6-0479/2008, Giusto Catania) (гласуване)

Председател. – Преди гласуването на първата част от параграф 32

Mogens Camre (UEN). – (EN) Гн Председател, той се отнася до завършването на текста на изменението. След текста, който гласи „12 декември 2006 г.“, ние само искаме да се добави: „и на 4 и 17 декември 2008 г.“. Това е заради факта, че на тези по-късни дати имаше решения на Съда и не би било коректно да се спомене решението от 2006 г. без да се споменат и последните решения на Съда от м. декември 2008 г.

(Устното предложение за изменение бе прието)

– Преди гласуване на изменение 25

Syed Kamall (PPE-DE). – (EN) Гн Председател, според моя списък за гласуване, изглежда, че параграф 36 е бил оттеглен и затова се чудя дали изобщо трябва да го гласуваме.

Председател. – Изменение 8 бе оттеглено и в резултат на това не можете да гласувате за параграф 36.

– Преди гласуването на параграф 161

Marco Carrato (ALDE). – (IT) Гн Председател, госпожи и господа, по въпроса за параграф 166 искам само да посоча, че оригиналният английски текст е автентичен, защото налице са прекалено много преводи, които напълно изкривяват значението; например в италианския превод се говори за „*morte decorosa*“ [достойна смърт]. Няма да навлизам в подробности, но автентична е английската версия.

Председател. – Благодаря, че ни напомнихте за това. Ще го спомена отново в подходящия момент, без да давам думата отново на гн Carrato, защото сега трябва да гласуваме параграф 161; все още трябва да гласуваме оригиналния текст на параграфа, след като изменението беше отхвърлено.

4.6. Конвенция за морския труд (B6-0624/2008) (гласуване)

4.7. Развитие на Съвета на ООН по правата на човека, включително ролята на ЕС (A6-0498/2008, Laima Liucija Andrikiene) (гласуване)

4.8. Публичен достъп до документи на Европейския парламент, Съвета и Комисията (A6-0459/2008, Marco Carrato) (гласуване)

5. Обяснение на вот

Устни обяснения на вот

- Доклад: Carlos Coelho (A6-0500/2008)

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Гн Председател, гласувах в подкрепа на този доклад, защото призовава за реформа в интерес на защитата на децата и предвижда мерки за увеличение на сигурността на паспортите. Ето защо като цяло той представлява пакет, който извежда на преден план борбата с трафика на деца и поголяма защита на децата.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Считаю, че е необходимо да се добавят биометрични данни към отличителните знаци за сигурност в документите за пътуване. Освен подобряването на сигурността на европейските граждани, което е нашата основна цел, обаче трябва да вземем под внимание и обратната страна на монетата, която е защитата на личния живот на гражданите. Ще положя усилия да се уверя, че изпълнението на тази законова мярка и прилагането ѝ на национално равнище няма да доведе до бюрократични затруднения или дори злоупотреба от трети страни извън границите на Европейския съюз. Бих искала да посоча необходимостта да се поощри по-тясното сътрудничество с Europol и Frontex в това отношение; единствено тясното сътрудничество между правоохранителните органи на държавите-членки ще произведе желаните ефекти Европа да бъде безопасен дом за всички нас. Радвам се, че децата след 12-годишна възраст ще разполагат със собствени паспорти. Тази мярка ще ограничи злоупотребата с деца от страна на организираната престъпност в трансграничен план, което е още една причина да подкрепям този очевидно спорен въпрос.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Гн Председател, с радост подкрепих настоятелно доклада Coelho за биометричните данни в паспортите на Европейския съюз, защото, ако не друго, то това е първата стъпка в борбата с изключително големия брой злоупотреби и фалшификации на паспорти. Това е една форма на хармонизиране, която най-малкото може да одобрим, тъй като представлява една полезна и дори необходима мярка, със сигурност що се отнася до страните от Шенген.

Когато бъде въведена система от отворени вътрешни граници, по-голямата външна граница трябва, естествено, да бъде защитена по възможно най-ефективния начин. Този доклад е стъпка в правилната посока, защото в момента външната граница не е достатъчно защитена.

В едно отношение обаче имам резерви. Единствено по-добрите паспорти не са достатъчни. Всяка година стотици хиляди чужденци от други континенти идват в Европа. Те биват законни имигранти, полузаконни имигранти, но също и незаконни имигранти. Моята страна, Белгия, посрещна над 70 000 чужденци от други континенти миналата година, както и неизвестен брой незаконни имигранти. Това е прилив, който трябва да бъде спряен, а само по-добрите паспорти не са решение на проблема.

Димитър Стоянов (NI). – Благодаря, г-н Председателю. Аз гласувах против доклада Coelho поради две причини. Първата е, че се чувствам изключително притеснен за гражданските права и за това, че събирането на биометрични данни значително ще застраши сигурността на гражданите, по-специално по отношение на свободата, а и също така ще бъде нарушено основното човешко право на свобода на придвижване.

Но това, което ме притеснява повече е, че в моята страна въвеждането на нови документи за самоличност ще бъде за втори път в последните 10 години. За девет години аз лично ще си вадя за трети път документи за самоличност. Може да Ви се струва смешно, но в България хората са с толкова ниски доходи, че допълнителното им натоварване със средства, които те трябва да похарчат, за да си купят новите документи за самоличност, просто не е етично, не е морално спрямо тези хора. Когато става дума за пенсионери, които взимат по 100 лева, това са 50 евро пенсия, не е редно да им се искат 20 евро, за да им се издадат нови документи за самоличност. Затова аз гласувах против доклада Coelho, защото смятам, че той е много неподходящ за моята държава.

- Доклад: Marco Sarpato (A6-0459/2008)

Gay Mitchell (PPE-DE). – (EN) Гн Председател, аз само искам да се запише, че в крайна сметка гласувах против доклада Sarpato, защото вярвам, че налице е по-добър доклад, разглеждащ тези въпроси, който ще бъде представен пред Парламента..

Бих искал и да заявя, че Парламентът трябва да направи нещо във връзка с архивите ни, тъй като има членове на Парламента, които са били тук в продължение на повече от четири и половина години, които са получавали заплата през цялото това време и които са говорили по-малко от гн Burke, който е тук от шест месеца. Мисля, че е време да се обърне внимание на този въпрос.

Има хора, които не участват в този Парламент, в комисиите му или в пленарните му заседания. Някои от тях са членове на малки групи. Те идват тук и получават време за изказвания преди да хукнат към летището и

прекарват времето си в националните ни държави-членки вместо да са тук и да разправят колко ужасна е демокрацията в Европейския съюз. Е, демокрацията е ужасна в Европейския съюз, шом може да се плаща заплата на членове на този Парламент, които не се появяват тук, за да продължават с този вид скандална злоупотреба с демокрацията. Това бих искал да се отбележа в протокола, гн Председател.

Смятам, че шом ще правим реформи, шом ще правим документите публично достояние, шом ще гарантираме по-голяма прозрачност, то трябва да предприемем стъпки, за да покажем кои парламентаристи участват в работата на Парламента и кои – не.

- Доклад: Alexander Graf Lambsdorff (A6-0415/2008)

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Европейският оръжен пазар функционира неефективно, защото е фрагментиран. Днес вече сме създали възможност за възлагане на обществени поръчки в този сектор, като в същото време зачитаме изключенията по стратегически съображения съгласно член 273 от Договора за създаване на Европейската общност. Като член на Комитета съм работила, за да се сложи край на прехвърлянето на публични средства вследствие на непрозрачни военни договори. В миналото се злоупотребяваше и с клаузата за националния интерес в случая с публичните договори за армията, която несъмнено нямаше връзка с качеството на предлаганата сигурност. Аз веднага, без да се замисля, мога да посоча договори за строителни работи, продоволствени и транспортни услуги. Настоящото предложение ще спести средства, които впоследствие могат да бъдат инвестирани в научна дейност и технологии, които ще ни предложат ефективна защита срещу настоящи и бъдещи заплахи.

Jim Allister (NI). – (EN) Гн Председател, аз съм против този доклад, заради заплахата, която, според мен, той представлява за правителствата и дружествата, които са направили големи инвестиции в научноизследователска и развойна дейност в сферата на отбраната и които сега се озовават лишени от възможността да си възвърнат тези средства чрез етапа на развитие и производство.

Съгласно предложената директива, вече се изисква обществените поръчки да подлежат на европейска конкуренция, което оставя едно отбранително дружество – и дори една страна – без никакви средства за защита на своите международни права на собственост и заетост. Предвид това, че няколко военни отбранителни дружества в Обединеното кралство развиват водеща научноизследователска и развойна дейност заплахата, произхождаща от този доклад, представлява основен източник на безпокойство.

Опасенията ми се подсилват от признаването, че водещата мотивация на въпросния доклад е да подпомогне интеграцията на Европейския съюз и Европейската политика за сигурност и отбрана, вместо да изведе като приоритет осезаемите икономически ползи.

Carlo Fatuzzo (PPE-DE). – (IT) Гн Председател, госпожи и господа, ще се опитам да бъда по-кратък от обикновено; аз гласувах за доклада Lambsdorff, който прави стъпка напред по въпроса за обща сигурност и отбрана. Чудя се обаче и питам и Вас: кога ще разполагаме с истински европейска отбрана, с истински европейска армия, с истинска възможност да спестим средства и да можем да се отбраняваме като обединена Европа? Наистина се надявам това да стане много скоро, гн Председател!

Председател. – В този случай, тук не е мястото да дам незабавен отговор, което би било сложно. Нека преминем по-нататък към обяснението на вота, този път по доклада Schlyter.

- Доклад: Carl Schlyter (A6-0341/2008)

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Аз подкрепих доклада за опасните вещества и химикали, и в частност дихлорметана, който позволява да се ограничи това канцерогенно вещество в препаратите за отстраняване на бои, въпреки че са предвидени и изключения при строги условия. Аз се радвам, че въпросните изключения няма да бъдат използвани на практика, тъй като съществуват безопасни алтернативи, които не само потребителите, но и професионалистите, ще предпочетат да изберат за в бъдеще.

Kathy Sinnott (IND/DEM). – (EN) Гн Председател, някои вещества са толкова опасни, че те трябва да бъдат напълно забранени или употребата им трябва да бъде строго ограничена при най-строги предпазни мерки за безопасност и опазване на здравето. Дихлорметанът (DCM) е едно от тези вещества и то трябва да бъде извадено от обръщение.

- Доклад: Ilda Figueiredo (A6-0423/2008)

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Аз аплодирам международното споразумение, което ще въведе нови условия на труд за работниците в сектора на риболова. При рибарите има най-голям брой сериозни

професионални злоупотреби и смъртни случаи. Бих искала да апелирам пред Съвета и Комисията да направят всичко възможно да ратифицират Конвенцията много по-рано от 2012 г. Моля да се отбележи в протокола, че моята електронна система за гласуване не работи и че аз, разбира се, гласувах за този доклад.

- Доклад: Giusto Catania (A6-0479/2008)

Irena Belohorská (NI). – (SK) Докладът по собствена инициатива на гн Catania породи значителен обмен на възгледи между политическите групи и членовете на Парламента.

Европейският съюз днес е изправен пред много сериозни проблеми, като финансовата криза и енергийната криза, причинена от украинско-руския конфликт. Това е период, в който трябва да работим съвместно и да избягваме каквито и да било стъпки, които биха подкопали нашето единство. Последиците от кризите несъмнено ще се отразят на всеки гражданин на Европейския съюз, независимо дали е словак, поляк, унгарец или германец. Аз считам опитите да се провокират спорове между държавите-членки, които периодично изникват по време на сесиите ни, за белег на невежество по отношение на настоящото сериозно положение, в което единството на Европейския съюз е застрашено. Трябва да се концентрираме повече върху намирането на решение и ратифицирането на Договора от Лисабон, за да повишим конкурентоспособността на Европейския съюз.

Неведнъж съм изразявал становището тук, в Европейския парламент, че автономията няма място в общото ни пространство. Основната идея зад интеграцията на страните от Европейския съюз не трябва да бъде забравяна, да не говорим да бъде тя игнорирана или отхвърляна. Трябва да имаме предвид изявлението на г-н Schuman, че един интелигентен европеец не може да се радва на нещастieto на съседа си, тъй като всички сме обвързани с една обща съдба, в добри и лоши времена.

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Гн Председател, докладът Catania е една голяма измама. Той не съдържа какъвто и да било преглед на степенята, до която основните права са били спазвани в Европейския съюз в периода от 2004 г. до 2008 г.; той не е нищо повече от списък с искания от лявото крило на Парламента.

Сред въпросните искания се включват признаването на еднopolовите бракове във всички държавичленки и узаконяването на наркотиците, евтаназията и незаконните имигранти. Делегацията на Австрийската народна партия (ÖVP) и самият аз отхвърляме гореспоменатите искания, които бяха приети от мнозинството, и затова ние – включително и аз самият – гласувахме против доклада.

Peter Baco (NI). – (SK) Аз гласувах за доклада относно положението с основните права в Европейския съюз в периода 2004–2008 г.

Подкрепата ми зависеше от отхвърлянето на оригиналната формулировка на член 49 относно подкрепата за териториална и регионална автономия. Считам това за недвусмислено отхвърляне на опитите на провокатори и конспиратори да спекулират със статуквото. С други думи, Европейският парламент не приема игри с териториалната и регионална автономия. Това е много ценен извод от днешното пленарно заседание на Европейския парламент и аз мисля, че всички трябва да бъдем поздравени за това.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Гн Председател, аз също гласувах против приемането на доклада на един комунист, който е член на Парламента, относно положението с основните правила в Европейския съюз. Въпреки това аз оценявам факта, че докладчиците от другите фракции са успели да редактират малко текста и че той съдържа някои нелоши параграфи относно положението на малцинствата. Някои откъси обаче не са обективни. Освен това степенята, в която докладът преминава границите за регистриране на документи за минал период, е безпрецедентен. Докладът възприема прекалено едностранчив възглед по отношение на човешките права в Съюза. Докладът погазва субсидиарността, като диктува правилата на семейната политика и други етични въпроси, което е в противоречие на основополагащите договори на Европейския съюз.

Simon Busuttil (PPE-DE). – (MT) Аз също гласувах против доклада на гн Catania, защото съдържа поне три препратки към абортите като човешко право. Това е нещо, с което аз не съм съгласен и което намирам за неприемливо. Жалко, че един важен доклад като този, който покрива такова многообразие от теми, трябва да включва в себе си елементи, които без съмнение са извън компетенциите на Европейския съюз и в които Европейският съюз не може и не трябва да се намесва; най-вече заради принципа на субсидиарност. Това е и причината да гласувам против доклада на гн Catania.

Péter Olajos (PPE-DE). – (HU) Гн Председател, по отношение на доклада Catania, аз гласувах положително, тъй като той премахва предишните недостатъци, отнасящи се до правата на малцинствата. Този въпрос е особено важен за Унгария и за малцинствата, живеещи във и извън нейните граници. Докладът подчертава

нуждата от защита на езиците на малцинствата и заявява, че използването на майчин език е едно от основните човешки права. За жалост, до неотдавна това не е било така в някои от новите държави-членки на Европейския съюз.

Докладът подчертава и необходимостта от дефиниране и определяне на национален статут на малцинство. Смятам, че това е от жизненоважно значение за 150-те малцинства в Европа.

В заключение, считам параграф 49 за особено важен, защото той потвърждава, че самоуправлението е най-ефективното средство за справяне с проблемите на националните малцинствени общности. Начинът това да се направи е да се следват най-добрите модели, служещи за пример в Европейския съюз, що се отнася до лична, културна, териториална и регионална автономия.

Jim Allister (NI). - (EN) Гн Председател, едно общество, погълнато от права, е общество, което само иска и което е загубило равновесието си. Точно това стои зад искането на доклада за равнопоставеност между редовно сключилите брак двойки и хомосексуалните връзки. Естественият ред е да има мъж и жена. Като искаме равнопоставеност за неговата антитеза, по този начин ние го изопачаваме.

Колкото и да не е модно, аз, без да се срамувам, заявявам, че неестественото партньорство между еднополови двойки не е нещо, с което аз, като законодател, искам да се съглася. Правата ми да възприема тази позиция по-малко ли са от тези на хората, които настояват за обратното? С оглед на нетолерантния климат, в който част от това разискване се проведе, изглежда, че това е така.

Не съм съгласен с този аспект от доклада. Ако това ме излага на осмиване, то нека да е така. Аз по-скоро бих отстоявал това, което смятам за правилно, отколкото да аплодирам това, което смятам за грешно.

Frank Vanhecke (NI). - (NL) Гн Председател, в кариерата си в Парламента рядко съм бил свидетел на такъв каталог с политически коректни безсмислици и т.нар. прогресивни баналности, като тези в доклада Catania. Това, което е прекалено обаче, е фактът, че докладът по т.нар. основни права е *de facto* основан на Договора от Лисабон – договор, който беше отхвърлен дори в референдуми и който понастоящем не разполага с каквото и да било правно основание. Каква арогантност! Чудя се дали по някакъв начин основните права важат не за европейските граждани, а само за еврокращията.

Още повече че едно от основните права липсва в доклада, а именно правото на хората, например хората от дадена нация, да се чувстват у дома си и в безопасност в собствената си страна, да отбелязват спечелената с труд собственост, да запазят своя език, култура, традиции и закони. Ето това вече би представлявало нещо ново в този храм на политическата коректност. Парламентът отново стана за смях като одобри доклада Catania с огромно мнозинство.

Philip Claeys (NI). - (NL) Гн Председател, правото на свободно изразяване на мнение и начинът, по който това право се упражнява, са без съмнение основен показател за оценка на положението с основните ни права. Докладът правилно предупреждава за неофициалната цензура и самоцензурата, които възникват когато определени теми биват изключени от публичното разискване. Също толкова оправдан е и разделът в доклада, който предупреждава за лица и групи, които искат да накарат другите да замълчат, като твърдят, че постоянно са подложени на незаслужени нападки.

Това, което е особено смущаващо обаче, е апелът „решително да се преследват всякакви изказвания, подбуждащи омраза, направени в расистки медийни програми и статии, пропагандиращи нетолерантни възгледи“. Точно този вид формулировки водят до цензурата и самоцензурата, за които така се мислеше на други места в доклада. Точно този вид законодателство бе причина най-голямата фламандска партия в Белгия да бъде осъдена, защото отправяше критики към приетата имиграционна политика. Затова и хората трябва да знаят какво искат. Невъзможно е някой да подкрепя свободното изразяване на мнение само малко. Или подкрепя свободното изразяване на мнение и приема всички произлизащи от това последици, или не го подкрепя..

Carlo Fatuzzo (PPE-DE). - (IT) Гн Председател, госпожи и господа, във връзка с основните права, въпреки че гласувах „против“ в окончателното гласуване, аз гласувах за параграф 81, който подкрепям. В този параграф моят приятел, гн Catania, който ме гледа в момента от мястото си, заявява, че той призовава държавите-членки да направят всичко по силите си да улеснят достъпа на млади хора, възрастни хора и лица с увреждания до пазара на труда.

Giusto Catania – който е достоен за името си, бидейки 100 % справедлив – вероятно е имал предвид, макар и да не го е изразил в писмена форма, че трябва да бъде подобрен достъпът не само до труд, но също и до парични помощи, след като са споменати и възрастните лица. Следователно са уместни и парични помощи за младите хора, лицата с увреждания и възрастните лица. Аз съм сигурен – и виждам, че той е съгласен – че

младите хора също получават помощи като такива, след което работят като остаряят. Виждам, че той ръкопляска. Мисля, че и вие сте съгласни с това, но тъй като забележките ми ще бъдат публикувани в интернет, бих искал да изясня, че казах това, за да изтъкна, че възрастните хора също имат право на помощи.

Kathy Sinnott (IND/DEM). - (EN) Гн Председател, в доклада Catania мнозина в тази зала отново са се опитали да използват правата на човека като извинение за насърчаването на аборта, въпреки факта, че всяка година абортът лишава милиони бебета от най-важното човешко право – правото на живот, от което зависят всички други права.

Освен това, като член на Парламента от Ирландия и гласоподавател, интересно е да се отбележи, че този доклад и измененията свързват Договора от Лисабон и Хартата за основните права със законодателството, свързано с абортите, в Европейския съюз.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - (EN) Гн Председател, от самото начало мога ли да помоля да се отбележи, че при първата част от гласуването ми по параграф 31 моят вот трябваше да е „за“.

Предполагам, че този доклад можеше да свърши повече работа по въпросите, свързани с хората с увреждания, над които има нужда да се работи по-усилено. Във връзка с това обаче съм доволен, че Парламентът избра да подкрепи моето изменение 42, което приканва Комисията да се увери, че парите ще бъдат изплатени единствено на онези държавичленки, които отговарят на критериите на Конвенцията на ООН, що се отнася до деинституционализацията. Това е основен проблем за мен и за много хора от тази зала. В доклада са включени много въпроси – както казах и други – които са за субсидиарност, а не за Европейски съюз, който не издава законодателни актове, свързани с аборта, и не трябва и няма да се произнася по въпроса. Затова и аз не мога да подкрепя целия доклад. Вместо това се въздържах, защото вярвам, че изменението за хората с увреждания е важно за тези от нас, които ни е грижа за хората, които не могат да говорят, нямат глас и които не биват изслушвани.

Miroslav Mikolášik (PPE-DE). - (SK) Докладът Catania обхваща много въпроси за правата на човека. Аз съм съгласен с някои от изказалите се преди мен и подобно на тях искам да изразя основното си несъгласие с този доклад заради един основен проблем: неодобряването на ключови изменения, които щяха да коригират един поначало несполучлив доклад.

Докладът запазва препратки към „т.нар.“ сексуално здраве и сексуални права, които според дефиницията на Световната здравна организация например изрично включват правото на аборт и това е нещо, което не може да се съдържа в правото на Общността на ЕС или да бъде налагано насила на държавите-членки.

Като лекар аз защитавам човешкия живот и човешко достойнство от мига на зачеването и затова не гласувах по този спорен текст, който, при това, не спазва принципа на субсидиарност.

Michl Ebner (PPE-DE). - (IT) Гн Председател, госпожи и господа, съгласен съм с казаното от гн Pirker и поради това не е нужно да се спирам поподробно на въпроса. Вярвам, че гн Catania е писал по грешната тема; този доклад дори не е трябвало да достигне до залата, защото официалните служби трябва да проверяват дали даден доклад отговаря на зададените тема и заглавие, или представлява нещо напълно различно. Този доклад е нещо напълно различно и фактически не отговаря на зададените му заглавие и мандат.

Във връзка с конкретния въпрос, отнасящ се до параграф 49, щях да предпочета залата да беше приела оригиналния текст, без изменения. Аз гласувах против доклада като цяло, заради изричните причини, които вече споменах.

Koenraad Dillen (NI). - (NL) Гн Председател, рядко съм гласувал против доклад с такава убеденост, както днес. Ако следвахме препоръките, посочени в този доклад, утре щяхме да създадем диктатура на политическа коректност в Европейския съюз, посредством която, под маската на т.нар. антирасизъм във високопарни принципи декларации, свободното изразяване на мнение по въпроси като политическото убежище и имиграцията, ще бъде контролирано в още поголяма степен. Този доклад си поставя за цел да отвори още по-широко вратите за законната и незаконната имиграция в Европейския съюз и не поставя правото на гражданите на безопасност в основата на политиката си, а вместо това счита, че правата на престъпниците следва да бъдат признати за т.нар. основни права.

Всичко тук е наопаки. В едно нормално общество, правата и задълженията вървят ръка за ръка. В този грамаден доклад обаче не мога да открия и следа от задължения от страна на чужденците да се интегрират в нашето европейско общество. Точно обратното: единствено ние, европейците, сме подложени на такива *ad nauseam*. Е, на нашите граждани им втръснало единствено те да бъдат заклеявани и сочени с пръст от надутите европейски бюрократи.

Martin Callanan (PPE-DE). - (EN) Гн Председател, не съм съгласен с много неща от доклада Catania.

Най-напред, не приемам, че е в компетенциите на Европейския съюз да ни дава каквито и да било права – всъщност историята ни учи, че Европейският съюз е вършил точно обратното.

Също така не приемам, че Хартата за основните права – която представлява основен политически документ, скалъпен като част от несполучливата Европейска конституция – трябва да бъде включена в европейското право и в частност в правото на Великобритания.

Аз съм твърдо против Хартата за основните права. Не приемам абсолютисткия подход към правата на човека. Бих казал, че принципно не съм против признаването на еднополовите партньорства, но, отново, това не е въпрос, който трябва да бъде решен от Европейския съюз; това е въпрос, който трябва да бъде решен от парламентите на отделните държавичленки на тяхна територия.

Предвид този съществен списък с възражения аз гласувах против доклада.

Daniel Hannan (NI). - (EN) Гн Председател, опитът на много епохи ни учи, че сами по себе си правата на хартия не са достатъчни да гарантират гражданските свободи. Правата, описани в Хартата за основните права и свободи на Европейския съюз, не са много по-различни от очертаните в конституциите на Източна Германия или СССР, например, но както гражданите на тези потиснати държави откриха, правата на хартия сами по себе си са безполезни в отсъствието на подходящи механизми на парламентарно управление.

В Европейския съюз няма криза на правата на човека, но е налице криза на демократичната законност. Позволете ми да кажа, че един от начините да се облекчи въпросната криза е да се вслушаме в нашите гласоподаватели и да предложим Договорът от Лисабон да бъде гласуван на поредица от референдуми, както обещахме. *Pactio Olisipiensis censenda est!*

Ewa Tomaszewska (UEN). - (PL) Гн Председател, всички деца имат правото на обичта и на двамата им родители. Дори ако бракът на родителите бъде разтрогнат, връзката на детето с тях трябва да бъде с оглед на неговото благополучие, а не „по усмотрение“ на чиновниците.

Децата имат правото да говорят с родителите си на майчиния си език. Ако родителите са от различни националности, те трябва да имат правото да говорят и на двата езика. Детските социални служби в Германия (Jugendamt) обаче действат против интересите на децата от смесени бракове, като бързат да ограничат достъпа до родителя с негерманско потекло. Комисията по петиции е регистрирала над 200 жалби по този въпрос. Затова аз подкрепих изменение 24. Отхвърлянето му доведе до окончателния ми вот срещу доклада, който отрича правото на живот чрез законодателство в защита на абортите и нарушава принципа на субсидиарност.

Gerard Batten (IND/DEM). - (EN) Гн Председател, Партията за независимост на Обединеното кралство е против расизма, обрязването на женските полови органи, инкриминирането на хомосексуалността и ксенофобията, възникващи където и да било по света. Британците обаче се ползват с напълно задоволителни човешки права съгласно собствените си закони и нямаме нужда от защитата на Европейския съюз. Той е недемократичен и антидемократичен и затова не е подходящ пазител на човешките права на когото и да било.

Също така бихме искали да припомним на Парламента, че семейното право попада в правомощията на държавите-членки и не е област от юрисдикцията на Европейския съюз. Въпросът дали злоупотребяващите с наркотици следва да бъдат подвеждани под съдебна отговорност, е въпрос от правомощията на държавите-членки и Европейският съюз не трябва да се опитва да подкопава и подменя съдебните системи на държавите-членки. Поради тази причина членовете на Парламента от Партията на независимостта на Великобритания гласуваха против доклада.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). - (EN) Гн Председател, когато става дума за такива доклади, аз често водя разговори с различни доброволчески и общностни групи от моя избирателен район, където човек може да научи много от опита и контактите на други хора.

Освен това аз често се опитвам да преценя мнението на други членове на Парламента от всички политически фракции и от различни страни, за да се опитам да разбера възгледите и проблемите на другите. Напълно съм съгласен с възгледите, изразени от моите колеги, гн Hannan и гн Callanan.

По въпроси като включените в този доклад обаче бих искал да се обърна към колеги като гн Allister, който, макар и да не е от моята политическа партия, е трудолюбив и прагматичен член на това място; неговите съвети са често мъдри и той е човек, с когото знам, че мога да не се съглася по един цивилизован начин – какъвто е и случаят с току що казаното от мен.

При такива доклади – където човек може да се хване за най-различни проблеми, за да реши как да гласува – става невъзможно да се намери окончателния довод дали трябва да се гласува „за“, или „против“ и затова аз се отказах – въздържах се от гласуване. Моля за извинение.

Kinga Gál (PPE-DE). – (HU) Гн Председател, приетият току що доклад, озаглавен „За положението с основните права в Европейския съюз“, е изчерпателен и представлява напредък в няколко аспекта. Представянето в него на правата на децата и основните социални права заслужава специално внимание. Смятам за особено положително, че най-накрая той възприема правилен подход към проблемите и правата на традиционните национални малцинства, постановявайки принципите на самоуправление и езикова употреба, области, в които Съюзът създаде норми твърде късно.

Ето защо аз подкрепих и се борих за приемането на този доклад и ето защо унгарската делегация на Групата на Европейската народна партия (Християндемократи) и Европейските демократи също гласуваха за него, въпреки няколко спорни приети параграфа, с които не можем да се съгласим, понеже считаме за недопустимо някои въпроси да бъдат регулирани на равнище на Европейския съюз.

László Tórkés (Verts/ALE). – (HU) Гн Председател, извинявам се, че не се регистрирах – не знаех. Като духовно лице и член на едно унгарско малцинство, подложено на дискриминация, и тъй като съм готов на компромиси при необходимост, аз гласувах с чиста съвест за доклада Catania за основните права, защото го считам за значима стъпка напред в много отношения, като социалните права например.

Бих искал специално да изразя признателността си за точката относно правата на малцинствата, което може да даде основата и началната точка за една правна рамка на Европейския съюз за защита на малцинствата. Съгласен съм с казаното от гжа Kinga Gál.

Компромис бе необходим, защото трябваше да не се съглася с определени позиции, като параграфа за евтаназията или въпросите, свързани с хомосексуалността, например. Не съм съгласен с идеята, че религиозните лидери трябва да бъдат ограничавани в тяхната свобода на съвестта и религията по отношение на хомосексуалността.

Съжалявам, че параграф 49 не включва позиции по отношение на правата на традиционните малцинства и общности или за териториалната и регионалната автономия.

Georgs Andrejevs (ALDE). – (LV) Благодаря Ви, гн Председател. В окончателното гласуване аз гласувах против този доклад, който бе достоен за подкрепа в много отношения. Аз гласувах против, защото докладът бърка традиционните малцинства и техните права с икономическите имигранти и насилствено изселените преселници, които наводниха страната ми в резултат от окупацията на Латвия след Втората световна война. По време на 50-годишната окупация местният народ бе асимилиран до 50 % и дори до статут на малцинство в 13-те найголеми градове в Латвия, включително и столицата Рига. Благодаря Ви.

John Attard-Montalto (PSE). – (EN) Гн Председател, днес тъкмо гласувахме по положението с основните права в Европейския съюз. С огромно съжаление аз и двамата ми малтийски колеги в групата PSE трябваше да се въздържим от гласуване по доклада.

Въпреки че докладът се отнася до редица основни човешки права, които заслужават похвала, той включва и други въпроси, като аборт, които изобщо не е трябвало да бъдат включвани в него. Тъй като малтийските социални представители в Европейския парламент са против аборта, трябваше да гласуваме против тези конкретни части от доклада.

В доклада се включват и други въпроси, като отказ от реанимация и правото на достоен край на живота, деликатни въпроси, по отношение на които трябва да се въздържим. Затова в края на това гласуване се въздържахме. Благодаря Ви за тази възможност.

Председател. – Сега ще преминем към обяснението на вота по доклада Carrato, след като вече изслушахме гн Mitchell.

- Доклад: **Marco Carrato (A6-0459/2008)**

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Гн Председател, аз не подкрепих този популистки текст, който в оригиналния си вариант съдържаеше редица полезни разпоредби за поголяма прозрачност по отношение на политическите дейности в рамките на Европейския съюз. За съжаление в него бяха внесени изменения. Аз нямам намерение да насърчавам абсурди, като оповестяването на професионалните и лични документи, които колегите разменят помежду си или които получават от неправителствени и лобистки организации. И макар

да не считам такива документи за конфиденциални, никое национално правителство в една цивилизована демокрация не налага задължението да се оповестява професионална – да не говорим цялата – кореспонденция.

Председател. – Добре. Последен, но не и по важност, Syed Kamall!

Syed Kamall (PPE-DE). – (EN) Гн Председател, благодаря Ви за милите думи. Надявам се да ги запомня за в бъдеще.

Когато говорим за прозрачност и достъп до документи на Европейския съюз, това е нещо, с което всички тук в залата можем да се съгласим. В крайна сметка, тук сме единствено заради данъкоплатците, които финансират тези институции и нашата дейност. Но нека бъдем напълно наясно с едно нещо. Когато говорим за прозрачност и достъп до документи, нека се уверим, че данъкоплатецът има достъп до онези документи, до които наистина желае да има достъп.

Неотдавна, ръководители на групи от Парламента отидоха на посещение при държавния глава на една демократична страна – Чешката република. Лидерите на групи, които представляваха Парламента, доколкото разбираме, са обидили президента на тази страна. Всичко, за което определен брой граждани настояват, е протоколите от въпросната среща да бъдат публикувани. Затова, нека бъдем прозрачни, нека бъдем открити и нека имаме уважение към онези, които са на различно мнение от присъстващите в този Парламент.

Писмено обяснение на вот

- Доклад: Carlos Coelho (A6-0500/2008)

John Attard-Montalto (PSE), в писмена форма. – (EN) Една от главните мерки за сигурност, по която бе постигнато съгласие, е въпросът за биометричните данни в паспортите и документите за пътуване. Това, разбира се, налага значителни разходи в размер на милиони евро, но не бива да се правят компромиси с мерките за сигурност.

От друга страна, трябва да се вземат предвид доходите на хората, които са различни в отделните държави. Издаването на обикновен паспорт в Малта налага разходи. Кой ще плати за преминаването към биометрични паспорти – държавата, отделният човек или ще се постигне някаква форма на споделено заплащане?

В Европейския парламент днес постигнахме съгласие, че онези държави-членки, в които включването на децата в документите на родителите им е било позволено, ще бъдат задължени да издават индивидуални документи за децата без да е необходимо, за да се заплаща допълнително за това, с изключение на материалните разходи. Би било уместно правителството да вземе това под внимание, защото се е наложила практиката да не се изискват допълнителни сведения при събиране на нередовни тарифи и данъци, както бяха случаите, свързани с ДДС за регистрация и минали плащания за сателитните чинии.

Koenraad Dillen (NI), в писмена форма. – (NL) В доклада Coelho преобладава здравият разум и поради тази причина аз категорично гласувах за него. Трябва да приветстваме факта, че употребата на биометрични данни в паспортите и документите за пътуване ще подлежи на строга регулация и хармонизация, особено след като премахването на вътрешните граници на Европа демонстрира необходимостта от засилен контрол на външните граници. Една унифицирана и хармонизирана система с биометрични данни е сред нещата, които ще ни позволят да се борим с престъпността по един поефективен начин. Този доклад прави нерешителна стъпка в тази посока.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), в писмена форма. – (PT) Този регламент има за цел да внесе изменения в стандартите за отличителните знаци за сигурност и биометричните данни в паспортите и документите за пътуване, издадени от държавите-членки. Това е регламент, с който не сме съгласни от създаването му през 2004 г., тъй като той въвежда хармонизацията на механизмите за сигурност и интеграцията на биометричните идентификатори в контекста на политиките за сигурност, насърчавани на равнището на Европейския съюз.

Основната цел на това изменение е да въведе режим на освобождаване за деца под 12-годишна възраст – дерогация, която се предвижда да трае четири години, за да може държавите със законодателство, което постановява по-ниска възрастова граница, да я запазят, при условие че спазят минималната граница от шест години (в случая на Португалия, Франция и Естония), в допълнение към други аспекти, свързани със защитата и сигурността на биометричните данни.

Въпреки че предложението установява режим на освобождаване за деца под 12-годишна възраст (решение, основано единствено на технически въпроси), ние смятаме, че то не засяга основния въпрос, т.е. употребата на биометрични данни, главно що се отнася до деца, и хармонизацията ѝ на равнището на Европейския съюз

(и в частност, тъй като издаването на паспорти е в компетенциите на всяка държава-членка) в контекста на политиката му за сигурност.

Поради тези причини ние се въздържахме.

Jörg Leichtfried (PSE), *в писмена форма*. – (DE) Аз гласувах за доклада на гн Coelho относно отличителните знаци за сигурност и биометричните данни в паспортите и документите за пътуване.

Няма обаче смисъл да се приема регламент с недостатъци безрезервно, ако налице са определени начини той да бъде подобрен.

Така например неприемливо е различните държавичленки да прилагат различни правила за възрастта за снемане на пръстови отпечатъци от деца и затова е важно да се въведат мерки, особено що се отнася до трафика на деца, които, дори и да не се предприемат съвместно, са поне изчерпателни.

Като цяло за мен е важно да подчертая, че биометричните данни не бива в никакъв случай да бъдат използвани недобросъвестно. Затова е и належащо да се прави строг, периодичен преглед на сигурността на данните.

Bogusław Liberadzki (PSE), *в писмена форма*. – (PL) Гн Председател, аз гласувам за доклада относно Регламента № 2252/2004/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно стандартите за отличителните знаци за сигурност и биометричните данни в паспортите и документите за пътуване, издавани от държавите-членки (A60500/2008).

Съгласен съм с предложението на докладчика да се въведе принципа на „едно лице – един паспорт“, за да може всяко лице да разполага с паспорт с неговите/нейните биометрични данни.

Положението, в което един единствен паспорт може да бъде издаден на носителя му и неговите/нейните деца, включвайки тяхното име и презиме, или да съдържа единствено биометричните данни на родителя с паспорт, може да допринесе за трафика с деца.

Също така аз подкрепям инициативата на гн Coelho да позволи две изключения от задължителното снемане на пръстови отпечатъци по отношение на деца под шестгодишна възраст и на всички лица, които по различни причини са физически възпрепятствани да дадат пръстови отпечатъци.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), *в писмена форма*. – (RO) Аз гласувах в подкрепа на този доклад, защото изяснява важни положения по отношение на стандартите за издаване на биометрични паспорти. Освен това се надявам, че въвеждането на биометрични паспорти (което се осъществи в Румъния на 1 януари 2009 г.) ще доведе до включването на Румъния в Програмата за отмяна на визовия режим на Съединените американски щати и ще ускори процеса ѝ на интеграция в шенгенската зона.

Трябва обаче да насочим вниманието си върху надеждността на биометричните технологии, тъй като те се оказват неефективни при идентифицирането на деца под 6-годишна възраст. Държавите-членки трябва скоро да създадат нов пилотен проект за анализ на надеждността на тази идентификационна система, което със сигурност ще спомогне за точното определяне на всякакви грешки, регистрирани в държавите-членки.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (EL) Дори децата трябва бъдат регистрирани, защото те са смятани за потенциално опасни за Европейския съюз. Това е предложението на Европейската комисия, Съвета на Европейския съюз и Европейския парламент. Единственото разногласие между предложението за директива и Европейския парламент е по отношение на възрастта, на която едно дете се смята за опасно. Комисията смята, че децата стават опасни на шестгодишна възраст и затова трябва да им се снемат пръстови отпечатъци, които да бъдат включени в личните паспорти на тази възраст, докато Европейският парламент, демонстрирайки „демократичните си убеждения“, смята, че децата трябва да бъдат регистрирани на по-късна възраст, а именно при навършване на 12 години.

Тази неприемлива директива, която беше одобрена от поддръжниците на еднопосочната улица в Европа от Европейския парламент, е неминуемият резултат от безумната „антитерористична“ политика на Европейския съюз, която, с цел да гарантира върховната власт на капитала над работническото и гражданско движение, обезпокоително е наредила дори децата за опасни. Изглежда, че Европейският съюз се възползва от опита на израелската армия, която стига до крайности в отбраната на „сигурността“ на израелската държава от палестинските „терористи“, като избива безброй деца в Газа в този момент. На каква възраст са убитите палестински деца? Дали са на шест или на дванадесет години?

Tobias Pflüger (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (DE) Аз се въздържах от гласуване по „Доклада относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета относно изменение на Регламент (ЕО) №

2252/2004 на Съвета относно стандартите за отличителните знаци за сигурност и биометричните данни в паспортите и документите за пътуване, издавани от държавите-членки“.

Този доклад предвижда ограничение на биометричния мониторинг на гражданите от държавите-членки на Европейския съюз в случаите на деца под 12-годишна възраст, които са освободени от задължението да предоставят биометрични данни. Такова изключение трябва да бъде горещо приветствано.

Въпреки това аз отхвърлям биометричните системи за удостоверяване на автентичност без да се замисля. Те водят до поголям мониторинг на гражданите, типичен за полицейските държави. Това не е начинът да подобрим сигурността. И понеже докладът недвусмислено приема този мониторинг, аз не можах да гласувам за него; докато отхвърлянето му би означавало отхвърляне на подобрението, което споменах. Затова аз се въздържах.

Luca Romagnoli (NI), в писмена форма. – (IT) Гн Председател, госпожи и господа, аз гласувах за доклада Coelho относно отличителните знаци за сигурност и биометричните данни в паспортите и документите за пътуване.

Съгласен съм с предложението да се използват паспорти и за децата, в подкрепа на борбата с отвлеченията и трафика на деца. Аз подкрепям минималния възрастов праг от шест години, но името на лицето или лицата с родителска отговорност за детето трябва да бъде включено в документа заради изложените от мен погоре причини.

В заключение, аз съм съгласен с гн Coelho по отношение на неговото предложение да се въведе тригодишна клауза за редакция, с оглед изчакване на резултатите от едно задълбочено, широкомащабно изследване на надеждността и полезността на снемането на пръстови отпечатъци от деца и по-възрастни хора: такъв деликатен и значим въпрос изисква постоянен мониторинг, за да може да бъде правилно третиран по отношение на правото на Общността.

Bart Staes (Verts/ALE), в писмена форма. – (NL) Тази законова мярка позволява съхраняването на пръстови отпечатъци в паспортите/документите за пътуване с цел да позволи удостоверяването на автентичността на документа и идентичността на притежателя му.

Аз гласувах за предложените от докладчика промени. Сигурното в случая е, че пръстовите отпечатъци на деца под 12-годишна възраст могат да бъдат снемани единствено ако в държавите-членки вече са налице закони за това. В сравнение с предложението на Комисията и Съвета да се снемат пръстови отпечатъци от деца на шестгодишна възраст това е стъпка напред.

Също така снемането на пръстови отпечатъци не е безплатно. Една виза скоро ще ни струва 60 EUR. Задължителното снемане на пръстови отпечатъци значително ще повиши тази цена и по този начин едно петчленно семейство, което иска да пътува в чужбина, ще трябва да похарчи доста голяма сума пари, преди да може да замине.

Във всеки случай не съм съгласен с прекомерната употреба на пръстови отпечатъци и употребата на биометрични данни. Не поражда ли това повече проблеми, отколкото си заслужава? Ефективността им не е била доказана, употребата им не е съразмерна с желания резултат, а и те са много скъпи. Затова аз подкрепих измененията, които внесоха подобрения в текста, но в края на краищата изразих неудовлетворението си, като гласувах против законодателната резолюция.

- Доклад: **Alexander Graf Lambsdorff (A6-0415/2008)**

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström и Åsa Westlund (PSE), в писмена форма. – (SV) Гласувахме за доклада на гн Lambsdorff относно процедурите за възлагане на обществени поръчки в областта на отбраната и сигурността.

От доклада става ясно, че единствено държавите-членки са компетентни по въпросите на отбраната и националната сигурност, което, според нас, е важно да се подчертае. Смятаме, че поръчките за техника, гражданско строителство и услуги трябва по правило да се възлагат и в тази област. Ние смятаме обаче, че като естествена последица от естеството на този пазар възлагането на поръчки не може да се извършва изцяло съобразно решенията на директивата. Тези изключения обаче трябва да са приложими единствено в случаите, когато могат да бъдат оправдани заради тяхната значимост във връзка с политиката на сигурност. Считаме, че по този начин можем да се справим с обичайната употреба на изключения за протекционистки цели, което е особено пагубно за шведската промишленост.

Avril Doyle (PPE-DE), в писмена форма. – (EN) Alexander Graf Lambsdorff представи предложение относно пакета от предложения на Комисията в областта на отбраната, което обхваща възлагане на обществени поръчки за целите на отбраната и сигурността и за граждански цели, както и възлагането на обществени поръчки, сключени между оператори от Европейския съюз. Настоящото предложение внася изменение към действащата в момента Директива (2004/18/ЕО), като увеличава гъвкавостта, прозрачността и лоялната конкуренция, която е от жизненоважно значение. Пазарът на възлагане на обществени поръчки в областта на отбраната е много специфичен и г-н Lambsdorff предложи подход, приложим спрямо сложните му характеристики.

Допускат се специални изключения за някои задължения, свързани с разгласяването на поверителна информация, когато това противоречи на съображенията, свързани със сигурността на държавите-членки.

Въпреки че възлагането на обществени поръчки в областта на отбраната попада предимно в националните правомощия, настоящото предложение помага за създаването на единен европейски пазар в областта на материалите, свързани с отбраната и военните дейности, чрез въвеждане на структурирана правна рамка. Това е пазар, чиито годишни разходи възлизат на 90 милиарда EUR. Г-н Lambsdorff предложи обща позиция, която мога да подкрепя.

Bruno Gollnisch (NI), в писмена форма. – (FR) Укрепването на конкурентоспособността на европейската отбранителна промишленост, която по общо мнение е засегната от твърде ограничения и затворен характер на европейските пазари, послужи като претекст за внасяне на изменение към настоящата директива за отваряне на сектора за конкуренцията на обществените поръчки.

Вярно е, че представеният ни днес текст взема предвид редица проблеми, поставени в първоначалния текст на Комисията, като нейния обхват, неприлагането на споразумението със СТО относно обществените поръчки, финансовите прагове и поверителността.

Все пак следва да се осигури последователност с логиката на Брюксел, според която нито един сектор, дори той да е от стратегически или жизненоважен интерес, не може да бъде изключен от неговия контрол, както и от либерализация или приватизация. Текстът не гарантира зачитане на суверенитета на държавите-членки, въпреки че единствено те са отговорни от юридическа гледна точка за националната си сигурност. Той не насърчава съществуването на пазари с поголям обхват в Европа, където бюджетът за отбрана на държавите е драстично намален. Текстът не въвежда система за преференции на Общността, което само по себе си би позволило естествената поява на истински европейски пазар. Той засилва гражданско/военното разделение, което е толкова специфично за Европа и което вече ни струва прекалено скъпо. Преди всичко той поставя икономическите и пазарни съображения над всичко останало. Посочените сериозни пропуски по ключови въпроси са причина за нашата отрицателна позиция.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), в писмена форма. – (PL) Европейският пазар на обществени поръчки в областта на отбраната е в голяма степен фрагментиран, което оказва отрицателно икономическо въздействие. Основната цел на приетата директива е преодоляването на посочената фрагментация и създаването на общ пазар в областта на отбраната на територията на Европейския съюз, като се вземат предвид специфичните аспекти на пазара в областта на отбраната и се защитят интересите на държавите-членки в областта на сигурността.

Държавите-членки обосноваха решенията си с предпоставката, че действащата в момента директива в областта на обществените поръчки не отчита в достатъчна степен спецификата на обществените поръчки в областта на отбраната. Това се проявява в различни инструменти, приети в директивата относно възлагането на поръчките, подбора на кандидатите или договорните условия, наложени от възложителите. Контролът, предвиден в директивата, следва също да гарантира на кандидатите подходяща правна защита, да насърчава прозрачността и недопускането на дискриминация при възлагането на поръчките.

Считам, че приетите регламенти ще допринесат в значителна степен за отварянето на пазара, като вземат надлежно предвид националната сигурност. Директивата следва също да доведе до оптимизиране на разходите както в националните бюджети, така и по отношение на промишлеността и да гарантира, че на въоръжените сили ще бъде предоставено найдоброто достъпно на пазара оборудване.

Malcolm Harbour and Geoffrey Van Orden (PPE-DE), в писмена форма. – (EN) Делегацията на консерваторите последователно подкрепяше усилията за отваряне на пазарите и насърчаваше трансграничната търговия между държавите-членки на Европейския съюз. Приветстваме възможностите за британската промишленост да получи достъп до пазара на отбранително оборудване, който досега може и да е бил затворен за външна конкуренция. Въпреки това съжаляваме, че посочените положителни, практически аспекти са изместени от политическия мотив на Европейския съюз да създаде интегрирана европейска база на

отбранителната промишленост и да укрепи европейската политика в областта на сигурността и отбраната, на което последователно сме се противопоставяли.

Изразяваме конкретни възражения по повод отрицателните последици от настояването, че въпреки инвестициите от страна на националните правителства и дружествата, които работят в изследователската и развойна дейност в областта на отбраната, следва да съществува открита конкуренция за следващи договори за производство. По този начин ще се попречи на възможността да се компенсират инвестициите в изследователската и развойна дейност и няма да се предоставят средства за защита на интелектуалната собственост, заетостта или възможностите за износ. Загрижени сме също, че ориентираният навътре европейски подход ще въздейства отрицателно на много необходимите ни и плодотворни връзки с други държави в областта на отбранителната промишленост, най-вече със Съединените американски щати, но също и с Япония, Израел и други държави.

Поради всички тези причини делегацията на консерваторите се въздържа при гласуването на доклада.

Luca Romagnoli (NI), в писмена форма. – (IT) Гн Председател, госпожи и господа, гласувах в подкрепа на доклада на г-н Lambsdorff относно процедурите за възлагане на обществени поръчки в областта на отбраната и сигурността. Създаването на европейска политика за сигурност и отбрана налага изграждането на необходимия капацитет, за което е необходима високоефективна европейска промишленост. Създаването на база за европейска отбранителна технология и отбранителна промишленост, както и на европейски пазар за доставка на военни материали са стъпки в тази посока.

Посочените две мерки могат да допълнят изискваните способности за изпълняване на глобалните задачи, свързани с отбраната и за справяне с новите предизвикателства в областта на сигурността. Следователно изразявам съгласие с докладчика, че предложението за директива следва да е насочено към създаване на единна европейска правна рамка, която да позволи на държавите-членки да прилагат правото на Общността без това да застрашава интересите им в областта на сигурността.

В заключение, изразявам съгласие с въвеждането в закона на процедура за преразглеждане. По този начин се осъществява целта за предоставяне на ефективна правна защита на оферентите, насърчава се прозрачността и избягването на дискриминация при възлагането на договорите и следователно се постига истински отворен пазар.

- Report: Carl Schlyter (A6-0341/2008)

Edite Estrela (PSE), в писмена форма. – (PT) Гласувах в подкрепа на доклада на г-н Schlyter относно ограниченията за пускането на пазара и употребата на някои опасни вещества и препарати (дихлорметан). Считам, че посоченото предложение за изменение на Директива 76/769/ЕИО ще допринесе за реално намаляване на риска от въздействието върху околната среда и човека на вещества с опасни свойства като дихлорметан (ДХМ), което притежава уникални характеристики по отношение на нежеланите ефекти върху човешкото здраве. Защитата на човешкото здраве трябва да бъде поставена над промишлените интереси.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), в писмена форма. – (PT) Гласувахме в подкрепа на компромисния текст, като се има предвид, че тази мярка може да окаже положително въздействие върху работниците в различните промишлени сектори, по-специално в автомобилната и корабната промишленост, тъй като намалява излагането им на твърде опасни токсични агенти. Текстът разглежда дихлорметана, който е безцветно химическо съединение със сладка, приятна и атрактивна миризма, подобна на етер. Предлагането му на пазара е с насоченост главно към производството на фармацевтични продукти, разтвори и помощни продукти, препарати за отстраняване на бои и лепила.

Дихлорметанът притежава уникални характеристики по отношение на нежелани ефекти върху човешкото здраве и е включен в списък от 33 приоритетни вещества, съставен в съответствие с условията на Директивата за водата. Веществото е класифицирано в категория 3 като карценогенен агент. То има наркотично въздействие, което при повишена степен на излагане води до потискане на централната нервна система, загуба на съзнание и до кардиотоксични ефекти с пряк риск от смърт вследствие на неправилна употреба.

Според Научния комитет по рисковете за здравето и околната среда един от основните проблеми, свързани с токсичността на дихлорметана, произлиза от риска, който той представлява за особено уязвими групи.

На пазара вече са достъпни различни алтернативи на препаратите за отстраняване на бои на основата на дихлорметан.

Duarte Freitas (PPE-DE), в писмена форма. – (PT) Изразявам принципно съгласие с целта на предложението: да намали опасностите от използването на дихлорметан (ДХМ) от обществеността като цяло и от професионални потребители.

Дихлорметанът притежава уникални характеристики по отношение на нежеланите ефекти върху човешкото здраве: то е карценогенен агент, има наркотично въздействие, което при повишена степен на излагане води до потискане на централната нервна система, загуба на съзнание и до кардиотоксичен ефект с пряк риск от смърт вследствие на неправилна употреба.

Според Комисията, между 1989 и 2007 г. в Европейския съюз са регистрирани 18 смъртни случая, дължащи се на употребата на дихлорметан. Счита за неотложно прилагането на европейски мерки за забрана или заменяне на това вещество.

Присъединявам се към вота на Комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните и подкрепям забраната за употреба на дихлорметан от широката общественост, но като се разрешава употребата ѝ от професионалисти, при положение че са гарантирани безопасни условия.

Luca Romagnoli (NI), в писмена форма. – (IT) Гн Председател, госпожи и господа, гласувах в подкрепа на доклада на гн Schlyter за изменение на Директивата на Съвета по отношение на ограниченията за пускането на пазара и употребата на някои опасни вещества и препарати.

Дихлорметанът в действителност предизвиква много нежелани ефекти върху човешкото здраве: то има наркотично и депресивно въздействие върху централната нервна система и причинява кардиотоксичен ефект при повишена степен на излагане. Следователно е необходимо действащото законодателство в областта на здравето и безопасността на работниците да бъде укрепено, тъй като процедурите по прилагане в тази област са неподходящи, най-вече поради големия брой, малкия размер и мобилния характер на снабдяваните предприятия. И накрая, изразявам съгласие със становището на г-н Schlyter, според когото е необходимо да обърнем специално внимание на здравето на децата, които са найподатливи на рисковете за здравето поради значителния потенциал от висока степен на излагане.

- Доклад: Ilda Figueiredo (A6-0423/2008)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), в писмена форма. – (PT) Състоялото се днес гласуване на доклада, който представих от името на Комисията по заетост и социални въпроси относно Конвенцията за условията на труд в сектора на риболова от 2007 г. на Международната организация на труда е важен принос към създаването на минимални международни стандарти в глобален план, които да гарантират подобри условия на труд, повече сигурност и помалко инциденти с фатален изход в твърде опасен, но и стратегически сектор. Текстът поставя защитата на достойнството и изпълнения с тежък труд живот на рибарите в центъра на тревогите ни, като се има предвид, че в тази област е регистриран най-висок процент на инциденти с фатален изход. Следва да се отбележи, че докладът беше подкрепен със 671 „за“, а гласовете „против“ бяха само 16.

Конвенция № 188 следва да влезе в сила след ратифицирането ѝ от 10 от 180 държавичленки на Международната организация по труда, 8 от които трябва да са крайбрежни държави.

Бих искала да посоча, че Конвенцията преразглежда конвенциите, отнасящи се до минималната възраст за приемане на работа на рибари, медицинските прегледи, клаузите в трудовите договори на рибарите и настаняването на екипажите на борда, и обхваща също въпроси като здравословни и безопасни условия на труд, назначаване, наемане и социална сигурност.

Nils Lundgren (IND/DEM), в писмена форма. – (SV) Европейският парламент призовава държавите-членки да ратифицират Конвенцията относно условията на труд в сектора на риболова от 2007 г. на Международната организация на труда (Конвенция № 188). Конвенцията датира от 2007 г. и разглежда важни въпроси, като работната среда, часовете за почивка и социалната сигурност на рибарите. Следва на държавите-членки да бъде предоставена възможност, в рамките на демократичен процес, да решат дали желаят да ратифицират въпросната Конвенция на Международната организация по труда. Ето защо гласувах против настоящия доклад, тъй като това не е въпрос, в който Европейският парламент следва да се намесва.

Luís Queiró (PPE-DE), в писмена форма. – (PT) Съюзът, чрез общата си политика в областта на рибарството, се стреми да увеличи ефикасността на рибарските дейности, така че секторът, включително аквакултурите да бъде икономически активен и конкурентоспособен, да осигурява подходящи жизнени условия за населението, зависимо от рибарските дейности и да отговаря на интересите на потребителите.

Конвенция №188 на Международната организация по труда, приета през юни 2007 г. е документ, който цели да даде възможност за лоялна конкуренция между притежателите на риболовни кораби и да предостави достойни условия на труд за професионалистите в сектора. Конвенцията е насочена към постигането на тези цели чрез установяване на набор от международни минимални стандарти за рибарския сектор, определени сектори от който попадат в изключителните правомощия на Общността. Следователно изглежда необходимо да се посочи на държавите-членки, че следва да ратифицират Конвенцията в интерес на Общността и последователността на общата политика в областта на рибарството.

Luca Romagnoli (NI), в писмена форма. – (IT) Г-н Председател, госпожи и господа, подкрепям доклада на г-жа Figueiredo относно предложението за решение на Съвета за упълномощаване на държавите-членки да ратифицират, в интерес на Европейската общност, Конвенцията относно условията на труд в сектора на риболова от 2007 г. на Международната организация по труда (Конвенция № 188).

Една от целите на документа от 2007 г. е да бъдат постигнати и да се поддържат условия на равнопоставеност в сектора на риболова чрез насърчаване на достойни условия на живот и труд на рибарите и по-справедливи световни условия на конкуренция, които ще противодействат на ниския процент на ратифициране на много конвенции в областта на морския труд. С оглед на това приемането на конвенцията представлява крачка напред в установяването на достойни условия на труд за професионалистите в този стратегически важен сектор, тъй като тя обхваща различни аспекти на професионалната дейност, а именно подобрени съоръжения и безопасни условия на живот, възнаграждение, медицински грижи в открито море и на сушата, периоди за почивка, трудови договори и социална сигурност.

И накрая, аплодирам инициативата на г-жа Figueiredo, защото тя има за цел да гарантира, че минималните приложими за всички стандарти се прилагат всеобщо, без да засягат съществуването на стандарти в държавите-членки, които са по-благоприятни за работниците.

- Доклад: **Giusto Catania (A6-0479/2008)**

Alessandro Battilocchio (PSE), в писмена форма. – (IT) Гласувах „за“ доклада. Днес повдигаме въпроса за основните права в Европейския съюз, но не трябва да пропускаме да споменем ужасните събития в ивицата Газа. Това, което се случва в Близкия изток, изисква Европейският съюз да обръща постоянно внимание на въпроса за зачитането на основните права на човека, които за съжаление са застрашени в днешно време. Всъщност бих казал, че в трудните преговори, в които се надявам да бъде постигнат напредък, влиянието и решителността на институциите на Общността зависят отчасти от качеството на демокрацията, която можем да постигнем в Европейския съюз.

За съжаление съществува реална опасност, че дори и в Европа борбата срещу тероризма може да доведе до незачитане на основните права и свободи. Обнадежен съм от изявленията на новоизбрания американски президент Барак Обама за поставянето на начало на сътрудничество по този въпрос между Европа и САЩ. Накрая, разсъждавайки за всички аспекти, които съставят рамката на неприкосновените права на човека, смятам, че специално внимание трябва да бъде обърнато на най-уязвимите хора, а именно децата, възрастните хора, мигрантите, както и търсещите работа млади хора.

Philip Bradbourn (PPE-DE), в писмена форма. – (EN) Консерваторите припомнят отдавна поддържаната от тях позиция, че Хартата на основните права на Европейския съюз не следва да подлежи на съдебен контрол. Във връзка с това считаме, че много от въпросите, разгледани в посочения доклад, са изцяло в правомощията на държавите-членки и не представляват област, в която Европейският съюз следва да се опитва да налага своята политика. В доклада се съдържат също редица въпроси, които попадат в обхвата на личната съвест, като например имплицитната препоръка относно евтаназията и легализирането на твърдите наркотици. Поради тези причини не бихме могли да гласуваме в подкрепа на настоящия доклад.

Carlo Casini (PPE-DE), в писмена форма. – (IT) Окончателното ми гласуване против въпросния доклад е резултат не толкова от неговото съдържание, колкото от съдържащите се в него пропуски.

Не е възможно да се обсъждат правата на човека, без да се засегне първото и основно право: правото на живот. Всяка година в 27-те държави-членки приблизително 1 200 000 човешки живота биват унищожени при аборти по желание. Данните са трагични и към тази цифра се добавят нелегалните аборти и неизчислимия брой човешки ембриони, унищожавани при прилагане на техниката за ин витро оплождане. Наше задължение е да отбележим разнообразието на мнения по въпроса, но със сигурност това е атака срещу самата основа на концепцията за правата на човека. Въпреки това резолюцията не само пренебрегва проблема, но цели да се увери, че той е забравен, като насочва вниманието си единствено върху „репродуктивното и сексуално здраве“ на жените.

Никой не може да се противопостави на здравето на жените, особено ако те са млади, бременни и майки, но това не може да оправдае цялостното пренебрегване на правата на децата. От друга страна е добре известно, че фразата „репродуктивно и сексуално здраве“ се използва, за да се включи умело аборт, схващан като право и социална услуга.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), *в писмена форма*. – (RO) Гласувах против доклада, представен от г-н Catania, защото не съм съгласен с член 49, противоречив текст, който насърчава решаването на проблемите на „традиционните национални малцинствени общества“ чрез „самоуправление (личностно-културни, териториални, регионални и автономни)“.

Подкрепям правата на хората от малцинствените общества, но категорично отхвърлям идеята за териториална автономия въз основа на етнически критерии и на колективни права на малцинствата, идея, която на практика разпространи етнически сепаратизъм и междуетнически конфликти. Освен това неясни, противоречиви концепции като „самоуправление“ и „културна автономия“ също съдържат потенциал за предизвикване на конфликти. Тези концепции се простират отвъд настоящите европейски стандарти на международното право, отнасящи се до правата на лицата от малцинствените общности и ни водят към област на противоречия.

Считам, че държавите-членки на Европейския съюз имат суверенното право сами да решават в каква степен приемат или отхвърлят подобни концепции. В действителност Европейският съюз трябва да зачита и гарантира суверенитета и целостта на своите държави-членки.

Sylwester Chruszcz (UEN), *в писмена форма*. – (PL) Въпреки че желанието за зачитане на правата на човека е сред основните принципи на всички държави и организации на международно равнище, докладът за положението с основните права в Европейския съюз за периода 2004-2008 г. е скандално нарушение на същите тези права в Европа. Ето защо не мога да го подкрепя при днешното гласуване. Нещо повече, става въпрос за нашия опит да наложим на държавите-членки определена гледна точка за света, изразена от автора на доклада. Това е нещо, с което не мога да се съглася.

Derek Roland Clark, Trevor Colman, Nigel Farage и Michael Henry Nattrass (IND/DEM), *в писмена форма*. – (EN) Партията за независимост на Обединеното кралство (UKIP) е против на обръщането на женските полови органи, хомофобията, расизма и ксенофобията. Ние се противопоставяме обаче и на упражняването на контрол от страна на Европейския съюз върху основните права. Съюзът е недемократичен и следователно не е подходящ пазител на правата на хората. Нещо повече, семейното право попада в правомощията на държавите-членки и не е област от юрисдикцията на Европейския съюз. Въпросът дали злоупотребяващите с наркотици следва да бъдат подвеждани под съдебна отговорност, е въпрос от правомощията на държавите-членки и Европейският съюз не следва да се опитва да отклонява хода на правосъдието.

Carlos Coelho (PPE-DE), *в писмена форма*. – (PT) В продължение на години Съветът представяше пред Европейския парламент годишен доклад за положението с основните права в Съюза, в отговор на който Парламентът съставяше доклад по собствена инициатива.

За първи път този доклад бе съставен въз основа на резултатите, постигнати от Агенцията за основните права. Този факт се оказа от изключително значение, като се има предвид, че от 2003 г. не беше приеман доклад по този въпрос.

Считам, че докладчикът е изложил в големи подробности определени проблеми, които вече са били обсъдени в отделни доклади и че са изразени определено противоречиви становища по някои въпроси, срещу които гласувах против, тъй като те категорично противоречат на моите принципи.

Въпреки това са изразени и много други становища, с които съм напълно съгласен и по тази причина се въздържах не само защото считам, че текстът беше значително подобрен вследствие на отличната работа на г-жа Gál, но и защото не бих могъл, при каквито и да било обстоятелства, съзнателно да гласувам против доклад в защита на основните права.

Dragoș Florin David (PPE-DE), *в писмена форма*. – (RO) Гласувах против настоящия доклад, тъй като той предлага подходи, които насърчават многобройните аборти, еднополовите бракове или автономията въз основа на етнически критерии.

Proinsias De Rossa (PSE), *в писмена форма*. – (EN) Подкрепям настоящия доклад, който съдържа препоръки относно широк кръг въпроси, включително дискриминацията, имиграцията, социалните права и равенството между половете.

В текста се отбелязва, че препоръките на Парламента в доклада му относно дейностите на ЦРУ по предполагаемо незаконно задържане на затворници (февруари 2007 г.) все още не са приложени от държавите-членки и от институциите на Европейския съюз. Борбата срещу тероризма никога не трябва да се използва, за да се намали равнището на защита на правата на човека и основните свободи. В действителност защитата на правата на човека означава именно борба едновременно срещу причините и срещу последиците от тероризма. В това отношение приветствам становището на избрания за президент на Съединените американски щати Barack Obama относно закриването на центъра за задържане в залива Гуантанамо и ангажиментът никога повече да не се извършва незаконно задържане.

В доклада се предлага също да се повиши обществената осведоменост относно правото на сексуално и репродуктивно здраве и да се гарантира, че жените се ползват изцяло от тези права, които включват улесняване на достъпа до контрацепция с оглед предотвратяване на нежелана бременност и на незаконни и рискови аборти, и да водят борба срещу практиката на обрязване на половите органи на жени.

Освен това докладът призовава държавите-членки да предприемат законодателни действия за преодоляване на дискриминацията, на която са подложени еднополовите двойки, като признаят такива партньорства. Държавите-членки, които разполагат със законодателство относно еднополовите партньорства, следва да признаят разпоредбите с подобни последици, приети от други държави-членки.

Glyn Ford (PSE), *в писмена форма*. – (EN) Подкрепих доклада на г-н Catania за положението с основните права в Европейския съюз за периода 2004–2008 г. По-конкретно гласувах в подкрепа на параграф 32, който призовава за изпълнение на присъдата на Европейския първоинстанционен съд относно организацията „Народни муджахидини на Иран“ (PMOI). Посочената присъда постанови, че PMOI следва да бъде изключена от списъка на ЕС с терористични организации.

Не пледирам в защита на въпросната организация. Доста отдавна спрях да подписвам декларациите им относно положението в Иран, в чиято достоверност ми е много трудно да повярвам, особено след като участвах в делегация на Комисията по външни работи в Техеран, където имах възможно лично да наблюдавам възникването на реформистка опозиция на безкомпромисния фундаменталистки режим в Иран.

Независимо от това не поддържам изразеното от организацията съжаление по повод неприлагането на съдебното становище, според което действията на организацията „Народни муджахидини на Иран“ не дават основания за включването ѝ или за продължаващото присъствие на организацията в списъка на терористични организации, с всички произтичащи от това репресивни последици.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE), *в писмена форма*. – (PL) Докладът за положението с основните права в Европейския съюз за периода 2004–2008 г. признава, че ефективната защита и насърчаването на основните права представляват основа за демокрацията в Европа. Въпреки това парламентарната комисия отбелязва, че държавите-членки неколkokратно отказват техните политики в областта на правата на човека да се контролират от Европейския съюз и включват защитата на правата на човека изцяло в националните правомощия, като по този начин подкопават авторитета, с който Общността се ползва на международната сцена в областта на защитата на основните права.

Ето защо Европейската комисия следва да се съсредоточи върху насърчаването на държавите-членки да предприемат потясно сътрудничество с нея, като ги призове да включат в бъдещите доклади относно правата на човека не само принципен анализ на положението в света, но и във всяка отделна държавачленка. Вниманието заслужава също и серията от предложения, целящи ефективна борба с дискриминационните политики в Европейския съюз, като се подчертае, че равните възможности представляват основно право, а не привилегия за всеки гражданин. Тревожен е фактът, че почти 20 % от децата в Европейския съюз живеят под прага на бедността и че много от тях произлизат от семейства с един родител или от семейства с родители, които са от държави извън Европейския съюз. Във връзка с това е необходимо да приемем подходящи средства за гарантиране на правата, като се съсредоточим най-вече върху потребностите на детето, а държавите-членки да приемат ефективни мерки за справяне с бедността.

Bruno Gollnisch (NI), *в писмена форма*. – (FR) Докладът на г-н Catania определено буди тревога. Той представлява списък на всички права, привилегии и изключителни права на общото право, които според него задължително следва да се предоставят на малцинствата, особено ако те са с неевропейски произход. Текстът представлява набор от инструкции за разрушаване на ценностите, традициите и културите на нашите страни и за системно и институционализирано дискриминиране на европейците в собствените им държави. Това е атака срещу нашето неотменимо право на самоопределение, което е гарантирано на всички нации, освен на нашата собствена.

Това е също връх на лицемерието на институция, която ежедневно упражнява дискриминация въз основа на своите политически идеи и я прилага без съответната преценка или посредством етикета на „предполагаема вина“ спрямо някои от своите членове, като г-н Vanhecke и мен, които сме жертви на лов на вещици в родните ни държави.

Тук сме не за да защитаваме тези видими и шумни малцинства, които непрекъснато искат все повече привилегии и заклепват държави и народи, които са достатъчно любезни или неразумни, за да ги приемат. Тук сме, за да защитаваме нашите собствени граждани, гражданите на нашите нации, това голямо – засега – мнозинство от европейци, които в нашите очи са невидими, нечути и достойни за презрение.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), *в писмена форма.* – (PL) Гласувах против доклада за положението с основните права в Европейския съюз за периода 2004-2008 г., чийто автор е членът на Европейския парламент от Италия Giusto Catania, тъй като авторът не толкова представя описание на положението през последните четири години, а изразява личното си становище, като внушава и дори се опитва да наложи на държавите членки законодателство, което попада изключително в техните правомощия. Не считам, че държавите от Европейския съюз могат да бъдат принуждавани да приемат законодателство, което тяхната общественост счита за неприемливо.

Същинското определение за „брак“ следва да бъде запазено за съюзите между жени и мъже. Предложението на г-н Catania ще доведе не толкова до толериране на хомосексуалното поведение (което подкрепям), а до дискриминация срещу основните биологични, а именно хетеросексуални отношения. Всъщност необходимо е да се запита дали целта в действителност не е да се ограничат правата на семейството в традиционния му смисъл, а именно майка, баща и деца. По този начин стриктно лични въпроси, свързани със сексуалния живот на хората, се превръщат в политизирани актове, дори това да става чрез публични демонстрации, като например чрез така наречените „паради на любовта“.

Според мен този доклад, използвайки формулировки като „репродуктивни права“, които в съвременното значение на международното право включват аборт по желание, отваря врата за подобни практики.

Livia Járóka (PPE-DE), *в писмена форма.* – (HU) Считам, че докладът на моя колега има особено значение, тъй като правата на човека представляват един от стълбовете на изложените в Договорите на Европейския съюз ценности. В допълнение към демокрацията и правовата държава, изискваме от страните кандидатки да зачитат правата на човека, като изтъкваме утвърждаването на универсалните, неотменими права и при нашите международни отношения. Все пак, Европейският съюз ще бъде надежден защитник на правата на човека в глобален план, само ако на собствената си територия използва безпогрешно всеки достъпен инструмент за защита на ценностите, изразени в Хартата на основните права на Европейския съюз.

В доклада специален раздел е посветен на ромите, които са най-многобройното малцинство в Европейския съюз и са най-тежко засегнати от социална изолация. Съвместната отговорност на европейските държави е да подготвят всеобхватна и единна стратегия за справяне с проблемите на ромите, които в по-голямата си част живеят в окаяни условия и нищета. Необходима е рамкова програма с ориентирани към действие и ясни цели и срокове, която да използва ефективен мониторинг и механизми за оценка.

Трябва да бъде изработена програма, която независимо от партиите и смяната на правителствата разглежда едновременно образованието, жилищното настаняване, здравеопазването и дискриминацията и се занимава с лошите практики в държавите-членки; такива програми следва да служат като основа за незабавни действия в региони на криза. Ако можем да помогнем на милионите роми да станат пълноправни европейски граждани и членове на Европейската общност в духовен смисъл, това би било огромен скок към социалното сближаване на континента.

Ona Juknevičienė (ALDE), *в писмена форма.* – (LT) Една от основните свободи на гражданите в Общността е свободата на движение. Считам, че всички граждани на Европейския съюз имат еднакво право да участват в политическия живот на Европейския съюз (ЕС) и свободно да изразяват своите политически мнения и възгледи. Значението на тези свободи стана още по-съществено след влизането в Европейския съюз на страните от Източна Европа, тъй като след като тяхното присъединяване, икономическата миграция от новите държави-членки значително стана значително поинтензивно. Литва е тази, която води по брой емигрирали нейни граждани след влизането ѝ в Общността. При срещите ми с литовски емигранти в Лондон разбрах, че много от тези хора възнамеряват да останат задълго в Обединеното кралство, особено онези, които са създали семейства там, и ще запишат децата си в тамошните училища. Доколкото ми е известно, тази тенденция се вижда и от статистиката. Подобно е положението и в други държави на Европейския съюз, в които са емигрирали литовци. Считам, че е изключително важно да се гарантира правото на тези граждани да участват в изборите за Европейски парламент в страната, в която пребивават.

Също така бих искала да наблегна на факта, че участието на гражданите в европейските въпроси и изборите за Европейски парламент не се увеличава, а точно обратното – Европейският съюз все повече се отдалечава от своите граждани. Като имам предвид това, считам, че ако на гражданите на Съюза им се даде право да гласуват на изборите за Европейски парламент в страната им на пребиваване, това само ще засили доверието на хората в институциите на Европейския съюз. Ето защо аз гласувах за приемането на изменение 45.

Filip Kaczmarek (PPE-DE), в писмена форма. – (PL) Аз гласувах против доклада на Giusto Catania за положението на основните права в Европейския съюз за периода 2004-2008 г. Гласувах против доклада не защото съм против основните права. Точно обратното – мисля, че те са изключително важни за Европейския съюз и за целия свят. Проблемът е, че докладът на гн Catania е в ущърб на прилагането на основните права. Защо ли? Защото желанието за европейско законодателство за борба с хомофобията или за признаване на партньорствата между лица от един и същи пол – това не са основни права. Ако тези неща трябва да станат част от законодателството, то трябва да се включат в съвсем отделен доклад. На практика Европейският парламент не е в състояние да разшири дефиницията на основните права, тъй като няма правомощия да приема международно право. Освен това някои държави-членки не са съгласни с подобно разширено тълкуване. Следователно този доклад не е нищо повече от един политически жест и пожелателно мислене.

Опасното е, че това е област, в която държавите-членки вземат и би следвало да вземат решения самостоятелно. Налагането на такива възгледи е шамар по бузата във връзка със сближаването в Европейския съюз. Аз не харесвам хомофобията, но да се приемат закони против нея в правото на Общността е абсурдно. Ако Европейският съюз трябва да се занимава с хомофобията, някой може просто така да каже, че трябва да се занимава и с антиполонизма, русофобията, германофобията, франкофобията, ислямфобията, антипапизма, антикатолицизма и редица други възгледи и начини на поведение. А да се насилват държавите-членки да приемат за законни бракове между лица от един и същи пол може да бъде още по-опасно.

Tunne Kelam (PPE-DE), в писмена форма. – (EN) Аз гласувах против изменение 103 в доклада Catania, което предлага дълго пребивавали в една страна чужди граждани да участват в изборите за Европейски парламент, както и на местните избори, тъй като това би насърчило социалната и политическата им интеграция.

В действителност изборите за Европейски парламент съответстват на изборите за национален парламент. Да участват в тях, е право на гражданите. В противен случай, гражданството ще загуби своя смисъл и ще се загуби стимула за чужди граждани, които пребивават в една страна, да кандидатстват за гражданство. Само по този начин можем да запазим баланса между правата и отговорностите, които само гражданите могат да имат.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), в писмена форма. – (FI) Различните политики, които провеждат държавите-членки относно етичните въпроси, породиха в политическите групи, и конкретно в нашата, точно такова широкообхватно разискване, каквото можеше да предвидим. Мога само да кажа, че при нас едните са съгласни с несъгласието на другите, което е знак за това колко е разнообразна Европа: трябва да можем да намерим място за разнообразието от мнения. В много аспекти се възхищавам на основните позиции на моята група.

Все пак по точка 61 бих искала да кажа следното. Бих казала, че е проблематично, ако някой се противопостави едновременно на осведомеността за правото на репродуктивно и сексуално здраве (което в общи линии е евфемизъм за правото на аборт) и на споменаването на улесняване на достъпа до контрацепция, с оглед предотвратяване на нежелана бременност и на аборти. Ако тези две неща се противопоставят едновременно, ще се получи несъответствие с реалността, което би довело до нищо друго освен до нежелани последици. И като казвам това, го казвам с цялото ми уважение и искам да благодаря още веднъж на всички страни за полезния обмен на мнения.

Stavros Lambrinidis (PSE), в писмена форма – (EL) Парламентарната група на Общогръккото социалистическо движение (ПАСОК) в Европейския парламент гласува в подкрепа на доклада Catania за положението с основните права в Европейския съюз, но представя своето мнение писмено, за да изтъкне, че е против текста на параграф 49 и свързаното с него изменение 35.

Carl Lang (NI), в писмена форма. – (FR) Да се повери такъв доклад на член на Парламента, който е комунист, е провокация за стотиците милиони жертви на комунизма. Вярно е, че в този доклад, гн Catania черпи от идеология, която е не толкова брутална като комунизма, но също толкова тоталитарна: евроинтернационализма. Всъщност неговият текст отрича най-основните права на човека:

– правото на живот, като насърчава абортите и евтаназията;

– правото на всяко дете да има майка и баща, като призовава държавите да прилагат „принципа на взаимно признаване за хомосексуалните двойки, независимо от това дали са сключили брак, или имат регистрирано съвместно съжителство“;

– правото на европейските нации на самоопределение и да останат такива, каквито са, като им се надсвиват с предложения, целящи още пошироко отваряне на Европа към глобалната имиграция – развитие към което нашите страни се очаква да се адаптират;

– и демокрацията, тъй като докладът е в съгласие с Договора от Лисабон, който беше отхвърлен от ирландските избиратели.

Сега повече от всякога запазването на нашите свободи и идентичността на нашите нации изисква да се изгради една нова Европа – Европа на свободните и суверенни нации.

Nils Lundgren (IND/DEM), в писмена форма. – (SV) Шведската партия „June List“ счита, че защитата на основните свободи и права е от съществено значение както в самия Европейски съюз, така и извън него. Изключително важно е държавите-членки на ЕС да съблюдават основните свободи и права и е ясно, че не можем да оставим държавите-членки да провеждат мониторинг върху самите себе си. Въпреки това шведската партия „June List“ има критично отношение към създаване на нова европейска агенция в тази област и към желанието за провеждане на „външна политика“. Считаме, че Организацията на обединените нации – а не Европейският съюз – със своя глобален обхват, богат опит и компетентност, е в най-добра позиция да провежда мониторинг и да изпълнява мерките, които са необходими.

Ето защо избрах да гласувам против доклада като цяло, но съм положително настроен към някои части от предложението и гласувах в тяхна подкрепа. Приветствам факта, че докладът разглежда несправедливото задържане на затворници в американския център за задържане в Гуантанамо. Има само един начин: да бъдат измъчвани или да бъдат освободени.

Изключително съм загрижен за особената уязвимост на хората от различни малцинствени групи и считам, че трябва да се предприемат действия както на национално, така и на международно равнище. Гласувах в подкрепа на този аспект от доклада, но съм скептично настроен към това дали една съдебна рамка на европейско равнище ще бъде добро решение на проблема.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), в писмена форма. – (RO) Докладът за положението на основните права в Европейския съюз включва изменения, предложени от мен, които считам за важни за румънските граждани (например изменението за премахване на ограниченията на пазара на труда, наложени на гражданите от новите държави-членки).

Освен това съм съгласен с представените в доклада точки, например стратегията на Европейския съюз за приобщаване на ромите, защитата на малцинствата, правата на работниците мигранти и закрилата на децата.

Въпреки това докладът включва и определени аспекти, които хвърлят сянка върху някои основни принципи на румънското общество (например приемането на семейството като основна клетка на обществото), или които противоречат на румънското законодателство (например употребата на наркотици).

По тези причини, аз гласувах против доклада при окончателното гласуване.

David Martin (PSE), в писмена форма. – (EN) Приветствам тази резолюция, която очертава и обобщава най-важните тревоги за положението на основните права в Съюза, и препоръките, които съдържа как да се подобри състоянието на правата на човека в държавите-членки.

Mary Lou McDonald (GUE/NGL), в писмена форма. – (EN) Докладът Catania за положението на основните права в Европейския съюз за периода 2004-2008 г. набляга на необходимостта от защита на малцинствата, борбата с всички видове дискриминация срещу уязвими категории хора.

Приветствам този доклад, който включва важни елементи от писмена декларация 111 относно премахването на бездомността, която беше приета от Европейския парламент през април 2008 г.

Приветствам най-вече призива на доклада към въвеждане на зимни планове за спешни действия за бездомните, за рамкова дефиниция на бездомността и за събирането на надеждни статистически данни за бездомността в Европейския съюз.

Премахването на бездомността е основен проблем в Европейския съюз. Този доклад е още една стъпка напред към това да се подтикнат Европейския съвет, Комисията и държавите-членки да предприемат действия по отношение на бездомността.

И накрая, Договорът от Лисабон няма да придвижи напред състоянието на основните права в Европейския съюз. Подкрепата на този доклад не означава подкрепа на договора. В действителност отказът на Европейския парламент да уважи ирландския отрицателен вот е в противовес с духа на Хартата.

Andreas Mölzer (NI), *в писмена форма*. – (DE) Ако населението на някои държави-членки на Европейския съюз реши да позволи на хомосексуалните двойки да сключват брак, да регистрират съвместно съжителство или да осиновяват деца, други държави-членки ще бъдат принудени да последват примера им. Ако убежденията на религиозните водачи или политици означават, че те не са във възторг от хомосексуалността – както диктува правилното политическо мислене – те не би трябвало да бъдат осъждани или преследвани за тези свои убеждения. Същото важи и за расисткото въже, което е готово да обеси всеки, който привлича вниманието към аномалии, свързани с убежището и чуждестранните граждани.

Вместо това се прави опит по недемократичен начин, през задната врата, да се наложат хомосексуалните партньорства в държавите-членки – което вероятно е само предвестник на това, което ни очаква, ако влезе в сила Договорът от Лисабон. Всеки, който се осмелява да критикува хомосексуалността или да демонстрира пренебрежително отношение във връзка с убежището и чуждестранните граждани, трябва да бъде нарочен за престъпник – което нарушава човешкото право за свобода на мнението. Следователно докладът Catania твърдо трябва да бъде отхвърлен.

Alexandru Nazare (PPE-DE), *в писмена форма*. – (RO) Докладът, представен от гн Giusto Catania, е пълен с тълкувания и препоръки от общ характер за положението на основните права в държавите-членки на Европейския съюз. Все пак нормативната база, която ни трябва, е налице: Хартата за основните права на Европейския съюз и Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи. В момента за нас е приоритет не да добавяме още правила, а да направим съществуващите оперативни и ефективни.

Един от проблемите, които разглежда този доклад, е свободното движение на работна сила, от което за съжаление не всички европейски граждани могат да се ползват на равни начала. Въпреки че двугодишният период на ограничения на трудовия пазар, наложени на новите държави-членки, изтече в края на 2008 г., шест от държавите-членки удължиха срока на ограниченията за Румъния и България за още три години, като обосноваха решението си за това със сегашната финансова криза. Докладът не разглежда изрично този проблем, макар и да включва диференцирано отношение на гражданите на Европейския съюз, което в този случай е оправдано.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE), *в писмена форма*. – (RO) Аз гласувах против този доклад, който освен 10-те точки, които заслужават да бъдат критикувани, (меко казано), съдържа неприемливо позоваване на препоръка 1201 на Съвета на Европа. Тази препоръка не трябва да се споменава, без да се обясни много точно тълкуването ѝ, тъй като тя може да се тълкува като предоставяща колективни права на малцинствата или териториална автономия въз основа на етнически критерии. Приветствам одобрението на изменение 35, което е много разумно, но според мен много от аспектите на доклада не могат да бъдат приети.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (EL) Докладът се стреми да помогне да се скрие т.нар. „демократичен и социален дефицит“ – по своето естество – на дълбоко реакционния Европейски съюз, за да го направи по-привлекателен и да притъпи недоволството, породено от политиката, която последният провежда далеч от обикновените хора. Той приема и приветства всички реакционни принципи и институции, установени от Европейския съюз, като например четирите свободи в Договора от Маастрихт, като се опитва да припише реално измерение на прилагането им.

Докладът се основава на Хартата за основните права на Европейския съюз, в добавка към далечния от обикновените хора Договор от Лисабон, в който равнището на защита на правата е много по-ниско, отколкото в много държави-членки. Като цяло това е доклад с идеи и двусмислен пожелателен списък. Засяга основните права, като например трудовите, образователните и здравните права само като „възможности“, които трябва да се дават „равнопоставено“ на всички, нещо, което на практика е невъзможно физически; и там, където е по-конкретизиран, предлага да се преодолеят само някои крайни случаи на бедност, дискриминация и др., с мерки като например приемане на минимална заплата и т.н. Накрая, характерът на доклада се разкрива и от липсата на всякакво позоваване на антидемократични решения и съдебно преследване на граждани, като забраната на комунистическите партии и други организации и хвърлянето в затвора на комунисти и други активисти в държавите-членки на Европейския съюз в Централна Европа и балтийските държави.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL), в писмена форма. – (EL) Аз гласувах в подкрепа на доклада за положението на основните права в Европа, тъй като считам, че той засяга един от най-главните проблеми на нашата обединяваща структура, като поставя началото на конструктивна критика. Дискриминацията при прилагането на основните права основно се основава на пол, възраст, произход или сексуална ориентация на дискриминираните, както докладът правилно изтъква. Проблемът се утежнява, когато жертвите на такива нарушения не могат да реагират, най-вече защото са затворени в психиатрични клиники, старчески домове и т.н. Европа не може да остане безразлична към това положение, особено там, където укрепването на правата на човека ще помогне за консолидирането на европейското пространство на свобода и сигурност. Следователно, и като се има предвид, че Хартата за основните права не е задължителна, както и твърде ограничените способности за хората да използват съдилищата на Общността, аз мога само да приветствам предложенията, направени от гн Catania, за установяването на общо задължение от страна на институциите на Общността да вземат предвид правата на човека при изпълнението на отговорностите си и създаването на специална агенция за тази цел.

Zita Plešinská (PPE-DE), в писмена форма. – (SK) Проблемът на доклада е, че засяга много чувствителни теми. Макар и да представя известен брой препоръки в редица области, включително правата на малцинствата, докладчикът отново е включил проблема с репродуктивното здраве в него.

Предложените изменения и допълнения, свързани с репродуктивното здраве, в чиято подкрепа гласува Европейския парламент, отричат правото на живот и нарушават принципа на субсидиарността. Зачитането на всяко неродено дете и нуждата от защита на човешкия живот от самото му зачеване са принципи въпроси за мен. Не съм съгласна, че трябва да приемаме решения на европейско равнище по проблеми, по които държавите-членки имат различно отношение според християнските си традиции. Не съм съгласна, че Европейският съюз трябва да насилва Словакия, Полша, Ирландия и други държави-членки да приемат абортите или евтаназията, които не са разрешени съгласно тяхното национално законодателство. На европейско равнище винаги говорим за правото на майката да взема решение за живота или смъртта на детето си и забравяме за правото на живот на нероденото дете.

Ето защо аз гласувах против доклада за положението на основните права в Европейския съюз през периода 2004–2008 г.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), в писмена форма. – (RO) От само себе си се разбира, че PPE и PD-L (Румънската либерално-демократическа партия) ценят и зачитат основните права на човека и заемат твърда позиция, ако те се нарушават.

Аз гласувах против доклада Catania за положението на основните права в Европейския съюз през периода 2004–2008 г., тъй като докладът излиза отвъд главната си цел, като отправя препоръки и забележки извън периода 2004–2008 г., за който трябва да докладва. Вместо да представи конкретни случаи на нарушения на правата на човека, докладът Catania прави забележки и препоръчва на държавите-членки да прилагат правила, които противоречат на националните им правила. Например в точки 38 и 76 се използва понятието за брак на двойки от един и същи пол, което нарушава не само религиозните ни възгледи, но и правните и рационалните ни виждания.

Точка 149 споменава узаконяването на употребата на наркотични вещества, което е в нарушение на румънското наказателно право.

Макар и инициативата за изготвяне на доклад за положението на основните права в Европейския съюз да е похвална и някои от въпросите, повдигнати в този доклад, да са на място, поради гореказаното от мен, аз гласувах против доклада.

Luís Queiró (PPE-DE), в писмена форма. – (PT) Да се смята, че основните права са напълно гарантирани и защитавани в Европейския съюз и в държавите-членки би било грешен анализ и би навредило на политическите действия. Основните права, дори и в свободните и демократични общества, трябва да бъдат защитавани и насърчавани. Въпреки това възникват някои проблеми във връзка с този доклад и разискването по него.

На първо място, защитата на тези права се контролира на национално равнище. В общества като нашите, тази функция се упражнява преди всичко на национално ниво, но, разбира се, без да се засяга възможността, която имаме, за обжалване на европейско равнище. Между отговорността на институциите да гарантират спазването на Договорите и националния суверенитет всяка страна може да упражнява функцията си отделно, без да засяга институционалния характер на Европейския съюз.

От друга страна, в този доклад по-конкретно има нежелано объркване между това, което са основните права, и това, което са идеологическите възможности за организацията на обществото. Интересно е да се проведе

разискване по горекананото. Въпреки това опитът тези позиции да се наложат на държавите-членки срещу тяхното демократично изразено желание и срещу принципа на субсидиарността достатъчно доказва рисковете от пренасяне на националните въпроси в областта на общностните. Ето защо и тъй като не съм съгласен с по-голямата част от съдържанието му, аз гласувах против този доклад.

José Ribeiro e Castro (PPE-DE), *в писмена форма*. – (PT) Ако одобрявах кампанията на гласуването с „не“ на ирландския референдум, с ентусиазъм бих аплодирал доклада Catania и неговите поддръжници. Той е грубо нарушение на принципа на субсидиарността и потъпква институционалните правила на Европейския съюз и правомощията на държавите-членки до такава степен, че придава правдоподобност на онези, които подхранват недоверието на политическата ненаситност на Брюксел. Да се атакуват предпазните клаузи, които са пряк израз на Договорите и основна гаранция на демокрацията на държавите-членки, като служи за „кодифициране на ... дискриминационни практики“, е патетично и грубо подрива основните права на гражданството.

Да се твърди, че подписването на международни конвенции от мнозинството от държавите-членки, налага задължение за целия Европейски съюз да се придържа към тях е пълен правен абсурд, потъване в тъмнината, което минава отвъд най-крайния федерализъм. Също така отхвърлям напълно погрешното твърдение за „липса на доверие“ на Европа, което непременно ще ни доведе до усещане за „тактическа малоченност“: каквито и специфични проблеми да има, Европа не е Судан, нито Китайската народна република, нито Куба, Сомалия или Северна Корея. С една дума докладът се отклонява в области, в които има политическа борба, които нямат нищо общо с основните права, като по този начин той става ненадежден, непоследователен и неефективен. Аз гласувах против него.

Luca Romagnoli (NI), *в писмена форма*. – (IT) Гн Председател, госпожи и господа, аз гласувах против доклада на гн Catania за положението на основните права в Европейския съюз за периода 2004-2008 г.

Не съм съгласен, че държавите-членки вредят на активната роля на защитата на правата на човека, която провежда Европейският съюз в света. Освен това не съм съгласен, че на войната с тероризма може да се гледа като на претекст за намаляване на степента на защита на правата на човека, поконкретно правото на личен живот.

Ето защо се противопоставям на точките, свързани с ромите, които нямат нужда от специална закрила. Иначе ще се озовем в силно дискриминационна ситуация спрямо ромите, които според тази резолюция, се считат за етническа група, различна от останалите. На последно място, не съм съгласен с параграфа за връщането: процедурите, които трябва да се използват при връщането на едно лице, не могат да се оценяват само въз основа на тези параметри.

Martine Roure (PSE), *в писмена форма*. – (FR) Не може да има европейско пространство на свобода, сигурност и правосъдие без защита на основните права. Европа има дълг да служи за пример и да бъде безупречна в тази област.

Нарушенията трябва да се откриват, разкриват, например и при изолирани домове за деца и старчески домове. Съществува и вечният проблем, поради катастрофалното положение в някои затвори, както подчертава докладът, в полза на който гласувахме днес. Трябва да се борим и за гарантиране, че социалните права ще бъдат признати.

Бедността и несигурността на работното място са атаки срещу правата на човека. Как можем да приемаме ситуация, при която хора, които имат работа, въпреки това не могат да си позволят място за живеене, и това се случва в Европа, и то в 21-ви век?

Трябва да прокламираме основните права на всеки един от нас. Европейският съюз си има своя Харта за основните права.

Нека да направим така, че тя да се спазва!

Toomas Savi (ALDE), *в писмена форма*. – (EN) Гн Председател, аз гласувах за доклада и приветствам по-специално параграф 31 от него, според който Европейският парламент изразява своето съжаление от факта, че Европейският съюз не изпълнява решенията на Първоинстанционния съд от 12 декември 2006 г. и 4 и 17 декември 2008 г., и решението на Апелативния съд на Обединеното кралство в полза на Народната организация на муджахидините в Иран от 7 май 2008 г.

Европейският съюз защитава демокрацията и правовата държава. Най-ужасяваща е мисълта, че една от институциите действа против принципите на Съюза. Надявам се, че Съветът ще вземе предвид позицията на

Парламента, когато изготвя новия „черен списък“ на Европейския съюз. Обвиненията в тероризъм трябва да бъдат наистина обосновани, а решенията за включването на някои организации в „черния списък“ трябва да бъдат по-прозрачни.

Към подобни проблеми не може да се подхожда своеволно, а съгласно принципите на демокрацията и правовата държава. Европейският съюз не може да позволи световната борба срещу тероризма да се превърне в поле за политически игри и следователно трябва да спазва горепосочените съдебни решения.

Olle Schmidt (ALDE), *в писмена форма*. – (SV) Тълкувам параграф 149 от доклада на гн Catania за основните права в Европейския съюз като настоятелна покана към държавите-членки да гарантират, че равнопоставеното отношение към пациентите в системата на здравеопазването включва и наркотично зависимите лица. Ето защо гласувах в полза на този параграф.

Csaba Sógor (PPE-DE), *в писмена форма*. – (HU) Последните два кръга от разширяването на Европейския съюз, към който се присъединиха бившите социалистически държави от Централна и Източна Европа, отвориха и нова глава в подхода на Общността към правата на човека.

От този момент нататък стана ясно, че защитата на основните права – сред които са и правата на националните малцинства – в новите държавичленки, е най-голямото предизвикателство за Европейската общност.

Докладът на Giusto Catania, изготвен по негова собствена инициатива, набляга на това, че разглеждането на проблемите на традиционните национални малцинствени общества, принципите на субсидиарността и на самоуправлението трябва да послужат като ориентири за съставянето на политики, насочени към решаване на положението на въпросните общества по подобаващ начин.

Докладът насърчава използването на културни, териториални и регионални форми на автономия.

Приветствам и факта, че в доклада на моя колега, гн Catania, се иска да се изготви дефиниция за принадлежност към национално малцинство и се предлага да се съставят минимални стандарти на Общността за защита правата на тези малцинства.

Bart Staes (Verts/ALE), *в писмена форма*. – (NL) Защитата и насърчаването на основните права е в основата на европейската демокрация и това са ключови условия, ако искаме да разширим европейското пространство на свобода, сигурност и правосъдие. Ето защо от само себе си се разбира, че на практика тези права са били включени в целите на различните области на политиката на Европейския съюз.

Освен това бихме помолили Съвета да анализира положението в света и във всяка държава от Европейския съюз в годишните доклади за правата на човека и в интерес на доверието в Европа да не използва двойни стандарти във вътрешната и външната си политика. Измененията, внесени от Групата на Зелените/Европейския свободен алианс относно антидискриминацията, правата на малцинствата и социалните права, бяха приети изцяло или частично.

Успяхме също така да включим препратка към необходимостта да се вземат предвид основните права в законодателството за наказателното производство. Докладът Catania очертава проблемите, свързани с основните права, и отправя препоръки за решаването им. Ето защо този доклад може да разчита на пълна подкрепа от моя страна, тъй като зачитането на всички хора и техните основни права е в основата на политиката на Зелените, независимо от пол, възраст, националност или социално-икономическа среда.

Catherine Stihler (PSE), *в писмена форма*. – (EN) Изразявам задоволство от това, че Европейският парламент подкрепя заличаването на Народната организация на муджахидините в Иран (PMOI) от списъка с терористични организации. Двадесет хиляди души в Иран против този режим, са били убити. Докато Народната организация на муджахидините в Иран (PMOI) продължава да е в списъка с терористичните организации, още повече хора ще бъдат убивани в Иран, само заради това, че се противопоставят на режима. Европейският съюз трябва да последва примера на Обединеното кралство и да премахне Народната организация на муджахидините в Иран (PMOI) от списъка с терористични организации.

Andrzej Jan Szejna (PSE), *в писмена форма*. – (PL) По време на днешния вот, говорих в подкрепа на приемането на доклада на г-н Catania относно положението на основните права в Европейския съюз.

За съжаление основните права често се нарушават в Европейския съюз, като обикновено нарушенията са на базата на дискриминацията срещу малцинства и нарушаване на личната неприкосновеност. Равните възможности и по-конкретно равенство за жените, е още един проблем. Докладчикът поиска държавите-членки

да отхвърлят аргументите, оправдаващи насилие и дискриминация срещу жени на основание на традиция или религия.

В много страни от Европейския съюз гражданите и по-специално най-слабите – децата, са подложени на дискриминация и бедност. Докладът с право осъжда всички форми на насилие над деца, като например сексуално малтретиране и физическо наказание в училищата.

Държавите-членки не успяват да контролират практиките по отношение на правата на човека, като по този начин се подкопава авторитетът на външната политика на Европейския съюз в целия свят. По мое мнение Общността не може да прилага „двойни стандарти“ в своята вътрешна и външна политика.

Konrad Szymański (UEN), *в писмена форма*. – (EN) За мен основната полза от доклада на гн Catania е да ни припомни, че в рамките на Европейския съюз ние имаме наши собствени проблеми, с които трябва да се справим. Поради тази причина трябва да бъдем внимателни при използването на един по-назидателен подход, когато обсъждаме въпросите на правата на човека извън рамките на Европейския съюз.

Участвах във временната комисия по извънредното предаване от страна на ЦРУ. Това по същество беше една платформа за левите, от която да атакуват тяхната любима „черна овца“ – Съединените американски щати.

Според мен трябва да бъдем благодарни на ЦРУ и на Съединените американски щати за това, че ни помагат да защитим европейците от терористи, решени да убиват невинни граждани. Обидно за нашите собствени общества е, че трябваше да разчитаме на Америка да ни свърши работата.

Абсолютизмът над човешките права е играчка в ръцете на онези, които биха ни разрушили и поставили правата на човека на нашите собствени граждани в опасност.

Ето защо аз гласувах против доклада.

Konrad Szymański (UEN), *в писмена форма*. – (PL) Докладът относно основните права в Европейския съюз за периода 2004-2008 г., приет днес в Европейския парламент, съдържа искания за взаимно признаване на хомосексуалните двойки във всички държави на Европейския съюз и за допускането на такива взаимоотношения в законодателството на държавите-членки. Друга част на доклада защитава така наречените „репродуктивни права“, което на езика на международното право включва и аборт по желание. Включвайки по този начин религиозни водачи сред авторите на такива коментари.

Европейската левица използва доклада за основните права в Европейския съюз, за да насърчава искания в подкрепа на абортите и хомосексуализма, които нямат нищо общо с основните права. Не съществуват документи в европейското законодателство, които да подкрепят съществуването на такива „права“.

Въпреки необвързващия характер на доклада, той е най-опасният документ, одобряван за целия мандат на настоящия Парламент. Това е най-новият опит да се дефинират наново основните права и да се въведат промени в техния смисъл, без да е необходимо да се променят никакви договори на равнище на Организацията на обединените нации или Европейския съюз.

Друг аспект на доклада е, че Европейският съюз трябва да въведе специална директива, която да наказва „хомофобски“ действия. Поради широтата и неясната същност на тази формулировка, това представлява опит да се изключат хомосексуалните кръгове от демократичното право на свободна критика. Прилагането на това би довело до последствия по отношение на цензурата.

Резултатът от окончателното гласуване (401 „за“; 220 „против“; 67 „въздържал се“) показва колко дълбоко са разделени членовете на Европейския парламент по този въпрос. Това е поражение за докладчика, тъй като основните права са нещо, което би следвало да обединява, а не да разделя Парламента.

Charles Tannock (PPE-DE), *в писмена форма*. – (EN) Бих искал този доклад да съдържа един пообстоен поглед върху положението на сираците и децата с увреждания, които са поверени на грижите на институциите в Румъния и България, най-новите държави-членки на Европейския съюз.

Имаше голяма загриженост преди тези държави да се присъединят към Съюза относно стандартите за грижите за сираците и децата с увреждания, отглеждани в институции. Може би следващият такъв доклад би могъл да разгледа по-подробно този въпрос.

Като цяло аз споделих мислите си по този доклад на разискването миналия месец. Разтревожен съм, че нашата култура по отношение на правата на човека е заразена с абсолютизъм и че на практика, толерирайки правата на престъпници и терористи, ние накарняваме правата на всички останали.

По-конкретно аз считам, че въпроси, свързани с абортите и контрацепцията, не са въпроси за Европейския съюз, но следва да бъдат предмет на съответно законодателство на равнище на държавите-членки. Също така аз възразявам срещу призива Хартата на основните права да замени законодателството на Обединеното кралство, което е договорило изключение от неговите разпоредби.

Поради тази причина аз гласувах „въздържал се“ по този доклад.

Thomas Ulmer (PPE-DE), в писмена форма. – (DE) Аз гласувах против доклада Catania. Учуден съм, че службите на Парламента дори са обявили този доклад за допустим в сегашната му форма. В него има системно нарушаване на принципа на субсидиарност. Що се отнася до неговото съдържание, на практика всичко подлежи на критика. Националните държави не трябва да допускат да станат неспособни или да изгубят правомощия, когато става въпрос за основни права. Това представлява опит за прокарване, в ущърб на мнозинството, на малцинствени права, които не могат да бъдат приложени на национално равнище. За мен е неприемливо положителното отношение към абортите. Действителният казус, правата на човека и тяхното прилагане през последните четири години, не е засегнат.

Thomas Wise (NI), в писмена форма. – (EN) Въздържах се при поименното гласуване по параграф 62, тъй като считам, че всяка държава – което Европейският съюз не е – следва да гарантира, че законодателството относно обрязването на женските полови органи се изработва и прилага локално. Едно международно споразумение би било по-уместно и перспективно. Очевидно Европейският съюз понастоящем не разполага с компетентност по здравни въпроси, като не би следвало и да ги разисква.

Въздържах се също и при гласуването по параграф 72, защото съм загрижен относно последствията за свободата на словото. Макар да са осъждани, дискриминационните забележки не винаги подклаждат „омраза и насилие“. Ако се съгласим да приемем това, би означавало, че онези, които пожелаят, могат да го използват като доказателство.

Моето решение да се въздържа относно изменение 54 е въз основа на възражението срещу свободното движение на хора в Европейския съюз и принципа за взаимно признаване и по никакъв начин не отразява собствените ми възгледи относно еднополовите партньорства, за които съм съгласен, че трябва да се ползват от същите права, както и останалите.

Anna Záborská (PPE-DE), в писмена форма. – (FR) Европейският парламент току-що гласува в подкрепа на доклада на Catania относно положението на основните права. В момент, когато съвсем наскоро чествахме 60-ата годишнина от Всеобщата декларация за правата на човека, този доклад поставя под въпрос нашите разбирания за основно право.

Безспорно Хартата на основните права на Европейския съюз беше резултат от консенсус, постигнат след повече от година преговори между различни групи за натиск и лобита, представители на гражданското общество и националните правителства и други. Това начинание, към което ние, като представители на страните от Изтока, не бяхме поканени да се присъединим, е интересно в много аспекти. Хартата, както докладът на Catania подчертава, няма да бъде правнообвързващ текст, докато Договорът от Лисабон не бъде ратифициран от държавите-членки.

Все пак Агенцията на Европейския съюз за основните права със седалище във Виена, Австрия, е основана изцяло на този политически текст, който тя използва, за да оправдае позициите, възприети от нея. Поради тази причина е интересно да видим как се тълкуват основните права според Хартата, като анализираме въпросите, които разглежда Агенцията на Европейския съюз за основните права. Това начинание става още по-интересно, когато бъде приложено към мрежата от FRALEX експерти, назначени през лятото на 2008 г. и основно принадлежащи към холандската мрежа „Human European Consultancy“.

ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ (B6-0624/2008)

Dragoș Florin David (PPE-DE), в писмена форма. – (RO) Гласувах в подкрепа на тази резолюция, тъй като ратификацията на Конвенцията ще представлява значителен принос към насърчаването на приемливи стандарти на труд в целия свят. Тя също така ще подпомогне споразумението, сключено между социалните партньори по определени въпроси на условията на труд на работниците в риболовния сектор, тъй като то създава равноправен баланс между необходимостта от подобряване на условията на труд и защитата на здравето и безопасността на моряците, а също така и защото тази професионална категория съществува в Румъния.

Constantin Dumitriu (PPE-DE), в писмена форма. – (RO) Резолюцията, представена за обсъждане от Mary Lou McDonald обобщава основните точки, които трябва да се вземат под внимание при предложението

за Директива на Съвета относно Конвенцията за морски труд от 2006 г. и за изменение на Директива 1999/63/ЕО (COM(2008)0422).

Работниците в морския сектор принадлежат към категория, която извършва своите дейности в изключително трудни, често дори опасни условия. Затова са ни необходими стандарти за условията на труд, които ще ни позволят да се вземе под внимание здравето и безопасността на тези работници, както и ясни правила за тяхното наемане на работа. Първата стъпка при създаването на тези стандарти трябва да бъде да открием нуждите и проблемите, които работниците и работодателите в морския сектор вече са идентифицирали, като същевременно осигурим известна степен на гъвкавост на тяхното прилагане от държавите-членки.

Документите, които приемаме на европейско равнище, трябва да бъдат последвани от действия на държавите-членки и мониторинг от страна на Комисията, за да бъдем сигурни, че разпоредбите се спазват. Освен това, по отношение на стандартите за морски труд, Европейският съюз има възможност да се докаже като лидер в транспонирането на тези стандарти в принципи, които могат да бъдат прилагани навсякъде по света.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), в писмена форма. – (IT) Ние гласувахме в подкрепа на този доклад относно предложение за Директива на Съвета, за прилагане на Споразумението, сключено между Асоциацията на корабособствениците от Европейската общност и Федерацията на транспортните работници в Европейския съюз относно Конвенцията за морски труд от 2006 г., и за изменение на Директива 1999/63/ЕО, тъй като той консолидира международни минимални трудови права. Това е важно, за да бъдат гарантирани подобри условия на труд и поголяма безопасност, като в същото време се отчита достойнството на тези специалисти.

Въпреки това ние изразяваме съжаление, че предложенията, които представи нашата група, не бяха приети, по-конкретно онези, целящи да премахнат всяка правна несигурност или ущърб по отношение на работата, извършена от социалните партньори за постигането на споразумение. Самата конвенция приема, че държавите не трябва да прилагат гъвкавост, което бе заложено в предложението за директива, при споразумението със социалните партньори. Поради тази причина ние не сме съгласни с мнозинството от Европейския парламент за включването на въпроса за гъвкавостта в параграф 6.

Luca Romagnoli (NI), в писмена форма. – (IT) Гн Председател, госпожи и господа, бих искал да потвърдя моето гласуване по резолюцията относно Конвенцията за морски труд от 2006 г. (процедури, свързани със социалния диалог).

Аз напълно подкрепям споразумението, сключено между работодателите и работниците относно някои аспекти на условията на труд в сектора на морското корабоплаване, тъй като то представлява добър баланс между потребността за подобряване на условията на труд и защитата на здравето и безопасността на морските лица. Също така съм убеден, че е от съществено значение в световен мащаб да се определят и да се спазват минимални стандарти за трудова заетост и здравословни и безопасни условия на труд за морските лица, наети или работещи на борда на морски кораби. И накрая, искам да заявя, че съм удовлетворен от ролята на работодатели и работници за подобряване здравословните и безопасни условия на труд на работниците.

- Доклад: Laima Liucija Andrikiienė (A6-0498/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), в писмена форма. – (IT) Гласувах в подкрепа на този доклад. Сега, повече от всякога, ние осъзнаваме, важноста на ролята, която може да има такъв орган като Съвета на ООН по правата на човека (СПЧ/ООН). Действията, предприети до момента, трябва да бъдат подкрепени, като ние също така трябва да оценим активната роля, която изигра Европейският съюз в рамките на СПЧ/ООН, въпреки неоспоримите ограничения, заключаващи се в отсъствието на Съединените американски щати. Всъщност това отсъствие често поставя Европейския съюз в изолирана позиция. Това обаче не трябва да бъде извинение за Съюза, който е длъжен да може да направи политическо усилие за изграждането на обединено, единно ръководство, преодоляващо противостоящите си географски групи, които често могат да бъдат видени в него.

Ето защо все още предстои да бъде направено още много, за да се даде на СПЧ/ООН по-голямо доверие и правомощия и да се попречи на някои правителства да продължат да не спазват задълженията си в международен мащаб. Поради тази причина аз горещо подкрепям един нов анализ с оглед на прегледа, като бих искал да потвърдя, че утвърждаването на СПЧ/ООН е ключов етап по пътя към цивилизовано, който Европейският съюз винаги е подкрепял.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), в писмена форма. – (RO) Гласувах в подкрепа на доклада Andrikiienė относно бъдещето на Съвета на ООН по правата на човека, тъй като съм убеден, че Европейският съюз има нужда от дългосрочна стратегия относно дейността на тази институция, която може да стане световен форум за правата

на човека. Считаю, че държавите-членки на Европейския съюз трябва да покажат по-голямо единство и ефективност при насърчаването на определени общи позиции на Съюза относно правата на човека.

ЕС трябва да стане глобален лидер и да инициира стратегии за защита на правата на човека в световен план. Ние трябва да отделим повече внимание на насърчаването на човешките икономически, социални и културни права, тъй като бедността, изостаналостта и ниското ниво на образованието и културата сред населението имат умножаващ ефект.

За да получи много по-широка подкрепа за своите позиции, Европейският съюз трябва да създаде механизми за изграждане на коалиции и да започне да организира редовни срещи по конкретни въпроси с всички демократични държави от други континенти. За държавите също така е жизненоважно да изпращат специалисти с реални експерти познания в съответната област, факт, който докладът на г-жа Andrikienė препоръчва настойчиво и с пълно основание.

Philip Claeys (NI), Koenrad Dillen (NI), в писмена форма. – (NL) Гласувах против този доклад, защото Съветът на ООН по правата на човека не може в никакъв случай да бъде счетен за легитимна институция. За мен е неприемливо държави като Куба, Саудитска Арабия, Египет, Пакистан, Йордания и няколко африкански режима да издават резолюции, които заклеймяват положението на правата на човека в други държави. Положението на политическите или религиозните дисиденти в тези държави е подигравка с тази институция.

Dragoş Florin David (PPE-DE), в писмена форма. – (RO) Гласувах в подкрепа на това предложение за резолюция на Европейския парламент, тъй като уважаването, насърчаването и гарантирането на универсалността на човешките права представляват неразделна част от законодателството на Европейския съюз, а то е един от основните принципи на Европейския съюз. Гласувах в негова подкрепа и защото Организацията на обединените нации и нейният Съвет по правата на човека са едни от най-подходящите организации за цялостно решаване на въпроси, свързани с човешките права и предизвикателствата в хуманитарния сектор. Считаю, че правата на човека и демокрацията са ключови елементи от външните отношения и външната политика на Европейския съюз.

Neena Gill (PSE), в писмена форма. – Гл Председател, с удоволствие гласувах в подкрепа на доклада на г-жа Andrikiene относно Съвета на ООН по правата на човека, тъй като приветствам факта, че тази агенция има далеч по-голяма надеждност, отколкото предшественикът ѝ Комисията по човешките права на ООН. Комисията беше в голяма степен дискредитирана, благодарение на няколко нейни държави-членки, които имат доста съмнителни резултати на спазване на правата на човека.

Редовният контрол в областта на спазването на правата на човека е ключов компонент за по-големия авторитет на Съвета. Това ще бъде от особена важност в следващия кръг на контрол, в който ще участват Русия, Куба, Саудитска Арабия и Китай.

Приветствам също така и разпоредбите в доклада, които целят да направят оценка на координацията по тези въпроси между държавите-членки на Европейския съюз. От жизненоважно значение е Европейският съюз, като организация, която поставя правата на човека в основата на своята мисия, да работи с многонационални съвместни партньори, като например ООН, които имат сходни идеали, за да осъществява по-широко сътрудничество. Сътрудничеството е жизненоважно, за да се гарантира, че човешките права няма да бъдат пренебрегвани като цел на външната политика, поради търговски или стратегически причини.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), в писмена форма. – (PT) Този доклад разкрива известно неудовлетворение на Европейския парламент по отношение на Съвета на ООН по правата на човека (СЧП/ООН), тъй като държавите-членки на Европейския съюз съставляват „числено малцинство“, което по своя смисъл „сериозно възпрепятства възможностите на Европейския съюз да оказва влияние върху дневния ред на Съвета на ООН по правата на човека“ и да гарантира своята желана роля като „водеща сила“.

Тази възвишена визия се основава на неприемливия опит да бъде наложен Европейският съюз като модел по отношение на правата на човека и по-специално, когато фактите демонстрират неговата лицемерна политика относно правата на човека, както е демонстрирана от съучастничеството на Европейския съюз по отношение на Израел – за справка вижте въздържането от гласуване по резолюцията на СПЧ/ООН относно Палестина.

Докладът изобилства с противоречия, а именно, когато „изразява съжаление за разделението на Съвета на ООН по правата на човека по регионални групи“, като същевременно в него се заявява, че той подкрепя съществуването на „координирана обща позиция в Съвета на ООН по правата на човека“ от страна на Европейския съюз. Нима това не е политика на групи, или е политика на групи, която е лоша само когато не работи в полза на Европейския съюз?

Обратно на Европейския парламент ние не считаме, че трябва да се „изразява съжаление“, че Съединените американски щати не са представени в Съвета на ООН по правата на човека, първо, поради техните непрекъснати нарушения на правата на човека и на международното право, а също така и защото те не представиха тяхна кандидатура, за да избегнат срама от това да не бъде избрани. Всички разбираме защо ...

Nils Lundgren (IND/DEM), в писмена форма. – (SV) Този доклад съдържа удивителен брой разумни гледни точки, имайки предвид факта, че той идва от Комисията по външни работи. Изразява се например мнението, че е положително това, че държавите-членки на Европейския съюз все по-често избират да изкажат мнението си и да не позволят на председателството на Европейския съюз да говори от името на всички държави. Изявления от този род са рядкост и аз ги приветствам.

За съжаление положителните елементи са твърде малко и редки. Една от най-спорните формулировки се намира в съображение Н, където изразява съжаление относно „продължаващото желание на държавите-членки да действат независимо в ООН“. „Една държава – един глас“ е, в крайна сметка, един от основните принципи на Организацията на обединените нации. Комисията по външни работи също изразява съжаление относно засилващото се разделение в Съвета на ООН по правата на човека на регионални групи. Парадоксалното е, че определени регионални групи – Европейският съюз например – изглежда са желани.

Европейският парламент нито е, нито може, нито следва да бъде гарант за това, че правата на човека в света не се нарушават. Това е видно най-вече от изявленията, направени от членовете на този Парламент, относно хомосексуалистите например. Макар и да има вероятност същността на този доклад да е добра, аз гласувах против него на днешното гласуване.

Andreas Mölzer (NI), в писмена форма. – (DE) Европейският съюз твърди, че поставя правата на човека и демокрацията в основата на своите външни отношения. Парламентът призовава Европейския съюз да обръща внимание на доверието по въпросите на правата на човека, когато ратифицира споразумения. И все пак собственото доверие на Европейския съюз вече отпътува на запад: прелитания на ЦРУ, липсата на действие от негова страна относно затворите за мъчения на Съединените американски щати и заобикалянето на международното право – по отношение на кризата в Косово например – са свидетелство за това.

Как общност, която претендира, че възлага толкова много надежди на демокрацията, отрича резултати от референдуми, повтаря гласувания, докато не дадат желания резултат и наказва държави-членки заради изборни резултати? Ако Европейският съюз беше наистина толкова загрижен за зачитането на своята така често цитирана общност на ценности, той би следвало да е прекъснал преговорите за присъединяване на Турция много отдавна, особено след последните й прояви на подстрекателства към война. Вместо действително да насърчава правата на човека и народите и общите ценности, Европейският съюз понастоящем очевидно прахосва около 15 млн. EUR всяка година за една ненужна Агенция на Европейския съюз за основните права (FRA).

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), в писмена форма. – (EN) Гласувах в подкрепа на доклада относно развитието на Съвета на ООН по правата на човека, защото, макар да признавам както неоспоримите постижения и усилия, които са направени за засилване на доверието, така и за степента на защита на човешките права, аз изразявам твърдо убеждение, че работата на тази структура може да бъде подобрена в бъдеще.

В същото време съм убеден, че Европейският съюз трябва да продължи да играе активна, авторитетна роля в организирането и работата на Съвета на ООН.

Аз също така оценявам факта, че докладът призовава Европейския съюз да потвърди отново и да защитава решително принципите на универсалност, неделимост и независимост на правата на човека.

Luís Queiró (PPE-DE), в писмена форма. – (PT) Ако Обединените нации и различните агенции и организации, които са свързани с нея, се предполага, че са, по своята същност, огледало на света, то е съвсем естествено така отразеният образ да не е този, който бихме желали или бихме искали да създадем. Тези съображения са важни във връзка с разискването относно Съвета на ООН по правата на човека.

Да се разисква и решава, чрез гласуване, относно правата на човека в свят, в който има държави, които не им обръщат внимание, съвсем очаквано може да доведе до странен резултат. Това не е само въпрос на легитимност, а най-вече въпрос на език. Какъв стандарт за оценка на правата на човека може да се очаква да споделят правителствата на Либия или Зимбабве с демократичните държави, които са отговорни пред своите народи? Никакъв, разбира се. Въпреки това дипломатията съществува именно, за да улесни диалога между онези, които говорят на различни езици. Посредничество между равни не е необходимо.

По този начин съществуването на места за диалог трябва да бъде политика, която трябва да бъде стимулирана и насърчавана. В противен случай не бих могъл да считам, че ние можем или следва да имаме като стандарт за нашите ценности и нашите действия нещо, за което е взето решение в такъв контекст.

Luca Romagnoli (NI), *в писмена форма*. – (IT) Гн Председател, госпожи и господа, аз гласувах в подкрепа на доклада Andriksen относно развитието на Съвета на ООН по правата на човека, включително ролята на ЕС. Европейската позиция в рамките този Съвет е решаваща.

Всъщност Европейският съюз, който поставя правата на човека и демокрацията в основата на своите външни отношения и най-вече действията, които той предприема в рамките на международните организации за правата на човека, се е ангажирал от самото начало да поддържа активна и осезаема роля в създаването и работата на Съвета по правата на човека. Целта е да утвърждава най-високите стандарти по отношение на правата на човека, посредством самостоятелното или съвместното предлагане и подкрепяне на текстове, които определят стандарти.

Ето защо аз приветствам предложението на гжа Andriksen, което ще проучи мерките, които Европейският съюз може да приеме, за да засили своето влияние в Съвета по човешки права и да даде нов тласък на Съвета, така че той да се превърне в поефективен работен орган.

Andrzej Jan Szejna (PSE), *в писмена форма*. – (PL) На 15 март 2006 г., Общото събрание на ООН прие резолюция, чрез която се заменя Комисията по човешките права на ООН със Съвета по правата на човека, международен подпомагаш орган за насърчаване на човешките права.

Промяната на името беше придружена от въвеждането на нови механизми и процедури, които повишават възможностите на Съвета по правата на човека.

Целта на доклада е да даде оценка на постиженията на Съвета и да сравни очакванията с резултатите. Най-вече целта е да се даде началото на възможни подобрения в неговата дейност.

Нека не забравяме, че демокрацията и правата на човека са устоите, върху които функционира Европейският съюз на международната сцена. Европейският съюз се е ангажирал да изпълнява много важна роля и е активен в международните организации за правата на човека, като беше и активен при сформирването на Съвета по правата на човека. Той също така участва в създаването на текстове, като например конвенции или резолюции, постановяващи нормите за защита на правата на човека.

За съжаление Европейският съюз няма капацитета да предвижда въпросите (най-вече поради процедури, отнемашки време, които понякога се изискват при изготвянето на общи позиции) и да се изиявява като лидер на инициативите в областта на правата на човека.

Charles Tannock (PPE-DE), *в писмена форма*. – (EN) Аз и колегите ми британски консерватори, подкрепяме работата на ООН и Съвета на ООН по правата на човека. Ние приемаме, че е необходима по-нататъшна реформа на Съвета, за да се гарантира, че ще се подобри положението на правата на човека в целия свят.

Съгласни сме, че държавите-членки на Европейския съюз работят за съгласуване на позициите в Съвета, но искаме да подчертаем важността на това всяка една от тях да защитава своите собствени национални интереси и позиции.

Нашата подкрепа за този доклад не предполага подкрепа за параграфа от доклада (параграф 56), който призовава за прилагане на резолюцията на ООН за мораториум на смъртното наказание. Смъртното наказание е въпрос на съвест за всеки консервативен член на Европейския парламент.

- Доклад: Marco Cappato (A6-0459/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), *в писмена форма*. – (IT) Гласувам в подкрепа. Наближавашата следваща среща с избирателите изисква от нас да предоставим на гласуващите граждани всички инструменти, които са им необходими, за да имат достъп до документите на Европейския парламент. В момент, когато към избирателите е отправена молба да дадат доверието си на тези институции, ние в същото време трябва да работим за премахването на всички пречки, които все още съществуват по отношение на прозрачността и достъпността.

Във връзка с това аз считам, че на гражданите с право на глас трябва да бъде предоставена и възможността на следят дейността, участието и посещаемостта на членовете на Европейския парламент в хода на неговата работа, като абсолютна стойност, съотношение и процент и че трябва да бъдат предприети стъпки, за да се

улесни достъпът до данни за издръжката и разходите на членовете на Парламента. В заключение искам да заявя, че се надявам всичко това да може да бъде постигнато до края на този парламентарен мандат.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), в писмена форма. – (RO) Правото на достъп до документите, притежание на Парламента, Съвета и Комисията, е основно право на всички граждани и лица, които постоянно пребивават в Европейския съюз (съгласно членове 254 и 255 от Договора за Европейския съюз).

Все пак бих желал да подчертая един аспект. Считаю, че публикуването на работните документи на европейските институции е само първата стъпка, тъй като мнозинството европейски граждани не разбират процедурите, които използваме и няма да знаят как да открият информацията, която им е необходима. В това отношение съм съгласен с моя колега, който предлага създаването на европейски портал за достъп до всички документи, чиято структура е лесно да бъде разбрана от всеки. Този портал следва да представя информация по достъпен, опростен начин, така че европейските граждани да могат да го използват безпроблемно. Такива технически решения определено съществуват и се надявам, че ще бъдат намерени финансови ресурси за създаването на такъв портал.

Въпреки това аз гласувах против този доклад, защото, макар общата рамка да е правилна, някои от възможностите, предложени от моя колега, са неприемливи.

Philip Claeys (NI), в писмена форма. – (NL) Тъй като съм поддръжник на максималната откритост във всички институции на Европейския съюз, аз категорично гласувах в подкрепа на този доклад. Добре е, че на различни европейски институции се напомня да внимават. Европейският съвет взема основни политически решения и разисква много важни и спорни въпроси. В същото време е разочаровашо и неприемливо, че Съветът не следва да разкрива точните позиции на различните национални делегации за сведение по време на процеса на вземане на решения. Парламентът трябва обаче да подреди и собствените си порядки и следва да гарантира максимална откритост на всички аспекти от своята дейност.

Esther De Lange (PPE-DE), в писмена форма. – (NL) Обяснение на вот от името на делегацията на Християндемократическия съюз в Европейския парламент във връзка с доклада Carrato относно достъпа до документи.

Днес, делегацията на Християндемократическия съюз в Европейския парламент се въздържа от гласуване по доклада относно достъпа до документи. Причината не е в това, че имаме проблем с прозрачността. Ние подкрепяме прозрачността и демократичния контрол. Ненапразно бившият член на Европейския парламент г-жа Maij-Weggen участва в поставянето на основата на законодателството на Общността.

Въздържахме се, защото докладът Carrato съдържа твърде много неточности, неверни твърдения и прекалено опростени изявления. Например според нас откритостта на документите на Съвета следва да бъде гарантирана, но съществува ясно разграничение между документите за законодателните и останалите процедури. Докладчикът обаче не прави разлика между тези процедури. Ние също така изразяваме загриженост относно огромната административна тежест, която биха създали препоръките, изложени в доклада Carrato.

Не можем да подкрепим доклада поради неточностите и неясните изявления. Тъй като ние все пак желаем да подкрепим принципа на прозрачност и демократичен контрол, в крайна сметка се въздържахме от гласуването.

Koenraad Dillen (NI), в писмена форма. – (NL) Аз категорично гласувах в подкрепа на този доклад. В този случай не е излишно. Макар че трябва да приветстваме факта, че някои от европейските институции са обект на остра критика, искам да направя една бележка. Предвид факта, че кормилото държи Европейският съвет и в крайна сметка той взема решенията по много важни и спорни въпроси, не е допустимо Съветът да не позволява позициите на отделните национални делегации да стават обществено достояние при вземането на решения. Вярно е също, че и Парламентът следва да въведе ред в собствените си дела и да гарантира максимална откритост във всички аспекти, преди да поставя другите на горещия стол.

Avril Doyle (PPE-DE), в писмена форма. – (EN) С настоящото предложение по собствена инициатива на Marco Carrato се предлага Парламентът да одобри доклада за прилагането на Регламент (ЕО) № 1049/2001 относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията, когато се използват в тяхното законодателно качество.

Макар целта за повишаване на прозрачността в европейските институции да има пълната ми подкрепа, в този Регламент има три основни положения, които според мен заслужават допълнително внимание.

(1) Жизнено важната закрила на поверителността на отношенията клиент-адвокат не е достатъчно осигурена както е описано в решението по делото „Турко“, упоменато в първите абзаци и призивът тя да бъде прилагана не може да бъде подкрепен.

(2) Отделните процеси, чрез които националните правителства стигат до решения, могат също да бъдат подкопани чрез отмяната на изискващото се съгласие за оповестяване на документите, предоставяни на институциите на Европейския съюз;

(3) Тези валидни за целия Европейски съюз препоръки не отчитат различните подходи, свързани със свободата на информацията в държавите-членки.

Необходима е определена степен на поверителност, за да се осигурят пълноценни и откровени политически дискусии между политическите групи, а излъчването на тези мнения би могло повече да навреди, отколкото да бъде от полза. Изгледите енергичните разисквания да бъдат заменени от ограничени обмени не вещаят добро за нашите демократични институции.

(Обяснение на вот съгласно член 163, параграф 1)

Carl Lang и Fernand Le Rachinel (NI), в писмена форма. – (FR) Всеки запознат със заплетените загадки на Европейската комисия, Европейския парламент и Европейския съвет е напълно ясно, че търсенето на достъп до информация за европейските институции си остава път, пълен с изпитания за обикновения гражданин. Причините са много.

В действителност това е колкото въпрос на огромния брой издавани документи и на безбройните форми, в които те се публикуват (доклади, становища, решения, директиви, регламенти и т.н.), толкова и на липсата на опростяване и яснота на институционалните регистри и на уебсайтовете, и на липсата на прозрачност и комуникация.

Настоящият доклад с основание предлага този вид проблеми да бъдат решени, като се осигури европейските институции да станат по-прозрачни.

Всъщност това е част от по-широкия въпрос за засилване ролята, която имат гражданите на Съюза относно начина, по който последният работи и осмисля нещата. Народите на Европа не желаят да бъдат систематично изключвани от решенията, които имат пряко отражение върху ежедневието им живот и за които те нямат право на проверка или възражение. В редките случаи, в които гласовете им можаха да бъдат чути чрез референдуми, те се отрекоха от своите ръководители и от бюрокрацията в Брюксел, която е слъпа, глуха и нечувствителна към нуждите и желанията им.

на прозрачността на европейските институции е първата стъпка към една нова Европа, Европа на народите и Европа на суверенните държави.

Jörg Leichtfried (PSE), в писмена форма. – (DE) Аз гласувах в подкрепа на Годишните доклади за улесняването на достъпа до документите на институциите на Европейския съюз.

Няма спор, че трябва да се улесни достъпът до различните документи на Европейския парламент, Съвета и Комисията. Гражданите на Европейския съюз не трябва да остават с чувството, че са изключени от работата и гласуването в институциите на Европейския съюз. Освен това те имат право да бъдат информирани за всичко възможно.

Следва да помислим обаче дали публикацията може би трябва да бъде ограничена, за да не се окаже в крайна сметка, че хората губят общата перспектива. Първо, никой не желае претоварване с данни и, второ, спокойствието на персонала следва да продължи да се опазва, тъй като обикновено се оказва, че поради защитата на данните, доста голям брой подробности не са общодостъпни дори за други институции, включително на отделните държави.

Luca Romagnoli (NI), в писмена форма. – (IT) Гн Председател, госпожи и господа, гласувах за предложението, внесено от гн Саррато относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията.

От основно значение за Европейския съюз е гражданите да чувстват, че институциите на Общността са близо до тях. Това може да се постигне само чрез публичен достъп до документите на трите институции. Ето защо съм съгласен с докладчика когато казва, че сме длъжни да призовем институциите на Европейския съюз и държавите-членки да насърчават обща административна култура на прозрачност, основана на принципите,

описани в член 41 от Хартата на основните права на Европейския съюз, практиката на Съда на Европейските общности, препоръките на Европейския омбудсман и най-добрите практики на държавите-членки.

Накрая, приветствам инициативата на г-н Carrato, тъй като съм на мнение, че за да се подобрят и ускорят процесите на интеграция, предоставянето на информация на обществеността следва да е с най-висок приоритет, предвид проблемите във връзка с невявяванията на италианските членове на Парламента в залата.

Andrzej Jan Szejna (PSE), *в писмена форма*. – (PL) Договорът за Европейски съюз определя, че следва да се дава приоритет на прозрачността и все по-тесните връзки между народите на Европа и че решенията следва да се вземат възможно найоткрито и възможно найблизо до гражданите. Прозрачността позволява на гражданите да участват по-отблизо в процеса на вземане на решения и гарантира, че администрацията ще се ползва с по-голямо доверие, ще бъде по-ефективна и отговорна спрямо гражданите си в една демократична система.

Решението на СЕО по делото „Турко“ ще има сериозни последици за прозрачността и достъпа до документите на европейски институции, компетентни по законодателните въпроси.

Решението потвърждава, че на въпросния принцип следва да се даде приоритет и че той трябва да важи за всички институции на Общността и (което е много важно) възможността за изключения от това следва да се тълкува в по-тесен смисъл и да се преценява за всеки случай поотделно от гледна точка на поважния обществен интерес, който е откритостта. Откритостта засилва доверието към институциите, като позволява открити разисквания.

Съдът на Европейските общности заяви, че отказът да се предостави достъп до документи в този случай не може да бъде основание за общо изискване, поставящо правните становища по законодателни въпроси под условие за поверителност.

Thomas Ulmer (PPE-DE), *в писмена форма*. – (DE) Аз гласувах против този доклад. Исканията, които той съдържа, отиват далеч от разбирането ми за прозрачност. Намирам дори публикуването на регистрите за присъствието на членовете на Парламента и списъците от гласуванията за опасно, ако няма широки допълнителни канали за разяснения. Аз имам висок процент на присъствие и поради това съм във от подозрение. Важно е да се запази и правната защита на личността на членовете на Парламента. Европа би могла да подобри прозрачността като най-напред публикува откритите заседания на Съвета и на Комисията, преди да принуди членовете на Парламента да се открият. Освен това следва да има и поверителност между институциите по време на трудни етапи от преговори.

Anna Záborská (PPE-DE), *в писмена форма*. – (SK) Базирайки се на опита на държавите-членки, Европейският съюз започна да признава истинско „право на достъп до документи“ и „право на информация“, произтичащи от принципите на демокрацията, прозрачността, обществен интерес и откритостта.

Европейският парламент е убеден, че достъпът на обикновените граждани до информация за институциите на Европейския съюз повдига проблеми поради липсата на ефективни междуинституционални политики относно прозрачността и комуникацията, ориентирана към гражданите.

В интерес на по-голямата прозрачност институциите на Европейския съюз следва да спазват принципа на многоезичието. През 2008 г. внесох Писмена декларация на Европейския парламент по този въпрос. Европейският съюз работи на всички национални езици, а не само на един език или набор от езици, които може да е избран и които могат да не бъдат разбрани от голяма част от неговите граждани.

Преводът на законодателните, политическите и административните документи позволява на Европейския съюз да изпълни правните си задължения, като в същото време системата на многоезичието помага да се засили прозрачността, легитимността и ефективността на Съюза. Това спомага за правилната подготовка на изборите за Европейски парламент, които ще се проведат през м. юни 2009 г.

С настоящото призовавам институциите на Европейския съюз да осигурят наличието на разпоредба за бюджета за 2009 г., за да бъдат заделени необходимите ресурси за покриване недостига на длъжности за официални преводачи в институциите на Европейския съюз; Европейският парламент призовава институциите на Съюза без отлагане да преведат всички законодателни, политически и административни документи за този парламентарен мандат на всички официални езици на Европейския съюз, за да се позволи на гражданите да следят политическата работа, извършвана от всички институции.

По този начин наистина ще можем да допринесем за по-голяма прозрачност за нашите граждани.

6. Поправки на вот и намерения за гласуване: вж. протокола

(Заседанието, прекъснато в 13,55 ч., бе възобновено в 15,00 ч.)

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: гн RÖTTERING

Председател

7. Одобряване на протокола от предишното заседание : вж. протокола

8. Положението в Близкия изток/Ивицата Газа (разискване)

Председател. - Следващата точка са изявленията на Съвета и Комисията във връзка с положението в Близкия изток/Ивицата Газа.

За мен е особено удоволствие да приветствам с добре дошъл действащия Председател на Съвета, чешкия министър на външните работи г-н Karel Schwarzenberg, който трябва да продължи днес пътуването си за Южна Африка. Предишните председателства изпращаха представител на мястото на своя министър на външните работи и затова особено високо оценяваме присъствието Ви тук днес, гн Schwarzenberg. Най-сърдечно Ви приветствам с добре дошъл!

Радваме се също, разбира се, че присъства и компетентният комисар, г-жа Benita Ferrero-Waldner – както тя прави почти винаги. Както знаете, Комисарят е също много добре осведомена за проблемите на конфликта в Близкия изток и, както гн Schwarzenberg, тя е посещавала региона. Найтопло приветствам и Вас с добре дошла, г-жо Комисар.

Karel Schwarzenberg, действащ председател на Съвета. – (EN) Г-н Председател, много Ви благодаря, че ми давате думата в това навременно разискване относно драматичното положение в Близкия изток.

След началото на военната кампания на израелската армия в Газа на 27 декември станахме свидетели на рязко влошаване на положението на всички равнища. Хуманитарните последици от тази операция са драматични за населението в Газа. От началото на операцията са загинали над 900 палестинци, от които около 30 % са жени и деца. Дълбоко сме обезпокоени от жертвите сред гражданското население и въпросът е поставян многократно в нашите изявления на председателството. Европейският съюз осъжда продължаващите военни действия, които доведоха до толкова много жертви сред гражданското население и искаме да изразим искрените си съболезнования на семействата на жертвите.

Особено сме загрижени по повод инцидентите, като нападението над училището на ООН в Jebeliya и обстрелите на хуманитарни конвои, довели до гибелта на хуманитарен персонал. Над 4 200 палестинци бяха ранени, по данни на Службата за координация по хуманитарни въпроси. Според агенцията на ООН, около 28 000 души са разселени след началото на военните действия. Голям брой от тях търсят убежище в укрытия, останалите разселени във вътрешността хора се настаняват при роднини.

Най-належащите хуманитарни нужди са свързани с големия брой ранени и претоварените здравни служби, докато разселените лица и приелите ги семейства се нуждаят от специфична помощ, като храна, подслон, вода и нехранителни артикули. Тъй като системата за водоснабдяване е силно повредена и се нуждае от спешен ремонт, населението на ивицата Газа почти няма достъп до чиста вода. Поради това, осигуряването на питейна вода е от първостепенна необходимост.

Има голям недостиг на храна за населението на всички равнища. От 4 ноември миналата година персонал на чуждестранни неправителствени организации не е допускан в Газа за доставка и подходящ контрол на хуманитарната помощ. Също така броят камиони, влизащи в Газа, нарасна след началото на военните операции. Текущата средна дневна бройка от 55 камиона остава крайно недостатъчна на фона на необходимостта от поне 300 камиона дневно за покриване на нуждите на 80 % от населението, което стана зависимо от помощи.

Европейският съюз следи отблизо трагичните събития от самото начало. Три дни след началото на операцията външните министри се събраха на извънредна среща в Париж за обсъждане на положението. Те се съгласиха за необходимостта от незабавно и трайно прекратяване на огъня и незабавни хуманитарни мерки за активизиране на мирния процес. Срещата на високо равнище имаше за цел най-вече да съдейства за прекратяване на насилието и облекчаване на хуманитарната криза. Председателството оглави дипломатическа мисия в Близкия изток. Министерската тройка на Европейския съюз посети региона в периода 4-6 януари за

срещи в Египет, в Израел, с палестинската власт и в Йордания. Върховният представител посети още Сирия, Ливан и Турция.

Очертанията на решението на кризата започнаха да се оформят. Най-напред трябва безусловно да се преустановят ракетните атаки на „Хамас“ срещу Израел и да се спрат военните действия на Израел, за да се стане възможна стабилната доставка на хуманитарна помощ, възстановяването на комуналните услуги и крайно необходимите медицински грижи. Шестмесечното прекратяване на огъня, което изтече на 19 декември, далеч не бе свършено. Израел претърпя периодичен ракетен обстрел, като осъзнаваше, че врагът му трупва огнева мощ. Газа бе подложена на наистина сурова икономическа блокада, която напълно съсипа икономическото ѝ развитие.

За да се постигне трайно прекратяване на огъня, трябва да търсим разумен компромис, включващ край на ракетните пускове и отваряне наново на контролните пунктове. Едно изпълнимо решение следва да обхване тунелите през границите, особено по трасето Филадельфия, за да се пресече контрабандата на оръжие. То трябва също да доведе до систематично и контролирано отваряне на всички контролни пунктове, за да се позволи на икономиката на Газа да се развива.

На мнение сме, че разполагането на международни мисии, които да контролират спазването на прекратяването на огъня и да действат като посредник между двете страни, би било от полза. Във връзка с това Европейският съюз е готов да върне наблюдателите си на пункта Рафа и да разшири мандата на европейската гранична мисия като обхват и съдържание. Отчитаме, че Израел се е съгласил за ежедневно затишие, за да може крайно необходими храни, горива и лекарства да се доставят в Газа. Само едно пълно и незабавно прекратяване на огъня обаче би позволило доставка и разпределение на големите количества хуманитарна помощ, от които Газа толкова силно се нуждае, и за възобновяване на основните услуги. Израел трябва да осигури безпрепятствен и безопасен достъп за хуманитарната помощ и други насъщни доставки, включително храни, лекарства и горива, за гражданското палестинско население на ивицата Газа, както и за безопасно придвижване на гражданските лица и хуманитарния персонал към и от Газа.

Но дори и едно трайно и всеобхватно решение в Газа няма да бъде достатъчно за постигане на мир в региона. Трябва да се заемем с по-широки и посложни предизвикателства. Необходима ни е нова и всеобхватна стратегия, която да взема предвид вътрешното палестинско политическо положение, както и подновяване на мирните преговори, които бяха спрени поради кризата в Газа. Палестинското помирение и едно правителство, представляващо стремежите на палестинския народ, е по-необходимо от всякога. Поради това ние подкрепяме посредническите усилия, полагани от Египет в съответствие с резолюциите на Арабската лига от 26 ноември 2008 г.

Както е посочено в заключенията на Съвета по общите въпроси и външните отношения от м. декември 2008 г., Европейският съюз е готов да подкрепи всяко стабилно палестинско правителство, което прилага политики и мерки, отразяващи принципите на блискоизточната четворка. Европейският съюз подчертава необходимостта от постигане на справедлив, траен и всеобхватен мир в Близкия изток и призовава за подновяване на палестинско-израелските преговори и решаване на всички спорни въпроси в израелско-палестинския конфликт, включително всички основни въпроси.

Трайното и всеобхватно решение в крайна сметка ще зависи от реалния напредък в мирния процес в Близкия изток. Ще бъдат необходими спешни и сериозни усилия от страните за постигане на всеобхватен мир, основан на идеята за регион, където две демократични държави, Израел и Палестина, живеят заедно в мир, в сигурни и признати граници.

Последният изблик на насилие в Близкия изток може не само да намали изгледите за мирно уреждане на конфликта между Израел и Палестина. Политическите щети, които причиняват боевете както във вид на поляризация и радикализация в региона, така и чрез по-нататъшно дискредитиране на умерените сили, също не трябва да се подценяват. Само една жизнеспособна палестинска държава би донесла сигурност в регион, който е страдал твърде дълго. Това е конкретно в интерес на Израел и неговите съседи. Ето защо следва незабавно да се вземат спешни мерки за преодоляване на пораженията, причинени от военните действия, за да се възстанови възможността за постигане на справедлив резултат чрез преговори.

(Ръкопляскания)

Benita Ferrero-Waldner, Член на Комисията. – (EN) Г-н Председател, мисля че всички се надявахме на по-добро начало на 2009 г. За съжаление сме изправени пред ужасен и отблъскващ конфликт в Газа, който продължава вече трета седмица.

Той е повод за огромна загриженост. Вчера обсъдихме това на среща с Комисията по външни работи, с Комисията по развитие и с тези от членовете на Европейския парламент, които бяха в Газа в края на седмицата.

Действащият председател на Съвета вече спомена ужасната статистика за загиналите и ранените, която се влошава с всеки изминал ден. Има все повече доказателства за жертви на тежки изгаряния, а агенциите за помощ съобщават, че населението страда от остър недостиг на храна, горива и лекарства, да не говорим за унищожените домове и инфраструктура.

Въпреки това Израел също понесе загуби и срещу неговата територия от „Хамас“ бяха изстреляни стотици ракети, насочени срещу мирни израелски жители. За съжаление войната винаги води до огромни човешки страдания и тази война не прави изключение. Поради това освен незабавното си опустошително въздействие, тя отдалечава много изгледите за мир, подкопава арабската мирна инициатива и потенциално би могла да окаже твърде отрицателно въздействие върху стабилността на целия регион.

Искам накратко да очертая дипломатическата дейност, която предприехме заедно за слагане край на този конфликт и след това да разгледам предизвикателствата в средно- и дългосрочен план. Активни сме от първия ден, което според мен е важно. Знаем, че не сме основният играч в Близкия изток, но ние бяхме и сме важен играч. Затова в отговор на избухването на кризата, спешната среща на външните министри от Европейския съюз в Париж на 30 декември 2008 г. бе много важна за изработване на предложения от самото начало – Парижката декларация – за слагане край на този конфликт, която ние след това използвахме за нашата делегация и посещение в Близкия изток.

В нея има три елемента. На първо място, Парижката декларация призова за незабавно хуманитарно прекратяване на огъня, включващо както безусловно спиране на ракетните атаки от „Хамас“ срещу Израел, така и край на военните действия на Израел. Призовахме прекратяването на огъня да се съпровожда с постоянно и нормално отваряне на всички контролни пунктове, както се предвижда от споразумението за движение и достъп от 2005 г. Изразихме желание да възобновим мисията на Европейския съюз за гранична помощ (ВМ) в Рафа, което да позволи повторното му отваряне и също така посочихме, че желаем да разгледаме възможността за оказване на помощ на другите контролни пунктове, при условие, че нашите изисквания за сигурност бъдат изпълнени.

Второ, подчертахме спешните хуманитарни нужди, които заявихме, че трябва да бъдат посрещнати. На това място поискахме незабавно отваряне на контролните пунктове, за да се позволи доставка в Газа на спешна медицинска помощ, горива и храни, за да могат хуманитарните работници да получат достъп, а ранените да могат да бъдат евакуирани.

Трето, ние повторихме позицията си, че за израелско-палестинския конфликт няма военно решение, че мирният процес е единственият път напред и усилията следва да бъдат активизирани веднага след като установим трайно прекратяване на огъня.

Както чухте, мисията ни бе проведена в последователност с посещение на президента гн Sarkozy, който бе планирал посещение в Сирия и Ливан и който след това реши да посети и Египет и Израел, за да подкрепи тези усилия, все още на основата на декларацията ни от 30 декември 2008 г. Франция в момента председателства Съвета за сигурност, така че това бе важна инициатива.

Провеждахме тясна координация, включително и обща среща в Рамала, където Президентът Sarkozy очерта плана си за прекратяване на огъня, за който ние – тройката – вече бяхме донякъде подготвили почвата с разговорите си с основните заинтересовани страни, в частност Египет и Йерусалим.

Тези усилия се допълниха взаимно, изпращайки ясно и единно послание от Европейския съюз, като тройката не само предаде тази институционална позиция на Европейския съюз, но също и показа присъствието ни. Според мен бе важно, че Президентът гн Sarkozy посети и Сирия, а след това гн Solana го придружи в Сирия и Ливан и също се консултира с Турция. Мисля, че всичко това беше необходимо.

Аз наблегнах особено на хуманитарната ситуация, както вече беше казано, и призовах по-конкретно за отваряне на контролните пунктове, а също и за възможността за поне няколко часа прекратяване на огъня, което да позволи извършване на работа от международните организации. Израел прие някои от тези точки и, в преговорите с израелското правителство, аз договорих и разполагане на длъжностно лице на Службата на Европейската общност за хуманитарна помощ в шаба на израелските въоръжени сили, за координация на придвижването на хуманитарната помощ с израелските въоръжени сили, както бе направено при войната в Ливан и това бе мощно средство за по-добра координация.

Бих искала да използвам тази възможност, за да изразя благодарността си към всички доблестни колеги, които продължават да работят в Газа, на всички от Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток и Международния комитет на червения кръст, с които работим и които получават голяма част от нашето финансиране, но и също към много други.

(Ръкопляскания)

Искам също да изкажа искрените си съболезнования на семействата на тези хуманитарни работници, които вече станаха жертва на този трагичен епизод.

Комисията прави отделя също значителни средства и за спешни хуманитарни разходи и сме готови да правим повече в бъдеще.

Какво се постигна на тези преговори? Както действащият председател заяви, те съдържаха основните елементи за последната резолюция на Съвета за сигурност, която бе приета няколко дни след преговорите, като американците се въздържаха. Незабавно прекратяване на огъня, гаранции от Египет да пресече контрабандата през тунелите, откриване на контролните пунктове за хуманитарната помощ, включително разполагане на въоръжени сили – може би с международно участие и/или силите за сигурност на палестинската власт – които да осъществяват полицейски контрол над 1 5-километровия коридор Филадельфия между Газа и Египет.

Разбираме, че палестинската власт е приела това предложение и сега Израел и „Хамас“ го проучват. Според нас е много важно скоро да има резултат. По моя последна информация всички работят много интензивно по него и може би след няколко дни наистина ще имаме такова прекратяване на огъня. Надявам се случаят да бъде такъв.

Колкото до изгледите в средносрочен план, за съжаление и Израел, и „Хамас“ първоначално отхвърлиха тази резолюция на Съвета за сигурност на ООН, но от ежедневните контакти се надявам доста скоро да може да се стигне до споразумение. Важно е да се каже и признае, че Египет играе водеща роля в преките контакти с „Хамас“, а също че във връзка с това посещението на президента гн Sarkozy в Сирия, както и усилията на Турция, бяха много важни.

Разбирам също, че срещата на високо равнище на арабските страни би могла да се проведе в Катар в края на тази седмица. Стремим се, както показва тази интензивна дипломатическа дейност, да подпомогнем всички имащи отношение фактори, които имат влияние пред „Хамас“, да съдействат за постигане на трайно решение, както е описано в Резолюция 1 860 на Съвета за сигурност.

Веднага след като бъде прието това прекратяване на огъня ще трябва да помислим, може би под формата на конференция, как да формулираме по-конкретни мерки за облекчаване на хуманитарните нужди на палестинското население в Газа. Трябва ясно да заявим обаче, че каквото и да направим, то не следва да способства за безкрайния цикъл на унищожение и възстановяване, без мир.

При наличие на подходящи условия може отново да се явя пред вас и да поискам помощта ви за допринасяне по разумен начин към конструктивните усилия, както съм правила и в миналото. Знаете, че Генералният секретар гн Ban Ki-moon е на обиколка в региона и се надявам той също да успее да допринесе за този краен успех, който е абсолютно необходим за постигане на трайно прекратяване на огъня.

В дългосрочен план следва да заявим, че сегашната офанзива явно допринася за отслабване на доверието между палестинци и израелци. Военните операции никога не могат да донесат траен мир – това може да стане само с политическо решение чрез преговори. Следователно трябва да бъде подновен диалогът между израелци и палестинци, както и сред самите палестинци.

След като военните действия спрат, мисля че ще бъде важно възможно най-скоро да се подновят преговорите, целящи всеобхватен мир. По този въпрос трябва да работим с новата администрация на Съединените американски щати за да сме сигурни, че тя ще бъде в състояние да подкрепи двустранните преговори от началото. Във връзка с това приветствам коментарите на номинираната за държавен секретар гжа Hillary Clinton на изслушването ѝ в Сената вчера. Ще настояваме страните да преговарят по същество, а не само по процедурата и процесът от Annapolis да бъде доведен до успешен край. Сегашната криза показва, че един успешен край е по-неотложно необходим, от когато и да било.

Въпросът за палестинското помирение също ще бъде централен. Малко е вероятно „Хамас“ да бъде унищожена с тази операция. Тя вероятно ще бъде осакатена във военно отношение, но ще укрепне в политическо. Становището на „Хамас“ че мандатът на президента гн Abbas ще изтече на 9 януари е друг въпрос, който е тясно свързан с Реформата на ООП и на Фатах. Ясно е, че за постигане на траен мир е необходимо една силна

палестинска власт да говори от името на всички палестинци и че тя трябва да се ангажира с решението за създаване на две държави с мирни средства.

За съжаление конфликтът в Газа би могъл също да има потенциално отрицателно отражение по отношение регионалната подкрепа за мирния процес. Авторитетът на Израел пред няколко подкрепящи мира арабски режима бе накърнен от прекомерните страдания на гражданското население в Газа. Лидерите и населението на Израел трябва да разберат колко неблагоприятно е това за неговите стремежи като народ да живее в мир. Ние сме техни приятели и трябва да им кажем какво правим. Следователно Израел не може да си позволи да губи време в постигането на мир.

Това е първият ми кратък или не толкова кратък анализ и ще трябва да се опитаме да работим за постигане на това трайно прекратяване на огъня, за да можем след това да започнем мирни преговори с новата американска администрация.

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, *от името на групата PPE-DE*. – (ES) Гн Председател, 17 дни на боеве в Газа доведоха до покъртително положение. Най-лошото, понеже е непоправимо, е загубата на човешки живот, включително на невинни граждани и деца. Обаче виждаме и унищожение, хаос, омраза и отмъщение; палестинската кауза е разединена; радикалите укрепват за сметка на умерените; а мирният процес е напълно изваден от релси.

Както отбеляза действащият председател, така е защото всички битки в една война могат да бъдат спечелени, но най-важната битка все пак да бъде загубена тази за мира.

Гн Председател, вместо да опитваме да делим отговорността или да обвиняваме някоя от или и двете страни, най-важният въпрос – както Комисарят току-що каза – е да се постигне незабавно прекратяване на огъня, за което призовава Резолюция 1860 на ООН. Както Генералният секретар на ООН току-що ни напомни и двете страни са длъжни да изпълнят тази резолюция.

От жизнено значение също е да се облекчи ужасното хуманитарно и икономическо положение, което съществува в ивицата Газа, която се управлява – казано в кавички – от „Хамас“, организация включена в списъка на Европейския съюз на терористичните организации. Трябва обаче да помним, че не само „Хамас“ е една от причините за конфликта, тя е също и последицие от ужасни обстоятелства.

Гн Председател, моята политическа група подкрепя и желае да признае усилията, положени от всички политически групи в тази зала, за да се подкрепи предложението за резолюция, което ще приемем утре. Искаме също да отдадем дължимото на тези членове, които присъстваха на преговорите, поконкретно на представителя на моята група, гн Brok, който имаше много трудна задача.

Гн Председател, моята група подкрепя усилията на Комисията и на Съвета за постигане на прекратяване на огъня възможно най-скоро, в сътрудничество с арабските страни – по-конкретно Египет – и с останалите членове на Близкоизточната четворка.

Силно сме обнадеждени от изявлението, направено пред Сенатската комисия по външните отношения на Съединените американски щати от г-жа Hillary Clinton, номинирана за държавен секретар, относно предприемане на прагматична, основана на диалог и ефективна дипломация.

Накрая, гн Председател, стигам до най-важния елемент: Европейският съюз е съвкупност от ценности като на първо място е мирът като ценност. Смятам, че Европейският съюз трябва да положи всички усилия и да използва цялата си политическа тежест в интерес на тази кауза, без да се допуска мислите ни да се объркат или сърцата ни да загубят по отношение на такива конфликти.

(Ръкопляскания)

Martin Schulz, *от името на групата PSE*. – (DE) Гн Председател, госпожи и господа, разисквания като тези, които водим днес, са много трудни за всички ни. Причината е в това, че Израел е приятел, че мнозина от нас – и това особено важи за мен – се чувстват свързани с тази страна с връзки на дълбоко приятелство. С приятели е още по-важно спорните въпроси да се обсъждат открито.

До момента този конфликт отне 1 000 живота за 17 дни. Това е кървав конфликт и жените и децата са особено потърпевши. Има резолюция на ООН, която е основа за обявяване на незабавно прекратяване на огъня и започване на преговори. Напълно ясно е, че конфликтът може да бъде решен само на основата на международното право и фактът, че международното право и международното хуманитарно право трябва да се спазват, следва да е очевиден за една демократична и правова държава. Всъщност е жалко е, че се налага

да обсъждаме такова нещо. Ето защо всичко, което можем да направим за преодоляване на хуманитарната криза, е да призовем за незабавно прекратяване на огъня. Това, което заявяваме в резолюцията си не са общи приказки, а е от жизнена важност за пряко и незабавно слагане на край на загубата на живот, глада и мизерията.

Съвсем ясно е, че държавата Израел има право да се защитава. Тя има право да се защитава срещу хора, чиято цел е да я унищожат. Но една демократична и правова държава трябва винаги да си задава въпроса дали средствата, които използва за тази цел, са съразмерни. По моя преценка – и, смятам, по преценка на повечето от колегите ми в тази зала – средствата не са съразмерни.

(Ръкопляскания от левицата)

Трябва да кажем на приятелите ни в Израел, независимо от политическата им ориентация, че знаем че „Хамас“ не е движение за мир. Знаем, че то се води от хора, които не споделят основните ни ценности и, разбира се, всяка ракета, изстреляна срещу Израел, е нападение, срещу което държавата има право да се защити – но въпреки всичко е грешно да се отказва започване на диалог. Ако диалогът е основната предпоставка за мирно развитие, отказът от такъв диалог означава удължаване на военния конфликт. Следователно е необходима съществена корекция.

Ще е необходим диалог с „Хамас“. Ако Израел не може да се ангажира пряко, мога да разбера гледната точка на израелските политици, които заявяват, че не могат да разговарят с „Хамас“, дори и много от гражданите на страната да смятат, че би било редно – ако парламентаристите и членовете на правителството казват, че не желаят, има достатъчно възможности за международно посредничество. Например налице е Близкоизточната четворка и една от възможните задачи на Европейския съюз в рамките на четворката е да направи възможно такова посредничество в диалога.

Основна грешка е да се смята, че в крайна сметка може да има военно решение на блискоизточния конфликт. Намирам това за основна грешка, независимо коя страна е на това мнение. Не може да има решение чрез терористични актове и не може да има решение чрез конвенционални военни действия. Единственото възможно решение е диалогът между страните в конфликта с помощта на международното посредничество.

Необходимо е незабавно прекратяване на огъня. То трябва да се гарантира с механизма, предоставен от международната общност, при необходимост с помощта на многонационални сили и с участие от арабски и, по-конкретно, мюсюлмански държави. Това би могъл да бъде начин сега да се постигне прекратяване на огъня и подобрене.

Когато бях младеж и още навлизах в политиката ми казаха, че не се разговаря с терористи. По онова време главният терорист бе Yasser Arafat. Около две години по-късно видях репортаж по телевизията как този водач на терористи получава Нобелова награда за мир заедно с израелски политици. Ако е било възможно преди, то може да бъде възможно и в бъдеще. Затова един от въпросите е дали има напредък в такъв мащаб, че наличните механизми да доведат до необходимия диалог. От името на моята група искам да благодаря на всички, в това число и членове на други групи, които работиха по нашата резолюция. Ако тази резолюция, която е подкрепена от всички групи в залата – смятам това за добър признак – може да помогне за подобряване на атмосферата, ще сме внесли принос, дори и малък, за прекратяване загубата на живот, която е никой не толерира.

(Ръкопляскания от левицата)

Annemie Neyts-Uyttebroeck, от името на групата ALDE. – (FR) Гн Председател, гжо Комисар, наистина ще дойде ден, когато ще трябва да се отдели доброто от злото, но мисля че днес е по-неотложно да поставим исканията си, които са: незабавно примирие, включващо спиране на ракетния обстрел срещу Израел и на израелските операции в Газа; доставка на хуманитарна помощ; трайно прекратяване на огъня, като се прекрати нелегалния трафик на оръжия и боеприпаси, ефективен контрол на границата между Египет и Газа, изтегляне на израелските войски и отваряне отново на контролните пунктове; и, на последно място, вдигане на ембаргото – и всичко това едновременно.

Това ще е твърде сложна фаза, която без съмнение или най-вероятно ще изисква присъствие на международни сили, и съм на мнение, че Съюзът трябва да се подготви за участие в това. Искам да направя още две бележки.

За да успее, Европейският съюз ще трябва да говори и действа еднозначно и не по дезорганизиран начин. Много е полезно да имаме добри намерения, но е поважно да бъдем ефикасни. Съединените щати също ще трябва да поемат ангажимент, както и Арабската лига и членуващите в нея държави.

Накрая бих добавила, че за да се предложи реална алтернатива за положението в Газа, Израел ще трябва значително да подобри положението на Западния бряг: 634-те контролни пункта, разделената на две пътна мрежа, стените, високи по 8 метра, както и безбройните случаи на унижения, причинявани на палестинците, не предлагат достатъчно привлекателна алтернатива за жителите на Газа, която да ги накара да обърнат гръб на „Хамас“.

В заключение искам да кажа, че неминуемо ще дойде ден, в който всеки ще трябва да разговаря с всички останали.

(Ръкопляскания)

Cristiana Muscardini, *от името на групата UEN.* – (IT) Г-н Председател, госпожи и господа, както и всеки друг ние, очевидно, сме част от ситуацията и сме притеснени от нея, но смятам, че това е дълг, който е и лично мой, да отхвърля всякакво лицемерие.

Проблемът има корени доста далеч в миналото: законното и свещено право на палестинците да имат свободна държава е съчетано със също толкова свещеното право на Израел да бъде признат, а ние знаем, че Израел е изтрит от картата в много страни. Ние знаем, че Франция, Италия, Испания и Германия със сигурност не биха приели да бъдат изтрити от картата и не биха се съгласили да ги разглеждат като несъществуващи. Знаем, че не бе Израел този, който започна тази неясно коя поред война и че тероризмът остава един от основните проблеми.

Ето защо съм на мнение, г-н Председател, че като оставим настрана лицемерието, сега сме длъжни да започнем да мислим по различни начини. Не можем да приемем, че диалогът с терористите е оправдан от факта, че толкова много мирни граждани загинаха, тъй като това би създавало извинение за други терористи в бъдеще да прибягват до насилие, сила и смърт за да получат политическа легитимност.

Смятам че ние, като Европейски съюз, трябва найсетне да възприемем по-последователно поведение и да намерим начин да се справим с проблема на икономическите отношения със страните, които не признават Израел и да осигурим хуманитарни коридори, по които гражданското население както палестинско, така и израелско, да може да стигне до безопасни места. В този случай палестинците страдат повече и като казвам това, г-н Председател, смятам че също би било правилно да се разгледа позицията относно помощта, която е била отпускана и се отпуска и в момента, но върху използването на която ние нямаме контрол.

Daniel Cohn-Bendit, *от името на групата Verts/ALE.* – (FR) Г-н Председател, госпожи и господа, положението със сигурност е такова, че на човек му идва да плаче. Надеждата за мир и сигурност за потърпевшите изчезна в дима в Газа и под телата на загиналите – деца, жени и мъже – и на ранените. Сега повече от всякога сме по-далеч от надеждата за сигурност. Всички, които мислят, че тази война, по логиката на аргумента на Израел, е оправдана с факта, че е имало ракетно нападение срещу Израел и че на палестинците трябва да бъде даден урок, не са разбрали нищо. Те не са разбрали нищо, тъй като даването на урок на някого е зловещ начин той да бъде научен и никога не е давал резултат. От времето на Клаузевиц знаем, че който започва война трябва да е наясно как ще я завърши, трябва да знае каква е целта. Е, целта на тази война е повече сигурност за Израел. Днес можем да кажем, че целта на тази война никога няма да бъде постигната чрез нея и начина, по който тя се води. Колкото повече мирни хора загиват, колкото повече палестинци загиват, толкова по-малко ще е сигурността в региона! Това е драмата, трагедията, която се случва в момента в този регион. Ето защо тук трябва да бъдем много ясни. Г-н Schulz е прав: Израел трябва да бъде защитен от себе си! Израел трябва да бъде спасен от изкушението за решение, което предполага война и въоръжена сила. Палестинците трябва да бъдат защитени от „Хамас“. Мирните палестинци трябва да бъдат защитени от „Хамас“. Това е нашата задача. Тя не е лесна, но трябва да бъдем ясни. Призовавам Съвета да спре да мисли в контекста на актуализиране, развитие, подобряване на отношенията с Израел, докато положението остава такова. Това е лошо решение, това не е правилното решение!

(Ръкопляскания)

Призовавам всички, които с основание подкрепят идеята за диалог, за разговори с „Хамас“, да не бъдат наивни, да имат предвид факта, че трябва да се разговаря с „Хамас“ за да се подобри положението в Газа, тъй като те държат властта, но в същото време да осъзнават, че стратегията на „Хамас“ изисква да има жертви. Израел попадна в капана на „Хамас“: колкото повече са загиналите в Газа, толкова по-добре за „Хамас“. Това е една от истините, която също трябва да се каже на „Хамас“. Ние отказваме да приемем самоубийствената ѝ стратегия, която се стреми да създава жертви и мъченици, за да извършва агресивни актове срещу Израел. Това също трябва да се каже на „Хамас“.

В заключение ще ви кажа още нещо: единствените, които могат да решат проблема с „Хамас“, са палестинците. Докато Израел продължава да окупира Западния бряг, докато Израел продължава да не предлага позитивно решение на палестинците на Западния бряг, все повече от тях ще се обръщат към „Хамас“. Ако дадем на палестинците на Западния бряг надежда за живот, те ще се изправят срещу „Хамас“ и ще ни отгърват от тях. Освободете палестинците от израелската окупация на Западния бряг и палестинците сами ще се освободят от „Хамас“.

(Ръкопляскания)

Luisa Morgantini, от името на групата GUE/NGL. – (IT) Г-н Председател, госпожи и господа, Rahed е 50-годишен, изгубил е дома си, трите си деца, жена си и двете си снахи. Той е отчаян и се намира в центъра, който посетихме. Каза, дълбоко разстроен, че „Хамас“ ще заяви, че са спечелили, когато това настъпление свърши и Израел ще твърди, че е спечелил, а всъщност те, мирните граждани, загиват. Искам да кажа още нещо: в реалността, при безжизнените тела на жените и децата, които видяхме, и с над 4 000 ранени в болниците без никакво лечение това, което умира там, е справедливостта, това, което умира, е мечтата за една Европа, която иска правата на човека да са всеобщи, а това е трагедия!

Ние сме неефективни. Г-жо Ferrero-Waldner, Вие знаете, че дълбоко Ви уважавам и знам, че вземате мерки и си сътрудничите с други, за да постигнете много. Смятам, че трябва да разберем, ясно и недвусмислено, че истинската война, този милитаризъм от страна на Израел води не към спасението на страната, а към нейния край, включително моралния ѝ край. Още повече че това са думи на David Grossmann, когато отдава почит на паметта на г-н Rabin, убит от евреинфундаменталист, не от ислямски фундаменталист, защото искаше да постигне мир. Прекратете огъня! Прекратете огъня! Това ми каза един норвежки лекар, който оперира всеки ден и работи денонощно (ние изпращаме лекари в Газа). Искаме прекратяване на огъня!

Съветът за сигурност трябва да започне да превръща думите си в конкретни действия. Съгласни сме с дипломатията, но не трябва да използваме само дипломатия, трябва да използваме и инструментите, с които разполагаме. Един от инструментите, които имаме по отношение на Израел, е всъщност актуализацията и се радвам да чуя че днес например представителят на Европейската комисия в Тел Авив е казал, че сега не е време да се мисли за актуализиране на отношенията. Да оставим това настрана, тъй като това, което сега трябва да направим, е да постигнем прекратяване на огъня. Това е изключително важно. Мисля, че е важно и че е едно силно послание.

Вие говорехте за закрила и за международна закрила. Смятам, че не е правилно да се мисли само за Газа и Рафа. Закрилата за мирното население е нужна на север, тя е нужна срещу израелските атаки, идващи от Херез. Граничният контрол е нужен на основните граници, Рафа и Херез, тъй като отдавна, още от 1992 г. след споразумението от Осло, както много добре знаете, палестинците не могат да минават през Херез и дори болните не могат да напускат през този пункт.

Следователно трябва не само да мислим от гледна точка на тунелите и оръжията, с които „Хамас“ може да се въоръжи, но и от гледна точка на абсолютно всички забрани, които са наложени на палестинците. Необходимо е прекратяване на огъня и отваряне не само на коридори за хуманитарна помощ, но и на всички контролни пунктове, тъй като какво би станало, ако хората нямат какво да ядат и няма търговия? Това ще окаже наистина сериозен натиск върху „Хамас“ да прекрати съществуването си и да спре извършването на действия, които вредят на населението на Израел. Израел обаче трябва да знае, че не друг, а Западният бряг е под военна окупация и трябва наистина да се стреми към мир, а не да строи селища.

(Ръкопляскания)

Председател. – Много Ви благодаря, г-жо Morgantini. Искам да изразя уважението си към Вас и другите Членове на ЕП, които поеха инициативата за посетият ивицата Газа през последните дни.

Bastiaan Belder, от името на групата IND/DEM. – (NL) Г-н Председател, Палестина без съмнение е ислямска територия. От създаването си през 1987 г. ислямското движение „Хамас“ твърдо се придържа към този основен принцип. При това то получава пълната подкрепа на Ислямска република Иран. Тази идеологическа гледна точка не предполага място за еврейската държава Израел в Близкия изток и пагубните последици от този мюсюлмански тоталитаризъм се отразяват по жесток начин на ивицата Газа.

Типично за философията на „Хамас“ е използването за военни цели на джамиите в Газа, с всички трагични последици, до които води това. Във връзка с това бих Ви насочил към недвусмисления материал във вестник *Frankfurter Allgemeine* от миналия понеделник. Ако Европа наистина цени продължаващото съществуване на еврейската държава Израел, вероятно е да има противопоставяне с „Хамас“ и съюзника му „Хизбула“ в Иран.

Склонни ли сме да се потготвим за тази мрачна, макар и реалистична перспектива? Все пак прекратяването на огъня или временното примирие за „Хамас“ и останалите е просто пауза за глътка въздух в свещената война срещу Израел.

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Г-н Председател, госпожи и господа, трябва да кажа, че според мен преобладаващото мнозинство в тази зала споделя желанието за мир и безпокойството, което досега бе изразено от мнозина от нас тук. Смятам също, че казаното от Съвета може да бъде подкрепено и мога да твърдя, че Комисията до момента следва курс, който може да бъде полезен за диалога: отварянето на хуманитарните коридори и двустранното прекратяване на огъня може да са предвестник на ангажимент на по-късен етап за създаване на международна зона за сигурност.

Може би тук г-жа Morgantini е права, като иска тази зона да се отнася не само за Газа, но да включва и всички палестински територии. Като цяло имам впечатлението, че желанието и дипломатическата активност на г-жа Ferrero-Waldner, поне донякъде, може да се разглежда като възприемане на същия подход, който и папата желаше да се възприеме по този въпрос. Бих искал да се присъединя към този подход: след всички тези години, ние все така трябва да търсим решение за два народа и две държави – не трябва да забравяме този аспект – и трябва да се стремим, в крайна сметка, да утвърдим международното право. Няма и никога няма да има решение чрез военни средства – г-н Schultz каза и това, така че от време на време трябва да се позовавам дори на него – и трябва да заявя, че без съмнение никога няма да се постигне резултат чрез военни средства, който да е решение на проблема в Светите земи. По този въпрос съм на мнение, че Европейският съюз разполага със инструментите за подкрепа на дипломатическо усилие, което би могло да е от полза в този случай.

Председател. – Сигурен съм, че г-н Schulz ще се радва да научи, че споменавате името му във връзка с негово светейшество.

Elmar Brok (PPE-DE). – (DE) Г-да Председател, Комисар, гн Действащ председател на Съвета, бих искал да опиша моята отправна точка. „Хамас“ е против решението с двете държави, отрича правото на съществуване на държавата Израел, взело е властта посредством брутален преврат срещу собствения си народ, изстрелва ракети срещу мирните жители и използва мирни жители, училища и джамии като човешки щит. Как, при опитите да се защитят собствените мирни жители, е възможно да се реагира пропорционално, ако другата страна използва своите мирни граждани като човешки щит? Ето защо идеите за количествени сравнения и пропорционалност не са приложими в настоящото положение. В условия на война няма пропорционалност – всяка война и всяка жертва е прекалено много и не е възможно да се балансират цифрите за едната страна срещу другата. Това според мен е разумната отправна точка. Следователно не трябва да се ангажираме с общо сочене с пръст по начина, който видяхме, а вместо това да опитаме да постигнем прекратяване на огъня и да осигурим помощ в това отношение.

Смятам че действащият председател гн Schwarzenberg и неговата делегация, както и комисарят г-жа Ferrero-Waldner, с помощта на другите национални делегации, са направили повече в това отношение от всяка друга страна, за което искам искрено да им благодаря – не забелязах участие от Съединените щати, почти никакво участие от ООН или от другите членове на блискоизточната четворка. Трябва гарантираме, че прекратяването на огъня има два компонента: да се сложи край на израелското нападение, а на „Хамас“ да се попречи да получи нови ракети от Корея и Иран, в чиито обсеги би могъл да попадне Тел Авив. По тази причина трябва да се осигури не само прекратяването на обстрела, а също и, посредством международните договорености, включително Блискоизточната четворка и Арабската лига, с Египет във възловата роля, че 15-километровата граница се патрулира дотолкова интензивно, че да не могат да попадат в Газа нови оръжия. В същото време израелското настъпление трябва да бъде спряно.

Искам да направя една последна бележка. Това е само една малка първа крачка. Ако Израел желае да има умерени палестинци, с които да преговаря в бъдеще – което би означавало решение с две държави – то, след като всичко това свърши, следва да се направи най-после необходимото умерените палестинци, които подкрепят президента гн Абас да имат резултати, които да покажат на населението си, което би означавало край на политиката на заселване и още няколко неща. Все пак, ако умерените нямат успешни резултати, които да покажат на народа си, радикалите ще триумфират. Това трябва да е отправната точка на една нова политика на Израел.

Pasqualina Napoletano (PSE). – (IT) Гн Председател, госпожи и господа, пред лицето на тази огромна трагедия, думите ни все ще са недостатъчни. Армия, която убива стотици мирни жители, жени и деца, стои на същата плоскост както и тероризмът, с който твърди че се бори. От друга страна всеки, който познава Газа, дори и да я е виждал само на картата, е наясно, че военна операция не е могло да бъде замислена, без да се приеме вероятността от касапница за мирните жители.

Може ли Израел днес да каже, че е по-защитен, след като е породил толкова омраза и отчаяние? Ако не с „Хамас“, пряко или косвено, с кого тогава трябва да се търси изход от съпътстващото насилие? Резолюцията ни подкрепя призива за прекратяване на огъня, вече отправен от Съвета за сигурност на ООН. Призоваваме страните да го спазват и призоваваме Европа да предприеме мерки то да стане възможно.

Рискът е че тази касапница, която далеч няма да унищожи „Хамас“, г-н Brok, ще отслаби още повече самата палестинска власт, както и тези в палестинския свят, които са заложили всичко на преговорите с Израел. Трябва да се запитаме честно, какво са спечелили те до момента? Нищо. Така трябва да отговорим, ако наистина желаем да започнем да изкореняваме омразата и насилието.

Marielle De Sarnez (ALDE). – (FR) Г-н Председател, всички ние сме отчасти отговорни за това, което става днес в Близкия изток. Всички ние в Европа и в международната общност, допуснахме положението да се влоши; не направихме нищо, когато сигурността на Израел бе застрашена, а също и когато блокадата правеше живота в Газа абсолютно невъзможен.

Днес е деветнадесетият ден на войната; 995 души са убити, от които 292 деца, а хиляди са ранени, някои от които още чакат да бъдат евакуирани. Десетки хиляди бежанци вече нямат дом и не знаят къде да отидат. Хуманитарното положение все повече се влошава: 700 000 жители на Газа вече нямат електричество, една трета от тях вече нямат вода или газ и скоро ще станат три седмици от началото на това положение, три седмици, през които тези хора живеят или по-скоро, правят всичко по силите си да оцелеят. Има прекалено много страдание, прекалено много трудности и това трябва да свърши, това трябва да спре сега!

Отговорността ни към нас самите, като европейци, е да не угодничим пред никого. Отговорността ни към нас самите, като европейци, е да окажем натиск върху страните, така че те най-после да се съгласят да преговарят. Става дума се за дни, може би часове, преди да стигнем точката, от която няма връщане назад, със сухопътното настъпление, особено в град Газа. Сигурността на Израел трябва да бъде гарантирана, а жителите на Газа трябва да имат гаранция, че ще могат да живеят в мир в бъдеще. Границите трябва да бъдат контролирани, а блокадата да се вдигне. Всички ние тук знаем, че за да се постигне това съгласие, може да се наложи Европа, Съединените щати и арабските държави – които ще се срещнат вдругиден – да говорят заедно с един и същи глас.

Преди да приключа, искам да изразя твърдото си убеждение. Днес трябва да се спечели не войната, а мирът.

(Ръкопляскания)

Roberta Angelilli (UEN). – (IT) Г-н Председател, госпожи и господа, искрено приветствам бележките на Комисаря и г-н Röttgering, осъждащи недвусмислено тежката отговорност, която „Хамас“ поема с нарушаването на примирието, и също така ясно оценяващи реакцията на Израел като напълно непропорционална. Като оставим думите настрана обаче, кризата продължава и все още хиляди хора – мирното население и децата – отчаяно се нуждаят от хуманитарна помощ.

С пълното съзнание и без двуличие, може би трябва да си зададем някои въпроси. Докато нашите деца празнуваха Коледа, колко деца загинаха в Газа? Двеста или триста; и колко цивилни израелци? Можеше ли международната общност да направи повече? Според мен отговорът е да. Тя трябваше да направи повече. Трябва да осъзнаем пълната тежест на отговорностите си. Не е достатъчно да се излъчват мнения за „Хамас“, за Израел, за първоначалната отговорност или за това кой е виновен. За съжаление отвъд границите на извънредната ситуация, Европа остава неадекватна. По мое мнение това е сериозна неадекватност: неспособност да се формира реална, стратегическа и трайна политика за мир.

Днес, очевидно трябва да издигнем ясно искане за прекратяване на огъня, но не само това. Трябва да поставим строгите си условия, които да съпътстват мира и процеса на развитие в Близкия изток. В заключение и аз искам да напомним думите на папата, който каза, че трябва да дадем конкретни отговори на общите стремежи на мнозина по тези земи да живеят в мир, сигурност и достойнство, както посочи и г-жа Morgantini.

Г-н Председател, наистина приключавам. Насилието, омразата и недоверието са форми на бедността – може би най-ужасното, с което трябва да се борим.

Hélène Flautre (Verts/ALE). – (FR) Г-н Председател, в Газа видяхме война и видяхме смърт, но също видяхме и хора, живи хора, хора, които имат право на живот и които сме длъжни да защитим. Защитата на гражданското население – това е наистина извънредната необходимост. Нищо не може да оправдае факта, че не всичко бе направено за защита на това население и искам да Ви запitam, г-н Действащ председател на Съвета, смятате ли днес, че сте направили всичко възможно, за да се осигури, че израелските органи незабавно ще спрат тази безразборна и непропорционална военна операция? Отговорът със сигурност е „не“.

Когато слухове за операцията се носеха из посолствата Съветът, в разрез с желанията на Парламента, потвърди решението си да задълбочи отношенията. Това бе трагична грешка! В момент, когато неправителствени организации призовават Съвета за сигурност да поиска от Международния наказателен съд да разследва твърденията за военни престъпления, се оказва, че Съветът не е в състояние да се позове на клаузата за „правата на човека“, от споразумението си с Израел. Омръзна ми да чувам, че не можем да направим нищо повече, че сме направили всичко по силите си. Най-големият провал всъщност е задънената улица, в която е изпаднала нашата по същество хуманитарна политика за облекчаване на вредите, причинени от военната окупация и войната. Докъде ли трябва да се стигне като нарушения на международното право, преди клаузата за „правата на човека“ да бъде приложена? Ако не сме способни днес да си зададем въпроси за обхвата на ефективните механизми за оказване на натиск и за изпълнение, наистина не знам какъв вид положение би ни накарал най-после да предприемем действия. Казвам ви направо: ако подходът на обичайната практика продължи и остане постоянна част от отношенията ни с Израел, при 1 000 загинали в Газа, член 11 от Договора ще бъде погребан, политиката на Съюза по „правата на човека“ ще бъде погребана и Европейският проект ще бъде погребан!

(Ръкопляскания)

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL). – (EN) Гн Председател, връщайки се от ивицата Газа, след като видях касапницата – предимно на граждани – чувствам порив да изразя от цялото си сърце солидарност с палестинския народ. От 17 дни те са изправени пред огромната военна машина на Израел, която извършва крещящи нарушения на международното право. Изказвам също подкрепа за силите на мира в Израел, които призовават да се сложи край на тази война.

След дългата изолация и обсада, която превърна Газа в най-големия затвор на открито в света, издигането на позорната стена около Западния бряг, постоянното разрастване на селищата и реалното разделяне на палестинската земя, окупационните войски пристъпиха към най-ожесточената военна операция. При това ракетните нападения срещу южен Израел – и подчертавам, че съм против всяко нападение от която и да е от страните срещу гражданското население – послужиха като претекст. Прекратяването на примирието на фона на боричканията за власт с оглед на изборите в Израел е обидна за цяла нация.

Съветът за сигурност на ООН прие резолюция. Израел е държава, а не организация; той е член на Обединените нации. Той носи отговорност пред международната общност и трябва да изпълни тази и другите резолюции, приети от Обединените нации. Международното право трябва да се спазва. Повече не бива да се допуска безнаказаност. Би трябвало да има пълно международно разследване.

Международната общност изисква незабавно прекратяване на огъня, незабавно изтегляне на военните части, достъп до хуманитарна помощ и свобода на придвижване за населението. Нека Агенцията на ООН за палестинските бежанци изпълни мисията си.

Европейският съюз предприе мерки, но само на хуманитарно равнище. Той трябва да покаже решимост на политическо равнище. Да използва разпоредбите на споразуменията за асоцииране. Да спре актуализирането на отношенията с Израел. Да спре износа на оръжие за Израел.

За този конфликт може да има само политическо решение. Трябва да има пълно връщане към международното право, което означава край на 42годишната окупация на Палестина и създаване на суверенна и жизнеспособна палестинска държава, изграждайки по този начин мирно бъдеще както за палестинските, така и за израелските деца. За да спасим бъдещите поколения, трябва да спрем войната сега.

Patrick Louis (IND/DEM). – (FR) Гн Председател, преди няколко хиляди години Давид се изправил срещу Голиат, за да разбере дали земята е предназначена за моабитите, филистимляните или евреите.

Днес същата драма продължава на тази земя, източник на една от трите опори на нашата цивилизация. Днес е неотложно, правилно, законно и необходимо да се обезпечи сигурността и признаването на държавата Израел. За да се случи това, е необходимо едно решение и то е да се гарантира раждането на наистина суверенна палестинска държава. Тук, както и другаде, културното многообразие има своите граници. Където има два народа, трябва да има две държави.

Ако помощта на Европейския съюз е наистина ефективна, тя трябва да е съсредоточена върху една цел: да се осигури развитието на тази конституционна палестинска държава, където принципът на правовата държава е в защита на слабите и помага на силните. Налице е усещане за неотложност тъй като, в тази земя екстремистите от всички страни са силни и неправи, докато децата са умерени и стават жертва.

Решението за излизане извън исканията за „око за око“, не е нито морално, нито военно, а политическо. Така че е време да се хванем за работа!

Jim Allister (NI). – (EN) Г-н Председател, отвращавам се от тероризма. Отхвърлям пропагандата на тероризма. Може би това, че съм от Северна Ирландия засилва изостря чувствителността ми, така че когато чуя „Хамас“ да се оплаква от необходимите ответни действия на фона на годините безразборно изсипване от него на ракети върху невинни граждани в Израел, аз не се впечатлявам, защото знам че „Хамас“, както ИРА в моята страна, са майстори на изкуствата-близнаци на тероризма и пропагандата.

Положението е съвсем ясно. Израел приема решението с две държави. „Хамас“ не може да търпи дори правото на Израел да съществува и затова провежда безкрайни и неуморни терористични нападения срещу територията му. И когато, след много въздържане Израел отвърне на удара, те се правят на жертви. Съжалявам: те са виновниците и ако искат мир, отговорът е в собствените им ръце. Спрете да обстрелвате Израел.

Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (PPE-DE). – (EL) Г-н Председател, всички ние разбираме, че положението в Газа е трагично. То граничи с хуманитарна катастрофа и изисква незабавно действие. Бих искала да поздравя Европейската комисия за активизирането на усилията ѝ, председателството – за неговите инициативи и за координацията на националните действия, предприемани в този сектор и Египет – за важната и деликатна роля, която играе.

Сега има спешна нужда от прекратяване на огъня и спиране на враждебните действия от двете страни, от коридори през израелска територия и Египет, за да се отговори на хуманитарните нужди, и от граничен контрол, за да се спре незаконното движение на оръжие и хора. Както каза комисарят, признаците за план за примирие са окуражителни и се надявам, че то ще бъде прието незабавно и ще се спазва на практика.

Така че какви да са следващите ни действия? И членът на ЕК, и действащият председател на Съвета вече заявиха, че трябва да утвърдим целите си за траен мир и създаване на палестинска държава, която да живее в мир и уважение до Израел. Те не са нови. Обявили сме ги и сме ги подкрепяли без резултат. Порочният кръг на насилието продължава с отрицателни последици не само за народа на Израел и палестинците, а и за всички народи в района и за сигурността на международната общност.

Сега трябва да направим равностметка на действията си, политическия си избор и практиките си и да предприемем по-смели и различни мерки. Има неотложна необходимост да се ангажираме на двустранно равнище с Израел с честен и задълбочен диалог и самокритика в рамките на нашите приятелски отношения и партньорство и да си изясним грешките, които сме допуснали при насърчаването на взаимното доверие между тези два народа. Трябва също да засилим този вид диалог с всички палестинци, да ги накараме да разберат важността на мира, сближаването, човешкия живот и на това да бъдат единни.

Hannes Swoboda (PSE). – (DE) Г-н Председател, след като министър-председателят г-н Topolánek направи някои шеговити изказвания днес мога да кажа, че като член на ЕП от Австрия се радвам, че и Комисията, и чешкото председателство на Съвета се представляват от австрийци. Най-топло Ви приветствам с добре дошъл, г-н Действащ председател, като разбирам естествено, че лоялността Ви е към Чешката република.

Госпожи и господа, когато малко преди едностранното дезангажиране на Израел от ивицата Газа, аз посетих страната като член на делегация с г-н Schulz, който бе ръководител на делегацията, заместник министър-председателят по това време каза да не се намесваме, защото нещата ще наредят. Други – като бившия министър на външните работи Josip Elin – казаха, че ще доведе до хаос – и той бе и остава прав. Едностранното дезангажиране без преговори, без партньор за преговори, е безсмислено.

Не бе и особено благоразумно от наша страна обаче да решим да не влизаме в диалог дори и с умерените представители на „Хамас“ – които може и да не са били от „Хамас“, а по-скоро да са били предложени от него за общото правителство. Като заехме тази позиция, ние допринесохме за унищожаването на това общо правителство. Знаем, че имаше някои, които искаха да преговарят, но не им беше позволено – това също беше грешка. Трябва ни диалог!

Аз не харесвам „Хамас“, на първо място защото е една терористична организация и второ, поради фундаменталистките му възгледи, но това не е въпрос на харесване или не; това е въпрос на решения. Поради това трябва да се върнем към диалога и преговорите, както много от нашите колеги вече казаха днес. Също така на хората от Газа трябва да се даде шанс да живеят поне донякъде достоен живот. Защо те гласуват за „Хамас“? Отговорът е, защото то се възприема като единственият шанс, последният дори шанс за оцеляване – и това трябва да се промени. Трябва да дадем на тези хора също и икономическа основа за оцеляване; трябва да отменим бойкота и да сложим край на изолацията им. Това е единственото реално изискване.

Г-н Brok, към когото изпитвам голямо уважение, заяви, че принципът на пропорционалността не е приложим – но това не е вярно. Принципът на пропорционалността важи както за частното, така и за международното право. Всеки, който го нарушава, нарушава също международното право – а това е нещо, което тази зала наистина не може да приеме.

(Ръкопляскания)

Chris Davies (ALDE). - (EN) Г-н Председател, една приятелка, която знае че бях в Газа само преди три дни, ми хвърли предизвикателство. Попита ме дали някога съм виждал снимки на петгодишни еврейски деца, изправени пред нацистките автомати с вдигнати ръце. Каза, че такива снимки са сърцераздирателни. Нейните думи показват защо допускаме при Израел неща, които не бихме допуснали при друга страна.

Те не обясняват обаче защо един народ, който толкова е страдал през 20-и век, сега трябва да причинява толкова страдания на друг народ през този век. Израел превърна Газа в ад: земята се тресе от взривовите, дори и в моменти на прекратяване на огъня; по улиците се движат магарешки каручки и самолети F-16 летят в небето – машини за убиване от 21 в., които ей-така сипят бомби; 300 деца вече загинаха, стотици други биват разкъсвани крайник по крайник.

Това не е пропорционален отговор на цивилизована сила. Това е лошо. Това е лошо. Да, ракетите на „Хамас“ трябва да спрат. Самият аз съм го казвал на представители на „Хамас“ в Газа и преди, но нека повече на приемаме лицемерни приказки от израелски официални лица за необходимостта от борба с тероризма, защото бомбардираните палестинци могат да назоват терористи и те биха посочили г-н Olmert, г-жа Livni и г-н Barak.

Ние носим известна отговорност за действията на Израел. В нито един момент от миналото, в нито един момент, за който мога да се сетя, Европейският съюз не е подкрепял критиката си относно третирането на палестинците от Израел с някакво действие. Даваме зелена светлина на Израел да действа по свое усмотрение и сме задълбочавали това бездействие, като игнорираме уроците на историята. Не може да постигнеш мир, без да говориш с враговете си, а ние отказваме да говорим с избраните представители на палестинския народ.

Сега завършваме преговорите си с Израел по споразумение за разширено сътрудничество. Ние не планираме да осъдим Израел: смятаме да го възнаградим. Тези, които искат мир в Близкия изток, тези, които искат да има справедливост и за двете страни, трябва да признаят, че е време да премислим още веднъж.

Seán Ó Neachtain (UEN). – (GA) Г-н Председател, войната в Газа е плашеща и скандална. Всеки знае, че в Близкия изток едно военно решение няма да има успех. Политическото решение е единственият начин да се възстанови мирът и съгласието в района. За да се направи това, насилието трябва да бъде незабавно прекратено.

Подкрепям създаването на независима, стабилна палестинска държава, като за това трябва да има една добра икономика и подходящ политически план. Целта ни следва да бъде да направим необходимото тези две държави да съществуват в региона в уважение една към друга..

Израел има право да се защитава, но с тези атаки той отиде твърде далеч. Атаките са неморални и международната общност не може да ги приеме.

Мирният процес в Близкия изток трябва да започне незабавно. Надявам се новоизбраният президент на Америка, Barack Obama, да работи за това. Пожелаваме му успех в това важно задължение и с предизвикателството пред него.

David Hammerstein (Verts/ALE). – (ES) Г-н Председател, аз също бях в Газа преди няколко дни и това бе едно много натоварващо преживяване. Посетихме също Египет. Мисля, че сме в края на една ера: ерата Bush и че последните спазми на тази ера се оказват особено кървави и болезнени.

Стигнахме повратна точка, когато можем да възприемем различна политика към Близкия изток, за което искам Европейският съюз да поеме водачеството. Г-н Обама също възприема тази линия, като казва че ще разговаря с Иран. Да, г-н Обама ще разговаря с Иран и ние трябва да разговаряме с всички, включително с „Хамас“, в Близкия изток.

Тази нова политика в Близкия изток трябва да бъде политика на сътрудничество и, най-малкото, тя трябва да е в съответствие с нашите ценности и с международното право. Стотиците деца, които видяхме в Газа, които се вкопчаха в ръцете ни и ни гледаха с очи, пълни с надежда, заслужават отговор, също както и децата на Израел.

Това изисква конкретни действия; то изисква действия на място, за да се даде надежда на умерените. Най-жалкото е, че министър-председателят г-н Fayad, президентът г-н Abbas, президентът г-н Mubarak и

крал Abdullah в момента биват обвинявани в предателство по улиците на арабския свят. Когато спрях с таксито в пустинята Синай, за да изпия едно кафе, на огромните навеси виждахме само Khaled Meshaal.

Това е резултатът, съпътстващите щети от сегашното нападение срещу Газа. То няма да донесе мир на Израел или сигурността, която желаем и дори още по-малко вероятно е да доведе до нещо добро за нас. Ако не спрем този конфликт, той ще донесе омраза по улици на самата Европа.

Miguel Portas (GUE/NGL). – (PT) Хиляда е числото на деня, хиляда смърти, които трябва да ни дадат черен урок. Простете прямотата ми: колко още хора трябва да загинат, за да бъдат избрани Tzipi Livni или Ehud Barak на изборите през февруари?

Днес сме тук, за да поискаме прекратяване на огъня и край на избиването на мирни граждани. Резолюцията обаче повдига и въпроси за нашата собствена отговорност. Тя ни напомня, че Съветът реши да актуализира дипломатическите отношения с Израел, въпреки становището на Парламента. Това бе предварително съучастие. Днес чувам, че трябва да се разговаря с „Хамас“. Щяхме да спестим години, ако бяхме уважили изборите в Палестина.

Ролята на Европа не е да подкрепя политиката и унищожението, наложени от по-силната страна. Тя е да слуша протестите, които изпълват улиците и площадите на нашите градове.

Искаме прекратяване на огъня сега, но трябва да разберем, че мирът зависи от края на окупацията. Тази дума излезе от употреба, но тя трябва да бъде извадена от списъка на забранените думи, където я постави политиката на силата.

Kathy Sinnott (IND/DEM). – (EN) Г-н Председател, това, което става в Газа, е сърцераздирателно. Това, че опустошението се подновява от една уж западна нация няма разумно обяснение. Напълно съгласна съм, че израелците имат право да живеят без заплахата от ракетните нападения. Но това, което се извършва в Газа, не е възмездие; това е касапница. Няма извинение; няма възможно оправдание.

Най-позорното за нас в ЕС е, че то се извършва от един от нашите преференциални търговски партньори. През 2007 г. стойността на търговията ЕС-Израел възлезе на 25,7 млрд. EUR. Като се има предвид количеството пари, което наливаме в икономиката на Израел, ние носим тежка отговорност, когато тези пари допринасят за смъртта на мирни граждани и деца. Ако не действаме, кръвта на хората от Газа, ще опетни в същата степен и нашите ръце.

Призовавам Парламента и всички органи на ЕС незабавно да наложат търговски санкции на Израел и да ги прилагат, докато не бъде договорено реално прекратяване на огъня. Ако не направим всичко, което е по силите ни за спиране на това убийство, ставаме съучастници в касапницата.

Tokia Saïfi (PPE-DE). – (FR) Г-н Председател, отново оръжията говорят в Близкия изток. Отново главните жертви са жените и децата, хиляди от които са ранени, а стотици убити. Отново историята се повтаря, в целия си ужас, на прага на Европа. Отбелязваме обаче, че въпреки инициативите си Европа не допринася ефективно по отношение на този голям конфликт, макар и той да се случва в непосредствената ѝ сфера на влияние. Преобладаващото мнозинство на обществеността намира това за трудно разбираемо и тя все повече отказва да приеме такова безсилие.

Г-жо Комисар, ние трябва енергично и авторитетно да поемем водещата роля за постигането на мир. Съюзът за Средиземноморието следва да играе съществена роля, както и Евро-средиземноморската парламентарна асамблея. В съответствие с това Европейският парламент трябва да подкрепи френско-египетския мирен план за незабавно прекратяване на огъня, обезопасяване на границите между Израел и ивицата Газа, отварянето наново на контролните пунктове и, преди всичко, вдигането на блокадата на Газа.

Трябва също да призовем за незабавно изпълнение на резолюцията на ООН. След като този първи етап приключи, трябва да продължим, като предложим въвеждане на военна сила, не многонационална, а Евро-средиземноморска. Този жест ще стане основополагащ акт за постигането на „европейски мир“ – нещото, което всички народи от Средиземноморието очакват толкова отдавна.

Искам също днес да привлека вниманието ви към една нова ситуация. При близоизточния конфликт ние постепенно навлизаме в много опасна територия, тази на сблъсък на цивилизациите. И наистина, от самото начало на израелско-палестинския конфликт винаги е имало широка подкрепа от страна на арабското обществено мнение. Днес това е мюсюлманско обществено мнение, което се простира далеч извън географията на арабските държави. Това подсказва за коренна промяна в естеството на конфликта. Европа има историческа отговорност, а именно за неотложно укрепване на диалога между цивилизациите.

Véronique De Keyser (PSE). – (FR) Гн Председател, толкова пъти съм вземала думата в тази зала, за да казвам, че трябва да се възползваме от всяка възможност за мир, независимо колко малка е тя, и че въпреки всичко трябва да разговаряме с „Хамас“, тъй като спечели изборите, че не желая да се връщам към тези теми.

Обзета съм от мъка и гняв и макар да не желая днес да се поддавам на емоции пред лицето на тази касапница, пред лицето на пропагандата на война, която чувам около мен, пред лицето на объркването, пред лицето също на вълната от омраза и антисемитизъм, която започва да залива улиците ни, мога да кажа само няколко думи: Европа трябва да се върне към основните принципи и за мен, това са очевидни факти, но понякога е добре те да се посочат.

На първо място, животът на един палестинец е равен на живота на един израелец, но не само животът му, а и неговото бъдеще и свобода. На второ място, международното право трябва да се спазва и международното право, естествено, означава незабавно прекратяване на огъня. Налице са обаче всички резолюции на ООН и Женевските конвенции. Факт е, че този регион днес стана регион на беззаконие, където всичко изглежда позволено и където населението е заложник. На трето място, за всички тези престъпления ще трябва да има правосъдие, независимо какви са или къде са извършени. Без мир никога няма да има сигурност или мир без правосъдие. Съществува временно правосъдие, то е създадено за това и, ако не се прилага, омразата ще продължи да се разпространява. През последните няколко дни изградихме капацитет за омраза, който ще се окаже по-опасен от бомбите. Европа трябва да наложи прилагането на условията на нейните споразумения за партньорство, включително параграф 2 от споразуменията за асоцииране, който засяга човешките права. Това е задължение по тези договори, от което той не може да бъде освободен. На последно място, Израел не е изключение. Той има задължения като държава и не може да бъде поставян на равна основа с „Хамас“. Когато става дума за международното право, няма билет за „безнаказано излизане от затвора“.

В неделя оставихме зад нас в Газа население, хванато в капан, затворено в гето под бомбите и стотици хиляди деца, чието бъдеще днес е в ръцете ни, а ние можахме да излезем от Газа само защото сме европейци. Единствените палестинци, напускащи Рафа, са тези, които се извозват с краката напред с линейки, тъй като са мъртви или ранени.

Европа няма повече да бъде Европа и никой гражданин няма да се признае за европейец, ако забравим за тези основни принципи.

(Ръкопляскания)

Frédérique Ries (ALDE). – (FR) Г-н Председател, г-жо Комисар, за начало бих искала да повтора думите на г-н Cohn-Bendit. Днес отчаянието ни е страбчило, тази война е трагедия. Образите на страданията и на смъртта, които от три седмици непрестанно гледаме по телевизионните екрани, са непоносими както и, бързам да добавя, всички образи на войната, на всички конфликти, включително тези, за които се говори много помалко, ако изобщо се говори, като тези в Конго, Карфур, Зимбабве и, преди това, Чечня, ужасите на които се разиграха сред оглушителна медийна и, трябва да подчертая, политическата тишина.

Вече на няколко пъти подчертавам в тази зала, че възмущението на някои мои колеги се променя според обстоятелствата. Обаче, както често отбелязва г-жа Morgantini, не бива да се водят сметки за смъртта на хората; в страданието няма йерархия; всеки пострадал, било то мъж, жена или дете, от която и да е страна, е ненужна жертва.

И така, какво трябва да направим, за да не бъде нашето разискване такова, каквото често пъти е – донякъде безцелно, безполезно противопоставяне? Един чудесен пример за такава безполезност би било да продължим взаимно да се обвиняваме за историческите отговорности на различните страни.

Включих се късно в това разискване, така че аргументите вече са чути. Безспорно може да се задават въпроси за мащаба на израелската криза или контраатаката на Израел, но при никакви обстоятелства за правото на Израел на сигурност. Кой от нашите западни правителства биха се съгласили да гледат как хиляди ракетни снаряди удрят гражданите им, без да реагират? Отговорът е ясен.

Отвъд границите на призова за крайно необходимото договорено прекратяване на огъня, за да се гарантират, разбира се, доставките на хуманитарна помощ и за спиране доставката на оръжия през тунелите, истинският въпрос днес неизбежно е във връзка с бъдещето. Основните принципи на мира са добре известни: те вече бяха изяснени в Таба, Camp David и Annapolis. Г-жа Ferrero-Waldner отбеляза това. Повечето, макар и не всички, разбира се, елементи са предмет на обсъждане и ще се наложи компромиси да направят и двете страни. И когато говоря за компромиси, аз съм съгласна с г-н Schulz, който в момента не е в залата. Въпросът не е дали ще се проведе диалог с „Хамас“, а да знаем как и при какви обстоятелства ще се проведе.

Повечето от моите колеги надхвърлят времето си за изказване с 50 секунди, така че позволете ми да приключа, г-н Председател.

Отговорът е този, който даде Yasser Arafat през май 1989 г., когато той обяви неговата унищожаваша свободата и смъртоносна харта за анулирана. Нещо повече, тези думи станаха част от палестинския речник. Помирението между палестинците, преди всичко, изисква тази цена и нашата роля като Европейски съюз е да накараме действащите лица от Палестина и Израел, както и техните арабски съседи Египет и Йордания, да станат партньори в един договор за траен мир.

(Ръкопляскания)

Feleknas Uca (GUE/NGL). – (DE) Гн Председател, в неделя, 11 януари, ние посетихме граничния град Рафа в ивицата Газа, който е напълно изолиран. Това означава, че гражданското население няма шанс да избяга от ежедневните бомбардировки на израелската армия. Ако не сте го видели със собствените си очи, не можете да си представите колко страдат хората от Газа и колко е неотложно да стигнем до мирно и окончателно решаване на конфликта. Ние всички бяхме дълбоко и лично развълнувани от огромното страдание на палестинския народ и също от опустошенията.

По тази причина бих искала да повторя найкатегорично, че израелските бомбардировки трябва да спрат незабавно, а също и ракетният обстрел на „Хамас“ срещу Израел, както трябва да бъде спряна и контрабандата на оръжия от Египет за ивицата Газа. Освен това границите трябва веднага да бъдат отворени, за да достигнат до района помощите, които са готови и очакват да бъдат доставени на гражданското население. Видяхме и лекари на границата, които са готови да тръгнат към района и да окажат помощ, но не са в състояние, тъй като границите са затворени. По тази причина искам отново да призова границите да бъдат отворени, за да може да се окаже помощ.

Vladimír Železný (IND/DEM). – (CS) Гн Председател, кой не би изпитал мъка, когато види деца, убити от ракетен снаряд? Това е ужасно чувство, но то не бива да е основание за лицемерие. Кои Европейски държави биха се въздържали с години, както Израел, и биха понесли атаки с повече от 7 000 ракетни снаряда, във всеки момент заплашващи живота на повече от един милион граждани?

Все пак жителите на Газа не са просто невинни жертви. Те ентусиазирано, съзнателно, свободно и демократично избраха „Хамас“ и неговата харта. Когато говорят за освобождение, те нямат предвид освобождението на Газа, която вече е свободна, а освобождението на Тел Авив и Хайфа от евреите и унищожаването на държавата Израел. Всеки, който избира престъпници логично трябва да сподели тяхната съдба. Особено, когато тези престъпници се крият зад полите на жените и зад децата, както биха се крили зад заложници, когато изстрелват ракетни снаряди от училища и превръщат джамиите в огромни складове за оръжие. Помня бомбардировките над Дрезден през 1944 г., когато британските самолети изравниха града със земята и убиха 92 000 мирни граждани, предимно жени и деца. Нямахме и сянка на лицемерие. Германците свободно избраха Хитлер и ги сполетя същата съдба като неговата. Жителите на Газа също са знаели кого и защо избират.

По същата причина голяма част от средствата, отпускани от ЕС на Газа, се озоваха в ръцете на „Хамас“. Вероятно това е било така и някои жители на Газа с напълнени стомаси и добре снабдени от ЕС, са могли да посветят цялото си внимание на копаенето на тунели за контрабанда на все по-смъртоносни оръжия, които да бъдат използвани срещу мирни израелски граждани. Наистина, много пропорционално!

Gunnar Hökmark (PPE-DE). – (SV) Гн Председател, има две важни неща, които характеризират това разискване днес. Първото е, че огромното мнозинство от този Парламент иска да постигне бързо прекратяване на огъня. Второто е, че има огромна подкрепа за необходимостта всички въввлечени страни да признаят правото на държавата Израел да съществува в мирни граници. Това е отправната точка, която е важна за Европейския съюз. Важна е защото това, на което сме свидетели в Газа, е трагедия. Всеки погубен живот е трагедия, независимо от коя страна на границата се намира. Нека не си мислим, че трагедията ще бъде помалка ако тези, които преднамерено убиват мирни граждани, успеят да проникнат още по-навътре сред гражданите с ракетен огън.

Това е трагедия също, защото създава пречки пред реализацията на държавата Палестина и следователно на мирното решение. Също така е трагедия това, което сполетява международната общност, защото ставащото не се е случило за една нощ, а до него се е стигнало след превъоръжаване, след контрабанда на оръжие и след ракетен огън през един дълъг период.

Важното за нас е да видим, че това не е трагедия, изградена върху конфликта между евреи и палестинци. Силно ще възразя на всеки, който се опитва да демонизира една нация. Когато чух как гн Davies се опитва да хвърли

вината върху една нация, чух тон, който не мисля че приляга на Парламента. Това не е конфликт между палестинци и евреи, това не е конфликт между Израел и палестинската власт, това е конфликт между екстремистите и умерените сили в региона. Нека подкрепим умерените сили като покажем ясно на всички, които целят омраза и искат да унищожат държавата Израел, че няма да успеят. Ако Европа изпрати това послание, ние ще подпомогнем умерените сили и ще положим по-сигурни основи за мира.

Marek Siwiec (PSE). – (PL) Г-н Председател, бих искал да се обърна към тези, които хвърлиха обвинения в лъжа и демагогия в залата. Това е една от поредицата от войни, всяка от които има своите прилики, но и разлики. Конфликтът, който обсъждаме днес, е един асиметричен конфликт.

От три години Израел биваше бомбардиран със самоделни ракетни снаряди и нито една критика не беше изречена в тази зала срещу онези, които са ги изстреляли. Днес осъждаме Израел. Лесно е да осъждаме Израел, защото е член на ООН. Той има какво да се осъжда – държавни органи. Има правителство, което може да бъде осъждано и критикувано. От другата страна имаме терористична организация, чиято истинска самоличност не е известна. Една организация, която си играе с живота на невинни хора, като действа зад гърба им. Друг асиметричен елемент е това, че броим палестинците, драматично убити, докато биват използвани като човешки щит, без да съпоставяме това с израелците, които са били убити и хилядите, които живеят под заплаха, защото кръвопролитие не може да се компенсира с повече кръвопролитие. Но най-лошото нещо в тази Палата е асиметрията между думи и действия. За нас е лесно да говорим, но ни е много трудно да предприемем ефективни действия. Без международно присъствие този конфликт никога няма да бъде решен.

Накрая бих искал да се обърна към тези, които протестират срещу непропорционалните действия на Израел. Госпожи и господа, бихте ли искали терористична организация да изстреля 7 000 ракетни снаряда от Израел към Газа? Това може ли да бъде пропорционалност? Тъй като това е непропорционален конфликт, в който законът е неефективен, ние ще трябва просто да свикнем с него, иначе просто ще си обикаляме в кръг и ще използваме думи, които не отговарят на реалността. Мненията, изречени по телевизията в близост до запалена камина, не съответстват на истината за този конфликт.

Председател. – Госпожи и господа, настоявам да спазвате времето си за изказване. Никога не прекъсвам ораторите, дори когато времето им за изказване е изтекло, но г-н Schwarzenberg вече ни отдели повече от времето си, отколкото очаквахме. Бях осведомен, че той може да говори най-късно до 17,20. Умолявам ви да не забравяте за времето, което сте заявили. В качеството си на генерал г-н Morillon ще даде добър пример.

Philippe Morillon (ALDE). – (FR) Г-н Председател, постигането на траен мир в Газа ще бъде възможно само ако бъде разположена многонационална сила за намеса под контрола на ООН. За първи път Израел изглежда е примирен с това решение, което не веднъж беше предлагано от палестинците. Не зная кога тази сила за ще бъде в състояние да се разположи, намеса няма да е възможна преди да се постигне съгласие между двете страни в конфликта, но ние всички се надяваме това да е възможно най-скоро. Знам обаче, че тази мисия ще изисква от тези, които я провеждат, да са напълно безпристрастни. Следователно аз вярвам, че Европейският съюз е най-подходящ да предприеме действия и – защо не г-н Pöttering? – да го направи в рамките на Съюза за Средиземноморието.

Той е и в най-добро положение да действа, след като се говори, че американците, правилно или не, са взели страната на израелците, а арабите – на палестинците. Мислите ли г-н Действащ председател на Съвета, че ние трябва да се подготвим за това?

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – (EN) Г-н Председател, продължителният конфликт и окупация водят до нарастване на омразата, гнева и разочарованието от ефикасността на законната власт, създавайки нещо, което ние наричаме „ефектът „Хамас“ като сериозен фактор. Отричането на Израел от арабите, ислямистите и „Хамас“ е недопустимо, както и използването на деца като човешки щит. Нито пък може да се търпи постоянната заплаха, под която живеят израелските деца.

Въпросът е дали в този порочен кръг на агресия сегашните израелски власти ще си направят извод от продължаващата шест години ситуация в района и ще приложат стратегията на скалпела за двете държави. Знам, че те се боят от заплахата да имат един агресивен и непредвидим съсед, обстрелващ ги с ракети, но в този случай международната общност, включително и ЕС, може да се притече на помощ.

Приемливо ли е това рисковано решение днес за Израел? А има ли друго решение? Ако има, кажете ми. Да очакваме „Хамас“ да излезе от само себе си или да бъде унищожено с бомби е наивно, така че Израел се нуждае от повече кураж. Западните сили не създадоха двете държави през 1948 г., но трябва да го направят сега. Основната отговорност не изчезва. Нека бъдем по-смели в тази стратегия.

Jelko Kacin (ALDE). – (SL) Израелската държава заповяда на армията си да унищожи „Хамас“ в Газа. Но израелската армия унищожава „Хамас“, като убива палестинци в Газа. Една трета от всички загинали са деца и половината от загиналите са жени и деца – но те не са членове на „Хамас“.

Размахът на военното насилие е огромен и непропорционален. Как може да бъде постигнато прекратяване на огъня, след като нито една от страните не признава законността на другата? Врагът трябва да бъде възприеман не като обект за атака и разрушаване, а като субект, като партньор, с когото е възможно примирие и който ще бъде отговорен за запазването на мира в бъдеще. Израел трябва да признае „Хамас“ и да започне диалог с тях и обратно, „Хамас“ да признае Израел. Няма друг начин. Всеки мир е по-добър от кървавия конфликт.

Военното насилие трябва незабавно отстъпи и да се даде предимство на политическото решение. Обаче г-н Ehud Olmert, министър-председателят на Израел, все още се опитва да подобри своята окаляна репутация, като не допуска прекратяване на огъня.

Jana Hybášková (PPE-DE). – (CS) Гн Председател, г-жо Комисар, позволете ми да Ви поздравя за постигнатите резултати от съвместните Ви преговори, преговорите на тройката, в Израел. За разлика от пресата ние знаем, че именно Вашата мисия убеди израелската страна да започне разговори за отваряне на коридорите за хуманитарна помощ и за ежедневно прекратяване на огъня. Смятам, че за първи път израелците приемат Европа като главен партньор и председателството на Чехия като важен представител.

Вчера Европейският парламент се споразумя за една изключителна резолюция, въпреки големия натиск от левицата. Дори и при такива екстремни обстоятелства, това е балансирана резолюция, резолюция, която може да бъде подкрепена и от десницата, резолюция, която не е просто някакъв спектър или политическа победа за левицата. Ние избягваме да слагаме знак за равенство, колкото и да е условен, между съществуваща държава и терористично движение. Ключови цели остават признаването на съществуването на държавата Израел, отричането на насилието и сключването от „Хамас“ на договорите с Организацията за освобождение на Палестина (ООП), както и изискването да се постигне трайно прекратяване на огъня възможно най-скоро.

Така и не успяхме да осигурим добавена стойност. Тримата водещи представители на Израел – Barak, Livni и Olmert – в момента имат разногласия относно условията и гаранциите, при които да се съгласят на прекратяване на огъня. Ясно е, че ключът е в Египет и се състои в гаранция, която би била приемлива за египетската страна, за проверки на тунелите и контрабандата. Какво прави Съветът през това време? Как напредва в преговорите с Египет по техническата мисия, международния мониторинг, техническото наблюдение и откриването на мисията на Европейския съюз за подпомагане на контролно-пропускателен пункт Рафа (EU BAM Rafah)? Какво могат членовете на ЕП, които довечера ще се срещнат с посланика на Египет, да искат от египетската страна или обратно, с какво можем да допринесем за преговорите с Египет?

Libor Rouček (PSE). – (CS) Госпожи и господа, бих искал да призова Съвета и Комисията да засилят натиска върху двете страни в конфликта с цел да се спре продължаващото насилие. Имаме Резолюция 1860 на Съвета за сигурност и трябва да се придържаме към нейните положения. Трябва да се приемат гаранции, позволяващи дългосрочно прекратяване на огъня и отваряне на хуманитарен коридор. Тук неведнъж бе заявявано, че няма решение по военен път за израелско-палестинския конфликт. Пътят към траен мир минава само през политически преговори. Тук е необходимо Европейският съюз, в сътрудничество с новото правителство на Съединените щати и Арабската лига, да изиграе много по-важна роля от досегашната. Този продължителен конфликт трябва да приключи чрез политическа договореност, основана на решението с две държави, което да позволи на израелци и палестинци да живеят заедно в мир, в сигурни международно признати граници, стремежи се да изградят мирна система за регионална сигурност в целия Близък изток.

Ioannis Kasoulides (PPE-DE). – (EN) Гн Председател, обсъждаме още една хуманитарна трагедия близо до нас – в съседство с моята страна – между двама от нашите средиземноморски партньори. Уви, палестинците още не са приели, че самоубийствените атентати или ракетите Kassam никога няма да донесат свобода от окупация на техните земи. Израел не разбира, че такъв широк масиран военен отговор създава нови потенциални атентатори-самоубийци и проправя път за нови ракети Kassam при първа открива се възможност.

Какво да кажем за невинните мирни граждани, които не воюват, жените и децата? Никой не се интересува от тях. Никой не се интересува от децата, убити, осакатени, изгорели и травмирани със стотици – деца на Израел и Палестина. Прилошава ни, докато ги гледаме удобно по телевизорите си. Ами хората в реалния живот?

Какво можем да направим? На цивилните няма да помогне, ако започнем класическата игра на обвинения. Отправянето на призови и резолюции не им помагат. Как да преминем от думи към дела? Моментът е подходящ да преговаряме със заинтересованите страни за сформиране на международна сила, както беше

предложено от другите колеги – да се влезе в Газа с голяма полицейска част, съставена от арабските страни, която да обучи и помогне на полицейските сили на палестинската власт в рамките на един широк мандат на ООН за налагане на правов ред, както и военна европейска сила, която да осигури, че ракетният обстрел и контрабандата на оръжие са приключили и че контролните пунктове са напълно отворени. Не можем повече да оставяме съдбата на гражданското население в ръцете на враждуващите страни.

Giulietto Chiesa (PSE). – (IT) Г-н Председател, госпожи и господа, великият италиански антифашист Риего Gobetti е казал, че когато истината е само от едната страна, за да вземеш Соломоново решение, трябва да бъдеш изцяло пристрастен. Такъв е и случаят с Газа в момента; надявам се Парламентът да успее да каже правилните думи, за да спре Израел. Ако не направи това, ще бъде позор пред историята, палестинците, европейското обществено мнение и това в арабските страни.

Израел бомбардира и погубва едно гето. Синовете на убитите станаха убийци. Няма извинение за това, нито за аргумента, че Израел също има право на своя собствена сигурност. Всеки, който иска може да види, че днес никой не е в състояние да заплаши сигурността или съществуването на Израел. Това ясно се вижда от дисбаланса на силите на терена, ясно е от броя на убитите и ранените; ясно е от подкрепата, с която Западът продължава да отрупва Израел. Единствената цел на тази касапница е да се предотврати създаването на палестинска държава. По този начин бива убит мирът и следователно ние трябва да спрем Израел.

Stefano Zappalà (PPE-DE). – (IT) Г-н Председател, госпожи и господа, бих искал да благодаря на действащия председател на Съвета и на чешкия министър на външните работи за това, че са все още с нас. Не сме свикнали на такова силно присъствие в тази зала, каквото демонстрира днес чешкото председателство.

Мисля, че г-н Muscardini е прав. Препоръчвам на онези, които не знаят как стоят нещата в онзи регион и които трябва да си създадат конкретно мнение, да отидат лично и да видят ситуацията на място като туристи или по друг начин. Някои от нас сме били в Палестина при различни обстоятелства, като наблюдатели на избирането на Abu Mazen или други избори и мисля, че единствено ако се види ситуацията на място, човек може да си изгради правилна представа за нещата.

Мисля, че по време на тези събития, започнали преди десетилетия, а не просто отскоро, единствените, които губим, сме хората от Западния свят, тъй като никога не сме поглеждали сериозно и не сме търсили решение на проблема; продължаваме да гледаме на него като на проблем между две противопоставящи се партии.

Бил съм няколко пъти в Палестина, както и в Израел, така че познавам положението, не напълно, но достатъчно добре, и мисля, че в действителност партиите не са две, а три. В случая проблемът е между терористите и израелската държава, а палестинският народ е жертвата по средата. „Хамас“ не представлява палестинския народ. Може би представлява част от него, но със сигурност не представлява целия палестински народ.

Има филм, който мисля, че много членове на ЕП трябва да са гледали. Филмът показва всички израелски жертви, включително деца и възрастни на всякаква възраст, жертви на ракети, изстреляни и които продължават да се изстрелват от „Хамас“. Не е случайно, че има такава голяма разлика между ивицата Газа и Западния бряг.

Отправлям тази забележка към действащия председател на Съвета и към нашия доблестен Комисар, представляващ Европа. Считаю, че трябва да подходим към това положение, както трябва. Мисля, че най-важното от всичко е днес позицията на Abu Mazen да бъде засилена. Той е най-слабата фигура от всички там, заедно с палестинците, които нямат никакви очаквания. Мисля, че онези, които наистина губят, сме всички ние.

Maria-Eleni Koppa (PSE). – (EL) Г-н Председател, общественото мнение в цяла Европа призовава Съюза да направи едно нещо: да сложи край на избиването на палестинския народ. Трябва да осъдим същото насилие, независимо откъде идва, но трябва да бъдем последователни, когато признаваме, че Израел отговаря с държавен тероризъм в широк мащаб. Асиметричното отмъщение, безочливото незачитане на която и да е концепция на международното и хуманитарното право от страна на Израел не бива да се толерира.

Недопустимо е да се използват бомби с бял фосфор и експериментални оръжия срещу цивилни граждани и е нехуманно да се насочват към невинни деца и жени. Ако това се случваше в Африка или друга част на света, щяхме да реагираме незабавно и задължително щеше да има резолюция на Съвета за сигурност на ООН. Въпреки това в случая с Израел се ограничаваме до изявления и безплодни дискусии.

Смятам, че трябва да използваме всякакви политически средства, включително споразумението за асоцииране, за да убедим Израел да спре незаконното насилие срещу палестинския народ и да разреши достъпа на хуманитарната помощ.

Не може само да гледаме отстрана, защото така се превръщаме в съучастници на това избиване. Единственото решение е незабавно прекратяване на огъня и отваряне на хуманитарни коридори до Газа и започването на диалог с всички страни.

Struan Stevenson (PPE-DE). - (EN) Гн Председател, в резултат на ужасяващите събития в Газа през последните две седмици, Израел бе порицан в международен мащаб. Днес наблюдавахме колегите по време на това разискване, като желанието ни бе да видим кой ще каже най-силна обида срещу еврейската държава.

Въпреки това за една страна в Близкия изток това се оказва точно търсеният изход: Иран снабди „Хамас“ с ракети, муниции и други високотехнологични оръжия за години напред. Иран предостави пари и обучение на активистите на „Хамас“. Целта му беше да въвлече Израел в наземна война и кървавият резултат, с ужасяващи снимки на убити деца по телевизионните екрани и във вестниците в целия свят, е най-доброто средство за набиране на привърженици на фундаменталисткия ислям и идеята на иранските молли за глобално ислямистко движение, обединено срещу Запада.

Фашистският режим в Техеран е главният покровител на войната и терора в Близкия изток и трагичният изход е точно това, което Техеран искаше. Той отклонява вниманието в Иран от икономическата криза, резултат от драстичния спад на цената на петрола, и отклонява международното внимание от стремежа на моллите да произведат ядрено оръжие. Целта на външната политика на Иран е да стане преобладаваща регионална сила в Близкия изток. Той иска да обедини ислямския свят в подчинение на неговата сурова и тревожна визия за тоталитарно ислямско братство, където правата на човека, правата на жените и свободата на словото са обвити в пращан облак, и е възмутително как Западът не прави нищо, за да се изправи срещу него или да разобличи иранската агресия. Изправен пред все повече доказателства за покровителстването на терора от муласите, Западът пропусна момента да успокои Техеран, дори като се съгласи с първоначалното му искане да извади извън строя главното иранско опозиционно движение, Народната организация на муджахидините в Иран, като го включи в списъка с терористични организации на ЕС. Трябва да се сложи край на това.

Richard Howitt (PSE). - (EN) Гн Председател, първо, нека да стане ясно, че днес този Парламент ще подкрепи Резолюция 1 860 на Съвета за сигурност на ООН. Тя трябва бъде незабавно изпълнена. Като един от членовете на ЕП, които са били в Газа по време на блокадата, мога да кажа, че прекратяването на огъня и оттеглянето не са достатъчни. Разбира се, ние искаме да спре изстрелването на ракети и терористите да спрат с нападенията си, но трябва да се прекрати огъня и блокадата, за да могат хората от Газа да продължат своя живот.

Това е въпрос на съблюдаване на международното хуманитарно право. Правозащитната организация „Human Rights Watch“ и „Islamic Relief“ ми казаха, че тричасова пауза на ден е крайно недостатъчна, за да се влезе и да се предостави помощ. Това е проблем на пропорционалност. Благотворителната организация „Save the Children“ казват, че смъртта на 1 39 деца от началото на конфликта и 1 271 ранени, не може да се оправдае само като самозащита.

Приветствам днешното изявление на пратеника на ЕС в Израел, гн Ramiro Cibrián-Uzal, който каза, че ЕС и Израел на този етап са започнали преговори за подобрене на отношенията „в позиция на изчакване“ поради тези причини. И трябва да го направят.

Michael Gahler (PPE-DE). - (DE) Гн Председател, първо, незабавно и един път завинаги трябва да се прекрати огъня и от двете страни – има широк консенсус по този въпрос в Парламента. Все пак, след това ние – ЕС и международната общност – не можем да оставим съдбата на хората от ивицата Газа само в ръцете на „Хамас“ и Израел.

„Хамас“ не го интересуват проблемите на жителите на Газа, тъй като знае много добре, че Израел би отговорил на постоянните ракетни атаки – и не само по време на изборните кампании. През последната година проучванията в Газа показаха спад на политическата подкрепа за „Хамас“ в полза на „Фатах“. Изглежда, че „Хамас“ цинично разчита на политическата подкрепа за „Хамас“, която се увеличава с големия брой палестински жертви, от солидарност към жертвите.

Израел, от друга страна, изключително защитава интересите на своите граждани и по този начин международната критика се насочва директно към степента на военната операция на Израел и одобрението от негова страна на големия брой цивилни жертви.

Следователно ние, европейците, не трябва да спираме да преговаряме за прекратяване на огъня и финансиране на възстановяването на инфраструктурата. Вече виждам писмото за внасяне на корекции на Комисаря: сигурен съм, че проектът му е завършен и готов за представяне пред Комисията по бюджети.

Също така не е достатъчно само да се следи дали Египет ще затвори тунелната мрежа на границата с ивицата Газа за контрабандата на оръжия. Приканвам цялата Четворка, включително силното арабско присъствие, да поемат общ ангажимент за изпращане на войски с конкретна мироопазваща мисия в ивицата Газа и околностите ѝ, за да защитят интересите на хората в Газа, Израел и Египет. Паралелно, самият мирен процес трябва да се придвижи бързо напред. В противен случай се опасявам, че дори много по-често ще има инциденти, каквито виждаме в Газа, а нито палестинците, нито израелците го заслужават.

Miguel Angel Martínez Martínez (PSE). – (ES) Гн Председател, испанските членове на групата на социалистите в Европейския парламент наблюдават положението в Газа с ужас, болка и срам, но също и се ангажират да защитят мира, да защитят тези, които страдат най-много, и да съхранят достойнството и надеждата.

Това, което ни ужасява, са повтарящите се сцени на убити деца и жени с разбити сърца в безконечно страдание след бомбардировките на гетото, в което се превърна Газа. Пикасо описва същия този ужас в своята картина „Герника“ за нашата Герника, срината до земята от юнкерите от легиона Кондор преди седем десетилетия.

Това, от което ни боли, е огромното страдание на множеството жертви. Това, от което се срамуваме, е от неспособността на всички – нашите страни, Европейския съюз и международната общност – първо да предотвратим и след това да сложим край на престъпните атаки, които осъждаме.

Срамът и възмущението ни идват от многото лъжи, двусмислия и празните приказки. Срамуваме се, защото знаем много добре какво се случва и въпреки това не сме достатъчно твърди, нито последователни. После историята ще иска обяснения от някои, които са съучастници в престъпленията, най-малкото заради техния провал.

Тъй като винаги е за предпочитане да бъде „по-добре късно, отколкото никога“ и е от жизненоважно значение вратата да бъде отворена за надеждата, Европейският съюз трябва да подкрепи закъснялата резолюция на Съвета за сигурност. Той трябва да гарантира обаче, че тя стриктно се спазва, както и спазването на споразумението ни за асоцииране с Израел, в което има клауза за прекратяване при действия, на които в момента сме свидетели.

Дали случайно „Хамас“ също не е отговорен за медийното затъмнение, което все още никой не съм чул да осъди?

Geoffrey Van Orden (PPE-DE). – (EN) Гн Председател, бих искал да започна, като изразя съчувствие към всички невинни хора както в Израел, така и в Газа, които са страдали през последните седмици и месеци по време на развихрилият се конфликт. Трябва обаче да внимаваме нашата вродена човечност, нашите оправдани тревоги да не отклоняват погледа ни от действителния характер на положението, пред което сме изправени.

„Хамас“ направи от Газа владение на тероризма: той не толерира никаква опозиция на своите възгледи, избива палестинците, които му се противопоставят, раздели палестинската власт, отказа да прекрати ужасяващите нападения срещу цивилни израелци, отказа да признае правото на Израел на съществуване, отказа да признае по-рано сключените мирни споразумения. Спомням си думите на гжа Nanan Ashrawi преди три години, когато бях наблюдател на палестинските избори. Тя предрече налагането на върховенство със силите на тъмнината – колко права е била!

Не би трябвало да се изненадваме, че член на парламента на „Хамас“ се гордее с това, че смъртта е „индустрия“ за палестинския народ. Той имаше предвид използването на атентатори-самоубийци и умишленото използване на цивилни граждани като живи щитове за защита на потенциални военни обекти. Естествено, че използването на цивилни граждани е пряко нарушение на международното хуманитарно право.

Изправени пред подобен необуздан, безчувствен и омразен враг, какво може да очакваме от Израел, когато гражданите му са непрекъснато подложени на терористични нападения? Международната общност прояви липса на интерес. Когато Израел предприе действия без насилие, като наложи блокада или прекъсна електричеството, той беше жестоко критикуван. Сега, когато предприе слаби военни действия в отговор на провокацията на „Хамас“ пък, усеща силното международно неодобрение.

Тъжната реалност е, че от палестинския народ са се възползвали години наред онези, които са имали контрол над областите на палестинската власт, международната общност, която е толерирала екстремизма и корупцията, и арабският свят, който практически не е направил нищо в продължение на десетилетия, за да подобри живота и бъдещето им.

Необходим ни е план на Маршал за Близкия изток. Палестинците не се нуждаят просто от сили за поддържане на мира, а от нормална некорумпирана гражданска администрация. Гражданската администрация трябва да бъде поставена под международен контрол, но преди всичко трябва да бъдат премахнати факторите за оцеляване на терористите – оръжия, средства и политическо снизхождение.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: гн VIDAL-QUADRAS

Заместник-председател

Proinsias De Rossa (PSE). – Гн Председател, мога да се съглася с това, което гн Van Orden казва за „Хамас“, но работата е там, че нищо от това, което той каза, не оправдава бомбардирането на цивилни граждани от страна на Израел. Това е ключов момент: трябва да спрем бомбардировките и от двете страни.

Надявам се, че резолюцията, която придружава това разискване, ще бъде подкрепена от много гласове утре в Парламента и се надявам, че ще даде още един инструмент в ръцете на Комисията и на Съвета, за да притиснат Израел и „Хамас“ да спрат да се избиват. След като Израел се оттегли от Газа, той я превърна в най-големия затвор на света, а през последните три седмици – в кланица, като незаконно използва терор срещу терора, като избива цивилни граждани, жени и деца и като погубва възможността за намиране на реално решение със създаване на две държави.

Не може да има актуализиране на отношенията на Европа с Израел, докато той не започне конструктивни и съществени преговори със съседите си и всички палестински избрани членове, включително „Хамас“. Европа трябва да даде ясен знак, че при ескалиране на войната в Газа, ще ескалира и нашата реакция към тази война.

Kinga Gál (PPE-DE). – (HU) Гн Председател, Комисари, членове на Съвета, колеги, считам поведението на страните, участващи в конфликта в Газа, за цинично. Считам за цинично и недопустимо „Хамас“ да използва цивилното население, даже и деца, като жив щит. Считам за цинична и нечовешка позицията на Израел, който под претекст на самозащита, използва непропорционални средства, извършва масов обстрел по живеещите в Газа и предизвиква сериозни последици за гражданското население, включително децата.

Считам за цинична и лъжлива чуждестранната дипломация, която, с някои явни изключения, се стреми да запази благоприличие и дори след толкова много дни пак не може осигури защита за гражданското население или организациите за помощ, като за съжаление не може да защити и децата.

Говоря от името на децата, тъй като никаква цел не може да оправдае средствата за ненужно отнемане на човешки животи. Животът на всяко едно дете е еднакво ценен и от двете страни на границата. Това е основната аксиома, която всяка страна в конфликта трябва да счита за еднакво важна, ако въобще някога се възцари мир в този регион.

Приемането на ценностите на зачитане на човешкия живот, защитата на цивилните граждани и насърчаването на хуманитарната помощ могат да образуват основата за постигане на дълготрайно прекратяване на огъня с постигане на мир в Палестина и между Палестина и Израел.

Gay Mitchell (PPE-DE). – (EN) Гн Председател, „Хамас“ подложи на терор израелските граждани и предизвика отмъщение. Погледнато от разстояние изглежда сякаш някои от тях изпитват задоволство от новите граждани-мъченици –включително деца – и от рекламата, която получават, независимо, колко е ужасно за един разумен човек да възприеме това.

Никога не съм подкрепял тероризма, нито критикувам Израел, който има право на мирно съществуване в региона, но трябва да сме напълно оглупели, за да не усетим емоционално безпокойство и морален срам от това, което се случва сега в Газа. Израелският отговор е абсолютно непропорционален и смъртта на малки деца определено предизвиква срам.

Досега не съм се противопоставял на новото споразумение между ЕС и Израел. Вярвам в съвета на Далай Лама, когато беше миналия месец тук в Парламента, че най-добрият начин Китай да повлияе на Тибет е да бъде в добри отношения с него. Мисля, че това важи и за отношенията между ЕС и Израел, но как да привлечем вниманието им, за да усетят отвращението ни от това, което се случва?

Мога да добавя, че вчера беше разпратена нота за хуманитарните нужди в региона на онези от нас, които присъствахме на съвместното заседание на Комисията по външни отношения и Комисията по развитие. Настоятелно призовавам Комисията и Съвета да приготвят пълен пакет от хуманитарна помощ, за да отидем там и да помогнем на тези страдащи хора при първа възможност.

Karel Schwarzenberg, *действащ председател на Съвета*. – Гн Председател, в началото беше споменат въпросът дали трябва да се свържем с „Хамас“. Не мисля, че все още не е дошло време за това. През последните месеци „Хамас“ продължава да се държи като терористична организация. Докато се държи така, с него не може да бъде осъществен официален контакт от представителите на Европейския съюз.

Признавам, че като човек, който е живял достатъчно дълго, съм видял много терористични организации през живота си, от самото им създаване до превръщането им в повече или по-малко приемливи и до приемането им от международната общност. Виждал съм това в Африка. Виждал съм го и в Ирландия. Виждал съм го на много места. Това се случва. Но най-напред всички те трябва да спрат да се държат като терористични организации. След това ще бъде готов да говоря с „Хамас“, или с който и да е, но не и преди те да са спрели да се държат като терористична организация.

Мисля, че е важно това да се каже, тъй като Европейският съюз не може да се отрече от принципите си. Има начини да чуем какви са техните идеи, има непреки контакти с политици в региона, които поддържат връзка с тях, което е важно и е добре, но все още не е дошло време Европейският съюз да влезе в пряк контакт с „Хамас“. Мисля, че не трябва да отстъпваме пред това.

От друга страна, трябва да похвалим Египет за важната му роля през последните седмици и дни и за усилията и действията му за постигане на прекратяване на военните действия и може би дори примирие, а най-накрая и мир в региона. Знам колко труден въпрос е това. Ние непрекъснато сме във връзка с египтяните. Знаем колко е съществен техния принос и бих искал да ги поздравя.

Имаше въпрос за това по какъв начин можем да присъстваме в региона. Първо, тези, които са на място, ще ни кажат от какво се нуждаят. Не ние трябва да решаваме какво да им дадем. Те трябва да попитат нас и Европейския съюз. Много държавичленки на Европейския съюз изразиха готовността си да помогнат по всякакъв възможен начин – с технически средства, като изпратят съветници, като подготвят всякакви средства, които може да са необходими – но това преди всичко трябва да става със съгласието на засегнатите държави в района. Това е първата задача.

Чух едно важно предложение – да се подготви на план Маршал за Близкия изток. Мисля, че това е много добра идея и трябва да я изпълним. Този регион има нужда от реално популяризиране на идеите, които са били в изключителна помощ на Европа след войната.

Гжа Ferrero-Waldner и други споменаха какво е постигнала мисията. Аз мисля, че постигнахме много и още един път бих искал да похваля гжа Ferrero-Waldner, която извърши основната работа в нашата делегация, що се отнася до хуманитарната помощ, където нашите постижения продължават да дават резултати и днес. Но нека стане ясно, че дори и тези много трудни преговори в Близкия изток са базирани на вече структурирания проект по време на посещението на нашата делегация там. Основният въпрос е как да се организира мирът и какво е необходимо. Планът ни е базиран на нашите констатации тогава и на обсъжданията с нашите партньори.

Имаше дискусия за актуализиране на отношенията ни с Израел. Както знаете, това беше решение, взето от Съвета на министрите на Европейския съюз през юни 2008 г. Промяна може да се осъществи само ако министрите на Европейския съюз решат да променят решението. Дори и думите на някой високо уважаван представител на Европейския съюз в Йерусалим не биха могли да го променят. Допускам, че в настоящата ситуация би било рано да се дискутира актуализация на отношенията ни с Израел и дали трябва да има среща на високо равнище в обозримо бъдеще. За момента наистина имаме по-спешни и по-важни въпроси за решаване. Още веднъж бих искал да кажа, че решението беше взето от Съвета на министрите.

Какво може да се направи, за да бъде спрян Израел? Нека бъдем откровени – много малко. Израел действа, както си знае и тъй като през целия ми живот съм симпатизирал на Израел, заявявам го днес и го заявявам съвсем открито, никак не съм радостен от това, което прави тази държава в момента. Мисля, че политиките му са вредни и за самия него. Това е от една страна, а от друга, Европейският съюз няма много възможности, освен да говори ясно и съвсем честно и да иска нашите партньори да сложат край на това. Решението трябва да бъде намерено от нашите партньори в Близкия изток, Израел, Египет и другите засегнати страни. Европейският съюз може да помогне там. Той може да помогне, като предложи всякаква помощ, ако се договори прекратяване на огъня, за постигане на поставените цели: затварянето на каналите за контрабанда, затварянето на тунелите, морския контрол и др. Съюзът може да помогне в Газа по много начини, например в процеса на възстановяване или с хуманитарна помощ. Той може да направи всичко това, но да бъдем честни: ние нямаме правомощието и силата да кажем „спрете!“. Смята ли Парламентът, че може да изпратим въоръжени сили в Близкия изток, които да спрат воюващите? Не. Нямаме възможностите и Израел, както и „Хамас“, зависят и от други сили, освен от европейските. Израел също има силни съюзници извън Европа. Нашите сили са ограничени. Ние можем да помогнем, да окажем помощ, можем да предложим нашите добри услуги и да

се чувстваме отговорни. В този смисъл сме постигнали достатъчно много. Не надценявайте обаче нашите възможности.

Sajjad Karim (PPE-DE). - (EN) Гн Председател, Израел твърди, че упражнява правото си на самозащита. В такъв случай трябва да се спазват принципите на справедливата война.

Истината е, че Израел пренебрегва това, а да пренебрегваме ние това е явно погрешно. Използването на фосфорни бомби върху цивилни граждани, с цел да бъдат цивилизовани, не е нормално.

Ясно е, че ЕС не може да реши този проблем сам. Но той не може да бъде подминат с лека ръка. Трябва ни решителността на Съединените щати. Техният разочароващ отговор беше непропорционален и несправедлив. Моментът за тези действия на Израел беше стратегически подбран, но, гн Обата, 20 януари бързо приближава. Светът чака и ЕС е благосклонен партньор!

Ще възстановите ли ценностите, които споделяме с Вас, или отново ще позволите несправедливостта да вземе връх? Ще работите ли с нас, за да защитим всички, които имат нужда от защита? Палестинците Ви питат: справедливо ли е Вашата страна да иска да бъде доставена хуманитарна помощ там, но продължава да мълчи, когато единствено бомби падат от небето?

Уважаеми колеги, които искате да унизожите „Хамас“ само с военни средства: отидете и вижте на място Газа и Западния бряг. Събудете у вас елементарната човечност и ще разберете защо „Хамас“ набира скорост.

Не е това начинът да се помогне на Израел или на палестинците. Прекратяването на огъня е само необходимото начало.

Colm Burke (PPE-DE). - (EN) Гн Председател, ясно е, че страните в този конфликт не спазват международното хуманитарно право и резултатът е високата цена, която плаща цивилното население в Газа. В международното право трябва да се носи отговорност, когато не се спазват военните принципи като пропорционалност и недискриминация. Един от принципите на справедливата война изисква поведение, ръководено от принципа на пропорционалността. Използваната сила трябва да е пропорционална на понесената от врага. За съжаление бяхме свидетели на висока степен на нехайство от страна на израелците. Като признавам факта, че „Хамас“ започна ракетните нападения срещу Израел, реакцията на израелците според мен беше непропорционална. Цифрите са многозначителни: над 900 палестинци са били убити на фона на много по-малко жертви от Израел. Израел трябва осъзнае своята отговорност, за да премерва правилно използването на сила съгласно международното право.

От друга страна, не може да си затворим очите, че „Хамас“ все още е в списъка на терористичните организации на ЕС и продължава да отказва да спре въоръжената борба. И не само това – „Хамас“ категорично отказва да признае правото на съществуване на държавата Израел. „Хамас“ и други палестински въоръжени групи трябва да признаят, че хората в южен Израел имат право да живеят без бомбардировки.

Николай Младенов (PPE-DE). - Гн Председател, за онези, които следят израело-палестинския конфликт, това може да е моментът, в който да се излъжем да вдигнем ръце във въздуха и да крещим от отчаяние. Не мисля обаче, че това е начинът, защото най-големият тест на хуманността ни днес е наистина да вникнем в належащите проблеми.

Първият е, че може да няма дълготрайно решение на този конфликт, без да се спрат бомбардировките на Израел. Вторият проблем е, че не може да има дълготрайно решение на конфликта, без да се отвори Газа за хуманитарна помощ. Всъщност президентът Перес беше абсолютно прав, когато каза, че Газа трябва да е отворена за помощ, а не затворена за ракети.

Мисля, че това е същината и всички са съгласни. Не може да има връщане към предишното статукво и мисля, че по този въпрос може да направим много неща. Първо, Парламентът може да събере двете страни за разговори. Второ, трябва да останем зад Комисията и Съвета и да подкрепим усилията им. И последно, трябва твърдо да подкрепим усилията на Египет към преговори, тъй като това е единственият път, който може да доведе решение и до прекратяване на огъня, на което всички се надяваме.

Neena Gill (PSE). - (EN) Гн Председател, не само членовете на този Парламент бяха възмутени от събитията в Газа. Европейската общественост също беше възмутена от страданията на хората в Газа и прекалено дългата блокада на Израел. Към това се прибавят и постоянните атаки и ужасяващите израелски военни нападения върху невинни граждани, особено жени и деца. Няма кой да чуе зова на световната общественост за незабавно прекратяване на огъня.

Палестинците спешно се нуждаят от достъп до храна, медицинска помощ и закрила. Израел трябва, ако не друго, поне да спазва принципите на международното право. В противен случай, ще изгуби подкрепата, която все още му оказва международната общественост.

За съжаление резолюцията на ООН беше пренебрегната. Жалко е също, че ЕС все още не може да намери своята роля. Може би това ще стане, ако предприеме по-сериозни мерки от тези досега. Не е достатъчно справедливо отношенията да бъдат просто замразени. Ние имаме влияние. Ние сме основен търговски партньор, а също и основен източник на финансиране в региона. Така че можем да изиграем тази роля.

Marios Matsakis (ALDE). - (EN) Гн Председател, приемливо ли е от етична гледна точка и може ли да бъде повод за извинение в международното право, че в усилията си да неутрализира терористите от „Хамас“ израелската държава може да предприеме мащабна военна операция, с терор и груби нарушения на Конвенциите на ООН и правата на човека, срещу 1,5 милиона, хванати в капан цивилни граждани? Съответстват ли подобни действия на ценностите на ЕС за справедливост и демокрация? Толкова ли е силно израелското лоби, че може да доведе Съединените щати и ЕС до положение на зрители на безумната варварщина, която вилнее в името на борбата с терора?

Ако отговорът на тези въпроси е да, тогава трябва да похвалим смелостта на израелското правителство за действията му в Газа. Ако отговорът е не, тогава твърдо и непреклонно трябва да осъдим Израел, както и да предприемем бързи и ефективни мерки срещу него, включително и чрез търговски санкции, за да се сложи край на касапницата в Газа днес и занапред. Твърдо не съм съгласен с министъра, който си тръгна и каза, че на практика можем да направим съвсем малко. Можем да направим много и трябва да го направим.

Christopher Beazley (PPE-DE). - (EN) Гн Председател, бях избран в Парламента преди 25 години. Това вероятно е най-важното разискване, в което съм участвал. Гжо Комисар, надявам се, че внимателно сте слушали Комисията по външни работи миналата вечер и Парламента днес. Надявам се, че може да отговорите във Вашето разискване и за разлика от действащия председател гн Schwarzenberg да заявите, че има морална сила, която Европейският съюз може да използва срещу агресора в този случай.

Израелците са справедлив и достоен народ, който е страдал много през вековете на нашия континент. Те ще разберат препоръката Ви към Съвета на министрите сега, че ЕС трябва да прекъсне всякакви контакти с израелските органи, докато не спрат бомбардировките.

Antonio Masip Hidalgo (PSE). – (ES) Гн Председател, трябва да кажем с пълна убеденост на Израел да спре избиването и да позволи ранените да получат медицинска помощ, а останалите – храна. Трябва да се каже на Израел, че поведението му спрямо международното право ще има последици върху отношенията му с Европа.

Искам да поздравя малкото европейски млади доброволци, които страдат заедно с хората в Газа, и особено Alberto Arce. Те са в най-голяма степен представляват ценностите на солидарността и свободата на онази Европа, която трябва да прави нужното в такъв ужасен конфликт.

Margrete Auken (Verts/ALE). - (DA) Гн Председател, искам да кажа само две неща. Първо, искам да припомня на всички, че решението ни ясно показва и потвърждава, че отложихме за известно време подкрепа си за актуализиране на отношенията с Израел и силно се надявам, че няма да продължим просто така, сякаш нищо не се е случило, понеже Председателството казва така. Второто, което искам да кажа, е, че Израел по никакъв начин не изпълнява онова, което обеща, на преговорите. Огънят не бе прекратен, защото Израел на практика не вдигна блокадата през това време и аз считам за уместно да повдигна въпроса за Анаполис, за да припомня, че Израел обеща, че ще замрази колонизацията. Какво всъщност стана? Израел просто отиде и увеличи темпото на колонизацията. Колонизацията никога не е била толкова бърза от споразумението от Анаполис насам и мисля, че докато не се постигне някакъв напредък там на място, „Хамас“ никога няма да започне да спазва нашите правила и затова трябва да направим така, че Израел да изпълни своята част от сделката.

Peter Šťastný (PPE-DE). - (EN) Гн Председател, вчера имавме съвместна среща с делегациите за отношенията с Израел и с Палестинския законодателен съвет (PLC) и можете да си представите интензивността, емоцията, обвиненията – и предложените решения – след 18 дни на война в Газа и около 1 000 убити.

Истината е, че Израел, след осем години чакане и преглъщайки около 8 000 ракети, които тероризираха един милион граждани по границите на Газа, най-накрая изгуби търпение. Той започна да осигурява безопасност на гражданите си, което е негово право и задължение. „Хамас“ е терористична организация и истинският престъпник и бreme за палестинския народ в Газа. Решението да се активизира Четворката и най-вече да се удвоят усилията между новата американска администрация и по-силния и по-интегриран ЕС.

Приветствам чешкото председателство, неговите приоритети и незабавното и активно негово участие по въпросите на региона.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE). – (RO) Този конфликт, който продължи прекалено дълго, се корени в териториални проблеми, както и в културните разлики, които понякога се преувеличават. Дълготрайното решение е една защитена, сигурна израелска държава, заедно със стабилна палестинска държава. Това решение обаче не може да се постигне с терористични атаки и въоръжени действия.

За да се постигне нормален начин на живот, палестинският народ трябва сам да създаде една държава, въз основа на демократичните институции и принципа на правовата държава, която да гарантира икономическо развитие. Трябва да престанат с терористичните атаки и да се насочат към създаване на нормален политически климат, което да улесни избирането на политици начело на държавата, които наистина искат да решат конфликта посредством преговори.

Bairbre de Brún (GUE/NGL). – (GA) Гн Председател, бих искала да подкрепя онези, които осъждат атаките, и да изразя моята солидарност с народа в Газа.

Министърът гн Schwarzenburg казва, че Европейският съюз не може да направи много. Европейският съюз би трябвало да изостави подобряването на отношенията си с Израел и съществуващите споразумения момента трябва да бъдат анулирани, докато Израел не изпълни задълженията си по международното право.

Преди скорошните неморални нападения дори имаше колективни наказания, които бяха налагани върху палестинския народ. Машабът и видовете атаки в Газа, извършвани от модерна армия срещу обсадени хора, които вече са станали достатъчно слаби в резултат на изолацията и обсадата, са потресаващи. Обвинението срещу същите тези хора беше погрешно – трябва ясно да кажем, че тук найголемите жертви са хората, невинните хора в Газа.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) С голяма болка наблюдаваме какво се случва в ивицата Газа. Не подкрепяме методите на „Хамас“ за борба и провокация, но Израел е избрал непропорционално средство за решаване на спора с палестинския народ. Категорично има нарушение на принципите на международното право. Нито една от двете страни не иска мир за противника. И двете страни следват само своя интерес – това е национален егоизъм.

Международното мнение е срещу продължаването на тази война. Като имат подкрепата на много страни, Европейският съюз и ООН трябва решително да се намесят. Време е да се прекрати тази ужасна война. Израелските войски трябва да се върнат в казармите си. „Хамас“ трябва да спре ракетния обстрел срещу Израел. Ние трябва да осигурим спешна хуманитарна помощ за гражданското население и да окажем помощ на пострадалите, които се предполага, че са около 3 000. Трябва да възстановим страната и да ѝ помогнем да се върне към нормалния си начин на живот. Това е, за което се обръщам към сегашните лидери на Европейския съюз и Европейската комисия.

Hannes Swoboda (PSE). – (EN) Гн Председател, бих искал да попитам дали ще има разискване по въпроса, свързан с природния газ днес, или е бил заличен от дневния ред. Ние тук чакаме. В дневния ред има не само разискване за Близкия изток, но и за природния газ. Зачлен ли е този въпрос от дневния ред?

Председател. – Това е следващата точка от дневния ред.

Aurelio Juri (PSE). – (SL) Разочарован съм от последното изявление на външния министър на Чешката република, който в момента оглавява Съвета. Разбира се, ние силно разчитаме на нашия комисар. Но броят на загиналите продължава да се увеличава. Ако продължим да говорим по този начин, след седмица вероятно 1 500 души ще са мъртви.

Да се разговаря с „Хамас“ е трудно. Той е в списъка с терористичните организации и е трудно да се предприемат действия срещу него. Израел, от друга страна, е наш приятел, Израел е наш партньор и важен член на международната общност. Той трябва да съблюдава международните решения, резолюциите на ООН и препоръките на приятелите и партньорите си. Ако не го направи, приятелите и партньорите му могат да осъдят действията му, както и да го заплашат със санкции.

Benita Ferrero-Waldner, член на Комисията. – (EN) Гн Председател, ще бъде кратка, защото разискването продължи дълго. Нека кажа преди всичко, че като член от четири години на Близкоизточната четворка Европейският съюз има своя роля, но разбира се тя не е най-силната. Това понякога разочарова всички нас, особено в труден момент, когато искаме незабавно прекратяване на огъня, трайно и постоянно, както предложихме, което обаче за съжаление не може да се постигне толкова бързо.

Бих искала да ви представя, поне засега, последната информация, с която разполагам и която се разпространява по новините, че източници в Египет, близки до преговорите, твърдят, че „Хамас“ реагира положително на последните египетски предложения. Във всеки случай има раздвижване. Все още не съм сигурна дали това наистина е потвърдено, но „Хамас“ ще даде пресконференция довечера в 20,00 ч. Да се надяваме, че ще бъде направена крачка напред. Това поне е общото ни желание.

Второ, въпреки всички разочарования, нямаме друга възможност освен да продължим да работим за постигане на мир. И такива ще бъдат действията ни. Поела съм този ангажимент, поне докато съм член на Близкоизточната четворка. Само заедно можем да постигнем това, а трябва също да помогнем на палестинците да съсредоточат усилията си към помиряване, тъй като само тогава може да спре това безумие в Газа.

Трето, веднага щом се стигне до прекратяване на огъня, ще опитаме да направим всичко възможно, за да възстановим основните услуги за населението, които са грубо прекъснати. Мисля, че най-важното за момента е да се сложи край на това унищожаване и да започне процес по възстановяване, както и да се направи опит за сключване на мир.

Говорихме надълго и нашироко по тази тема, така че аз няма да продължавам, но това е моето отношение и се надявам, че следва благоприятно развитие.

Председател. – В заключение на това разискване получих предложение за резолюция⁽¹⁾ съгласно член 103, параграф 2 от Правилника за дейността. Разискването приключи.

Писмени декларации (член 142)

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), в писмена форма. – (PT) Предвид варварските действия срещу палестинския народ в ивицата Газа, които се осъждат в наскоро приетата резолюция от Съвета по правата на човека на ООН, призоваваме и искаме да се предприемат следните действия:

– Твърдо да се осъдят нарушенията на правата на човека и престъпленията, извършени от израелската армия, държавният тероризъм на Израел!

– Категорично да се осъди жестоката агресия на Израел срещу палестинския народ, която не може да бъде оправдана с нищо!

– Да се сложи край на агресията и нехуманната блокада, наложена над населението в ивицата Газа!

– Да се осигури спешна хуманитарна помощ за палестинското население!

– Израелските войски да се оттеглят от всички окупирани палестински територии!

– Спазване на международното право и резолюциите на ООН от страна на Израел, да се сложи край на окупацията, колонизацията, разделителната стена, политическите убийства, арестите, експлоатацията и безбройните унижения, на които е подложен палестинският народ!

– Справедлив мир, което е възможно да се постигне само като се съблюдава неотменимото право на палестинския народ на независима и суверенна държава, с границите от 1967 г. и столица Източен Йерусалим!

В Палестина има колонизатор и колонизиран, агресор и жертва, потисник и потискан, експлоататор и експлоатиран. Израел не може да продължава да действа безнаказано!

Tunne Kelam (PPE-DE), в писмена форма. – (EN) Реакцията към конфликта в Газа трябва да стане по-балансирана. Няма извинение за прекомерното насилие, но трябва да се вгледаме по-дълбоко в корените на конфликта.

Преговори с „Хамас“ в това положение са невъзможни. Тази терористична група, която цинично използва собствения си народ като щит срещу атаките, не се интересува от постигане на реален мир.

Освен това трябва да отчетем и факта, че „Хамас“ заема важно място във веригата от терористични движения, които доведоха до „Хизбула“ и терористичния режим в Техеран. Така че на „Хамас“ трябва да гледаме като на част от по-разширени усилия за унищожаване на крехката стабилност в Близкия изток и замяната ѝ с фундаменталистски екстремистки режими, които принципно не признават правото на съществуване на Израел.

(1) Вж. протокола

Всъщност трябва да осъзнаем, че въпросът за сигурността на Израел е свързан и със сигурността на ЕС.

ЕС трябва да упражни правомощията си преди всичко за изкореняването на причините за конфликта. За да се предотврати избиването на араби и израелци и в бъдеще, арабските партньори трябва безусловно да признаят правото на съществуване на Израел и да спомогнат за спиране на проникването на екстремистки движения и на още посмъртоносни оръжия в този регион.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), в писмена форма. – (FI) Гн Председател, безспорен факт е, че цивилното население в Газа и южен Израел е било лишено от правото на съществуване, което е достойно за човешките същества. Една новинарска агенция разказа историята на две деца, които искали да пресекат улица в Газа. Те не се огледали нито надясно, нито наляво – погледнали нагоре, защото се страхували от това, което може да падне от небето.

Очевидно е, че виновните страни са две, когато стане въпрос за масовата хуманитарна криза в Газа. Безотговорните действия на „Хамас“ в палестинските територии, малодушият начин, по който членовете му се крият сред цивилните граждани и провокацията му с ракетните атаки, всичко това показва нестабилността на палестинското правителство. Непропорционалните атаки на Израел срещу отслабнали и отчаян палестински анклав, също показва безразличието му към международните хуманитарни отговорности.

Трябва да изискаме да се сложи край на това безумие, като незабавно и трайно се прекрати огъня. Като първа стъпка, Израел трябва да разреши доставянето на хуманитарна помощ в Газа, където един от основните пътища към мир в дългосрочен план трябва да бъде подобряването на условията за живот.

Близкоизточната четворка трябва да направи стъпка в правилната посока, като следва пред себе си новата американска администрация. Египет носи специална отговорност заради въпросите, свързани с границите, и ролята му на посредник на Съюза ни дава надежда.

Световната история ще покаже, че стремежът към мир се отплаща накрая. Не може да се предадем, да се приспособим или свикнем с идеята за нерешим конфликт, защото такова нещо няма. Според нобеловият лауреат за мир, гн Martti Ahtisaari, мирът е въпрос на воля. Международната общност може да се опита да окуражи и насърчи тази воля, но само засегнатите страни могат да постигнат дълготраен мир.

Уважаема гжо Комисар, бихте ли предали следното послание от името на Европа: „Народи от Свещената земя, покажете, че искате мир!“

Mairead McGuinness (PPE-DE), в писмена форма. – (EN) Има нещо обезпокоително в това, че светът е безсилен да спаси невинни деца от смъртоносните лапи на войната.

Въпреки всички дадени обещания, бомбардировките в Газа, които досега са предизвикали смъртта на 1 39 деца и са ранили 1 271, не спряха. Тъжното е, че тези шокиращи цифри ще се увеличават.

Ракетните атаки на „Хамас“ срещу Израел предизвикаха чакания от него отговор – нападения и отнемането на живота на цивилни граждани и още по-голямо окопаване на позициите.

Възмутена съм от използването на невинни граждани като жив щит. Това трябва спре!

Не търся виновни – такива има и от двете страни, но наблягам на нуждата от незабавно и ефективно прекратяване на военните действия.

Жизнено важно е да се осигури незабавно и безпрепятствено доставяне на хуманитарна помощ и подкрепа в Газа.

Само да можеше човечеството да прозре безсмислието на такива войни!

Всеки образ на убити хора в Газа разпалва негодуванието на арабския свят и се безпокоя, че главната идея за мирен процес в Близкия изток се изплъзва: т.нар. решение с две държави – независима палестинска държава и Израел в мирно съвместно съществуване. Дълг на международната общност е да удвои усилията си в търсенето на решение.

Esko Seppänen (GUE/NGL), в писмена форма. – (FI) Всички сме свидетели на поголовното избиване на цивилни граждани от израелските войници в Газа. Ние, или по-точно много членове на ЕП от десницата, си затваряме очите пред случващото се. Това не е възможно без политическото крило на десния елит в Съединените щати и ЕС също да си затваря очите. Тези, които си затварят очите, снабдяват с оръжие убийците на цивилни граждани.

Време е да повдигнем въпроса за прекъсване на дипломатическите отношения с извършителите на геноциди и етническо прочистване.

Csaba Sógor (PPE-DE), в писмена форма. – (HU) Положението в Близкия изток ме изпълва с тревоги. Какво трябва да стане, за да се стигне до мир? Колко цивилни ще бъдат жертвувани, докато се постигне реално прекратяване на военните действия? В Босна и Херцеговина войната взе 10 000 жертви, преди да започнат мирните преговори, да пристигнат умиротворителните сили и да започне обезоръжаването.

Преди няколко дни почетохме унищожението на Nagyenyed (Aiud). Преди 160 години няколко хиляди невинни граждани, сред които жени и деца, са били жестоко убити в този трансилвански град и околностите му. Оттогава насам не е било възможно да се прави помен на тези жертви, както и мнозинството от населението.

Може да дойде време, когато израелците и палестинците не само ще си спомнят жертвите заедно, но и ще обединят силите си за постигане на траен мир и бъдеще.

Дотогава задачата на Европейския съюз е да послужи като отговорен пример. Ние можем да направим много и за мира в самата Европа. Трябва ни сътрудничество между мнозинствата и малцинствата на равни начала. Най-малкото, трябва да се обединим, за да спомним заедно жертвите. Има още много работа, която трябва да свърши в ЕС в областта на зачитането на правата на личността и малцинствата.

Andrzej Jan Szejna (PSE), в писмена форма. – (PL) По време на януарската пленарна сесия Европейският парламент прие резолюция за конфликта в ивицата Газа. Беше изискано настоятелно и от двете страни в конфликта незабавно и трайно прекратяване на огъня и спиране на военните действия (военните действия на Израел и ракетите на „Хамас“), което за известно време възпрепятства достъпът на подкрепа и хуманитарна помощ до гражданите на територията, където се беше разразил конфликтът.

Той вече взе хиляди жертви, включително и цивилни граждани, сред които имаше жени и деца, които прекараха почти три седмици в страдания. Има недостиг на продукти от първа необходимост като питейна вода и храна. Бяха атакувани съоръженията на ООН.

Резолюцията изисква спазване на международното право, което би решило съществуващия конфликт. Израел е наш приятел и има право да се защити като държава, но трябва ясно да се каже и подчертае, че в случая използваните от него средства са изключително непропорционални. Израел трябва да говори с „Хамас“, да преговаря с него, защото предишните методи не проработиха.

Европейският съюз е изправен пред трудна задача: трябва да открие механизмите, които ще доведат до диалог и разбиране между страните, така че възможно най-скоро конфликтът да бъде веднъж завинаги прекратен.

9. Доставка на газ в Украйна и ЕС от Русия (разискване)

Председател. - Следващата точка са изявленията на Съвета и на Комисията относно доставките на газ в Украйна и ЕС от Русия.

Alexandr Vondra, действащ председател на Съвета. – (EN) Г-н Председател, Съветът би искал да благодари на Европейския парламент за включването на тази точка в дневния ред на първата му сесия тази година. Вероятно ще се съгласите с мен, че чешкото председателство показва изумителна предвидливост, като постави сигурността и енергийните доставки като един от крайъгълните камъни или приоритети на председателството ни тази година.

Несъмнено Европейският съюз е изправен пред сериозно прекъсване на газовите доставки в резултат на спора между руснаците и украинците и между „Газпром“ и „Нафтогаз“. Прекъсването на тези доставки е около 30 % от общия внос на газ на Общността. Така че днес сме в ситуация, в каквата не сме били поставяни дори по време на Студената война – пълно спиране на доставките.

Съветът и Комисията бяха наясно, че такъв проблем може да се появи. Както знаете, преди три години, през 2006 г., бяхме в подобна ситуация и това е повече или по-малко проблем, който се повтаря ежегодно, тъй като всяка година Русия повишава цените на газа, който изнася в съседните ѝ държави, до пазарните равнища. Ето защо бяхме изключително бдителни, предвид голямата зависимост на Общността от руския газ. В действителност, зависимостта на някои държавиченки от доставяния от Русия газ, е близо 100 %.

Бих искал да наблегна по-конкретно на трудното положение, в което се намират страни като България и Словакия. Това обяснява и защо например в страните от Централна и Източна Европа, това е проблем номер

едно – хората студуват, както се вижда от заглавните страници на вестниците. Знам, че в някои други страни, които не са изправени пред проблема в такава тежка форма, положението вероятно е различно, или поне според изявленията в пресата.

Този път бяхме получили официално предупреждение от руска страна на 18 декември 2008 г. посредством механизма за ранно предупреждение между ЕС и Русия, че може да възникне проблем, ако текущите преговори между Украйна и Русия не доведат до споразумение за цените, транзитните такси и изплащането на задълженията. Така че не бяхме съвсем изненадани от случилото се, но бяхме изненадани от величината и мащаба на спирането на доставките.

Ето защо преди 1 януари 2009 г. бяха осъществени контакти на най-високо равнище, за да се предотврати прекъсването на снабдяването. Чешкото председателство следеше ситуацията много преди началото на годината. Аз лично се срещнах с руски високопоставени лица в Прага два дена преди Коледа.

Комисията взе подходящи превантивни мерки, за да следи развитието на ситуацията през празниците и обменяше информация с Газовата координационна група в началото на м. януари. Преди 1 януари 2009 г. и председателството, и Комисията – които работеха в тясно сътрудничество с гн Andris Piebalgs – получиха уверения и от двете заинтересовани страни, че доставките на газ за ЕС няма да бъдат засегнати.

Както знаете, чешкото председателство, заедно с Комисията и с помощта на някои държави-членки, поддържаше контакт както с украински, така и с руски газови компании, и осъществи няколко пътувания, за да се срещне и с двете страни.

При тези контакти целта ни не беше да обвиняваме някоя от страните или да заемаме страна, или дори да играем ролята на посредник, тъй като това е търговски спор. И пред двете страни ние наблегнахме по-скоро на сериозността на положението, като подчертахме факта, че надеждността на Русия и зависимостта от нея като доставчик, а също и на Украйна като транзитна страна, са категорично разклатени. Тъй като положението се влошаваше, ние играхме ролята на „координатор“, що се касаеше до газовите доставки към Общността – роля, която беше високо оценена от двете страни, тъй като те въобще не си говореха.

Нека ви представя накратко какво се случи в ранната утрин на 1 януари 2009 г. – Нова година. На 1 януари 2009 г. Русия съобщи, че спира газовите доставки до Украйна, като запазва снабдяването до ЕС в пълния му размер. На същия ден чешкото председателство и Комисията направиха изявление, като призоваха и двете страни да потърсят бързо решение и да спазват договорните си задължения към потребителите на ЕС.

На 2 януари 2009 г., когато стана ясно, че доставките до ЕС вече са засегнати, беше направена официална декларация от чешкото председателство от името на ЕС и рано сутринта на същия ден в Прага посрещнахме украинска делегация, начело с министъра на енергетиката, гн Yuriy Prodan. Тя беше съставена от всички страни на украинския политически спектър, като съветника на президента Yushchenko, представители на „Нафтогаз“ и представител на министерството на външните работи.

На 3 януари 2009 г. в Прага, обядвахме с директора на „Газекспорт“ Alexander Medvedev и аз лично участвах и в двете срещи. И от двете срещи стана ясна очебийната липса на прозрачност по отношение на договорите между „Газпром“ и „Нафтогаз“, и поконкретно липсата на доверие, което е пречка за постигането на споразумение. Версиите и на двете страни се различаваха силно в някои отношения и тук беше моментът, в който ние започнахме да искаме извършване на мониторинг.

В усилията ни да видим проблема от различни страни пред нас изникна идеята за съвместна мисия за установяване на фактите от председателството и от Комисията, ръководена от чешкия министър на индустрията и търговията, гн Martin Říman и от гн Matthias Ruete, Генерален директор на ГД „Енергетика и транспорт“ (TRAN). Мисията беше възложена на извънредно заседание на Комитета на постоянните представители (COREPER I), свикано на 5 януари 2009 г., първият работен ден след празниците.

Делегацията отпътува за Киев. Тя също така посети центъра за разпределение, а на следващия ден отпътува за Берлин за среща с представител на „Газпром“ на 6 януари 2009 г. Също на 6 януари 2009 г., тъй като газовите доставки бяха силно намалени за някои държави-членки на ЕС, което доведе до сериозно прекъсване на снабдяването, председателството и Комисията направиха изключително категорично изявление, като призоваха и двете страни незабавно и безусловно да възстановят доставките на газ до ЕС. След това председателството и Комисията се опитаха да ускорят сключването на бързо политическо споразумение между Руската федерация и Украйна, така че газовите доставки да бъдат незабавно възстановени. Газовите доставки бяха също тема номер едно на срещата на Европейската комисия с чешкото правителство, традиционно стратегическо заседание, което се проведе на 7 януари 2009 г. в Прага, която също преобладаваше в дискусиите на първия неформален съвет, организиран в Чешката република – неофициалното заседание по общи въпроси, проведено в Прага

миналия четвъртък. Отново планирахме да дискутираме енергийната сигурност предварително, но разбира се трябваше да реагираме бързо и така бе приета силна декларация от председателството от името на ЕС, която беше одобрена от всички.

След пълното спиране на 7 януари 2009 г. на газовите доставки, минаващи транзитно през Украйна, предизвикало тежки последици за онези държави-членки, които имат малки възможности да запълнят липсите от снабдяването, ние увеличихме натиска и след дълги и трудни преговори двете страни успяха да приемат изпращането на екип за мониторинг, съставен от независими експерти на ЕС, придружени от наблюдатели от двете страни. На екипа беше възложено да извърши независим мониторинг и от двете страни на транзита на газ през Украйна до ЕС. Проверката беше определена от Русия като предпоставка за подновяване на газовите доставки.

Провеждането на тази мисия не беше лесно, както вероятно сте забелязали. Първо, трябваше да бъде преодоляна съпротивата на украинците в делегацията по мониторинга да участва руски експерт, след което едностранно добавено приложение от Украйна към споразумението, договорено с трудности от нашето председателство, беше отказано от Русия.

След няколко посещения на министърпредседателя гн Topolánek в Киев и Москва и след трудни преговори с президента гн Yushchenko и с министърпредседателя гн Tymoshenko, а също и с министър-председателя гн Putin в Москва, споразумението най-накрая беше подписано на 12 януари и беше създадено правно основание за провеждане на проверката и искане за подновяването на доставките на руския газ до ЕС. След това Русия съобщи, че доставките ще бъдат възобновени на 13 януари в 8,00 ч. сутринта, но после – не знам дали беше на 13 януари – събитията не протекоха така, както очаквахме.

На 12 януари ние, чешкото председателство, свикахме специален Съвет на министрите по енергетика, за да настояват за повече прозрачност по въпросите, свързани с транзита, да набележат краткосрочни смекчаващи мерки, които да се изпълнят преди пълното възобновяване на доставките, и да се набележат средно- и дългосрочни мерки, необходими за предотвратяване на последиците от подобно прекъсване в бъдеще.

Освен това Съветът прие заключенията, направени в документ 5165, в които се настоява и двете страни незабавно да възстановят газовите доставки до ЕС и да разработят решения, за да не се повтаря тази ситуация. Освен това в тези заключения Съветът спешно прие да разработи засилени средно- и дългосрочни мерки, свързани, *inter alia*, с прозрачността във връзка с физическия поток на газ, заявените и складираните обеми, регионалните или двустранните споразумения за солидарност; да се преодолее проблема с липсващата енергийна инфраструктура от взаимни връзки (което е огромен проблем); да продължи диверсифицирането на транспортния маршрут и източниците; и да се преодолеят финансовите проблеми в този смисъл, също чрез ускоряване на преразглеждането на Директивата за сигурност на снабдяването с природен газ.

Вече изглежда по-правдоподобно провеждането на среща на Газовата координационна група на 19 януари 2009 г.

Съветът по енергетика (ТТЕ) ще преразгледа проблема на планираното на 19 февруари заседание чрез заключенията, които ще приеме в Съобщението на Комисията относно втория стратегически преглед на енергетиката.

Тези заключения и Съобщението на Комисията ще се дискутират на мартенското заседание на Съвета, който несъмнено ще отдели подобаващо внимание на събитията от изминалите седмици.

Позволете ми също така да направя няколко заключителни забележки по първото изречение от моето изказване. Първо, главната цел на председателството по време на скорошния спор беше незабавно подновяване на газовите доставки в договорените количества. Спорът още не е приключил, както всички знаем. Ето защо е много важно ЕС да не бъде въввлечен в двустранния спор между „Газпром“ и „Нафтогаз“.

Второ, председателството и Комисията продължават да настояват двете страни да проведат диалог, за да постигнат компромис, така че газовите доставки до ЕС да бъдат възстановени. За председателството и Комисията неспазването на споразумението от 12 януари, било то от страна на Русия или Украйна, би било недопустимо. Условието за възобновяването на доставките – съгласно споразумението – са били изпълнени и следователно няма причина те да не бъдат изцяло възобновени.

Председателството е наясно с още много от проблемите, които продължават да съществуват. Те трябва да бъдат решени, защото в противен случай ще се задържи и несигурността по отношение на руския газ, който минава през Украйна.

Първо, съществува проблемът с количествата газ за технически нужди, от който Украйна се нуждае, за да може транзитната система да работи. Двете страни трябва да постигнат прозрачно споразумение за определяне на отговорността на доставянето на газ за технически нужди и плащането му.

Второ, от ключово значение е договорите между Русия и Украйна за цените на газа и транзитните такси да бъдат ясно определени под формата на правнообвързващи условия, за да се предотврати в бъдеще подобно спиране на снабдяването. Председателството заедно с Комисията многократно призова и двете страни да подпишат такъв договор. Въпреки това нито ние, нито Комисията, възнамеряваме да се намесваме в преговорите за договорните условия между двата търговски субекта.

Председателството осъзнава също и широкия консенсус, който съществува между държавите-членки, че трябва да бъдат приети краткосрочни, средносрочни и дългосрочни решения, които да предотвратят подобни ситуации в бъдеще. Енергийната сигурност е един от главните приоритети на председателството. То поема водачеството с дискусия за възможните решения за енергийната ни зависимост: в рамките на неформалния съвет, както споменах, или на заседанието на Съвета по транспорта, телекомуникациите и енергетиката (ТТЕ). Бих искал да обърна внимание на следните проблеми, споменати в заключенията от Съвета по енергетика.

Първо, държавите-членки са съгласни, че създаването на функционален и ефективен механизъм за солидарност е един от крайъгълните камъни на енергийната сигурност на ЕС.

Второ, солидарността предполага взаимовръзки между европейските енергийни мрежи, както и подобрения на енергийната инфраструктура.

Трето, увеличаването на капацитета за съхранение на газ е ключов момент за оперативността на механизма за солидарност.

Четвърто, с оглед на сегашната криза, председателството настоява и да се постигне съгласие за преглед на Директивата относно мерките за гарантиране сигурността на снабдяването с природен газ, до края на 2009 г.

Освен това ЕС се нуждае от диверсификация на газовите ресурси и транспортните маршрути. За тази цел председателството ще организира среща на върха за южния коридор през май 2009 г., като очаква видими резултати за диверсификацията на ресурсите и транспортните маршрути и за потясното сътрудничество между страните от Южен Кавказ и Централна Азия.

Енергийната сигурност на ЕС е невъзможна, докато вътрешният пазар за енергийна сигурност не бъде завършен и не започне да функционира. Ето защо председателството очаква да установи по-тясно сътрудничество с Европейския парламент за постигане на съгласие по третия енергиен пакет на второ четене.

Председателството е в готовност да продължи дискусиите за втори стратегически преглед с цел отразяване на резултатите от него в заключенията от заседанието на Съвета през пролетта.

На последно място, за да се увеличи енергийната сигурност, ЕС трябва да засили механизма на прозрачност и т.н.

Смятам, че Общността е подготвена за ситуацията и политически, и технически. В политически аспект председателството, заедно с Комисията и останалите държави-членки, е положило и ще продължава да полага упорити усилия, за да намери изход от положението. В технически аспект, през последните седмици действията ни бяха в съответствие с Директивата относно мерките за гарантиране на сигурността на снабдяването с природен газ.

Тази директива създаде Газова координационна група, която сега доказва смисъла от съществуването ѝ. Тя изисква държавите-членки да подготвят национални спешни мерки за подобни ситуации, определя минимални стандарти за сигурността на доставките на газ до домакинствата и препоръчва Газовата координационна група да гарантира координацията на Общността.

Този механизъм имаше огромен ефект за смекчаването на последиците от кризата. За да илюстрирам това, което казах – газ от хранилищата беше използван и продаван на съседните страни и дори на членовете на Енергийната общност; бяха използвани алтернативни източници за генерирането на електричество; производството на газ беше увеличено – включително от алжирски, норвежки, както и други руски източници – допълнителни доставки на газ бяха получени от съседни държави.

Спирам до тук. Уверявам ви, че се прави всичко възможно както на политическо, така и на техническо равнище, за да се насърчат украинските и руските преговарящи да възстановят договорените газови доставки до Европа в пълния им размер и да се намалят отрицателните последици за нашите граждани и икономики до решаването

на спора. Както знаете, тук в Парламента цял ден днес държим връзка по телефона, защото времето изтича и са ни необходими резултати. Ако нямаме резултати, това ще доведе до неизбежни политически последици в отношенията ни и с двете държави.

Andris Piebalgs, член на Комисията. – (EN) Гн Председател, в момента преживяваме една от най-тежките енергийни кризи в европейската история, сравнима с петролните кризи от 70те и 80те години. Разликата е, че онези кризи са били световни, докато настоящата криза е на ЕС.

Къде сме днес? Въпреки дадените обещания и подписания в понеделник 12 януари 2008 г. протокол между руския и украинския министър, мен и двете засегнати компании, руският газ все още не е пуснат през Украйна до потребителите на ЕС.

Комисията изпълни своята част от сделката: като осигури европейски екип за мониторинг, разпределен по ключовите места в Русия и Украйна, които да наблюдават операциите и да информират дали всичко е наред. Успяхме да съберем екип от представители на Комисията и експерти в тази област за 24 часа и още миналата неделя те вече бяха пристигнали в Русия и в Украйна, за да може потоците газ да бъдат възобновени, веднага щом протоколът бъде подписан.

Вчера Русия възобнови газовите доставки до Украйна в относително малки количества, равни на по-малко от една трета от нормалния поток, но реши да използва входна точка, която, според украинската компания, е трудна за използване, като това доведе до спиране на транспортирането от страна на Украйна. Докладът от мониторинговите процеси потвърждава, че е било трудно от техническа гледна точка (но не и невъзможно) да се осигури транспорт при тези условия.

За съжаление днес ситуацията е същата и единственият изход е и двете страни да осигурят пълна координация на техническите си операции, за да може обеми и входните точки да отговорят на изискванията на транспортната система на газ.

Ако не бъде осигурена по-нататъшна координация, доставки на газ няма да има и наблюдателите на ЕС и Комисията, които са на място, се опитват да насърчат двете страни да постигнат съгласие по техническите въпроси.

Същевременно аз не вземам страна. Не искам да обвинявам нито едната, нито другата страна. Но е повече от ясно, че двете страни загубиха репутацията си на надеждни енергийни партньори на Европейския съюз.

(Ръкопляскания)

Връщайки се на случилото си през изминалия месец, бих искал да кажа, че ЕС реагира правилно, ясно изрази своите тревоги и постоянно настояваше пред политически лидери на най-високо равнище незабавно да възстановят доставките и да изпълнят задълженията си.

При обичайните контакти с двете страни през предишни години, тъй като знаехме от предишен опит, че сделките обикновено приключват в нощта на 31 декември срещу 1 януари, ние непрекъснато им напомняхме да намерят решение на двустранните си проблеми с газа, защото те засягат нашия транзит.

Да, но съжаление това не стана. Ясно е какво е нашето положение днес, въпреки тези усилия и силно вярвам, че изходът е в ръцете на двете страни. Но искат ли те да се намери решение? Председателството и Комисията призоваха и продължават да призовават Русия и Украйна незабавно да възобновят газовите потоци. Ние изпълнихме нашата роля. Можем да кажем къде в действителност отива газа: нито един кубически метър газ не отива в различна посока, без да сме уведомени за това. Смятам, че мерките, които предприехме, са достатъчни.

Но ако двете страни кажат, че са необходими други мерки, сме готови да ги разгледаме, защото и аз виждам липсата на координация и контакти между тях.

Това е криза, която настъпва веднага. Какво следва? Знам, че каквото и решение да намерим, то ще е временно, така че за да възвърнем надеждността на този транспортен маршрут, ще ни трябва дълготрайно решение. Затова контактите между двете страни определено ще продължат по време на чешкото председателство, но ще продължат, за съжаление, и по време на шведското председателство.

Смятам обаче, че намерихме отговори за сигурността на доставките във втория стратегически преглед на енергетиката, по време на работата на Парламента и на Съвета по пакета за енергетиката и изменението на климата. При наличието на тези решения не можем да разчитаме на външните доставчици, които за съжаление не спазват договорните си задължения и не зачитат интересите на потребителите.

Но бих искал да наблегна на два конкретни проблема, които незабавно трябва да бъдат решени:

Единият е липсата на взаимосвързаност. Да, имаше солидарност, но в много случаи тя беше възпрепятствана от липсата на достатъчна инфраструктура за снабдяването с газ от съответните хранилища до местата, където има остра нужда от доставка на газ. Смятам, че разискването относно плана за възстановяване, в което стана дума и за инфраструктурата, е наистина добър инструмент за намиране на решение за тези места, тъй като не винаги има достатъчен търговски интерес, за да се осигури този тип намеса.

Второ, определено пропуснахме една възможност през 2004 г., когато разисквахме Директивата за сигурност на снабдяването с природен газ. Инструментът, който беше подготвен, беше слаб и не отговори на текущите нужди. Подготвихме и скоро ще представим нов проект на предложение относно Директивата за сигурността на снабдяването с природен газ. В момента се провежда оценка на въздействието и през следващите седмици тя ще е тук в Парламента.

Смятам, че следва да реагираме незабавно и наистина да намерим координирани общностни механизми, за да отговорим на този тип криза.

Председателството работи много усилено и бих искал да го поздравя за това, че винаги поема инициативата с пълната подкрепа на Комисията. Смятам, че в тези трудни времена Европейският съюз доказва, че говори в един глас. Европейският съюз се ръководи от председателството и се подкрепя от Комисията.

Също така приветствам всички дейности, които Европейският парламент изпълнява, тъй като това дава основата за постигане на съгласие. Ако двете страни не говорят на равнище на правителството, ако компаниите се опитват да играят игрички, кой може да осигури политическата стабилност? Широката политическа основа е тази, която говори заедно в Русия и Украйна, и бих искал да благодаря на гн Saryusz-Wolski за това, което направи във връзка с размяната на мнения, и също на председателя гн Pöttering, който взе участие при помиряването на двете страни. Решението може да бъде много лесно, ако те пожелаят просто да разговарят помежду си.

Ето защо считам, че тези дейности бяха изключително важни и силно се надявам, че след днешното заседание в Парламента – защото то се следи и от двете страни – те ще бъдат още по-насярчени да решат проблема. Страната, която страда най-много, е онази, която не е отговорна за кризата, страната, която се намеси като координатор, а това координиране струва пари на европейските данъкоплатци и европейските потребители.

Затова мисля, че е крайно време потокът на газ отново да се задвижи към Европейския съюз при стабилни условия.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: гн ONESTA

Заместник-председател

Jacek Saryusz-Wolski, от името на групата PPE-DE. – (EN) Гн Председател, това сериозно прекъсване на доставките е трагедия за европейските граждани, европейските промишлености и работните места и то се случва по време на настъпилата икономическа криза. На предстоящите европейски избори ние, членовете на ЕП, ще трябва да отговорим на въпроси за това, което сме направили, за да защитим нашите промишлености, нашите работни места и нашите граждани.

За разлика от някои първоначални мнения, проблемът засяга политически и многостранни образувания и не е двустранен и търговски по своя характер. Преди три години, когато станахме свидетели на първата газова криза след прекъсването на енергийните доставки от Русия, Европа осъзна своята уязвимост и ограничения. Вече стана ясно, че е необходима обща външна енергийна политика на ЕС.

Нашата група, групата PPE-DE, подкрепи тази идея още от зараждането ѝ. Тя беше тази, която пое инициативата, като поиска да изготви по собствена инициатива доклад за обща европейска външна енергийна политика, който имаше честта да представя в този Парламент през септември 2007 г. и който беше единодушно подкрепен от всички политически групи и почти единодушно приет.

В него се призовава за цялостна стратегия с конкретна пътна карта към обща външна енергийна политика на ЕС посредством препоръка за редица действия: в краткосрочен план – механизми за солидарност, единство при защитаването на интересите ни, по-ефективна енергийна дипломатия; и в средносрочен план – диверсификация, включително „Набуко“, хранилища, инвестиции и взаимосвързаност.

Някои от нашите препоръки бяха изпълнени – макар и със закъснение – във втория стратегически преглед на Комисията за енергетиката. Приветстваме този преглед, както и усилията на чешкото председателство за преодоляване на сегашната криза и за посредничество между двете страни.

Все пак това не е достатъчно, ако искаме да избегнем подобни ситуации в бъдеще, а това ще е възможно, само ако изработим реална обща политика за сигурност на ЕС и солидарност, която ще съдържа трайни, устойчиви и системни решения. Това означава комбинираната тежест на държавите-членки, представени от Европейската комисия в преговорите, и ЕС, който говори в един глас с нашите партньори, били те производители или транзитни страни. Междувременно бихме могли да предвидим закупуване на газ директно от Русия от руско-украинската граница.

Имам два въпроса към действащия председател и Комисията. Уважаеми Комисар Piebalgs и уважаеми заместник министър-председател гн Vondra, бихте ли разработили сценарий, в който ЕС поема инициативата и отговорността с Украйна за транзита? Второ, с какви инструменти за натиск разполага ЕС? Какви действия бихме могли да предприемем в отговор? Нашата група би очаквала от председателството и Комисията да предприемат бързи и радикални действия и мерки спрямо енергийните ни партньори Русия и Украйна за възобновяването на доставките на газ. Нашата група ще поиска от Парламента да бъде сътрудник и участник дори и по време на кампанията и до самите избори. Бих искал да ви информирам, че създадохме контактна група между Европейския парламент, руския парламент и украинския парламент.

Hannes Swoboda, *от името на групата PSE.* – (DE) Гн Председател, моята група желае да бъде създадена временна комисия съгласно член 175, за да се намерят отговори на много от въпросите, които гн Saryusz-Wolski също повдигна. С други думи, да се присъединим към Комисията и Съвета, разбира се, за да направим съответните заключения – които да се надяваме ще можем да направим заедно – от ситуацията до майската месечна сесия.

Разговорите, които проведохме с представители на „Газпром“ и „Нафтогаз“ – тоест с Русия и с Украйна – потвърдиха впечатлението ни, че двете страни имат безотговорно поведение. Мога категорично да потвърдя това, което Комисар Piebalgs каза: в момента никой няма отговорно поведение, нито е отговорен партньор на Европейския съюз. Това трябва да има своите последици.

Предвид цялата подкрепа, която оказах на предприетите инициативи, трябва да кажа, че от известно време знаем, че Украйна отказва да изгради станции за мониторинг, както обеща. Парите, които даде Европейският съюз, стоят неусвоени, а ние не реагираме. Също така от поне два месеца знаем, че не е било постигнато споразумение до крайния срок 1 ноември, определен в началото на м. октомври. Според мен 18 декември може би беше малко късна дата. Тогава Комисията трябваше да направи нещо поскоро тук, за да бъде подготвена за най-лошия сценарий, както и трябваше да каже на държавите-членки какво е възможно да се случи. Естествено имаше сериозни прояви на солидарност, но очаквах тя да предвиди възможността за неблагоприятно развитие на събитията, както и стана.

Това, което е важно сега, не е да сочим с пръст – не това целя – а само да направим нужните заключения, така че следващият път да сме по-добре подготвени; или поскоро – много по-важно, разбира се – да се предотврати такава ситуация втори път.

Трябва да добавя, гн Комисар, че може би изгубихме малко повече време в обсъждане на либерализацията и пазарите – особено в газовия сектор, както добре знаете. Това нямаше да ни донесе нищо добро и наистина сега не ни носи нищо добро. Както винаги сме подчертавали, газовият сектор е необичаен, той е зависим – някой дори може да каже, че е предопределен – от политиката и е безсмислено да се предвижда максимална либерализация на газовия сектор, когато все още политическата игра в него се разиграва от Русия и Украйна. Наистина ни е необходима силна обща линия на комуникация в този смисъл и това трябва да бъде също толкова категорично показано.

Съгласен с много от нещата, които бяха казани тук. Трябват ни повече газопроводи. Съгласни сме, че газопроводът „Набуко“ е много важен проект. Вие самият споменахте трансзахарския газопровод, за който трябва да помислим. Тези неща няма да се случат от днес за утре, но може да се изпратят сигнали. Имаме нужда от много повече междусистемни връзки и взаимосвързаност. И все пак тези проблеми няма просто така да изчезнат. Не мислете, че пазарът ще се погрижи за това, защото няма да го направи, тъй като няма интерес. В крайна сметка това са инвестиции, които не се възвръщат веднага, но се правят, за да има резерв. Същото важи, разбира се, и за газовите запаси. Абсолютно недопустимо е за много държави да имат малко или никакви запаси на газ, или дори да отказват да известят Комисията за такива запаси. Трябва да имаме обща кауза в този смисъл.

Предвид цялата ми критика по детайлите, Парламентът и Комисията наистина трябва да призват няколко държави-членки, да им се дадат нареждания и в крайна сметка да се изиска от тях да провеждат обща европейска енергийна. Съгласен съм с гн Saryusz-Wolski по тази точка: наистина всички поискахме това и получихме прекалено малко подкрепа от Съвета – или по-скоро от държавите-членки. Ако го искаме, моля да се разработи обща стратегия до май месец, когато е последното ни заседание. В крайна сметка, недопустимо е този Парламент да излезе във ваканция или да стигне до изборите, без наистина да е направил съответните заключения от тези трагични събития – да се надяваме заедно.

István Szent-Iványi, *от името на групата ALDE.* – (HU) Понастоящем имаме споразумение и много обещания, но газ няма. Стига вече! Не може да позволим Европа да се превръща в невинна жертва на циничната игра за власт. Ако снабдяването с газ не бъде веднага възобновено, трябва да има ясни и категорични последици. Не можем да търпим ситуация, в която милиони европейци са без отопление! Не можем да търпим няколко стотици хиляди работни места да бъдат застрашени!

Досега Европа избягваше конфликтите с въпросните държави и направи политически отстъпки и жестове. Тази политика се провали. Ние, либералите, отдавна искаме нашата зависимост, енергийната ни зависимост от Русия, да бъде значително намалена.

Категоричният урок от тази криза е, че газопроводът „Набуко“ трябва да стане действителна алтернатива и следователно трябва да получи финансова подкрепа. Трябва да създадем обща енергийна политика с по-голяма солидарност между държавите-членки, с по-добра координация и свързаност на мрежите. Трябва да ускорим разработването на възобновяеми и алтернативни енергийни източници и да подобрим енергийната ефективност.

Въпреки всичко това ще реши проблемите ни само в средносрочен и дългосрочен план и затова трябва да припомним твърдо на Киев и на Москва да изпълняват международно поетите си отговорности и да ги известяваме, че ако не го правят, това ще има последици във всички аспекти на двустранните ни отношения.

Русия трябва да докаже, че действията ѝ са добронамерени и да направи всичко по силите си снабдяването с газ да бъде незабавно възобновено. Украйна също трябва да разбере, че въпреки че в момента плаща политическа цена за газа, който е на пониски от пазарните цени, тази цена в момента ѝ струва повече от пазарната цена, защото увеличава уязвимостта на Украйна и податливостта ѝ на изнудване.

Сега Европейският съюз също е на изпит пред своите граждани. Способен ли е да защити интересите им ефективно? Ако се провали на този изпит, тогава Европа няма истинско бъдеще, но ако успее, ще може да гледа с оптимизъм към бъдещето.

Hanna Foltyn-Kubicka, *от името на групата UEN.* – (PL) Гн Председател, газовата криза в Европа е постоянна и много по-дълбока, отколкото е според европейският политически елит. Недвусмислено трябва да подчертаем, че тя не е чисто икономическа. Преди всичко това е политическа криза, която се основава на безпомощността на Европа в лицето на агресивната политика на гн Putin.

Нека не се лъжем: Русия не е за няколко долара. Събитията от последните няколко дни се дължат на агресивните действия на Кремъл, който цели да разшири влиянието си в региона на югоизточна Европа. Украйна е важна за Русия от стратегическа гледна точка не само защото един газопровод до Европа минава през нейната територия, но също и защото руската флота на Черно море е разположена в Севастопол. Договорът за тази база трябва да изтече през 2017 г., но някои смятат, че руснаците доброволно напуснат Крим. Исканията на „Газпром“ са подкрепени от цялата политическа и военна машина на Кремъл, чиято цел е да дискредитира и отслаби украинското правителство и да накара Украйна да падне на колена. За съжаление пасивното поведение на Европа допринесе за това гн Putin да се доближи до тази цел.

Rebecca Harms, *от името на групата Verts/ALE.* – (DE) Гн Председател, аз също искам да започна с това, че председателството на Съвета започна много трудно за Чешката република и че във връзка с новата газова криза то направи всичко възможно през последните седмици, за да изясни нещата по отношение на европейската външна енергийна политика, която се провеждаше през последно време.

В момента сме свидетели на това, че често зад цитираната фраза „външна енергийна политика“ стои обща стратегия, която не съществува в Европа. Отвъд това разискване за руския газ, европейците колективно трябва да си отговорят на въпроса какви отношения искат на практика да поддържат с Русия в бъдеще. Газът е само един от проблемите, търговията със суровини е също само един от проблемите, но ние говорим за основополагащи взаимоотношения на Европейския съюз с найголемия му съсед в източната част на континента ни и това не е нужно да се изяснява.

Същевременно трябва да бъде изяснено какви отношения смята да поддържа Европейският съюз в бъдеще с държавите, които все още се колебаят между Русия и ЕС. Според мен ние можехме реално да предвидим това, което се случва сега в Украйна. Не е изненада за никого, който е запознат с Украйна, че не само „Газпром“ и руската държава, но и Украйна смесва политиката с икономическите интереси. Най-голямата заплаха пред Украйна в момента е, че интересите на някои политически играчи могат да доведат до загуба на по-тесни отношения и с това на репутация в Европейския съюз, които страната е спечелила. Критиката, която беше отправена към компетентните лица в Русия по време на спора, също толкова важи и за „Нафтогаз“, „РосУкрЕнерго“, отговорните лица и украинското правителство.

Това е много повече от търговски спор и мисля, че чешкото председателство ни водеше по правилния път през последните няколко дни. Надявам, се че плановете, които комисарят представи, ще бъдат ползотворни. Бих искал да поздравя Комисията за ясната ѝ позиция по неуместния опит за пускане в експлоатация на високорисковия реактор Bohunice. Това не би било от полза, а по-скоро би било още едно нарушение на правото на Общността, този път от страна на Европейския съюз.

Esko Seppänen, *от името на групата GUE/NGL*. – (FI) Гн Председател, Комисари, гн Действащ председател на Съвета, Комисията поема ролята на посредник в спора за газа между Русия и Украйна и даде всичко от себе си, за да бъде възобновено снабдяването.

Нямам навик да хваля Комисията, но от името на моята група, бих искал да изкажа благодарност. Нейните действия не бяха на съдия, а на лекар; не точно хирург, а по-скоро като на психиатър. Сега има нужда от такива хора.

Хората се разболяват от наистинка в някои части на Европа, докато в Украйна президентът и министър-председателят се впускат в борба за власт. Предвид обстоятелствата, вчерашното предложение на г-н Saryusz-Wolski, председател на Комисията по външни работи, че ЕС трябва да наложи санкции, за да запази газовите потоци, е безотговорно. Следва ли да се съгласим, че ЕС трябва да бойкотира руския газ? Полша, разбира се, трябва да служи за пример за другите и да откаже руския газ.

Нашата група се надява, че Комисията ще продължи да посредничи активно до стабилизиране на положението.

Gerard Batten, *от името на групата IND/DEM*. – Гн Председател, цитирам част от речта по тази тема на моя колега, гн Godfrey Bloom, от 25 октомври 2006 г. Според него мисълта, идеята или концепцията, че енергийните доставки на Обединеното кралство може да бъдат контролирани от споразумение с гангстер, какъвто за него е Vladimir Putin, би било просто нелепо. Също така той казва, че трябва да не сме с разума си, за да очакваме нещо от лист хартия, подписан от Putin, който според него е гангстер.

Гн Putin прави това, което всеки обигран гангстер би направил – спира снабдяването и вдига цените. Европа ще трябва да избира между две неща: да се подготви да плаща повече, много повече за несигурните газови доставки от Русия или да намери алтернативни доставчици, ако може. Обединеното кралство трябва да гарантира, че намаляващите газови доставки до него ще се съхранят като национален ресурс да не позволи да станат общ ресурс на ЕС. Трябва да съставим програма за изграждане на нови атомни централи.

Jana Bobošíková (NI). – (CS) Госпожи и господа, въпреки всички настоящи усилия на Съвета и Комисията, някои държави-членки продължават да не получават доставки на руски газ, техните икономики са заплашени и хората се страхуват от измръзване. Това е висока цена за късогледата външна и енергийна политика на Европейския съюз. И, за съжаление, цената плащат най-слабите.

Госпожи и господа, празните газопроводи, прекъсването на производството и студентите училища са цената за ненужната русофобия, която е подхранвана от онези членове на Съюза, които се противопоставят на подновяването на преговорите за стратегическо партньорство с Русия. Това е цената на нашата некритична подкрепа за оранжевия сегмент в украинския политически спектър и за опита да се управлява политиката на Източна Европа от Брюксел. Това е цената на фанатичното отхвърляне от наша страна на ядрената енергия. Също така това е цената на дългосрочните усилия за намеса в националните енергийни политики на отделните държави-членки. Какъв свет бихте дали на словашкия министър-председател гн Fico, който сега е изправен пред ситуация като тази в „Изборът на Софи“? Докато температурата е минус 20 градуса и газ от изток не тече, Комисията в Брюксел заплашва да накаже Словакия, ако тя пусне отново в експлоатация атомната си централа „Jaslovské Bohunice“. Това наистина ли означава, че просто трябва да стоим, докато заводите спират работа, а хората мръзнат 20 дена със запасите, които са останали на Словакия?

Госпожи и господа, сега виждаме значението на енергийната самодостатъчност на всяка държава в Европейския съюз. Колко е хубаво да имаш топъл ръчно изплетен пуловер, вместо изтърканото палто на ЕС! Би трябвало

да си направим изводите и да предотвратим прехвърлянето на правомощия, свързани с енергетиката, на Брюксел, както предвижда Договорът от Лисабон.

Giles Chichester (PPE-DE). - (EN) Гн Председател, направо е странно как историята се повтаря при прекъсването на газовите доставки през Украйна по това време на годината. И все пак не би трябвало да ни учудва, защото има ли по-добър момент да се привлече вниманието на хората от една студена зима?

Не е трудно да си представим плана на Русия във всичко това, но аз бях поразен от идеята, която се носеше из пресата, че „Газпром“ спешно трябвало да сключи сделка с по-високи цени на газа, заради миналогодишното повишаване на цените на петрола, преди цените на газа да паднали след спада на цените на петрола.

И така да е, последиците са като преди три години. Държавите-членки на ЕС са заплашени от свръхзависимост от вноса на газ от един преобладаващ доставчик. Вече не стига просто да кажем, че ни трябва руски газ, а на тях устойчивата ни валута и така търговията е сигурна. Трябва да предприемем действия, за да запазим сигурността на снабдяването.

Държавите-членки трябва да стиснат зъби и да са готови да платят, за да имат подходящи хранилища и запаси. Добро начало би било да се договори равнището на доставките за колко дни се счита за разумен запас. Диверсификацията на снабдяването е друга очевидна стъпка и изграждането на терминали за втечнен природен газ (ВПП) в Европа е добър пример. Разглеждането на проектите за газопроводите „Северен поток“ и „Набуко“ в поположителна светлина изглежда логично. Трябва да удвоим усилията си, за да подобрим ефективността и да увеличим пестенето на енергия при потреблението на електричество – както за промишлени, така и за битови цели. Трябва да се правят големи икономии.

Най-вече трябва да установим нов енергиен баланс и да го направим както заради сигурността на доставките, така и за целите на политиката на изменението на климата. Като увеличаваме дела на електричеството от възобновяеми източници, ядрена енергия и чисти въглищни технологии, можем да постигнем и двете неща, но всяка от тези възможности отнема време, за да се осъществи, и междувременно трябва да се помисли как да подобрим енергийната ефективност, и то бързо и с въображение.

Jan Marinus Wiersma (PSE). - (NL) Гн Председател, подкрепям мнението на много колеги. Това, което се разкри през последните седмици, ни донесе много изненади. Дори вчера усетих изключително раздразнение, когато слушах руските и украински партньори да заявяват тук, че вината със сигурност не е в тях. Непрекъснато получаваме противоречива информация за това какво точно се случва. Чуваме една версия, после друга и е много трудно за нас, членовете на ЕП, да разберем точните факти. Надяваме се, че това недоразумение ще бъде изяснено през следващите няколко дни и че както беше обещано, газът отново ще потече.

След като газът веднъж потече, това означава ли, че търговията ще върви, както обикновено? Аз не смятам така. През 2006 г. се случи същото, но тогава влиянието върху Европейския съюз беше далеч послабо. Причината за тогавашния конфликт между Москва и Киев беше цената на газа, което доведе до прекъсване на снабдяването с газ за Европа. Тогава предупредихме, че има опасност сценарият да се повтори и сега се случи точно това. Знаем, че доставките на газ се предоговарят всяка година, тъй като Украйна и Русия сключват едногодишни договори. Едва миналият месец, когато кризата се разрази отново, Европейският съюз се активизира. Много от нещата, които вече дискутирахме през 2006 г., не дадоха никакъв ефект. Още тогава знаехме, че сме прекалено зависими от един газопровод, като 80 % от газа, който тече по него, минава през една страна. Още тогава се обсъждаше, че трябва да работим за алтернативни маршрути за снабдяване при спешни случаи. Още тогава беше ясно, че не сме напълно сигурни дали можем взаимно да си помагаме като страни в ЕС, ако възникнат проблеми в някои страни, какъвто е случаят с България, Словакия и някои други страни. Много малко се направи по този въпрос през последните години. През последните седмици стана ясно колко е трудно да се въведе механизъм, с който взаимно да си помагаме.

Русия и Украйна сами си спечелиха упреците и репутацията им сериозно пострада. Според мен не ние сме тези, които първи трябва да обвиняваме една или друга страна. Очевидното е, че и двете страни не проявяват разбиране, когато стане въпрос за отношение към потребителя. В действителност, в момента те причиняват вреди на най-големия си потребител. Ние сме един от добрите клиенти на Русия, плащаме за този газопровод през Украйна, плащаме навреме и плащаме световни цени за газа. Мисля, че това не може да се повтаря до безкрай и пред двете страни.

От тази ситуация възникват много въпроси, разбира се. Например за конфликта на интереси в газовия сектор в Русия, влиянието на Кремъл върху „Газпром“? Случайно познавам малко по-добре Украйна и от опит знам, че газовият бизнес в тази страна е много сенчест. Мисля, че трябва да се вгледаме в някои неща по-отблизо. Също като гн Swoboda, аз одобрявам провеждането на парламентарно изследване за това как стигнахме дотук,

в какво се провали ЕС през последните години и как точно са устроени газовият сектор в Украйна и в Русия с цел да можем да предотвратим подобна ситуация в бъдеще или да разберем какво точно се случва сега.

Janusz Onyszkiewicz (ALDE). - (PL) Гн Председател, гн Действащ председател, Комисар, в споразумението, подписано през октомври миналата година, украинският премиер Yulia Tymoshenko и Vladimir Putin заявиха своята готовност да променят световните цени за транспорт и съхранение на газ през три години. Това споразумение беше сключено под формата на официално споразумение между „Газпром“ и украинската компания „Нафтогаз“.

Въпреки това „Газпром“ неотдавна поиска нови повисоки нереални цени. Подобно изнудване е резултат от монопола на „Газпром“ в Украйна. Много държави от Европейския съюз са в подобно положение. Това означава, че за разлика от петрола, няма свободен пазар на газ в Европа.

В Съединените щати цената на природния газ наскоро падна на 198 щатски долара за 1 000 м³, докато „Газпром“ поиска 450 щатски долара от Украйна. Това положение трябва да се промени чрез диверсификация на доставчиците на газ и с изграждането на транспортна мрежа в рамките на Европейския съюз и в съседните страни, така че, подобно на петрола, да има реален общоевропейски пазар на газ, който ще ограничи възможностите за ценово изнудване от страна на монополистите.

Marcin Libicki (UEN). - (PL) Гн Председател, тази газова криза показва колко е важно за Европейския съюз да говори в един глас по въпроса за снабдяването с газ, особено за газовите доставки от Русия, която не е надежден доставчик и партньор.

През м. юли миналата година Европейският парламент прие доклад на Комисията по петиции, автор на който бях аз, където ясно се заяви, че въпросът с енергийните и газови доставки до Европа не е проблем на двустранни отношения. Проблемът тогава беше газопроводът „Северен поток“ от Русия до Германия. Сега призовавам Комисията, както и председателството, да гарантират, че Европейският съюз говори в един глас и това да стане въпрос на отношенията между ЕС и Русия, а не на двустранни отношения. Призовавам да бъдат изпълнени исканията в доклада от 8 юли миналата година, в който се заявява, че Европейският съюз трябва наистина и реално да бъде обединен.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM). - (PL) Гн Председател, няколко политици се изказаха по време на това разискване за природния газ в полза на едната или другата страна от конфликта. Въпреки това ние не знаем фактите. Наблюдателите на ЕС са безпомощни. Всичко, което знаем, е, че имаме работа с несериозни организации.

Положението също така доказва неефективната енергийна политика на Европейския съюз. Алтернативни идеи като изграждане на атомни централи не се подкрепят. Използването на въглищни технологии противоречи на екологичните претенции. Стигнахме дотам, че единствената алтернатива е зависимост на Централна Европа от Изток, като в случая имам предвид неприятното положение, в което се намира Словакия.

Irena Belohorská (NI). - (SK) Във връзка с украинско-руския конфликт за снабдяването с газ, бих искала като член на ЕП, представляващ гражданите на Словашката република, да обърна внимание на Европейския съюз върху факта, че този конфликт на интереси засяга не само двете страни, които си отправят взаимни обвинения, но също и трета страна, гражданите, на която се превръщат в жертви заради това, че няма изгледи за доставки на руски газ през Украйна.

Словакия е без газ осем дни и предвид сегашните ограничения при спешни случаи върху промишлеността и компаниите, които работят в режим на криза, ще имаме доставки само за още единадесет дни. Газът на Словакия чака някъде между двете страни, които не могат да се разберат. С една дума, две страни – две истини, няма газ.

Бих искала да ви съобща, че днес в 11,45 ч., украинският министър-председател гн Tymoshenko отхвърли искането на Словакия да се подновят доставките на природен газ, като обясни, че Украйна няма достатъчно газ, няма собствени запаси, което означава, че и ние няма да имаме. Също така бих искала да подчертая, че в резултат на зависимостта ни от руския газ и невъзможността да отворим АЕЦ V1 в Jaslovské Bohunice, енергийната сигурност в Словашката република е все по-силно заплашена.

Г-н Комисар, благодаря за предложенията и усилията Ви да намерите решение. Знам поне една мярка, която бихте могли да приложите – да спрете вноските за Украйна като една от безотговорните страни.

Herbert Reul (PPE-DE). – (DE) Гн Председател, госпожи и господа, положението е драматично, всички знаем това. Действията на Русия и Украйна са безотговорни. Трябва също да се каже, че Комисията заслужава упреци, заради това, че прекалено бавно предприехме действия, въпреки че е ясно, че Комисар Piebalgs се изправи по възхитителен начин пред проблема през последните няколко дни. Екипът от експерти беше блестяща идея и мисля, че той заслужава да му благодарим за събитията от последните дни.

Въпреки това сега е моментът да попитаме защо нашите реакции към такива събития винаги траят толкова кратко. Колко пъти Русия е привличала вниманието в това отношение? Със сигурност това не е първият път. Бяхме свидетели на прекъсване на доставките на газ периодично през няколко години и трябва да се попитаме дали ние – Европейският парламент и Европейските институции – наистина сме направили достатъчно по въпроса за сигурността на доставките, или вероятно даваме приоритет на други проблеми. Мисля, че гн Swoboda правилно зададе този въпрос.

Положихме големи усилия да разберем дали, на кого и при какви условия да продаваме и да приватизираме мрежите. Изминаха седмици, дори месеци, докато обсъждахме по какъв начин да решим въпроса с климата и не се сетихме, че има и трета много важна политическа задача: сигурността на доставките. Какво направихме, за да гарантираме разнообразяването на енергийния баланс в Европа и да намалим нашата зависимост? Какво направихме, за да гарантираме включването и на възгледите централи в този баланс? С политиката ни за климата, на практика дискредитирахме нашите възгледни централи, което увеличи зависимостта ни от природния газ. Какво направихме, за да увеличим подкрепата ни за ядрената енергия? Отговорът е прекалено тих, много плах. Какво направихме, за да имаме решения с други газопроводи? Какво направихме в областта на втечения природен газ (ВПГ)? Какво се направи в областта на външната енергийна политика? Събитията от последните няколко дни показват, че е крайно време да се занимаем с проблема за сигурността на доставките в енергийната политика. Очевидно е, че това е ключов въпрос.

Reino Paasilinna, (PSE). – (FI) Гн Председател, Комисари, Парламентът скоро ще гласува по три от пакетите за пазарите на електричество и газ. Токущо одобрихме пакета за енергетиката и климата, но сега в кризата трябва да организираме среща в по-широк мащаб, за да включим и нашите партньори. Разполагаме с политическия капацитет за тази цел и трябва да си сътрудничим.

Аз изразявам мнение в полза на идеята за създаване на работна група съгласно член 175, която да докладва пред Парламента например през м. май. Руската и украинската делегации също трябва да присъстват.

Положението е сериозно, вече казахме това. Милиони хора мръзнат и се налага да се затварят заводи. Като пречи на природния газ да стигне до ЕС, Украйна ни въвлича в този проблем. Русия направи същото, когато прекъсна участъка с газ за ЕС.

Въпреки това газът тече през други транзитни страни. Благодарение на бързите действия от страна на Съюза – и за това трябва да благодарим на Комисаря – газометрите са там, където трябва. Руският газ очевидно започна да тече до украинската мрежа, но все още не може да стигне до Съюза. Много особена ситуация се получи. И ЕС, и Русия се опитват да построят енергийни тръбопроводи в нови области: ЕС извън Русия, а Русия извън границите ѝ със Съветските републики. Това е работа за заетите в тръбопроводната промишленост.

Все пак не бих бил много склонен да налагаме санкции на засегнатите страни и наистина не смятам, че санкциите са разумен подход. Имам скептично отношение към прибягването до сила, тъй като това може да нанесе повече щети на нас, отколкото на тях. От друга страна, бих засегнал въпроса за свързването на Договора за енергийната харта с бъдещото споразумение за партньорство и сътрудничество, което е изключително важно. Една от възможностите би била да се създаде група, която да управлява потока газ през Украйна: това би било бърза и спешна мярка. Трябва да участва и неутрална страна.

Председател. – Много Ви благодаря за заключителния коментар.

Henrik Lax (ALDE). – (SV) Гн Председател, ЕС е най-голямата световна икономическа сила. Въпреки това много хора стоят на студено в домовете си. Защо ЕС не може да им гарантира отопление? Сега, повече от всякога, е ясно, че ЕС трябва да намали зависимостта си от руския газ. ЕС трябва да изгради общ пазар на електричество и газ, за да защити достъпа на населението си до енергията. За тази цел е нужна солидарност в Съюза. Франция и Германия заемат ключовата позиция. Никой, дори и Германия, не може повече да разчита на газ от „Газпром“ за много години напред. „Северен поток“ не е решение. Посредничеството в газовата война между Русия и Украйна ще предостави на ЕС добра възможност да поиска и двете страни да спазват правилата, които са съвместими с общия енергиен пазар в Съюза. Трябва да се възползваме от тази възможност.

Inese Vaidere (UEN). - (LV) Госпожи и господа, бих искала да засегна този проблем в по-широк политически контекст. В действителност, т.нар. руско-украинска газова война е един от етапите в борбата за влияние в Европа. Украйна и Грузия са държави, които с охота би трябвало да застанат на наша страна, но Русия иска да възвърне предишното си влияние върху тях. Точно както моментът по средата на лятото, при започването на олимпийските игри и по средата на ваканционния сезон, беше избран за нахлуването в Грузия, точно както по средата на зимата, по коледните празници, започна газовата война. Освен това на нито една държава не беше показан очаквания път към членство в НАТО и Европейския съюз. Беше предвидимо, че след като отговорихме подобаващо на Русия за нападението ѝ срещу Грузия, Украйна ще е следващата жертва. Политическата технология на Русия е една от найсилните в света и тази държава демонстрира, че е готова да пожертва огромни ресурси, за да постигне политическите си цели. В конкретния случай протака сключването на споразумението с цел да дискредитира Украйна. Този тип политическа технология също има достатъчно ресурси, с които да повлиява на процесите в страните, в които има интереси, и за разлика от нас тя планира и предвижда събитията. Трябва да се постигне споразумение, газовите доставки трябва да бъдат възобновени, ако Русия има достатъчно запаси за снабдяване. Благодаря ви!

Димитър Стоянов (NI). – Благодаря, г-н Председателю. По всеобщо мнение, най-пострадала от газовата криза беше България. Разбира се, вината тепърва ще се установява, както от страна на това кой е виновен за спирането на газа, така и кой е виновен за това, че България се оказа с недостатъчни запаси, така че да устои на тази газова криза. Но нека да видим какво бихме могли да направим в бъдеще. Едната опция е чисто вътрешнополитическа и касае намирането на алтернативен източник, с който България да задоволява нуждите си в подобни други случаи. Но другата опция, която имаме в момента, зависи пряко от волята на Комисията.

Ние разполагаме, България разполага, с един огромен енергиен източник, който в момента беше затворен по политически причини, и този източник се нарича АЕЦ „Козлодуй“. В момента България е активирала електрически централи на въглища, които замърсяват околната среда много повече, отколкото която и да е ядрена електроцентрала, и съм сигурен, че колегите от Зелените ще се съгласят с това. Отрязването на първите четири блока на АЕЦ „Козлодуй“, които претърпяха десетки и десетки проверки, които доказаха, че те са напълно безопасни, беше една огромна грешка, която нанесе огромни поражения на българския народ, и сега българският народ продължава да страда допълнително за това, че няма от къде да си набави енергия.

И затова аз апелирам към Комисията: крайно време е да разрешите както България, така и Словакия, да отворят своите напълно безопасни ядрени централи, с които да осигурят своя недостиг на енергия.

Charles Tannock (PPE-DE). - (EN) Г-н Председател, това, което прави Русия, като използва прекъсването на газовия поток като дипломатическо оръжие още веднъж доказва защо ни е необходима обща външна политика на ЕС за енергийна сигурност чрез междуправителствено сътрудничество. Очевидната полза от такава политика е, че ще бъдем по-малко изложени на руските принудителни тактики, като се насърчават алтернативни източници като втечен природен газ (ВПП) и новите газопроводи, като „Набуко“ и транссахарския маршрут, и изграждането на интегрирана електрическа мрежа на ЕС.

Това обаче ще ни даде стимул и за зеления дневен ред, като се окуражават възобновяемите източници и енергийната ефективност, както и възраждането на ядрената енергия. Подкрепям спешното искане на Словакия към Комисията да отвори отново затворения реактор Bohunice, което също ще помогне за справянето с изменението на климата.

Според мен няма съмнение, че Русия упражнява натиск върху Украйна и се опитва да дестабилизира правителството, като въвлича дори и Съединените щати в цялото това фиаско преди президентските избори в Украйна следващата година и излага на опасност евро-атлантическите стремежи на Украйна.

Въпреки това ЕС беше въвличен в този скандал като още една жертва на газовата дипломатия на Кремъл. Не мога да не мисля, че действията на Русия нарочно съвпаднаха с началото на чешкото председателство, въпреки че министър-председателят и действащ председател на Съвета г-н Topolánek показва умелост при справянето с този належащ проблем.

Украйна вероятно е виновна по обвиненията, че отклонява руски газ, но това може би е разбираемо в контекста на все още недовършените двустранни договорености между тези две държави.

В момента Украйна трябва да плаща на междинна компания допълнителна сума от 500 милиона щатски долара годишно. Предвид факта, че газовият дълг на Украйна към Русия е 2,4 милиарда щатски долара, дългът можеше да е ликвидиран за около пет години чрез разсрочване на плащанията, които, според твърденията на вицепремиера на Украйна, са влезнали в джоба на корумпирани политици.

Трябва да устоим на всякакви опити за издигане на стена между Украйна и бъдещето ѝ със Запада, и по-конкретно бъдещето ѝ като пълноправен член на Европейския съюз. Най-добрият начин да се гарантира, че Русия не може повече да упражнява тормоз или натиск върху Украйна, или дори да предизвиква ЕС да притиска Украйна да се споразумее, е да се подкрепи обща външна политика за енергийна сигурност на ЕС, която ще покаже солидарността между държавите-членки във времена на криза и енергиен недостиг.

Adrian Severin (PSE). - (EN) Гн Председател, проблемът, който разглеждаме, не е просто спор между Русия и Украйна. Първо, имаме спор между Европа и Русия, който засяга геополитическия статут на Украйна; после имаме спор между Европейския съюз и Украйна за европейските перспективи за Украйна; след това спор между Европейския съюз и Русия за руския монопол върху доставките на газ; и накрая спор между Европейския съюз и Украйна за украинския монопол върху транзита на природен газ.

Събрани заедно тези спорове ни изправят пред енергийна война, която е за разделение на силите. В тази война не сме заложници, а бойци. Не сме посредници, а една от страните с основателни интереси. Последниците от тази война се отразяват от една криза на друга. Можем ли да спрем битката и да организираме конференция за мир?

Необходими са ни правила за свободен енергиен пазар, споделен от руските и украинските ни партньори. Трябват ни гаранции и механизми, които да утвърдят тези правила и арбитражна система за уреждане на спорове, както и институция, която да изпълнява тези механизми. Трябва ни обща европейска енергийна политика, обслужвана от правни и политически инструменти и консолидирана от интегрирано споразумение със страните доставчици и транзитните страни, в случая Русия и Украйна. Налагането на санкции е безсмислено. Конфронтацията също не е изход. Нека се обединим и да водим стратегически и всеобхватни преговори. За тази цел трябва да организираме *ad hoc* междупарламентарна работна група с представители от Европейския парламент, руската Дума и украинската Рада, която постоянно да следи процеса по договаряне и изграждане на стратегия, докато това е необходимо.

Toine Manders (ALDE). - (NL) Гн Председател, госпожи и господа, нашето общество не може да съществува без енергия, както стана ясно. Газът трябва да продължи да тече и моето виждане е, че в най-кратки срокове е особено важно да се използват всички дипломатически пътища. Точно с това в момента се занимават Комисията и Съвета по достоен за похвала начин, за да гарантират, че газовите доставки ще бъдат възобновени възможно най-скоро. Заплахите с правни действия не са най-ефективният начин за действие, разбира се.

В средносрочен план, смятам, че е много важно да се създаде европейски пазар за енергетика, ако се предприемат мерките, които досега на предприехме. Време е за действие! Държавите-членки могат да изиграят важна роля в този аспект, например като ускорят пускането на газопроводите „Набуко“ и „Северен поток“. Преди всичко трябва да гарантираме създаването на една европейска мрежа за електричество и газ едновременно, което ще намали зависимостта ни и ще ни позволи да установим добре функциониращ пазар, а също и да покажем повече солидарност, и да прогнозираме поуспешно евентуален недостиг. Ще трябва обаче да запретнем ръкави и се чудя защо държавите-членки досега не взеха никакви мерки.

Dariusz Maciej Grabowski (UEN). - (PL) Гн Председател, Европейският съюз има успешен подход към глобалното затопляне: приемането на предложение беше достатъчно, за да се постигне мигновен успех. Успяхме да намалим температурите в Европа и настъпи зима, която засегна целия континент. Това е доказателство за силата и способностите на Европейския съюз, когато се прилага принципа „да искаш, значи да успееш“. Но нашият успех се превърна в поражение, тъй като сега пък нямаме отопление за домовете и работните ни места. Това някои висши кадри не успяха да предвидят.

В енергийната политика, Европейският съюз започва да прилича на лекаря от романа на Хашек „Приключенията на добрия войник Швейк“, който изписва едно лечение за всички болести – клизма. Европейският съюз се ограничи до устни декларации, конференции и особено да флиртува с Русия, като я окуражаваше да използва енергийните си ресурси като политически инструмент. И за да стане още по-лошо, тя намери съюзник в лицето на Германия, с който строи газопровод под Балтийско море.

Заклучението е ясно за всички: трябва да вземем спешни мерки, за да не бъдем зависими от доставките на руския газ, като помним максимата „най-слабият потъва пръв“, което означава, че първо трябва да спасим страните, които граничат и са изцяло зависими от газовите доставки от Изток, като Полша и балтийските държави, освен ако Европейският съюз не счита личните интереси и интересите на онези, които представляват Русия, за по-важни.

Николай Младенов (PPE-DE). – Благодаря, гн Председател. В момента гражданите на 18 страни-членки се държат като заложници в политическия спор между Украйна и Русия. Казвам политически спор, защото

всички станахме свидетели на това как „Газпром“ и доставките на енергия от Русия се използват за политическо оръжие за оказване на натиск върху суверенна страна. Гражданите на Европа се държат като заложници. Доставките идват от Русия. Кранчето е спряно в Русия. Да, Украйна носи определена вина и се обръщам и към Съвета, и към Европейската комисия, кажете на нашите приятели в Украйна, бъдете ясни и категорични, че докато те, опозиция и управляващи, не застанат с единна позиция по ключови въпроси на тяхното развитие, няма да могат да се справят с този натиск, който се оказва върху тях, съответно и върху нас. Както ние в нашите страни имаме консенсус по ключови въпроси, така и те трябва да имат консенсус по ключови въпроси.

Второ, „Газпром“ дължи неустойки на нашите страни, защото в момента България, най-засегнатата страна от Европа, зависима изцяло от енергийните доставки на газа в Русия, трябва да потърси правата си и трябва да ги потърси от доставчика, който в случая е руската страна.

Трето, енергетиката в Европа трябва да бъде изговорена с един глас и този глас ясно трябва да каже „да“ на ядрената енергетика в Европа, „да“ на алтернативните източници на енергия, „да“ на различните тръби, които ни правят по-малко зависими от един доставчик, „да“ на по-големите хранилища, „да“ на повечето връзки между страните-членки, за да избягаме от подобен тип кризи.

И на последно място, искам да кажа, че тук голяма критика в нашия случай търпи и българското правителство, което всичките години, в които управлява, крие договорите за доставки с Русия и не направи нищо за диверсифицирането на източниците на доставки на нашата страна.

Атанас Папаризов (PSE). – Уважаеми г-н Председател, господин Министър, г-н Комисар, като представител на най-засегнатата страна се обръщам към Вас и към институциите, които представлявате, да се предприемат незабавни действия за възстановяване на доставките, като се използват всички политически средства и всички основания, съдържащи се в международното право. Надявам се, че на основание на принципа на солидарността Съветът и Комисията ще приемат българските предложения за включване в неизползваните 5 милиарда евро на проектите за трансгранични връзки между България и Румъния, България и Гърция, за разширяване възможностите на хранилището в Чирен, за да може да се покриват най-спешните нужди, а така също и за развитие на възможности за съвместно използване на терминали за втечнен газ.

Като докладчик по един от документите в трети енергиен пакет считам, че въпросът за преди всичко прозрачността и за спазването на правилата е по-важен от всички други въпроси, свързани с клаузата за трети страни. Надявам се също така, че Комисията най-скоро ще отговори на запитването, което отправихме с г-жа Rodimata във връзка с дългосрочните мерки, които ще бъдат предприети, за да може преди пролетния Европейски съвет действително да разполагаме с една обща политика и с действени мерки, които да решават подобни проблеми на възникналите в момента, проблеми, които днес бяха наречени безпрецедентни, необосновани и неразбираеми от комисаря Барозу.

Метин Казак (ALDE). – Въпреки споразумението между Русия и Украйна да се възстановят доставките на руски газ към Европа, отново пропаднаха надеждите ни да получим газ. Независимо от причините, технически, финансови, политически, това безпрецедентно газово ембарго не може да бъде оправдано. В зима с рекордно ниски температури е безотговорно и нечовешко да се обричат милиони европейски граждани на студ. За България, като най-потърпевша от страните в ЕС, е особено важно да се спази принципът *Pacta sunt servanda* и доставките на газ да бъдат незабавно възстановени. За причинените щети и страдания на хората и за неизпълнението на договорите да бъде потърсено справедливо обезщетение.

Поздравявам чешкото председателство за активната му посредническа роля за преодоляването на кризата. Повече от всякога, сега е необходимо Европейският съюз да приложи стария мускетарски девиз на солидарността „Един за всички и всички за един“ и да помогне финансово на пострадалите страни като България за жизненоважни проекти, които ще обезпечат енергийната му сигурност. Време е да покажем силата и единството на нашия съюз с приемането на дългосрочна енергийна стратегия.

Eugenijus Maldeikis (UEN). - (LT) Ясно е, че кризата на снабдяването с газ е политически проблем, а не търговски спор. И „Газпром“, и „Нафтогаз“, изпълняват главната задача в конфликта – като се опитват да покажат на всички нас и на обществото колко е невъзможен транзитът в технически, технологически и икономически смисъл. Това се повтаря непрекъснато. Още повече защото нашите партньори, партньорите на Европейския съюз, не се ръководят нито от елементарни бизнес практики, нито от Енергийната харта. Изглежда тези неща не съществуват за тях. За съжаление не виждам желание за споразумение нито от страна на Киев, нито от страна на Москва. Сякаш се опитват да печелят време в тези преговори и смятам, че само политически мерки могат да решат политическия проблем, докато не бъдат решени техническите въпроси с транзита. Мисля, че трябва да се стремим към сключване на политически споразумения и политически гаранции между Европейския съюз, Русия и Украйна, докато не бъдат постигнати целите ни в средносрочен и дългосрочен

план. Друг въпрос е енергийната солидарност. Министър-председателят на България и министър-председателят на Словакия отиват в Москва и Киев да преговарят. Тази седмица на енергийна солидарност не би трябвало да свършва с преговори, отново водени в двустранен формат. Мисля, че енергийната солидарност за България и Словакия би била да отворят отново атомните си централи в тази ситуация. Това ще бъде истинска енергийна солидарност.

John Purvis (PPE-DE). - (EN) Гн Председател, стигнах до три съвсем очевидни заключения от безизходната ситуация с Русия и Украйна.

Първо, трябва да намалим нашата зависимост от природния газ, чийто внос все повече се увеличава. Това означава да насочим вниманието си към местни източници на енергия, сред които възобновяеми източници и ядрена енергия.

Второ, трябва да подобрим солидарността на ЕС с взаимна подкрепа между държавите-членки за доставките на електричество, газ и петрол. Това означава значително подобрени и разширени мрежи и тръбопроводи. Защо България няма газ, докато Румъния от другата страна на Дунава има газ? Защо Словакия няма газ, докато нейните съседи, Австрия, Полша и Чешката република имат? Тези недостатъци в газовата мрежа трябва спешно да бъдат решени. Кога ще стане това, Комисар Piebalgs?

Трето, трябва да диверсифицираме нашите източници и хранилищата за газ и петрол. Защо не използваме целия потенциал на изпразнените газови полета за съхранение в южната част на Северно море?

Трябва значително да разширим инфраструктурата ни за втечен газ и да развием тръбопроводни системи от алтернативни източници и по алтернативни маршрути. Трябват ни подобрени и повече на брой връзки с Норвегия, Северна Африка и Западна Африка, с Каспийско море и Кавказ, с Левант и страните от Залива в Близкия изток.

В заключение се обръщам към Комисията и Съвета с въпроса дали насърчават достатъчно настойчиво възобновяемите източници на енергия и атомната енергия, като инвестират достатъчно в изграждането на тръбопроводи и терминали за втечен природен газ (ВПП) и като развиват политическите отношения, които ще гарантират последователност и разнообразие на доставките.

Определено не може да бъдем зависими от Русия или от Украйна в такава степен като сега. Трябва да сложим на първо място нашите европейски интереси и то незабавно.

Dariusz Rosati (PSE). - (PL) Гн Председател, гн Действащ председател, Комисар, поведението на Русия да отреже доставките на газ за потребителите в Европейския съюз е недопустимо от гледна точка на договорните ангажименти, поети от Русия. Европейските потребители плащат, за да получават газ от Русия в дадени срокове и имат право да очакват да го получат навреме, независимо от споровете между Русия и Украйна. Решението на премиера гн Putin да спре доставките пред телевизионните камери нарушава не само подписаните договори, но също така показва, че „Газпром“ не е компания, която работи на пазарен принцип, а компания, която изпълнява заповедите на Кремъл. Това разискване би трябвало да изпрати ясен сигнал на Русия и на Украйна незабавно да възобновят снабдяването с газ.

Също така бих искал да кажа, че поведението на украинците е крайно разочаровашо. Неразбирателството с Русия, неясните правила за плащане на посредниците за газовите доставки и скритите политически борби на най-високо равнище в правителството компрометират Украйна в очите на обществеността и препречат пътя на тази страна към Европа. Това не ме кара да се чувствам никак добре, тъй като Украйна е наш важен съсед и стратегически партньор.

Сегашната газова криза в крайна сметка потвърди, че Европа трябва да търси сама енергийна сигурност. Не може да търпим повече това бездействие. Гн Комисар, приканвам Европейската комисия незабавно да предприеме законодателни инициативи, които да доведат до нужната ни диверсификация на енергийните доставки, така че да се осигури реална, а не измислена енергийна солидарност, както и свързване на националните газови транспортни системи между отделните държави-членки.

Билана Илиева Раева (ALDE). – Уважаеми колеги, при изострената икономическа криза и тежки последици от газовия конфликт е наложително единдействието между всички национални и европейски институции. Машабите на проблема изискват концентрация на усилията и обединения на наднационално и надпартийно ниво в името на европейските граждани, на техните интереси и на техните права.

Алтернативните източници на енергия и новите технологии ще намалят зависимостта ни от вноса на суровини и енергия. След икономическите, социалните, следват и екологичните проблеми от газовата криза.

Преминаването на цели индустрии от газ на мазут, както се случи в България, води до забавяне на плановете на Европейския съюз за намаляване на парниковите емисии. Оценяваме навременната намеса на европейските институции, но е необходимо приоритетно партньорство за подобряване на енергийната ни независимост. Затова европейският план за икономическо възстановяване трябва да вземе предвид чрез финансова подкрепа актуалните нужди за изграждане на алтернативна енергийна инфраструктура, особено на най-зависимите страни, каквато е и България.

Призоваваме Европейския парламент да се ангажира с ясна позиция, позволяваща координирани действия на всички институции за решаването на тази газова криза и недопускането на бъдещи такива.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: гжа WALLIS

Заместник-председател

Romana Jordan Cizelj (PPE-DE). - (SL) Транспортирането на руски газ през Украйна не е просто двустранен въпрос или търговски спор. Това е въпрос със силен многостранен компонент, тъй като продажбата и транзитът на газ могат да представляват търговска дейност единствено ако са спазени необходимите условия. Минималните условия в това отношение, по мое мнение, са прозрачност, ясно определени правила, конкурентоспособност, надеждност и контрол.

Моят въпрос и опасения се отнасят до това, кой ще обезщети дружествата, които вече е трябвало да прекратят дейността си? Кой ще обезщети засегнатите отделни граждани? С това искам да кажа, че Европа трябва да потърси сметка от някой за това.

Какво можем да направим сега? Нека да направим по-интензивни дипломатическите си усилия. Трябва да бъдем побързи и по-ефективни при оформянето на обща енергийна политика. Третата област, към която бих искала да насоча вниманието ви е диверсификацията: диверсификация на източниците, пътищата за доставка и страните, от които внасяме енергийни продукти.

По отношение на газа бих искала да спомена две приоритетни области, по-конкретно: използването на втечен газ и проекта за газопровода „Набуко“. И двете ще доведат до диверсификация на пътищата за доставка и страните на износ. Проектът „Набуко“ трябва да има приоритет пред проектите „Северен поток“ и „Южен поток“ не само на европейско равнище, а също и на равнището на всяка една държава-членка.

Поради тази причина бих искала Комисията да ни предостави поне основна информация относно напредъка по проект „Набуко“. Бих искала също да попитам какви допълнителни действия е предприела Комисията, за да предотврати повторното възникване на затруднения от този тип през 2010 г. и да ни даде някакви насоки относно това, кога има вероятност в Съюза отново да започне да постъпва газ.

Szabolcs Fazakas (PSE). - (HU) Г-жо Председател, сега, когато се очаква доставките на газ да бъдат възобновени в резултат на първоначално колебливата, но в крайна сметка решителна намеса от страна на Европейския съюз и независимо от различните технически и други предполагаеми проблеми, можем да си отдохнем, но не можем да почиваме на лаврите си.

От една страна, причината за спора между Русия и Украйна не е разкрита и за нея не е намерено решение, поради което тя може да възникне отново по всяко време. Освен това газовата криза отново показва нашата зависимост и уязвимост. Признаването на този факт може да предотврати забавянето на разработването на обща европейска енергийна политика, като първата стъпка, която трябва да направи Европа, е да поеме съвместна отговорност за осигуряване на доставките.

За да направим това, трябва да развием нови източници и пътища за доставка, както и връзки между мрежите на държавите-членки. Въпреки това не можем да очакваме тези развития да бъдат осъществени на пазарен принцип, по скоро трябва да бъдат предоставени европейски източници въз основа на общите европейски интереси.

Газопроводът „Набуко“ представлява дългосрочно решение, докато разработването на нови мрежи, свързващи новите държави-членки може да започне още днес, като се използват 5 млрд. EUR, предназначени за тази цел в програмата за икономическо стимулиране. Това би означавало едновременно постигане на две цели, тъй като тази инфраструктура би могла да стимулира европейската икономика и да осигури работни места, като в същото време би могла да смекчи ефекта от подобни кризи.

Ivo Belet (PPE-DE). - (NL) Г-жо Председател, Комисар, госпожи и господа, този проблем не е нов: той е бил предмет на разискване в продължение на години тук в пленарната зала и в Комисията по промишленост,

изследвания и енергетика. Москва никога не ни е давала да разберем толкова ясно, колко уязвими сме станали и колко лесно можем да бъдем подкупени. Сега е моментът да предприемем някакви действия.

Комисар, вашата диагноза за липсата на взаимосвързаност не би могла да бъде по-точна. Трябва да работим върху това, тъй като в действителност можем да направим нещо по въпроса. Трябва да свържем газопреносните мрежи в рамките на Европейския съюз. Една от основните причини това да не е направено е, че лицензите са национални. Трябва да ги хармонизираме поефективно, тъй като те са различни във всяка държава-членка. Трябва да намерим решения за подобро рационализиране на националните процедури. Осъзнавам факта, че комисията има малки правомощия в тази област, но трябва да се опитаме да постигнем пробив. Това което би могло да даде резултат – както беше споменато също и в предложението на Комисията – е назначаването на координатор за всеки трансграничен проект, който да посредничи в областта на връзките и да придвижва нещата. Тази координация може да бъде от основно значение и това в действителност е така по отношение на вятърната енергия. Със задоволство установих, че във второто си преразглеждане, Вие ясно заявявате, че координацията ще е една от характеристиките на планираното разработване на морска мрежа за вятърни турбини, по-специално по отношение на връзката със сухоземните мрежи.

Второ, трябва да обърнем по-голямо внимание на втечения газ (ВПГ), тъй като предоставя по-голяма гъвкавост и ни прави много по-малко уязвими. Трето, мрежите трябва да бъдат свързани с устойчива енергия, която, както знаем, ще се генерира локално и трябва да гарантираме, че ѝ се предоставя приоритетен достъп до мрежата.

Госпожи и господа, Комисари, ясно е какво трябва да направим. Предполагам, че политическата воля сега е да предприемем действия и че ще бъдат взети основни и специални решения на предстоящия пролетен Европейски съвет.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). - (PL) Гжо Председател, даден клиент, който заплаща договорена цена, изпълнява задължение. Русия е отговорна за кризата и трябва да ѝ бъдат наложени санкции, гн Комисар. Ясно е, че Украйна е по средата. Ако Русия не може да приеме политическата насоченост на Украйна, тя трябва да я приеме, както е преодоляла загубата на политическото си влияние върху страните от социалистическия блок. Светът се променя и тя просто трябва да приеме този факт.

Театралното представление на Русия за спиране на доставките на газ като че ли показва, че тя не се интересува от това да ни продава своя продукт. Поне така изглеждаше. Смятам, че за доброто на нейната икономика и на нейното население, Русия трябва да обърне внимание на пазара и на имиджа си като надежден партньор. Подчертавам факта, че двете страни зависят една от друга, а това, е може би най-важният аспект на този договор и на сътрудничеството.

Смятам, че Русия най-накрая ще установи тази истина и Европа ще вземе предвид Русия и ще стане добър посредник.

Zita Pleštinšká (PPE-DE). – (SK) „Газпром“ и „Нефтегаз“ злоупотребяват с доверието на европейските потребители. Стотици дружества в Словакия са принудени да прекратят производството и хора мръзнат в домовете си в България. Европейските граждани не трябва да плащат цената за търговските и политическите игри.

Трудно е да се прецени, коя страна има по-голяма вина, но едно е ясно – Словакия и България спешно имат нужда от помощ. Те се нуждаят от незабавно решение, необходимо им е незабавно подновяване на доставките на газ и те трябва да знаят, какво ще се случи с техните атомни електроцентрали.

Смятам, че независимо от всичко, което се е случило, няма да обърнем гръб на страните от бившия социалистически блок, включително Украйна, които искат да се освободят от руското влияние. Гражданите на Украйна не бива да страдат, само защото техните политици са се провалили.

Евгени Кирилов (PSE). - (EN) Гжо Председател, като цяло аз мога да се съглася с колегите, които подкрепиха активната роля на чешкото председателство.

Въпреки това не мога да се съглася с политическия тон на заместник министър-председателя гн Vondra, в неговите уводни бележки. Неговият политически тон е прекалено спокоен. Да, говорили сме и говорим в един глас, но този глас не е достатъчно силен. Тъй като, предвид тежкото положение на милиони граждани в Европа, които страдат по време на суровата зима, ние тук не можем да бъдем спокойни. Питам се защо е така. Трябва да действаме и аз съм съгласен с повечето колеги, които поискаха разследване, тъй като трябва да установим, коя от двете страни е по-безотговорна. И двете носят отговорност! Вероятно причината за този спокоен политически разговор е фактът, че сега е засегната не само Русия, но и Украйна, а това не е правилно.

Наистина мисля, че не само Парламентът, но и председателството трябва да повиши тон в името на гражданите, които страдат.

Fiona Hall (ALDE). - (EN) Гжо Председател, тази криза подчертава важността на това, Европейският съюз да стане по-независим по отношение на енергията, но докато обсъждаме доставките на енергия, не трябва да забравяме основното значение на контрола на търсенето на енергия.

До 2020 г. имаме за цел 20 % подобрене на енергийната ефективност на Европейския съюз и известна част от законодателството е насочена към икономия на енергия. Тези действия за енергийна ефективност не само ще спомогнат за решаване на проблема с изменението на климата и недостига на горива: те също така ще подобрят в значителна степен енергийната сигурност на Европа.

Разбира се, има основателна причина планът за действие относно енергийната ефективност на Комисията да съдържа международен елемент и да признава важността за насърчаване на подобряването на енергийната ефективност в страни извън Европа, не само страните, които доставят енергия на Европа или пренасят транзитно енергия през Европа. Факт е, че ако те използват по-малко, има вероятност ние да получим повече. Това е от значение извън непосредствения политически аспект на тази криза.

András Gyürk (PPE-DE). - (HU) Гжо Председател, предлагам да говорим ясно. Европейският съюз не си взе поука от своя опит с газовата криза от 2006 г. между Русия и Украйна и се провали в настоящата криза. Лицата, които взимат решения, реагираха на спирането на кранчето за газа, като че ли това се е случило напълно неочаквано. Тази криза с доставките на енергия, най-сериозната досега, може да е последният призив за пробуждане на държавите-членки и трябва да предприемем стъпки за намаляване на нашата енергийна зависимост.

Вярвам, че сега е ясно на всеки, че конфликтът, който избухна между Русия и Украйна, не е просто частен двустранен съдебен спор, тъй като той засяга стотици милиони жители на Европейския съюз. Настоящата криза е тест не само за нашата обща енергийна политика, но и за солидарността на Европейския съюз.

Залогът сега е дали държавите-членки могат да преодолеят границите на политиките, които досега се основаваха на отделни сделки. Залогът е дали Европейският съюз е способен да говори и действа единно по такъв основен въпрос.

Eluned Morgan (PSE). - (EN) Гжо Председател, радвам се да видя отново гн Vondra. Благодаря му за това, че обясни сериозността на ситуацията, но кога Съветът ще разбере, че докато Европейският съюз не говори единно относно енергийните въпроси, поконкретно относно Русия и Украйна, ние ще сме в слаба позиция?

Ще ви дам един пример, при който Съветът не прави това. Скоро ще започнем преговори относно второто четене на пакета за либерализация на енергията. Комисията излезе с много внимателно изготвена позиция относно третите страни, които инвестират в Европейския съюз, като предложи да говори от името на Европейския съюз по тези въпроси. Какво направихте вие в Съвета? Оттеглихте се към национални позиции и казахте, не – ние държавите членки искаме последната дума, не Комисията.

Именно на това разделяне и владееене, най-стария трик, сте станали жертва вие и вашите колеги. Докато не разберете, че обединяването на усилията за постигане на по-голямо международно влияние е правилният път, винаги ще бъдем в позиция, в която сме уязвими. Трябва да отговорите на европейските граждани, защо сега стоят на студено. Трябва да промените позицията си в това отношение. Ще направите ли това?

Alexandr Vondra, действащ председател на Съвета. - (EN) Гжо Председател, най-напред нека Ви поднеса извиненията си. Ас съм тук за пръв път и може би отделих прекалено много време на увода и допринесох за закъснението. Но мисля, че обобщението на действията ни след ранната сутрин на 1 януари беше полезно.

Да говорим в един глас е точно това, което се опитваме да правим в това изпитание. Мисля, че засега в голяма степен успяваме да го постигнем.

Вие споменахте вътрешния енергиен пакет. Той не е предмет на настоящото разискване; ние обсъждаме извънредната ситуация. Но мога да ви кажа, от това което знам от обсъжданията в Съвета, че различните страхове относно пълното отделяне бяха мотивирани просто от стратегически опасения в някои страни. Това е разискването относно клауза за трета страна и т.н. Въпреки това споменах в моето изявление тук, че чешкото председателство определя това като един от своите приоритети и ще направим всичко възможно да намерим решение и компромис между Съвета и Парламента.

Но не очаквайте това да ни донесе чудотворно решение като при игрите с газ в Централна и Източна Европа. Различно е да си на остров, където имаш свободата да доставиш енергия до което и да е пристанище, от това да си разположен където е Словакия или България. Да, прави сте, че има страни, които са по-добре оборудвани, дори в този конкретен регион за извънредна ситуация като тази. Въпреки това мисля, че трябва да осъзнаваме например факта, че не можем да изградим складови помещения за газ, където искаме. Необходима ни е подходяща геологична среда.

Например в моята страна имаме късмет, тъй като всички складови помещения са разположени в източната част на страната. Ние можем да взимаме от тези запаси и да разпределяме газ, дори ако почти няма доставки от вън. Можем да оцелеем няколко седмици или месеца, но не по-дълго. От друга страна, за съжаление Словакия разполага с тези геологични позиции в западната част на страната и операцията по пренасочване на потока няма да е лесна. Компресорите трябва да са разположени на тръбопроводите, в противен случай се стига до проблем.

На тези, които оспорват факта, че това е политически проблем: относно говоренето в един глас аз мога да кажа въз основа на целия си опит, че това със сигурност е политически проблем. Това е политически проблем, тъй като хората стоят на студено и поради това е налице политически трудна ситуация. Разбира се, съгласен съм с тези, като Jacek Saryusz-Wolski или István Szentiványi, които оспорват факта, че това е някаква цинична игра и всъщност в центъра стои борбата за това, кой да контролира инфраструктурата във въпросната страна. Други, като Hannes Swoboda и Jan Marinus Wiersma, наблягат на това, че не трябва да предприемаме черно-бял подход и че Украйна заслужава внимание – вие също имате право: разбира се, Украйна не ни улеснява. Това поне е моето мнение. Но освен това трябва да осъзнаваме факта, че България и Словакия са в ужасно положение, тъй като изведнъж се появява страна, която иска да се възползва от затрудненото положение и да вкара тези страни в конфликт с Украйна. Именно това виждаме сега, например от днешните развития. Затова е трудно – какво можем да направим?

Има и такива, които изобщо се страхуват да се включат в играта, тъй като им прилича на играта на карти „Черен Петър“ и има опасност, този, в който остане черната карта да плати дължимото. Не мисля, че този който се страхува да играе, е смел. Смятам, че смелите хора поемат рискове.

Защо да не се купува газ на границата между Украйна и Русия? Това е чудесен пример! Обсъждали сме това, но кои са изпълнителите на страната на Европейския съюз? Те са частни дружества, които се страхуват, тъй като нямат контрол върху постъпващия газ. Очевидно е, че трябва да има решение, но то ще изисква съгласието на Украйна да се откаже от дял в тръбопровода. Както знаете, техният парламент забранява това и те не са готови да го направят. Европейските дружества трябва да поемат определена роля и нищо не може да се направи за седмици или дори месеци. Така че ние трябва да засилим натиска. Но днес например казахме, че трябва да последва съдебен процес. Мисля, че това е важно и за двете страни.

Не искам да се повтарям и отново да продължа подълго, отколкото трябва. Искам да ви благодаря преди всичко за интереса ви и активното ви отношение – на Jacek Saryusz-Wolski, група PPE-DE и на всички вас тук. Необходима ни е вашата помощ и вашето внимание. Необходима ни е вашата помощ, за да привлечем вниманието върху този въпрос в европейските страни, в които това не е проблем от първите страници. Става дума за тази част на Европа, в която няма извънредна ситуация. Така ще можем да говорим по активно в един глас.

Накрая, но не на последно място, съгласен съм с повечето от вас, които спореха в полза на необходимостта от по-стратегически подход, необходимостта от краткосрочни и дългосрочни решения – именно това планира да направи чешкото председателство. Разполагаме със шестте месеца – и вероятно разполагаме с четири месеца за да работим с вас върху това – но сме напълно съгласни с Комисията и държавите-членки да придвижим напред дневния ред, за да направим това ключов елемент за Съвета през м. март и разбира се също да организираме през м. май среща на върха за южния коридор, за да насърчим диверсификацията на доставките като проекта „Набуко“ и други.

Benita Ferrero-Waldner, член на Комисията. – (EN) Гжо Председател, ще опитам да бъда възможно най-кратка. От гледна точка на международната политика, има много последици и ние започнахме да разглеждаме тези последици през 2006 г., когато за пръв път бяхме призовани да се пробудим. Най-важното е това, което можем да направим заедно в бъдеще. Ние имаме един проблем и това разбира се е Договорът. В Договора няма обща политика за външната сигурност. В Договора от Лисабон ще имаме клауза за солидарност, която може да се използва за постигане на по-добрата координация, която се практикува и се споменава навсякъде. Второ, в продължение на две години ние поддържахме дипломатически отношения по отношение на енергията. Подписани са голям брой меморандуми. Работихме върху това, но голяма част от нещата са все още само теоретични или са в етап на подготовка. Много е трудно да се съберат едновременно всички участници.

Обикновено можем само да работим по рамката, например за „Набуко“. След това се опитахме да получим необходимия обем газ, за да бъде снабден и изграден „Набуко“. Смятам, че там са необходими публичночастни партньорства. Това е вторият ми въпрос. Третият е, разбира се, както всички знаем – казвали сме го толкова често – че конфликтът във връзка с газа е търговски, но има и силно политически характер.

Ние виждаме и изключително лошото състояние на взаимоотношенията между Русия и Украйна, но основната ни цел трябва да е стабилизиране на ситуацията, доколкото това е възможно. Една от тези възможности ще бъде нашата нова идея за Източно партньорство, съгласно която ще искаме източните партньори да работят заедно. Относно Украйна, в края на март ще проведем съвместна международна инвестиционна конференция по отношение на обновяването и модернизацията на газовата транзитна система на Украйна. Мисля, че това е доста своевременно събитие. По отношение на двустранните връзки – ЕС-Русия или ЕС-Украйна – мисля, че е ясно, че доставките на енергия и транзитните аспекти на новите споразумения, които понастоящем се договарят, са придобили ново значение и ще са налице.

Последният ми коментар е, че ние не само гледаме на изток, но и на юг. Вече сме работили с много арабски страни по инициативи за получаване на газ, посредством Турция, да се надяваме до газопровода „Набуко“. Това означава, че диверсификацията на газопроводите, източниците и, разбира се, на различната енергия – както беше казано тук – ще бъде подходът за в бъдеще. Затова на нас също ни е необходимо подходящото правно основание, а това е трудно.

Andris Piebalgs, член на Комисията. – (EN) Г-жо Председател, уважаеми колеги, ще кажа само няколко неща. Преди всичко, нашата задача е незабавно да възстановим доставките, тъй като хората страдат, промишлеността страда, хората губят работните си места; така че основната задача е да не създаваме допълнителни пречки.

Но след това трябва да се направи анализ и също така да се вземат мерки. Трябва да преразгледаме някои от нашите стереотипи, тъй като, ако 2006 г. може да се нарече призив за пробуждане, това сега е истински шок.

В действителност ние подценяваме това, което наистина се е случило. Ако правителствата на две страни се обвиняват за спирането на кранчето на газопроводите, тогава единственото заключение, което мога да направя – тъй като имам доверие на страните и на правителствата – е, че някой се е намесил по отношение на газопроводите, а това е много трудно да се повярва.

Така че това, което се е случило, наистина е необичайно и аз вярвам, че ще има огромно въздействие върху енергийните политики, които се опитваме да създадем. Ето защо вярвам, че нито един въпрос не трябва да бъде табу никога вече. Наистина трябва да обсъдим това как ще гарантираме сигурност на доставките при всички възможни условия.

И, ако трябва да бъда честен, никога не съм очаквал пълно спиране на доставките. Това никога не е било в моите очаквания: за мен също беше шок. Може да ме обвинявате като комисар по енергетиката и да кажете, „трябваше да предвидите това“. Но нямаше такива очаквания. Това е нещо ново, което никога преди не се е случвало и в бъдеще трябва да сме подготвени за подобна мярка.

Председател. – Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе утре (четвъртък, 15 януари 2009 г.).

Писмени декларации (член 142)

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), в писмена форма. – (RO) Европейският съюз отново е изправен пред криза в неговите доставки на природен газ. Не е ясно кой е виновен. Русия? Украйна? И двете? Настоятелно призовавам Европейската комисия да оповести информацията относно причините, които доведоха до тази ситуация. Европейският съюз трябва да поеме отговорност и да заяви кой всъщност е виновен.

За съжаление кризата подчерта факта, че много от държавите на Европейския съюз са уязвими от изнудване с енергия и могат да пострадат в резултат на недоразуменията между страните от бившия Съветски съюз, които са по-скоро от политическо отколкото от икономическо естество. Очевидно е, че трябва да ускорим процеса на създаване на обща европейска енергийна политика, въз основа изключително на общ международен подход. Трябва да ускорим процеса на диверсификация на източниците на доставки и транзитните пътища на природния газ. Всъщност ускоряването на проекта „Набуко“ е изключително важно.

Мисля, че комисарят по енергетиката трябва да представи доклад с подробно описание на действията, които трябва да бъдат предприети, или по-специално, които НЕ са били предприети от Комисията за подпомагане на проект „Набуко“ през последната година.

Sylwester Chruszcz (UEN), *в писмена форма.* – (PL) В днешното разискване се говори много за доставките на газ, връзките, енергийните връзки и зависимостта на европейските икономики. Трябва да се учим от настоящата криза.

Също трябва да считаме проекта Yamal 2 като нещо, което е рационално и е в наш интерес. Той не само е по-добър от Прибалтийския газопровод до Германия, който заобикаля Полша, но също ще повиши нашата енергийна сигурност. Ако бъде изграден, Yamal 2 ще предостави значително по-голям транзит на газ през Полша за Европа, а също така ще бъде и по-ефективно по отношение на разходите и по-ефикасно решение, отколкото газопровода „Северен поток“, и освен това може да бъде изграден по-бързо.

Смятам, че това е начинът, по-който трябва да насочим нашите усилия, за да гарантираме енергийна сигурност за всички държави-членки на Европейския съюз.

Corina Crețu (PSE), *в писмена форма.* – (RO) Газовата криза насочва вниманието върху два основни проблема, пред които е изправен Европейският съюз.

На енергийния фронт ние все още нямаме обща стратегия поради липсата на съгласуваност, която е необходима за това. Понастоящем, 11 от 27 държави-членки на Европейския съюз са засегнати в резултат на спирането на доставките. Въпреки това зависимостта от руския газ е често срещан проблем на сигурността, като се има предвид, че енергийното оръжие може да се използва по всяко време, особено срещу бившите държави-сателити на Русия. При тази ситуация, задължение на Европейския съюз е да намери решение за създаване на сигурна енергийна зона за новите държави-членки. Действителният проблем за Европа е диверсификацията на източниците на газ, а не транзитните пътища между Русия и Европейския съюз.

Второ, газовата криза показва политическата слабост на един разделен, колебаещ се Европейски съюз. Един от основните явни недостатъци идва от председателството на Европейския съюз. Необходим ни е, особено по време на криза, представителен глас, който да говори от името на Европейския съюз. При хор от няколко гласа има риск от осмиване на идеята за обединена Европа, да не говорим за международния ѝ имидж и влияние. Поради това е необходимо да се установи европейско председателство с по-голяма продължителност, което също така е независимо от политическите структури на държавите-членки.

Daniel Dăianu (ALDE), *в писмена форма.* – (EN) Още един призив за пробуждане.

Настоящата газова криза показва още веднъж, колко слаба и неефективна е енергийната политика на Европейския съюз. Когато са под голям натиск, националните правителства на Европейския съюз разчитат основно на своите собствени ресурси и източници. Това не е изненадващо при тези обстоятелства, но показва още една страна на липсата на солидарност в Европейския съюз. Тази криза също подчертава това, което е задължително относно бъдещите стъпки на енергийната политика на Европейския съюз, ако в действителност искаме да имаме такава. По отношение на нефтените запаси трябва да разработим складове за газ. Трябва да разноеобразим доставчиците на газ, пътищата за доставка и механизмите на доставяне (както в случая с втечнения природен газ). Изграждането на проект „Набуко“ трябва да бъде ускорено и средствата за този проект трябва да бъдат подсилени чрез участието на Европейската инвестиционна банка при неговото финансиране. Аргументът, че няма да има на разположение достатъчно газ, ако трябва да бъдат разработени нови пътища за транспортиране, се оказва несъстоятелен при внимателно разглеждане. Трябва по-бързо да разработим възобновяеми енергийни ресурси и да пестим енергия. Накрая, но не на последно място, трябва да развиваме трансгранични свързвания на преносни мрежи, така че държавите-членки на Европейския съюз да могат да си помагат при необходимост.

Dragoș Florin David (PPE-DE), *в писмена форма.* – (RO) Гжо Председател, Комисар, госпожи и господа.

Енергийният сектор представлява основен икономически и геополитически фактор. В днешно време почти половината от енергията на Европейския съюз зависи от внос, като прогнозите показват, че вносът ще представлява 70 % от доставките на природен газ и 100 % от доставките на нефт до 2030 г. Това трябва да са нашите основни мотиви за спешното разработване на обща енергийна политика. Това изисква от нас да базираме изпълнението на общата енергийна политика на три стълба: пълна взаимосвързаност на националните мрежи на европейско ниво, диверсификация на източниците на доставки и приемане на активни мерки насочени към икономия на енергия.

Всички тези мерки трябва да доведат до избягване на енергийни кризи като настоящата, свързани с доставянето на газ от Русия посредством Украйна, която създава значителни проблеми за населението на Европейския съюз и нарушава неговата икономика. Наистина ли е възможно да се открадне газ от газопреносна мрежа като портфейл от нечий джоб? Наистина ли е възможно да се прекратят доставките просто така за няколко минути, без потребителят да е уведомен предварително? Мисля, че преди да разгледаме несъответствието с международните договори и споразумения и факта, че доставчикът, който получава най-голям дял от своите приходи от износа на газ, третира европейците, които плащат надеждно за този газ, с безразличие и незаинтересованост, трябва да потърсим решения за енергийната сигурност на Европейския съюз.

András Gyürk (PPE-DE), в писмена форма. – (HU) Европейският съюз не си взе поука от своя опит с газовата криза от 2006 г. между Русия и Украйна. Лицата, които взимат решения, реагираха на спирането на кранчето за газа, като че ли това се е случило напълно неочаквано. Тази криза с доставките на енергия, най-сериозната досега, може да е последният призив за пробуждане на държавите-членки: трябва да предприемем стъпки за намаляване на нашата енергийна зависимост. Конфликтът, който избухна между Русия и Украйна, не е просто частен двустранен съдебен спор, като се има предвид, че той засяга стотици милиони жители на Европейския съюз.

Настоящата криза не е само тест за нашата обща енергийна политика, а също и за солидарността на Европейския съюз. Залогът сега е дали държавите-членки могат да преодолеят границите на политиките, които досега се основаваха на отделни сделки. Залогът е дали Европейският съюз е способен да говори и действа единно по такъв основен въпрос.

Бездействието от последните дни е изключително болезнено, като се има предвид, че Европейската комисия се справи добре с определянето на стъпките, които могат да намалят зависимостта на Европа. Можем да се съгласим единствено с изложеното в Плана за действие за енергийна сигурност и солидарност. Възможно най-скоро трябва да се направят инвестиции за разработване на алтернативни пътища за доставка и за свързване на съществуващите мрежи. Подпомагането на инфраструктурите за енергийна ефективност трябва да бъде разширено и ние трябва да засилим оформящото се енергийно измерение на международната политика на Европейския съюз.

Вярвам, че настоящата криза не би имала такъв драстичен ефект, ако държавите-членки не бяха се осъзнали едва в последния момент и се бяха ангажирали с обща европейска енергийна политика не само на думи.

Filip Kaczmarek (PPE-DE), в писмена форма. – (PL) Изглежда настоящата криза с доставките на газ за Украйна и за Европа има много по-големи измерения от предишните кризи, които бяха в резултат на същия проблем с монополистичната позиция на Русия в доставките на газ за Европейския съюз. Тя ни помогна да осъзнаем истинското значение на понятия и термини, които често използваме, но не винаги разбираме, понятия като енергийна сигурност, солидарност на Европейския съюз, обща енергийна политика или диверсификация на доставките и начините за доставяне на газ и други горива. На нас дори не ни е необходимо да знаем истинските причини, които стоят зад поведението на Русия, за да направим заключения. Очевидно е важно да знаем мотивите за да направим морална и политическа оценка за поведението на отделните държави и фирми, но си остава фактът, че независимо от мотивите на отделните страни по споразумението, някои граждани на Европейския съюз са били изложени на болезнени резултати поради липсата на газ. Истината е важна, но тя няма да ни снабди с газ. Нека да използваме възможността да получим сериозни отговори на няколко въпроса. Ще можем ли да направим правилните заключения от настоящата ситуация? Ще можем ли да погледнем отвъд късогледата перспектива, която се използва от политическите партии, които понастоящем са в опозиция и които цинично използват ситуацията за неоснователни атаки срещу собствените си национални парламенти? Ще бъде ли изграден „Набуко“? Ще увеличим ли задължителните си запаси от гориво? Идеологическите опоненти на ядрената енергия ще променят ли мнението си? Да се надяваме, че това ще се случи.

Janusz Lewandowski (PPE-DE), в писмена форма. – (PL) Гжо Председател, урокът от настоящата газова криза е сериозен и Европейският съюз трябва да си вземе поука от него. Той е още един повратен момент и трябва да е последният, който показва липсата на управление в 27 страни. Именно това очакват хората в Европа, дори в тези страни, които не са пряко засегнати от газовата блокада и които разчитат в по-малка степен на доставките от „Газпром“.

Механизмът за солидарност, описан в директивата от 2004 г., е напълно неподходящ за днешните предизвикателства. Трябва да постигнем споразумение относно практическа обща политика за солидарност, сигурност и диверсификация на енергията. Не да ни необходими лозунги. Необходими са ни инвестиции в инфраструктура. Трябва да се подсигурим срещу бъдеща криза чрез увеличаване на възможностите ни за

съхраняване на газ. Енергийната солидарност изисква трансгранични връзки, които свързват газопреносните мрежи на отделните страни. Полша е добър пример за това: въпреки че се снабдява предимно чрез газопроводи от Русия, които заобикалят Украйна и следователно е по-малко изложена на настоящата криза, въпреки това тя е отделена от преносната и складовата система на западна Европа.

Опасяваме се, че един от резултатите от настоящата криза ще бъде намалената надеждност на Украйна, а не само на Русия. Този ефект от войната за газ е не по-малко важен отколкото временните проблеми, които понасят клиентите по време на суровата зима.

Маруся Иванова Любчева (PSE), в писмена форма. – Много е трудно да обсъждаме темата за газовата криза при условие, че Съветът, Европейският парламент и Европейската комисия се оказаха с вързани ръце за нейното приключване. Но дебатът е много важен, макар и недостатъчен. Искам да благодаря за изразената от всички колеги от различни политически групи и държави-членки подкрепа към България и останалите страни, потърпевши от кризата.

В същото време това не води до появата на газ и създаването на нормални европейски условия за живот на нашите съграждани. В резултат на тази криза България се превърна от енергиен център на Балканите, в газов кризисен шаб.

Ето защо трябва неотложни действия. Последствията от кризата са хуманитарни и икономически. Като добавка към финансовата и икономическата криза, това дестабилизира страните ни. Необходимо е Европейският парламент да приеме резолюция, в която да определи позицията си и мерките, чрез които ще преодолеем кризата. Днес и сега. И тези мерки трябва да включват и ядрената енергетика, и търсене на нови източници на природен газ. Трябва ни нов механизъм за действие и нов инструментариум.

Ако Европейският парламент днес не е част от решението на проблема, той става част от самия проблем и негативният политически резултат ще остане за Европейския съюз.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), в писмена форма. – (RO) Настоящата криза подчерта още веднъж факта, че основният проблем е зависимостта от енергийните ресурси, разположени в Руската федерация и използването на тази ситуация от Руската федерация по начин извън стандартните международни процедури.

Декларациите, направени от председателя на Европейската комисия и председателя на Съвета по време на кризата в Грузия, които се отнасят до променя във взаимоотношенията с Русия, трябва да се приложат на практика.

Договорът от Лисабон трябва да бъде ратифициран, за да можем да създадем обща европейска енергийна политика.

Трябва незабавно да започнем да изграждаме газопровода „Набуко“.

Абсолютно необходимо е да се насърчават енергийни проекти, които подобряват профила на региона на Черно море и използват енергийни източници от региона на Каспийско море.

Разширяването на Европейската енергийна общност на изток и приоритетното включване на енергията като тема в новата рамка, създадена посредством Източното партньорство, може също да допринесе за решаването на настоящата ситуация.

Katrin Saks (PSE), в писмена форма. – (ET) Гжо Председател, уважаеми гн Председател.

За нещастие чешкото председателство започна не както беше планирано предварително, а с наложената резолюция за конфликта във връзка с газа между Русия и Украйна, по същия начин, по който предишното председателство трябваше да започне, като се стреми към приключване на войната между Русия и Грузия.

Въпреки това всичко има своята положителна страна. Благодарение на тази война за предоставянето на газ, някои енергийни въпроси излязоха на преден план, по-конкретно, осъзнаването на необходимостта от обща енергийна политика.

Въпреки това тази обща енергийна политика не може да бъде оформена в Брюксел, ако държавите-членки не са мотивирани от общ интерес, а вместо това сключват двустранни споразумения при условия, които са изгодни единствено за тях. В този смисъл, общата политика трябва да произлезе от столиците на държавите-членки, а не от коридорите на властта в Брюксел, както би се очаквало.

Надявам се говорителят да има успех при засилването на това разбирателство.

Toomas Savi (ALDE), *в писмена форма*. – (EN) Русия блокира доставките на газ в изключително неподходящо време за европейските потребители и е важно доставките на газ да бъдат възстановени без допълнителни формалности. Но след решаването на кризата трябва да разгледаме обстойно нашата зависимост от газа от Русия и има два аспекта, които трябва да се вземат под внимание.

Първо, Русия трябва да е уверена в способността си за изпълнение на своите ангажменти към Европейския съюз. Неуспехът на остарялата технология и инфраструктура може да застраши стабилния поток на газ към Европейския съюз. Също трябва да се отбележи, че независимо от амбициозните планове за газопровода „Северен поток“ няма сигурност относно това, че добивът от природен газ на Русия е достатъчен за да посрещне техните ангажменти.

Второ, Кремъл и преди е използвал икономически инструменти като политически средства. Европейският съюз никога не трябва да става жертва на такова поведение. Насърчавам Европейския съюз да разнообрази своя енергиен пакет, за да избегне зависимостта си от един единствен доставчик на природен газ.

Daniel Stroj (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (CS) По мое мнение има два аспекта на проблема с доставките на газ от Русия за Украйна и след това за Европейския съюз. Първият се състои в това, че много хора викат с влигнали ръце, „Как Русия се осмелява да прави това!“ Аз питам: Защо не? Ако самият Европейски съюз е предимно неолитерален проект, в който се предполага, че пазарът решава всичко, защо Русия да не може да постъпи като търговец и да изиска изплащане на парите, които ѝ дължи дължникът? Газовата криза не беше задействана от Русия, а от Украйна и не е политически проблем, а икономически въпрос. Това трябва да бъде напълно ясно! Вторият аспект е съсредоточаването (което вече съм критикувал няколко пъти) на органите и институциите на Европейския съюз – и Парламентът не прави изключение – върху проблеми, които не са съществени и само отклоняват вниманието от наистина спешните въпроси. Това се потвърди отново с реакцията към легитимното решение на Русия да прекрати доставките на газ. Вместо да ухажда унизително украинската администрация като „защитен филтър“ между Русия и страните от Европейския съюз и вместо да мечтае за идеалното развитие на ситуацията, Европейският съюз трябваше отдавна да се подготвя за криза от този тип. Как е помогнал Европейският съюз на словациите и българите, например, които бяха засегнати най-силно от газовата криза? Успя ли той изобщо да им помогне? Ако не е, има нещо неправилно в интеграцията.

Кристиан Вигенин (PSE), *в писмена форма*. – В газовата война между Русия и Украйна най-потърпевши се оказаха най-невинните. Сегашната ситуация показва нагледно, колко зависима е Европа не само от източника на ресурсите, но и от транзитните страни. Показва колко несправедливи са били критиките към алтернативните тръбопроводи, като „Северен поток“ и „Южен поток“. Показва за съжаление и колко е безпомощен Европейският съюз да помогне на най-засегнатите си членки и да гарантира сигурността на гражданите си.

Нашата основна задача сега е възстановяването на доставките на газ и Европейският съюз трябва да впрегне целия си политически ресурс, за да убеди Русия и Украйна да освободят 18-те страни-членки, които държат като заложници.

Втората стъпка трябва да бъде подкрепа за най-силно засегнатите страни – в условията на икономическа криза и свиващи се пазари, ударът с липсата на газ може да се окаже фатален за много предприятия в моята страна и хиляди хора ще останат без работа. Кой ще отговаря за това?

Третата и най-важна стъпка в дългосрочен план е изграждането на алтернативните газопроводи, особено „Набуко“, инвестиции в свързването на газопреносните мрежи на страните-членки и изграждане на хранилища, които да осигурят по-големи резерви.

Изводът е един - имаме нужда от единна европейска политика, но е жалко, че го осъзнаваме винаги след дълбоки кризи.

Andrzej Tomasz Zapalowski (UEN), *в писмена форма*. – (PL) Гжо Председател, въпросът с кризата с доставките на газ за Европейския съюз в Украйна и на Балканите трябва да се разглежда предимно като елемент в борбата за политическо и икономическо влияние в бившите съветски републики.

Страната, за която в момента се води борба, е Украйна. Русия се е включила в предизборната кампания, която предстои там. Тя иска да използва това, за да покаже на украинската общественост, че ако остане върна на Русия, Украйна ще има евтин газ и нефт.

Настоящият конфликт също показва, че този тип геополитическо влияние е по-важно за Русия от добрите взаимоотношения с Европейския съюз. Със своите действия Русия е повлияла върху икономическите разходи по прекратяването на доставките на газ. Така че не трябва да се заблуждаваме – това е само началото на борбата за влияние в Украйна.

С присъщата си слепота Европейският съюз иска да продължи да разчита на вноса на газ и нефт за енергия. В същото време неговите собствени ресурси от въглища и лигнит (включително в Полша) не се използват. Не знам дали това е политическа глупост, или просто въпрос на поддържане на енергийния натиск върху определени страни от Общността.

Marian Złotea (PPE-DE), в писмена форма. – (RO) Въпросът с доставянето на газ за Украйна и Европейския съюз от Русия трябва да бъде решен възможно най-бързо. На Европейския съюз му е необходима политика за енергийна сигурност, както и диверсификация на ресурсите и солидарност в енергийния сектор, за да се предотвратят такива кризи, които засягат неговите граждани.

Повече от половината граждани на държавите-членки на Европейския съюз са засегнати от прекратяването на доставките на газ от Русия. В България, доставките на газ за промишлеността са намалени или прекратени, тъй като тази страна е 90 % зависима от газа от Русия.

Подкрепям политиката на председателството и на Комисията за стимулиране на двете страни да участват в диалог за постигане на компромис. Без техническа координация между двете страни не може да бъде доставен газ. В бъдеще ние трябва да поддържаме открит диалог с двете страни за да се избягват подобни ситуации.

Съветът и Парламентът предлагат, посредством енергийния пакет, който се обсъжда, серия от мерки, които включват използването на повече доставчици на енергия в полза на потребителя. Надяваме се пакетът да бъде приет на второ четене.

Тази криза трябва да бъде решена възможно най-скоро, тъй като засяга както гражданите на Европа, така и нейната промишленост. Необходима ни е обща външна политика в енергийния сектор.

10. Време за въпроси (въпроси към Съвета)

Председател. – Следващата точка е времето за въпроси (B6-0001/2009).

Следните въпроси са отправени към Съвета.

Председател. – Въпрос № 1 от **Milan Horáček** (H-0968/08)

Относно: Правосъдието в Русия

Как гледа председателството на Съвета на правната система в Русия, по-специално, лишаването от свобода на политици от опозицията – например Platon Lebedev и Mikhail Khodorkovsky, чиито съдебни процеси и условия на задържане представляват нарушение дори на руското законодателство? Какво значение ще бъде отдадено на тези злоупотреби, когато се преговаря по споразумението за партньорство и асоцииране с Русия?

Въпрос № 2 от **Bernd Posselt** (H-0999/08)

Относно: Правната система в Русия

Една от основните пречки за неограничените политически и икономически взаимоотношения с Русия и за ново споразумение за партньорство е наличието на основни недостатъци в руската правна система. Какви стъпки предприема Съветът, за да стимулира преразглеждането на политическите присъди – като тази по случая Yukos, довела до лишаването от свобода на Khodorkovsky, Lebedev и Bakhmina – и също толкова незаконното изпълнение на тези присъди, и за да подкрепя създаването на правна система, независима от авторитарните политически структури?

Въпрос № 3 от **Tunne Kelam** (H-1008/08)

Относно: Принципа на правовата държава и съдебната система в Русия

Като общност, основаваща се на определени ценности, Европейският съюз трябва да направи принципа на правовата държава и зачитането на правата на човека, основополагащи принципи при своите взаимоотношения с трети страни. Съдебната система в Русия се политизира и открито се използва като средство в ръцете на управляващите в Кремъл. Поради това беззаконието и корупцията трябва да са в списъка с приоритети за Европейския съюз, когато той се стреми към поддържане на бъдещи взаимоотношения.

С оглед на неотдавнашните драматични случаи относно Khodorkovsky, Lebedev и Bakhmina, моят въпрос към Съвета е следният: Как Съветът отговаря на Русия при случаи на такива незаконни и корумпирани съдебни

решения? Как Съветът ще се справи с този въпрос при взаимоотношенията между Европейския съюз и Русия и какви мерки ще предприеме Съветът за да гарантира, че Русия прави промени в своята съдебна система?

Alexandr Vondra, *действащ председател на Съвета*. – (EN) Знам, че моят приятел Milan Horáček е човек, който отдавна наблюдава ситуацията по отношение на правата на човека в Русия и искам да му благодаря за това, тъй като именно това трябва да прави този орган, тази организация.

По отношение на въпроса относно това, искам да го уверя, че Съветът напълно споделя опасенията във връзка с развитието по отношение на принципа на правовата държава и демокрацията в Русия.

Съветът е на мнение, че нашето партньорство с Русия трябва да се основава на спазването на международното законодателство, демократичните принципи и човешките права. Поради това, Съветът ще продължи да оказва натиск върху Русия за пълното изпълнение на нейното задължение, което е подписала като член на Съвета на Европа и разбира се на Организацията за сигурност и сътрудничество в Европа, а също и в рамките на СПС – Споразумението за партньорство и сътрудничество с Европейския съюз.

Случаите, цитирани от вас и от вашите колеги, са от голяма важност и Съветът ще продължи да следи развитието отблизо.

Съветът редовно изразява опасенията си относно Русия като част от политическия диалог, поспециално, на консултацията относно правата на човека, въведена през март 2005 г., която се осъществява два пъти в годината.

Действията на Русия в тази и други области ще се вземат предвид при преговорите за ново споразумение с Русия – това е много важно – а също и при други аспекти на взаимоотношенията между Европейския съюз и Русия.

Постигането на строги разпоредби относно правата на човека в новото Споразумение за партньорство и сътрудничество, за което понастоящем се водят преговори, също е един от приоритетите на Европейския съюз, както са изложени в директивата относно преговорите, която беше одобрена от Съвета миналата година.

Стратегическото партньорство с Русия, за което някои говорят, трябва да се изгради върху споделени ценности; в противен случай няма да има смисъл. Европейският съюз има нужда от новото споразумение, а също и Русия. Изключително важно е преговорите, както и текстът на самото споразумение, да отразяват ценностите, които са важни за нас, като принципа на правовата държава. Аз лично мога да обещаю, че бих желал да подчертая факта, че единството на Европейския съюз е абсолютно решаващо за постигане на резултати тук.

Milan Horáček (Verts/ALE). – (DE) Гжо Председател, имам проблем с факта, че Съветът няколкократно ни е казал в миналото, че взаимоотношенията с Русия имат приоритет, но при конкретните случаи Mikhail Khodorkovsky, Platon Lebedev и Svetlana Bakhmina не се забелязва никакъв напредък.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Гн Vondra, уважавам Ви като опитен активист по правата на човека, а също и високо ценя чешката творческа мисъл, оттук следват и моите въпроси. Можете ли да ни помогнете да намерим нови пътища, за да доведем въпроса с лишението от свобода по случая Yukos по-близо до решението след години на разговори, с други думи да развием известна степен на действеност? Също така как можем практически да насочим вниманието в по-голяма степен върху въпроса за правата на човека при преговорите с Русия?

Tunne Kelam (PPE-DE). – (EN) гн Министър, благодаря Ви за отговорите. Ще се съгласите ли с това, че ако Съветът беше представил този проблем строго и убедително на руската страна, като показва, че Европейският съюз има сериозно отношение във връзка с тези скандални нарушения на справедливостта, икономическите взаимоотношения също щяха да са поставени върху по-добра основа днес?

Ще се съгласите ли, че ако случаят с Khodorkovsky и Lebedev не намери прозрачно решение, Европейският съюз не може да очаква също Русия да изпълни икономическите си ангажименти?

Alexandr Vondra, *действащ председател на Съвета*. – (EN) Мисля, че като имаме чешко председателство, не може да се очаква да не се изкажем. Аз се изказах, когато обсъждахме енергийната сигурност, а също и в миналото, когато обсъждахме случаят Khodorkovsky и други случаи.

Вероятно знаете, че ще имаме среща на тройката през февруари, когато председателството ще бъде представено от министъра на външните работи, Karel Schwarzenberg. Със сигурност при тези случаи, на които вие се позовавате, ще разгледаме стъпките, но това дали ще има резултати, или не, е изцяло в ръцете на Русия. Ние можем само да създадем определена среда за запазване на натиска, но отговорът зависи от Русия.

Daniel Hannan (NI). – (EN) Бих искал да приветствам с добре дошли министъра в пленарната зала и Чешката република в председателството. Бих искал всеки член, присъстващ в тази зала, да може да каже същото нещо. Трябва да кажа, че бях шокиран от тенденцията на някои от въпросите, отправени към чешкия министър-председател днес. Един от нашите колеги, гн De Rossa от Република Ирландия, го прикани да оттегли забележката си, че Договорът от Лисабон може да не е толкова чудесен, колкото мисли гн De Rossa, което освен всичко останало е доста обидно за мнозинството от избирателния район на гн De Rossa...

(Председателят отне думата на оратора.)

Председател. – Въпрос № 4 от **Marian Harkin** (H-0969/08)

Относно: Либерализацията на световната търговия

Като част от приоритетите на чешкото председателство, Чешката република изложи на уебсайта на председателството своите амбиции по отношение на либерализацията на световната търговия. Може ли председателството да изложи по-подробно своите амбиции в това отношение и по-специално стъпките, които предлага да бъдат предприети във връзка със сигурността на храните в Европейския съюз?

Alexandr Vondra, действащ председател на Съвета. – (EN) Благодаря Ви за този конкретен въпрос, тъй като произхождам от страна, която подкрепя свободната търговия. Тя е основата на нашата икономика – приблизително 80 % от нашия брутен вътрешен продукт по някакъв начин произтича от дейности, свързани с тази търговия. Така че може да сте сигурни, че нашето председателство желае Съюза да остане изцяло ангажиран с постигането на балансирано, амбициозно и изчерпателно споразумение в кръга от преговори в Доха на Световната търговска организация. Ще работим усилено за постигането на това.

Относно въпроса за амбициите на моето председателство във връзка с либерализацията на световната търговия, председателството ясно определи основния си приоритет по този въпрос в контекста на 18месечната програма на председателството за френското, чешкото и шведското председателство, както и в собствената си работна програма, която беше публикувана миналата седмица и също беше представена тук в известна степен от министър-председателя днес.

Съгласно тази програма търговската политика остава много важно средство за разглеждане на възможностите и предизвикателствата на глобализацията и насърчаване на икономическия растеж, работните места и просперитета на всички граждани на Европа. Ще се полагат постоянни усилия за насърчаване на открита, пазарно ориентирана и основаваща се на правила световна търговска система в полза на всички.

Търговската политика трябва също да допринася за постигането на екологичните и климатичните цели на Съюза, по специално, чрез насърчаване на разширяването на търговията с екологични стоки и услуги. Съюзът продължава да бъде изцяло ангажиран с постигането на балансирано, амбициозно и изчерпателно споразумение в кръга от преговори в Доха на Световната търговска организация.

Освен това моята страна е изложила три приоритетни области за своето председателство на Съвета. Един от тези приоритети ще бъде Европейският съюз в света. В този контекст, моята страна ще подчертае важноста на търговската политика като средство за стимулиране на външната конкурентоспособност, икономическия растеж и създаването на нови работни места съгласно новата стратегия за търговската политика на Европейския съюз, която се нарича Глобална Европа, както и съгласно преразгледаната стратегия за растеж и работни места.

Успоредно с многостранната система Чешката република ще подкрепи усилията на Комисията за преговори по търговски споразумения с надеждни партньори или региони – като Корея, Индия, Асоциацията на страните от Югоизточна Азия (ASEAN), Южния общ пазар (Mercosur) и страните от Андската общност и Централна Америка, и потенциално Китай – и воденето на преговори за споразумения за свободна търговия с най-близките съседи на Европейския съюз, например Украйна, или започването на такива преговори, веднага след като са изпълнени необходимите условия, както в Русия.

Председателството ще представи своята програма относно търговската област на Комисията по международна търговия на 20 януари 2009 г.

По отношение на безопасността на храните в Европейския съюз председателството е на мнение, че протекционизмът няма да помогне за гарантирането на сигурност в доставките на храни в Европа и в целия свят. Поради това, председателството подкрепя либерализацията на свободната търговия в рамките на програмата за развитие от Доха и обсъжданията относно реформата на Общата селскостопанска политика с оглед на това европейското земеделие да стане по конкурентоспособно. Това означава прекратяване на възстановяванията при износ.

Тези елементи, такава прозрачна либерализация на световната търговия и конкурентоспособно земеделие са също в основата на подобряването на сигурността на храните. Сигурността на храните в Европейския съюз е свързана в голяма степен с международната търговия с хранителни продукти, която ги прави достъпни на конкурентни цени и определя правилните стимули за държавите-членки, в които те могат да бъдат произведени найефективно.

Сигурността на храните в днешно време е залегнала не само в местното производство на храни, но и в способността на дадена страна да финансира вноса на храни чрез износ на други стоки. В този смисъл, открита, многостранна търговска система с разнообразие от страни, доставящи хранителни продукти, може да бъде по-добра гаранция за стабилни и сигурни доставки.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – (EN) Благодаря на Съвета за подробния отговор, който трябва да проуча, въпреки че не мисля, че ние ще се съгласим. Бих искала да Ви обърна внимание във връзка с един доклад, гласуван от Парламента, относно глобалната сигурност на страните, по който аз бях докладчик, в който се казва много ясно, че пазарът няма да ни осигури сигурност на храните и със сигурност няма да даде на фермерите стабилния доход, който им е необходим. Така че бихте ли ми пояснили дали вярвате, че свободната търговия в земеделието е правилният подход и че това е Вашият приоритет съгласно Вашето председателство?

Alexandr Vondra, действащ председател на Съвета. – (EN) Мога да ви дам кратък отговор – да! Ако има свободна търговия в земеделието, в света няма да има глад.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Гн Vondra, винаги сме казвали, че земеделската политика е налице за 3 %, които се занимават със земеделие, но всичките ние 100 % консумираме храни. Аз, например, се храня добре и бих искал да заявя много ясно моето вярване, че сигурността на храните е жизненоважна. Понастоящем разглеждаме проблемите на енергийната зависимост. Аз подкрепям свободната световна търговия, но трябва да имаме възможност да се храним от собствената си земя и затова трябва да запазим нашите земеделски структури: това не може да се остави единствено в ръцете на пазара.

Syed Kamall (PPE-DE). – (EN) Най-напред, като предишния колега, гн Hannan, бих искал да приветствам с добре дошли чешкото председателство – ще има интересен контраст с последното председателство на Европейския съюз – и още веднъж да се извиня за непристойното поведение на някои от моите колеги в залата.

Добре е да се каже, че искаме незабавно да започнем преговорите със Световната търговска организация, но сме имали индийски избори, избори в САЩ и европейски избори. При всички тези избори и промени в администрациите, как можем в действителност незабавно да започнем преговорите със Световната търговска организация?

Alexandr Vondra, действащ председател на Съвета. – (EN) Мисля, че относно реформата на Общата селскостопанска политика ние сме сред тези, които се опитваха да подтикнат Комисията да представи новите предложения за бюджетна реформа, бялата книга. Аз дори се опитвах да дирижирам определени съвместни усилия с моя колега от Швеция, тъй като 2009 г. е годината на чешкото и шведското председателство и имаме много сходни гледни точки. Но не ние трябва да предлагаме законодателно предложение.

Казвам на моя приятел Bernd Posselt, че ние произхождаме от сходна културна среда, но мисля, че Вие знаете, че и двамата сме пример, за това, че в Европа няма глад благодарение единствено на факта, че търговията със земеделски продукти се разрасна през последните няколко десетилетия. Знам, че на нас са ни необходими вкусни продукти, които да оставим на пазара, като баварската и чешката бира, но по принцип мисля, че отново свободната търговия насърчава благосъстоянието в Европа, а също и в целия свят.

действащ председател на Съвета. – (EN) Относно въпроса за Общата селскостопанска политика (ОСП). Съветът си спомня, че в контекста на политическото споразумение, постигнато във връзка с проверката по ОСП в Съвета, на 20 ноември миналата година, в съвместната декларация на Съвета и Комисията беше договорено, че в рамката на дискусиите, които започнаха в Анеси във Франция на 23 септември относно бъдещето на ОСП след 2013 г. и като се зачита новата финансова перспектива за този период, Съветът и Комисията са твърдо решени да проучат отблизо възможностите за развитие на преките плащания в Общността и да обърнат внимание на различните нива на преки плащания между държавите-членки.

Бих искал да ви кажа, че предстоящото чешко председателство възнамерява да организира дискусия по този въпрос по време на неформалната среща на министрите на селското стопанство, която ще се проведе в Бърно през май. Моят колега от правителството, Petr Gandalovič, ще има удоволствието да открие това разискване.

Нашата цел е да организираме дискусия за бъдещето на ОСП, насочена към проучването на инструменти на аграрна политика, по-специално в областта на преките плащания, които биха позволили недискриминационно

и ефективно използване на финансовите ресурси, събрани от европейските данъкоплатци и вложени в Общата селскостопанска политика, като по този начин ще се засили конкурентоспособността на европейските фермери, ще се подобри позицията на европейското селско стопанство и хранително-вкусова промишленост в условията на отворен и глобализиран световен пазар, ще се подобри качеството на селскостопанската продукция и осигуряването на непродяваеми резултати от селскостопанска дейност и това ще допринесе за устойчивото развитие на селските райони.

Резултатът от гореспоменатия диалог трябва да допринесе за проправяне на път – бих искал особено да подчертая това – към модернизираната Обща селскостопанска политика, която осигурява равни условия за всички държави-членки.

Председател. – Въпрос № 5 от **Seán Ó Neachtain** (H-0971/08)

Относно: Бъдещето на Общата селскостопанска политика 2013-2020 г.

Един от приоритетите на чешкото председателство е Общата селскостопанска политика. Какви мерки ще бъдат предприети от председателството за договарянето на бъдещето на Общата селскостопанска политика?

Seán Ó Neachtain (UEN). – (GA) Г-жо Председател, бих искал да благодаря на действащия председател за отговора. Бих искал да му задам въпрос за плановете на чешкия президент относно предоставянето на помощ за райони. Както разбирам, има нужда от допълнителна помощ и то отчаяна нужда, за необлагодетелстваните райони в европейската Обща селскостопанска политика. Бих желал да разбера какво възнамерява да направи председателството.

Alexandr Vondra, действащ председател на Съвета. – (EN) Проблемът с необлагодетелстваните райони в Европа е един от специалните въпроси, които се обсъждат във връзка с ОСП. Аз мисля, че всички ние, или почти всички, сме съгласни, че трябва да преминем от преки плащания към плащания за развиващи се селски райони, дори ако има някакво преразпределение, а не да продължаваме с протекционистичните мерки.

Следователно има пътища и средства и ние, разбира се, работим съвместно с Комисар Fischer Boel. Аз не съм експерт в областта на селското стопанство, но мисля, че Вие със сигурност ще имате възможност да се обърнете също към нашия министър на земеделието и да дискутирате този въпрос подробно.

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Позволете ми да пожелая на чешкото председателство много успехи по време на мандата му. Бих искал министърът да коментира досегашния опит на чешките фермери, както и опита в областта на земеделието и хранително-вкусовата промишленост във връзка с Общата селскостопанска политика, дали са доволни и дали това е допринесло за подобряването на техните поземлени участъци при различните инициативи. Как те – и как вие, чехите – оценявате Общата селскостопанска политика според приложението ѝ в Чешката република?

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) За съжаление икономическата криза води до загуба на работни места. Покупателната способност намалява. Качеството на живота означава обаче и здравословна храна.

В Румъния има голям брой фермери, но техните ферми са малки по размер. Аз бих искал да попитам каква помощ възнамерявате да окажете на дребните земеделски производители, по-специално в новите държави-членки.

Alexandr Vondra, действащ председател на Съвета. – (EN) В новите държави-членки вие имате различни условия. Например в моята страна няма толкова много малки ферми, както в някои други европейски страни. Ние имаме много конкурентно селско стопанство с големи стопанства, но ако отидете в съседна Полша, например, ситуацията е доста различна.

Относно въпроса на г-жа Doyle как вървят нещата при нас: в моя избирателен район в Северна Бохемия има фермери, които, от една страна, са по-добре, защото имат повече пари. Така че сега имаме фермери с вратовръзки „Hugo Boss“. Това го нямаше до преди пет – десет години. От друга страна, те също така чувстват, че има някаква несправедливост поради различното заплащане между старите държави-членки и новите държави-членки. Това е въпрос на елементарна справедливост в системата и трябва да се поправи.

В същото време ние вярваме, че ОСП трябва да се реформира. Това е единственият начин Европа да остане конкурентоспособна. Следователно тук имаме сложен проблем. Аз не съм експерт, който може да навлезе в подробности, но аз мисля, че можем да постигнем съгласие поне за основните неща.

Председател. – А въпросът на г-жа Țicău's?

Извинявам се, г-н Министър, не бях сигурна, че отговорихте и на двата въпроса.

Alexandr Vondra, действащ председател на Съвета. – (EN) Опитам се да отговоря на двата въпроса.

Председател. – Времето за въпроси приключи.

Въпросите, които поради липса на време са останали без отговор, получават писмен отговор (виж приложението).

(Заседанието, прекъснато в 20,00 ч., бе възобновено в 21,00 ч.)

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: гн SIWIEC

Заместник-председател

11. Състав на комисиите и делегациите: вж. протокола

12. Положението в региона на Африканския рог (разискване)

Председател. – Следващата точка е позицията на Съвета и на Комисията по отношение на положението в региона на Африканския рог.

Alexandr Vondra, действащ председател на Съвета. – (EN) Г-н Председател, в този късен час бих искал да отбележа някои неща за позицията на Съвета във връзка с Африканския рог.

Африканският рог, разбира се, е регион, който представлява едно предизвикателство и заслужава нашето особено и засилено внимание, тъй като той има основно въздействие върху ЕС. ЕС следи отблизо развитието в този регион и се подготвя да се ангажира още повече със страните от Африканския рог.

Аз зная, че Парламентът също е в течение на събитията. Посещението, което вашата делегация направи в края на миналата година в Еритрея и Етиопия и също в Джибути, беше важно. Аз също така отбелязах предложението за резолюция относно Африканския рог, което беше отчасти разработено в контекста на това посещение. То ясно показва на региона и на европейците все по-сериозното ангажиране с Африканския рог в рамките на ЕС. От името на Съвета, аз приветствам участието на Парламента в нашите усилия да се ангажираме с предизвикателствата в Африканския рог.

Съществуват няколко източника на напрежение в Африканския рог. Ще се спра на тях по-подробно. По мнението на Съвета обаче тези източници на напрежение, по един или друг начин, са свързани помежду си в рамките на самия регион. По тази причина, Съветът специално търси връзките между съществуващите конфликти. Какви са те?

Първо, има спор между Етиопия и Еритрея, който може да се счита за една от основните причини за нестабилността в целия регион. Това се отразява по следните начини: подкрепата за воюващите страни в Сомалия; взаимно дестабилизиране на усилията във всяка от страните – позволете ми в частност да отбележа Огаден и Оромо в Етиопия; това също така се отразява в подкрепата за възстановяването на мирния процес в Судан; Еритрея прекрати членството си в Междуправителствения орган за развитие (IGAD).

И на последно място, но не по важност, конфликтът в Сомалия причини една от най-сериозните хуманитарни ситуации, с която се сблъскваме в света днес. Зачестилите случаи на пиратски нападения близо до бреговете на Сомалия е друго сериозно последствие от този конфликт.

Друг сериозен проблем е конкуренцията за природни ресурси, като например вода и минерални ресурси в Африканския рог. Този феномен увеличава конфликтите между намадското население в районите, населени от различни в културно и етническо отношение групи. Това също увеличава несигурността на снабдяването с храни, както и несигурността на човешкия живот като цяло, което допринася за разрастването на конфликта и за миграцията.

Има също и регионални взаимозависимости. Позволете ми да спомена някои от тях. Има гранични конфликти, както беше споменато по-горе: споровете между Етиопия и Еритрея, Судан и Етиопия и Джибути и Еритрея, които могат да се считат за източници на нестабилност в региона. Също така бих искал да подчертая, че подобреното регионално сътрудничество би допринесло за намаляване на напрежението около националните граници.

Друга взаимозависимост е сигурността на снабдяването с храни. Това, естествено, е основен проблем в региона. Непрекъснатите суши, както и наводненията, имат опустошителен ефект върху населението. И още веднъж, регионалното сътрудничество би могло да смекчи последствията от тези природни явления.

Както знаете, някои хора твърдят, че този проблем е в основата на конфликтите в Дафур, Сомалия и на много други места в Африканския рог. Не съм сигурен, че това напълно обяснява нещата, но аз вярвам, че този проблем трябва да бъде решен във всяка от страните, както и в рамките на регионалния контекст по справедлив и прозрачен начин.

Пиратството първоначално беше локализирано около малка част от сомалийския бряг. Претекстът на пиратите беше събирането на такса за риболов от кораб в сомалийски води. Както Вие със сигурност знаете, тази дейност значително се разрасна и сега заплашва доставката на хуманитарна помощ в Сомалия, както и крайбрежната сигурност в Аденския залив, а и извън него, като това се отнася и за кораби, пътуващи покрай бреговете на Кения и Танзания.

Съществуват и няколко други взаимозависимости, които имат сериозни последствия за Европа и за страните в Африканския рог, като например тероризмът и миграцията.

И какви действия предприема Европейският съюз? Какъв е нашият ангажимент и нашето участие? Основният политически инструмент, с който разполага Съветът – който аз имам честта да представлявам днес тук – е политическият диалог, не само с отделните страни, но и с други заинтересовани страни в региона, в това число Африканският съюз, Междуправителствената общност за развитие (IGAD), Арабската лига, Съединените щати и Китай като важни страни.

Политическият диалог е взаимен ангажимент в Споразумението от Котону между Европейския съюз и всяка от страните в конкретния регион. Диалогът основно се води от ръководителите на мисиите на ЕС в съответните страни. За Съвета, това е много важен инструмент, тъй като дава възможност за пряк контакт със съответните органи в тези страни. Той дава възможност да се чуе тяхната гледна точка, но също така и ние ясно да обясним нашите разбирания и да изразим загрижеността си по отношение на определени проблеми. Това се отнася конкретно за въпросите на управлението и правата на човека. Това са основните въпроси.

Освен това Съветът разполага с инструментите на Европейската политика за сигурност и отбрана (ЕПСО). От септември 2008 г., Съветът е използвал този инструмент, за да притоводейства на пиратството край бреговете на Сомалия, първо чрез координационното звено EU NAVCO (Военно координиращо действие на ЕС в подкрепа на резолюция 1816 (2008) на Съвета за сигурност на ООН), базирано в Брюксел и след това, през декември, чрез военноморската операция, наречена EU NAVFOR Atalanta (Военноморски сили под ръководството на ЕС).

И накрая, Европейският съюз действа чрез финансовите инструменти на Европейската комисия, като например Механизма за подкрепа на мира в Африка и Инструмента за стабилност. Ще оставя на комисарят г-жа Ferrero-Waldner да се спре по-подробно на въпроса, защото това е отговорност на Комисията.

Разбира се, Съветът, заедно с Европейската комисия, винаги търсят начини да насърчат ефективността и прозрачността на действията на ЕС. Очаквам да чуя вашите предложения и препоръки по този конкретен въпрос.

Benita Ferrero-Waldner, член на Комисията. – (ЕН) Г-н Председател, Комисията през последните години е призовавала да се обърне по-голямо внимание от страна на Европейския съюз на ситуацията в Африканския рог. Днес, по време на това разискване, аз замествам моя колега Louis Michel, който за съжаление не може да бъде тук; аз поемам този въпрос с голям интерес както заради самия проблем, така и защото той засяга пряко Европа – необходимостта, например, да мобилизираме нашите военноморски сили, за да противодействаме на пиратството и това е само един пресен пример.

Затова ние наистина приветстваме инициативата на парламентарната делегация, която посети региона, както и техния последващ доклад и проекторезолюция, която ние също подкрепяме по принцип.

Вътрешното положение във всяка от страните от Африканския рог не може да се разбере в страни от динамиката в региона. Ние трябва да продължаваме да насърчаваме изработването на един глобален подход, основаващ се на икономическо развитие, управление и сигурност, ако искаме да постигнем регионална стабилност, зачитане на важните и фундаментални елементи на Споразумението от Котону и на борбата с бедността.

Позволете ми да коментирам ситуацията с оглед на всяка страна поотделно, преди да направя заключителни бележки по повод на регионалната стратегия за Африканския рог.

Първо, позволете ми да кажа няколко думи за Етиопия/Еритрея. Етиопия заема стратегическо икономическо и политическо положение в региона. Комисията продължава да подкрепя тази страна в усилията ѝ да се справи с бедността, като е регистриран сериозен успех.

Незадоволителната регионална сигурност и вътрешното напрежение между различните общности се отразява на вътрешното положение в страната, особено в Огаден, където достъпът до населението остава ограничен. Комисията също така ще продължи да наблюдава ситуацията по отношение на правата на човека и процеса на демократизация. Като има предвид обстоятелствата около общите избори през 2005 г., Комисията ще следи отблизо подготовката и провеждането на изборите през 2010 г., особено в контекста на наскоро одобреното законодателство по отношение на неправителствените организации и повторния арест на лидера на опозицията, г-жа Birtukan Medeksa.

Вътрешното положение в Еритрея отчасти се определя от това, че граничният конфликт с Етиопия е в задънена улица. Комисията продължава да бъде сериозно загрижена за нарушенията на правата на човека и несигурната социална и икономическа ситуация. Ние считаме, че имаме сериозни основания да продължаваме осъществяването на програмата за сътрудничество, която има за цел подобряването на условията на живот на населението. Политическият диалог, иницииран през 2008 г., предоставя добра платформа за продължително ангажиране с органите в Еритрея. Нека да сме наясно: ние очакваме някои осезаеми стъпки в положителна посока в Еритрея в резултат от този процес.

Както е посочено във Вашата проекторезолюция, фактическото демаркиране на границата между Етиопия и Еритрея – както е определено от Комисията по определяне на граници – няма доведе до пълно решаване на проблема, ако не е придружено от диалог, който има за цел нормализирането на отношенията между двете страни.

Неотдавнашният спор между Еритрея и Джибути трябва да се разглежда в по-широк регионален контекст, за който трябва да се търси глобално решение чрез местни и регионални действащи лица. Ние ще продължим да подкрепяме този процес.

Сега, когато етиопските войски се оттеглят от Сомалия, сътрудничеството както на Етиопия, така и на Еритрея в мирния процес в Сомалия ще бъде от съществено значение за неговия успех.

Относно положението в Судан, аз напълно споделям анализа на Парламента. Наистина, 2009 г. е решаваща за бъдещето на тази страна. Продължаването на насилието в Дарфур и трудностите при завършването на приложението на Всеобхватното мирно споразумение (ВМС) Север/Юг имат потенциала да дестабилизируют страната и да засегнат целия регион. Ето защо ние трябва да поддържаме интензивен диалог и да оказваме силно влияние върху правителството в Картум, за да осигурим пълното му съдействие, както във връзка с Всеобхватното мирно споразумение (ВМС), така и с Дарфур и процесите там. Това правителство, както и другите заинтересовани страни в Судан, са съвсем наясно със своите отговорности и с това какви резултати трябва да постигнат.

В Дарфур, военните операции и насилието трябва да бъдат прекратени и политическият процес трябва да бъде изцяло възобновен. Разгръщането на операцията на Африканския съюз/Организацията на обединените нации в Дарфур (UNAMID) трябва да стане в обозримо бъдеще. Компетентните органи в Судан трябва да спазват своите задължения по отношение на подпомагането на хуманитарната помощ и дейностите, насочени към спазването на правата на човека. По отношение на Всеобхватното мирно споразумение (ВМС), от решаваща важност е правителствата в Картум и в Южен Судан да изгладят своите различия във връзка с решаващи въпроси като разделянето на доходите от петрола, определянето на границите и законодателството, свързано с проблемите на сигурността и политиката. Ако това не се случи, планираните избори за 2009 г. биха могли да се превърнат в сценарий за възобновяване на насилието и конфликта.

В Сомалия мирният процес е в решаващ стадий. Оставката на президента Yusuf и оттеглянето на етиопската армия поставя началото на нов период на несигурност и риск. От друга страна, това дава възможност да започне приобщаващ политически процес. Що се отнася до политическата страна на проблема, Европейският съюз продължава своята дейност в подкрепа на процеса от Джибути, който трябва да доведе до по-голямо приобщаване чрез избирането на нов президент и формирането на правителство на националното единство с разширен парламент. Няма резервен план за процеса от Джибути. Без международна и регионална подкрепа, която стимулира появата на благоприятни условия за неговото приложение, споразумението ще има малък шанс за успех.

Що се отнася до сигурността, Комисията остава ангажирана с подкрепата на създаването на система на стабилно управление на сектора на сигурността. Какъвто и да е характерът на интернационалните сили (упълномощени

от ООН сили за стабилизиране, мироопазваща мисия на ООН или засилени мисии на Африканския съюз в Сомалия (AMISOM), техният мандат ще трябва да се съсредоточи върху подкрепата за приложението на Споразумението от Джибути. Комисията е отговорила положително на искането за допълнителна финансова помощ за укрепването на AMISOM.

И накрая, относно Африканския рог, като цяло аз високо ценя подкрепата на Парламента за инициативата на Комисията по отношение на Африканския рог. Тази инициатива е основана на стратегията за Африканския рог от 2006 г., която беше приета с убеждението, че само глобалният подход ще ни помогне да се справим с ребусите в региона. В този дух Комисията подкрепя вашето предложение да номинирате специален представител за Африканския рог.

Ние установихме добри работни отношения с Междуправителствения орган за развитие (IGAD), който подкрепя инициативата за Африканския рог и играе ключова роля в нейното приложение. В близко бъдеще се предвижда провеждането на второ съвместно експертно заседание по проблемите на водите, енергетиката и транспорта, на което могат да се развият конкретни проекти, които биха могли да се представят на възможна донорска конференция.

Участието на Еритрея, която играе ключова роля в регионалната динамика, е решаващо за успеха на стратегията за Африканския рог. Контактите на Комисар Michel с ръководителите на държавите и правителствата в региона, в това число с президента Isaias, поставиха едно начало в това отношение и новият изпълнителен секретар на Междуправителствения орган за развитие (IGAD) е в процес на ангажиране с компетентните органи в Еритрея, включително във връзка с реформата и процеса на възобновяването на Органа.

Г-н Председател, представянето ми беше твърде пространно, но при толкова много държави, ако искате наистина да кажете нещо, трябва да кажете поне няколко думи.

Председател. – Представянето е в обхвата на конкретно правило и няма ограничения.

Filip Kaczmarek, *от името на групата PPE-DE.* – (PL) Г-н Председател, Комисар, г-н Действащ председател, много благодаря за изказаното мнение на Съвета и на Комисията относно Африканския рог. Важността на този регион преминава чисто географските граници. Конфликтите и структурните проблеми са усложнени от негативните явления в други региони на Африка. Аз участвах в делегацията на Европейския парламент при последното ѝ посещение и аз можах лично да видя колко сложни, всеобхватни и взаимно свързани са проблемите там и защо нашият отговор трябва да бъде всеобхватен.

В проекторезолюцията ние сме се съсредоточили върху три фундаментални, но и доста общи въпроси: регионалната сигурност, сигурността на снабдяването с храни и нашите бележки относно правата на човека, демокрацията и доброто управление. След моето посещение аз нямам съмнение, че основното условие за подобряване на ситуацията е добрата воля и диалогът между регионалните лидери.

Политиката на Европейския съюз по отношение на подкрепата на регионалните институции в Африканския рог е правилна, но без участието на основните играчи, политиката ще бъде неефективна. Някои страни от региона използват лоша тактика, например не можеш да призоваваш за диалог с един съсед и в същото време да отказваш диалог с друг. Тази практика е нелогична и прави дипломатическия успех практически невъзможен. Политическите лидери там трябва да приемат факта, че упражняването на власт е обвързано с отговорност.

Това, което очакваме от лидерите в Африканския рог, не е свързано с никакви специфични местни европейски ценности. Това, което очакваме е минимално приемане на универсални ценности. Ние също сме убедени, че основните права и свободи принадлежат на всички. Никоя развиваща се страна не може да работи както трябва в съвременния свят, ако отхвърля основните, универсални ценности. Затова приемането им не е просто жест към Европейския съюз, но акт, който ще действа в техен собствен интерес. Концепциите за развитието могат да бъдат различни, но ценностите не се променят и ние искаме тези ценности – общи и универсални – да станат като насъщен хляб в Африканския рог.

Ana Maria Gomes, *от името на групата PSE.* – (PT) Съветът и Комисията трябва да направят своите изводи от факта, че според мнението на Парламента, правителствата на страните от Африканския рог не действат в съответствие със своите задължения съгласно условията на член 9 от Споразумението от Котону. Правата на човека, демокрацията и доброто управление са празни думи. Това е свършено очевидно за всеки, който не си държи очите затворени.

В Етиопия например, която е главната квартира на Африканския съюз, хората са потискани под прикритието на реторика, която звучи добре за донорите, но която не е по-малко груба и безсрамна поради това.

Ще опиша два неотдавнашни епизода ...

На 29 август, г-жа Birtukan Midekssa, лидер на партия с парламентарно представителство, беше отново арестувана и беше осъдена на доживотен затвор, защото отказа да заяви публично, че е поискала помилването, което правителството на г-н Meles Zenawi използва, за да я освободи през 2007 г., заедно, задържани след изборите през 2005 г. с много други опозиционни политически лидери, задържани след изборите през 2005 г.

Второ: одобрението от Етиопския парламент на така наречения Закон за неправителствените организации, който, на практика, инкриминира цялата работа на независимите неправителствени организации.

Няма преход към демокрация в Етиопия, Комисар, и аз ще Ви бъда признателна, ако предадете това на Вашия колега г-н Louis Michel.

В Еритрея, гневът на правителството срещу всеки, който се опитва да упражни най-основните права на човека е дори по-срамен.

Що се отнася до Сомалия, която в момента се намира в най-тежка ситуация в целия Африкански рог, международната общност, в това число и Европейският съюз, показва престъпна липса на интерес към съдбата на хората в страна, където няма закон и ред от десетилетия и чиято земя етиопските войски успяха да окупира и където те безнаказано извършват престъпления и където пирати и терористични групи действат необезпокоявани от никого.

Военноморската мисия на ЕС няма да реши нищо, ако Европейският съюз, Съединените щати, ООН и Африканският съюз продължават да игнорират причините за пиратството, които се коренят и трябва да им се противопоставим на сушата, а не по море.

В региона няма да има стабилност или прогрес без решаването на трагичните конфликти, които продължават да опустошават Судан, особено в южната му част и в Дарфур и където реториката на международната общност, включително и на Европейския съюз, трябва да бъде превърната в решително действие в защита на цивилното население, което е атакувано и да се сложи край на безнаказаността на престъпниците.

Във връзка с това възможното потвърждение на съдебното преследване на президента Omar Bashir от Международния наказателен съд ще бъде тест за надеждността и ефективността както на Европейския съюз, така и на Африканския съюз.

Johan Van Hecke, *от името на групата ALDE.* – (EN) Г-н Председател, Африканският рог е ужасен регион, където вътрешните и регионалните конфликти продължават да подкопават мира и сигурността. Те създават хуманитарни катастрофи и парализират развитието на този стратегически важен регион.

Всяка война, всеки конфликт подчертава нестабилността на държавите. В центъра на повечето от тези конфликти е липсата на лидерство и демократични правителства, справедливо отбелязано в доклада на делегацията на ЕС.

Това, от което този регион се нуждае, е отгледана на място демократизация, зачитане на принципа на правовата държава в национален и международен план и най-вече национално помирение. Що се отнася до Сомалия, бих искал да подчертая, че оставката на бившия президент Yusef и оттеглянето на етиопските сили открива огромен прозорец с възможности. Дошъл е моментът нещата да се нормализират и да постигнем мир вътре в Сомалия.

Сомалийският парламент е решаващ фактор за изграждане на доверие и може да направи мирния процес всеобхватен. Освен това задължително е ЕС да подкрепи обновяването и укрепването на умиротворителните сили на Африканския съюз. Тези сили се нуждаят от ясен мандат на ООН. Ако това не стане, силите на Уганда и Бурунди ще се оттеглят от Могадишу и ще се образува вакуум в сигурността.

Аз съм напълно съгласен с комисар Ferrero-Waldner. В момента в Сомалия има импулс за промяна, от който трябва да се възползваме. Вакуумът във властта и сигурността трябва да бъдат запълнени. Ако това не стане, хаосът поради липсата на държава, известен като Сомалия, ще остане.

Mikel Irujo Amezaga, *от името на групата Verts/ALE.* – (ES) Г-н Председател, Африканският рог в момента е истинско буре с барут не само поради ситуацията с абсолютната нестабилност в Сомалия и Судан, но и поради същата ситуация и в трите страни, които г-н Kaczmarek, г-н Hutchinson и аз имахме удоволствието да посетим.

Трите страни, с които се изчерпваше нашето посещение, а именно Еритрея, Джибути и Етиопия, са еднакво бедни и затова имат много ниско равнище на спазване на правата на човека. Що се отнася до бедността, според статистиката, предоставена на нашата делегация, правителството на Етиопия признава, че шест и половина милиона души са вече засегнати от глада. По изчисления на Организацията на обединените нации тази цифра надхвърля дванадесет милиона. Ето защо можем да кажем, че сме изправени пред хуманитарна криза, която не се отразява в медиите поради международната икономическа криза в момента, но въпреки това тя е наистина ужасяваща.

Ситуацията със зачитането на правата на човека също заслужава нашето внимание, като се има предвид, че и в трите страни съществуват политически затворници и това е истинската дума за тях – политически затворници.

Граничният спор между Еритрея и Етиопия е напълно абсурден. Абсурдно е и участието на повече от 20 000 войници в него. Аз не мога да завърша речта си без да поздравя Комисар Michel за неговите действия в района и за започването на политическия диалог. Този диалог трябва да продължи, но също така трябва да е ясно, че ще бъдем много твърди: по отношение на защитата на правата на човека и по отношение на нарушенията, които се извършват чрез приемането на закони във връзка с неправителствените организации. Трябва да се има предвид, че благодарение на този политически диалог ние доказваме, че Европейският съюз се радва на висок престиж в международен план.

Tobias Pflüger, от името на групата GUE/NGL. – (DE) Г-н Председател, Африканският рог неотдавна отново влезе в центъра на вниманието на ЕС. Все пак военната мисия Atalanta се намира там от Коледа. С изпращането на тази мисия, ЕС направи грешката, която допуснаха НАТО, Съединените щати, Русия и други, които повърхностно противодействат на проблемите с военни средства, чрез военни кораби. Наистина, г-н Kouchner всъщност приветства възможността за действие, 10 години след декларацията от Сейнт Мало, с военноморска операция край бреговете на Сомалия. Истинските причини за проблема се крият в несправедливото разпределение на ресурсите, например експлоатацията на запасите от риба, включително от риболовни траулери на Европейския съюз. Сомалия е една от страните, чието несъществуващо правителство Западът защитава с всички възможни средства.

Окупационните сили на Етиопия вече напуснаха Сомалия, но повече от 16 000 души загубиха живота си от началото на инвазията на тези сили. Начинът, по който се действа в Африканския рог, се илюстрира от примера на Джибути, където има авторитарен режим и все пак всички възможни западни държави имат военни бази там. На хората от региона трябва да се помогне, но не чрез военни кораби, които служат единствено да пазят западните търговски маршрути, а с хуманитарна помощ, например.

Karl von Wogau (PPE-DE). – (DE) Г-н Председател, госпожи и господа, Сомалия е една провалила се държава, с всички страшни последствия от това. Вие прекрасно изложихте какво трябва да се прави тук и моята приятелка г-жа Gomes също посочи това съвсем ясно.

Пиратството е само част, макар и важна, от проблема, тъй като то вече е здраво вкоренено в региона. Вторият аспект е защитата на морските маршрути на ЕС, което е в собствените интереси на Европейския съюз и неговите граждани.

Ето защо ние прибягнахме към операцията на Европейската политика за сигурност и отбрана (ЕПСО) Atalanta, която се явява първата военноморска операция под ръководството на ЕПСО. Щабът на операцията е в Обединеното кралство, което е също нещо ново, и се оглавява от контраадмирал Jones.

Първата задача на операцията е да предпази доставките на помощи с храни и да гарантира, че тези помощи наистина ще стигнат до Сомалия и втората ѝ задача е да противодейства на пиратството и да предприема необходимите действия.

Ние разговаряхме с щаба на операцията в Нортууд и те ясно посочиха, че не им достигат няколко неща, като например танкери, разузнавателни самолети (както с екипаж, така и безпилотни) и хеликоптери, тъй като наблюдението трябва да се извършва върху големи територии. Успешното завършване на операция Atalanta трябва да бъде в наш общ интерес. Това е важно за защитата, както на нашите морски маршрути, така и да имаме принос, макар може би твърде скромнен, в решаването на проблема на провалилата се държава в Сомалия.

Corina Crețu (PSE). – (RO) Преди всичко бих искала да поздравя моите колеги за тази първа мисия за установяване на фактите до един от най-опасните региони в света и, без съмнение, един от най-изостаналите.

Аз също мисля, че Африканският рог е вероятно най-бедният регион в света. Етиопия преживя катастрофа в резултат на сушата през последните няколко години. Това е страна, в която милиони хора страдат от глад, дори през годините, когато има богата реколта.

Судан и, по специално, регионът на Дарфур са също трагични точки на световната карта поради хуманитарната катастрофа, която е описана от много експерти като истински геноцид в резултат на убийството на повече от два милиона души, докато четири милиона са бежанците от гражданската война.

Сомалия, Еритрея и Джибути са три от най-бедните страни, където конфликтите са непрекъснати и част от реалността, точно както беше подчертано от Вас, Комисар, и моите колеги преди това.

Постоянната нестабилност в региона е една от причините за проблемите, с които Африканският рог се сблъсква в процеса на социалното, икономическото и политическото си развитие. Успехът на мирния процес в региона е тясно свързан с участието на регионалните и общоафриканските структури като Междуправителствения орган за развитие и Африканския съюз.

Европейският съюз трябва да подкрепя консолидирането на тези организации, заедно с увеличаването на тяхната способност да предотвратяват и решават конфликти. По-добрата регионална интеграция също така би улеснила един по-отворен диалог между страните от Африканския рог по въпроси от взаимен интерес, като например миграцията, трафика на оръжия, енергията или природните ресурси и би осигурила база за диалог по спорни теми.

Европейският съюз трябва, разбира се, да участва по-активно, когато става въпрос за нарушаването на правата на човека. Съгласно Споразумението от Котону тези държави трябва да постигнат споразумение с Европейския съюз във връзка със спазването на принципа на правовата държава, правата на човека и демократичните принципи.

Olle Schmidt (ALDE). - (SV) Г-н Председател, Комисар, г-н Действащ председател на Съвета, в неделя сутринта на 23 септември 2001 г., шведският гражданин Dawit Isaak беше отведен от дома си в Еритрея от съответните държавни органи. Той беше хвърлен в затвора без процес и присъда и още дори няма официално обвинение. Неговото престъпление е формулирано като „съобщаване на независими новини“. В тази резолюция, ние първо сме споменали Dawit Isaak. Това трябва да увеличи натиска върху Еритрея.

Недопустимо за гражданин на ЕС, шведски журналист, да бъде в затвора от години и да бъде тормозен от един престъпен режим като този в Асмара, режим, който получава помощи от ЕС и тези помощи са се увеличили значително. Сега е моментът, г-н Комисар, Европейският съюз да действа и да постави условия за тези помощи. Времето на тихата дипломация отмина. Стига толкова. ЕС не може да приеме потъпкването на основните права на човека, убийството и хвърлянето в затвора на журналисти и недоволни от режима, докато хората са потискани и умиращи от глад.

Днес Европейският парламент настоява Dawit Isaak и другите журналисти, намиращи се в затвора в Еритрея, да бъдат незабавно освободени. Това е важна крачка в правилната посока. Сега Комисията и Съветът трябва също да дадат подкрепата си за тези думи. Ето защо е крайно време ЕС да започне преговори и да въведе санкции.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL). - (SV) Г-н Председател, също като моя колега от групата на Алианса на демократите и либералите за Европа, бих искала да обърна внимание на въпроса за освобождаването на Dawit Isaak. От седем години шведският гражданин Dawit Isaak е държан в затворническа килия без съд и присъда от една ужасна диктатура. Аз се радвам, че ние включихме параграф за неговото незабавно освобождаване в резолюцията за Африканския рог. Ние настояваме за незабавното освобождаване на Dawit Isaak, както и на всички други намиращи се в затвора журналисти. Без съд, и какво е тяхното престъпление? То е работата им в подкрепа на демокрацията и свободата на словото.

Бъдещата помощ на ЕС за Еритрея трябва да бъде обвързана с категоричното настояване за освобождаването на Dawit Isaak и на другите журналисти. Оказване на помощ при определени условия, замразяване на активите на Еритрея в Европа и представяне на това нарушение на международното право пред Международния съд са мерките, които са нужни днес. Шведското правителство, както беше казано, работи по въпроса, като използва тихата дипломация, но след седем години още нищо не се е случило. Сега е моментът за действие.

Charles Tannock (PPE-DE). - (EN) Г-н Председател, Африканският рог е пълна катастрофа. Регионът е опустошен от десетилетия на войни, глад, разрушаване на околната среда, корупция, лошо управление и политическо потисничество. Нарушаването на правата на човека е нещо обичайно. Гражданското общество е недоразвито. Обезпокоителното е, че ситуацията може лесно да се влоши още повече. Твърде е вероятно напрежението между Етиопия и Еритрея за спорните територии да пламне всеки момент. Провалилата се държава в Сомалия остава инфектирана от кланово насилие и ислямски екстремизъм, които ще се задълбочат след оттеглянето на етиопските войски и след оставката на бившия президент.

Ние също така разисквахме епидемията на пиратството край бреговете на Сомалия. Разбира се, винаги съществува изкушението за ЕС да предложи военните действия като панацея за хаоса в Африканския рог. Опитът от миналото показва, че това ще бъде ужасна грешка. Президентът Бил Клинтън изпрати военни части на САЩ, за да умиротвори Сомалия, но това също беше катастрофа.

Единственият оазис на оптимизъм, според мен, е регионът на Somaliland, която преди беше британски протекторат. Тя беше включена в Република Сомалия през 1960 г., след като съвсем необмислено се отказа доброволно от краткия си период на независимост, но отново се отдели по време на хаоса, настъпил след смъртта на Siad Barre през 1991 г. От тогава и досега Somaliland е единствената смислена и функционираща държавна структура в Сомалия. Хората в Somaliland се радват на сравнително доброжелателно правителство и прогресивни институции. Те също така имат държавни символи като собствена валута и национално знаме.

Като говоря от мое име, а не от името на моята партия или моята политическа група, мисля, че е време международната общност, водена от Африканския съюз, да започне по-сериозно да обмисля стремежа на Somaliland за независимост. Една независима Somaliland, подкрепена от Запада, би могла да бъде движеща сила на стабилността и прогреса в иначе безнадеждния и обхванат от хаос регион. Разбира се, хората от Somaliland справедливо биха попитали защо ние тук в ЕС не желаем да признаем тяхната фактическа независимост, а толкова бързо признахме независимостта на Косово.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE). – (RO) Европейският съюз наистина има основателни причини да бъде загрижен за ситуацията, създадена в Сомалия, където вакуумът във властта, който всъщност се е образувал, може да бъде запълнен от сомалийските ислямски милиции. Освен оттеглянето на трите хиляди етиопски войници, мисиите под егидата на Африканския съюз също биха могли да се оттеглят, ако не получат допълнителна помощ през на следващия период.

Не бих могъл да опиша Европейската мисия, която патрулира водите в региона, по друг начин, освен като невероятен успех, но тази задача включва само лечението на следствията от болестта, а не самата болест. Сомалия се нуждае от правителство, способно да действа като партньор за диалог с международните институции, Европейския съюз и всички други държави, които желаят да играят важна роля в установяването на стабилността в региона.

Alexandru Nazare (PPE-DE). – (RO) Европейският съюз има многобройни отговорности в Сомалия и в Африканския рог. Нестабилността, липсата на управление и сигурност са превърнали този регион в източник на безпокойство по много причини.

Преди всичко, безпрецедентното увеличение на пиратските акции, извършени от групи, които намират подслон в сомалийски части, засягат търговските пътища в региона, което е жизнено важно за европейската и световната търговия. Ние сме сериозно загрижени, като наблюдаваме как тези групи използват все по-модерна технология и са в състояние да атакуват кораби, които се намират на все по-голямо разстояние от брега.

Това положение на нещата очевидно се дължи на отчаяната ситуация, в която се намира Сомалия, и по-конкретно липсата на централно правителство, способно да контролира териториалните си води. Независимо от това, международната общност споделя отговорността по отношение на тези събития. Пиратството, без значение в кои води се извършва и безопасните пристанища, на които извършителите се радват, е нарушение на писаните и неписаните закони на всяка една държава и интервенцията срещу това е оправдана, независимо от това, къде се извършва това престъпление.

Шансовете на Европейския съюз и международната общност да променят основната реалност в Сомалия са малки. Да се справим обаче с едно от следствията на тази ситуация – пиратството – е много повече по силите ни.

Alexandr Vondra, действащ председател на Съвета. – (EN) Г-н Председател, първо, позволете ми да реагирам на две забележки, направени тук и след това да направя някои заключения. Г-н Olle Schmidt и г-жа Eva-Britt Svensson попитаха за журналиста г-н Dawit Isaak: да, ние се опитваме да направим нещо в Еритрея, за да го освободим.

Г-жа Anna-Maria Gomes попита за неотдавнашния арест на активистката на опозицията г-жа Bertukan. Съветът, естествено, знае за този случай, който датира от вълненията след изборите през 2005 г., когато тя беше арестувана, заедно с други активисти на опозицията, преди да бъде помилвана през 2007 г. Тя беше арестувана отново в края на миналата година. От този момент, ЕС следи случая отблизо и Съветът е готов да предприеме необходимите стъпки, ако ситуацията го наложи.

След това, бих искал да споделя пет кратки заключителни бележки. Първо, позволете ми да кажа, че ние наистина оценяваме информацията на делегациите, които пътуваха до региона и по-специално на г-н Hutchinson, г-н Kaczmarek и г-н Irujo Amezaga.

Първо, мисля, че мога да Ви уверя, че при чешкото председателство, ще има приемственост. Следователно ние със сигурност няма изцяло да предефинираме стратегията на ЕС по отношение на Африканския рог. Ние по-скоро ще се опитваме да следваме политиката, изработена от нашия предшественик по възможно най-добрия начин.

Една от най-важните задачи ще бъде овладяването на пиратството и, в този контекст, ние високо ценим усилията на френското председателство, което се справи с трудното начало на разгръщането на първата военноморска мисия на ЕС. Разбира се, ние, Чешката република, не сме морска сила, затова оценяваме сериозното ангажиране на ЕС.

Моята втора бележка е, че краткосрочната операция Atalanta вече е предотвратила няколко пиратски акции и е съдържала няколко пирати, така че след действие от един месец, ефективността на операцията вече е очевидна. Atalanta е краткосрочна мярка за обуздаване на пиратството. Тя обаче беше необходима краткосрочна мярка.

Третият момент е, че за да се намери дългосрочно решение в Сомалия, Съветът дава пълната си подкрепа на процеса от Джибути в рамките на преходното Федерално правителство и Алианса за ново освобождение на Сомалия и няма алтернатива на този процес.

Етиопия е започнала оттеглянето си от Сомалия; това е важна стъпка в осъществяването на процеса от Джибути. Съществува загриженост, че ще се създаде вакуум в сигурността, когато Етиопия напусне; затова ЕС продължава да оказва значителна помощ на мисията на Африканския съюз в Сомалия (AMISOM). 20 милиона EUR са отделени за периода от м. декември 2008 г. до м. май 2009 г.

Четвъртата ми бележка засяга преките контакти: ние предвиждаме възобновяване на политическия диалог с Междуправителствения орган за развитие на равнище министри. Органът за развитие доказва своите възможности по време на участието му в мирните преговори в Судан, които доведоха до подписването на всеобхватното мирно споразумение през 2005 г. Следователно този орган може да стане ключов партньор на ЕС в установяването на мир и стабилност в Сомалия.

И накрая, но не по важност, по отношение на въпроса за по-голямото ангажиране, бих искал да Ви информирам, че по време на нашето председателство ще бъде иницирано преразглеждане на стратегията на Комисията във връзка с Африканския рог, което не противоречи на моите думи по повод на приемствеността.

Benita Ferrero-Waldner, член на Комисията. – (EN) Г-н Председател, позволете ми да направя някои коментари по повод на това кратко, но важно разискване. Първо, по отношение на Сомалия, аз изслушах с голям интерес всички Ваши коментари и предложения и се радвам, че сме на едно мнение не само по отношение на оценката на ситуацията, но също и по отношение на предприеманите действия. Ние се нуждаем от подкрепата на цялата международна общност, в това число и на новата администрация на Съединените щати, а също и на ключовите играчи в ислямския свят, за да се намери устойчиво политическо решение в Сомалия и най-накрая да се сложи край на неописуемите страдания на хората там. Тук, Комисията ще осигури пълна политическа, а също и сериозна финансова подкрепа на процеса от Джибути.

Съгласен съм с г-жа Ana Maria Gomes за това, че страните от Африканския рог имат сериозни проблеми със спазването на правата на човека и с доброто управление – много други колеги също споменаха това. Ние сме особено загрижени за тези предизвикателства. Смятаме обаче, че би било трудно да се правят такива обобщени преценки относно член 9 от Споразумението от Котону. Трябва да отстояваме твърдо позицията си във връзка с правата на човека и доброто управление, като използваме изцяло инструментите, с които разполагаме, в това число и политическия диалог с ясни критерии.

По повод на сигурността на помощите с храни и на снабдяването с храни, това е един от приоритетите на резолюцията на Европейския парламент. В този контекст, бих искал да подчертая, че в допълнение към специалния пакет на Европейския фонд за развитие (ЕФР) сега има средства по така наречения „инструмент за прехрана“, които ще бъдат в рамките на 100 милиона EUR за периода от 2009 г. до 2011 г.

И накрая, ние сме напълно наясно със ситуацията с шведския гражданин г-н Dawit Isaak, който все още е под арест в Еритрея. Моят колега г-н Louis Michel разговаря с президента г-н Isaias за този случай по време на последната му визита през юни 2008 г. и в момента върви някаква тиха дипломатия във връзка с този конкретен

случай. Мога да Ви уверя, че ние продължаваме да бъдем силно ангажирани и да работим в посока на подобряването на ситуацията с правата на човека в Еритрея и това е от първостепенна важност за нас.

Председател. – Получих проекторезолюция⁽²⁾, представена на основание на член 103, параграф 2 от Правилника за дейността.

Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе в четвъртък, 15 януари 2009 г.

13. Стратегия на Европейския съюз по отношение на Беларус (разискване)

Председател. – Следващата точка е докладът на Съвета и Комисията за Стратегията на Европейския съюз по отношение на Беларус.

Alexandr Vondra, *действащ председател на Съвета.* – (EN) Г-н Председател, ситуацията в Беларус и това какво би трябвало да направим, за да помогнем, ще бъде, мисля, в центъра на вниманието на Съвета по време на чешкото председателство.

Позволете ми да започна с нещо положително. Ние отбелязахме със задоволство стъпките, предприети от Беларус през последните няколко седмици, в това число, регистрацията на движението „За свобода“, отпечатването и разпространението на независими вестници като *Narodnaya Volya* или *Nasha Niva*, кръглата маса за регулирането на интернет пространството с участието на представител на Организацията за сигурност и сътрудничество в Европа (ОССЕ) на тема Свободата на медиите и обявяването на началото на експертни консултации с ОССЕ/СДИПЧ относно подобряването на изборното законодателство.

Тези стъпки са в посока на изпълняване на критериите, посочени от ЕС като условие за запазване на отмяната на забраната за издаване на визи след изтичането на първоначалния шестмесечен период. ЕС подчерта важността на напредъка по тези проблеми в своите контакти с администрацията в Беларус.

Преди прегледа на санкциите (по които трябва да вземем решение до началото на април), ние ще продължим да използваме всички политически контакти, в това число и двустранни контакти, за да насърчим Беларус да се придвижи напред по проблематичните въпроси, които бяха посочени в заключенията на Съвета от 13 октомври, заедно с допълнителни съществени стъпки. Като допълнителен знак на поощрение, нашето председателство възнамерява да проведе още една тристранна среща с външния министър на Беларус в рамките на Съвета по общи въпроси и външни отношения през януари.

Ние ще продължим да наблюдаваме общата ситуация на спазването на правата на човека и основните свободи в страната, като ще акцентираме на регулаторната среда на неправителствените организации и медиите. Ние също така отблизо обсъждаме и разменяме мнения и информация с различните представители на опозицията и други лица в Беларус, хора като г-н Alexander Milinkievich, г-н Kosolin и други.

Беларус, както знаем, е една от шестте страни, включени в Източното партньорство, инициатива, насочена към създаване на тенденции на положително развитие при нашите съседи на изток. Участието на Беларус ще зависи от нейното вътрешно развитие. Ние планираме да стартираме инициативата за Източното партньорство на срещата на върха в Прага през м. май и денят също беше избран, така че да съвпадне с изтичането на този шестмесечен период, за да можем да направим оценка. За сега не е взето решение дали г-н Lukashenko ще бъде поканен.

Ние твърдо вярваме, че сега трябва да бъдем конструктивни с Минск, може да се каже, че това е стратегически императив. Ние, разбира се, оставаме реалисти и не очакваме значителни промени, но смятаме, че фактът, че г-н Lukashenko търси баланс на отношенията си с Москва, може да създаде някаква възможност. Но ние сме също и общност, която споделя определени ценности, и трябва да държим лоста в нашите ръце. В наш общ интерес е да използваме тази възможност, за да можем да продължим да насърчаваме положителната динамика в Беларус в това отношение.

Benita Ferrero-Waldner, *член на Комисията.* – (EN) Г-н Председател, голямо удоволствие е за мен да Ви говоря за Беларус, защото имаме напредък, който сме много щастливи да наблюдаваме. Беларус стои много високо в нашия дневен ред, но не само защото тя е една от страните в региона, сериозно засегнати от настоящата

(2) Вж. Протокола

финансова криза. Съществува уникалната възможност наистина да отворим нова глава в нашите взаимоотношения с Беларус.

Ние сме в средата на шестмесечния период на отмяна на санкциите срещу Беларус, което беше решено на срещата на външните министри на ЕС на 13 октомври 2008 г. Тъй като периодът на отмяната на санкциите ще завърши на 13 април 2009 г., сега е моментът да направим първата оценка за това дали Беларус се движи в правилната посока и дали, по тази причина, ние можем да удължим периода на отмяна на санкциите и да предприемем допълнителни положителни действия по отношение на Беларус.

Съветът по общи въпроси и външни отношения от 13 октомври беше категоричен, че напредъкът, който започна с освобождаването на останалите политически затворници през август, трябва да продължи, за да може да бъде продължен периодът на отмяна на санкциите. Областите, където ние трябва да видим продължаващ и устойчив напредък са: спиране на арестите и лишаването от свобода; сътрудничество със ОССЕ/СДИПЧ по отношение на реформите в изборното законодателство; напредък по отношение на свободата на медиите; по-добри условия за работа на неправителствените организации и прекратяване на посегателствата срещу гражданското общество; и сериозен напредък на свободата на събранията.

Наблюдаваме известен напредък през последните три месеца. Например забраната на два основни независими вестници беше отменена и те вече дори са възобновили отпечатването и разпространението си. Второ, на организацията на г-н Milinkievich „За свобода“ беше разрешена регистрация, и трето, ще има консултации между Беларус и Службата за демократични институции и права на човека (СДИПЧ) на 22 януари по реформата на изборното законодателство. Този напредък е пряк отговор на исканията, отправени от Комисията в началото на ноември, и ние го намираме за обнадеждаващ.

Въпреки това има нужда от още напредък, ако искаме да започнем нова ера в нашите взаимоотношения и ако искаме да потвърдим отмяната на санкциите. Ние трябва да видим напредък в свободата на медиите, включително свобода на интернет пространството и акредитация на чуждестранните журналисти. Ние също така искаме да видим по-лесни регистрационни процедури и условия за работа на неправителствените организации и отмяна на ограниченията на свободата на активисти на неправителствените организации, като например г-н Barazenska, и ние искаме да видим още доказателства, че мирните демонстрации могат да се провеждат свободно и участниците няма да се страхуват от арест.

Прогресът обаче е двупосочна улица. Ако Беларус може да направи този сериозен напредък, тогава, аз мисля, че е много важно, да отвърнем със съществен пакет от мерки. Комисията работи върху предложения за такъв пакет, който ще включва следното: удължаване на техническите диалози, които започнаха преди една година, във връзка с енергията, транспорта и околната среда, както и други области; символично увеличение на разпределената сума по Инструмента на европейската политика за съседство и партньорство (ИЕСП) за Беларус, за да се подкрепят тези разговори; оказване на помощ на Беларус с цел приспособяването ѝ към новите икономически предизвикателства, с които тя се сблъсква, и удължаване на правото да се отпускат заеми на Беларус от Европейската инвестиционна банка (ЕИБ) и Европейската банка за възстановяване и развитие (ЕБВР); засилване на контактите: на 26 януари тройката ще се срещне с външния министър г-н Martynov в рамките на Съвета, по общи въпроси и външни отношения, където аз възнамерявам да ясно да кажа на г-н Martynov какво точно ЕС очаква от Беларус и какво предлагаме; и, естествено, да поставя въпроса за укрепването на гражданското общество.

Във връзка с това аз мисля, че трябва да обединим всички усилия и срещите, които членовете на ЕП например могат да проведат в Минск с членовете на беларуския парламент, биха били изключително полезни.

Допълнителен въпрос за размисъл е възможността за започване на преговори за облекчаване на визовия режим и споразумението за реадмисия. По този въпрос топката е в полето на Съвета и е очевидно, че Беларус трябва да постигне по-голям напредък. Но ние, Комисията, сме в готовност и да започнем работа и да дадем своя принос за преговорите, веднага щом министрите решат, че е постигнат достатъчен напредък.

И накрая, ние сме готови да разработим оферта за Беларус, която обхваща целия диапазон на нашия Инструмент на европейската политика за съседство и Източно сътрудничество. Това ще доведе до деблокиране на Споразумението за партньорство и сътрудничество и до значително увеличение на нашата помощ.

След 13 април, ако министрите преценят, че е напредъкът е достатъчен, ще бъде взето решение за това, дали да бъде потвърдена отмяната на санкциите. Ако напредъкът на Беларус е достатъчно голям, за да гарантира това, ние наистина сме готови да отговорим и аз се надявам, че тогава ще можем да наистина да отворим нова глава във взаимоотношенията си с Беларус.

Jacek Protasiewicz, *от името на групата PPE-DE.* – (PL) Г-н Председател, Комисар, г-н Действащ председател, главният повод за днешното разискване е изтичането на първата част от шестмесечната отмяна на санкциите срещу Беларус, което е тази седмица. Нашият преглед на взаимоотношенията с тази страна и Европейския съюз в средата на периода, беше възприет от Парламента с положителна предпазливост, с одобрение на промените, които са станали в Беларус.

Преди всичко ние искаме да изразим своето задоволство, че движението „За свобода“, водено от г-н Aleksander Milinkievich е узаконено и че независимите вестници *Narodnaya Volya* и *Nasha Niva* са узаконени и допуснати в държавната система на разпространение. В същото време ние все пак осъждаме факта, че правата политическите затворници, които бяха освободени през последните години, не са напълно възстановени и един протестиращ студент е бил незаконно арестуван по време на досъдебния период.

Бихме искали да подчертаем, че съществените условия за трайната отмяна на санкциите и нормализирането на отношенията между Беларус и Европейския съюз, са промените в изборното законодателство, отмяната на ограничителните закони за медиите и промените в наказателния кодекс, които ще предотвратят злоупотребата с него в ущърб на демократичната опозиция и независимите журналисти. С оглед на това ние бихме насърчили компетентните органи в Беларус да работят в тясно сътрудничество с ОССЕ и с Асоциацията на журналистите в Беларус. Ние оценяваме предварителните срещи, които бяха проведени по отношение и на двата въпроса, но призоваваме за постоянно сътрудничество с чуждестранните експерти и представителите на гражданското общество в Беларус.

В резолюцията, която разискваме днес, също така бихме искали да призовем компетентните органи в Беларус да премахнат ограниченията за дейността на политическите партии, неправителствените организации и да узаконят още независими медии. Това обаче няма да бъде еднопосочна улица. Ние можем също да призовем Европейската комисия и Съвета по-бързо да намалят цената на входните визи за ЕС и да увеличат инвестициите на Европейската инвестиционна банка в енергийната инфраструктура, и по-специално в транзитната инфраструктура в Беларус. Бих желал да подчертая, че Европейският парламент отново ще призове Комисията да осигури финансова помощ за Bielsat TV и компетентните органи в Беларус да признаят Съюза на поляците в Беларус, оглавяван от г-жа Angelika Borys, като единствен законен представител на найголямото етническо малцинство в страната.

Председател. – Вие изглежда сте много зает човек, но успяхте да вземете думата в последната минута.

Justas Vincas Paleckis, *от името на групата PSE.* – (LT) Добрите огради правят добрите съседи. Това е стара английска пословица. Днес, като става дума за съседни страни, ние можем да кажем, че ниските огради или липсата на огради е все пак по-добре.

На границата между 20-ти и 21-ви век, с нарастващи тенденции към авторитаризъм, Беларус се превърна в стария болен човек на Европа. Държавата попадна в самоизолация и изолация, тъй като заобикалящите я огради ставаха все по-високи. Заради нарушаването на правата на човека, нямаше място в Съвета на Европейския съюз за държава, намираща се в центъра на Европа.

Миналата година ни даде надежда, че отношенията между Европейския съюз и Беларус могат да се променят и оградите, които споменах, могат да станат по-ниски. Тук бяха споменати малките стъпки, които Минск е направил в правилната посока по отношение на политическите затворници, регистрацията на партии и регистрацията на вестници. Можем също да споменем и бъдещото откриване на представителство на Европейския съюз. Аз споделям предпазливия оптимизъм както на уважаемия член на Комисията и г-н Министъра и чувствам, че небето се разведрява, но все още има много облаци. Тук нашият колега г-н Protasiewicz вече спомена както свободата на медиите, така и реалните условия, позволяващи образуването на политически партии, и страната е в началото на големи икономически и социални промени. Реформите трябва да са насочени в бъдещето и да направят живота на обикновените хора по-лесен.

Аз мисля, че Европейският съюз би трябвало също да измени пътя на взаимното разбиране. Първо, чрез премахване или чрез намаляването на финансовите огради на изискванията за визи, които не позволяват на хората да комуникират.

Беларус е взела решение да построи ядрена електроцентра, която вероятно ще се намира доста близо до столицата на Литва, Вилнюс. Няколко такива централи са планирани за региона в Литва, Естония и Полша. Трябва да има диалог между тези и между други държави, както и постоянни консултации, за да се избегнат недоразумения, шети върху околната среда и незачитане на интересите на други страни. Брюксел трябва внимателно да наблюдава как Минск прилага препоръките и конвенциите за ядрена сигурност на

Международната агенция за атомна енергия (МААЕ) и да защитава интересите на държавите-членки на Европейския съюз.

Аз не мисля, че Беларус ще направи реален напредък, ако стената между официалните институции и хората там не бъде съборена. Правителството трябва да е заинтересовано да разговаря и преговаря с опозицията, неправителствените организации, профсъюзите и младежките организации. След няколко месеца Европейският парламент ще представи препоръки за това дали ние трябва да продължим да събаряме стената, или да издигнем още по-висока стена. Ако не успеем да се възползваме от този шанс, хората от двете страни ще бъдат разочаровани. Както се казва, топката е в полето на Минск.

Janusz Onyszkiewicz, *от името на група ALDE.* – (PL) Сигналите, идващи от Беларус, не винаги са отчетливи. Политическите затворници са освободени, два независими вестника са допуснати до официалната мрежа на разпространение и движението „За свобода“, водено от опозиционния кандидат за президент г-н Alexander Milinkievich, е регистрирано. Комисарят спомена това. От друга страна, членове на опозицията се продължават да бъдат арестувани и много от освободените затворници са с ограничени права. Има десетки вестници, които очакват да бъдат разрешени, както това стана с двата гореспоменати и много неправителствени организации и политически партии непрекъснато се борят да бъдат регистрирани или живеят под заплахата, че техните регистрации ще бъдат отнети. Монаси и монахини са прогонвани и смъртното наказание все още съществува.

Ние не можем да обърнем гръб на Беларус. Но аз не вярвам, че е дошъл моментът да започнем диалог между този Парламент и парламента на Беларус. Това, което трябва да направим, е значително да намалим и да опростим процедурите за издаване на визи за граждани на Беларус, въпреки че това очевидно не се отнася за онези, които по разбираеми причини трябва да бъдат държани извън Европейския съюз.

Ние също така трябва да окажем ефективна подкрепа, включително и финансова, за институциите, които са важни за установяването и развитието на гражданското общество, като например неправителствените организации, политическите партии и независимата преса. Ние също така трябва да поставим въпроса за правата на работниците в Беларус. Днес няма постоянна заетост извън държавните структури – всички работят само с едногодишни трудови договори. Това осигурява на работодателя и следователно на държавата, голямо влияние практически върху цялото общество.

Инициативата за Източно партньорство също открива нови възможности за сегашните компетентни органи в Беларус. И все пак модернизацията на страната и привеждането ѝ в съответствие с европейските политически стандарти трябва да се извършва в контекста на диалога между държавните органи и демократичната опозиция в Беларус.

Ryszard Czarnecki, *от името на група UEN.* – (PL) Г-н Комисар, г-н Председател, напоследък ние приемаме резолюции за Беларус на всеки три месеца. Това не е твърде много, а свидетелства за доброто наблюдение на това, което се случва в тази страна, която е съседка на Полша и следователно на Европейския съюз.

Достатъчно ли е напреднал процесът на демократизация в Беларус? Не. Това причина ли е отново да обърнем гръб на Минск? Не. Ние трябва да продължаваме да оказваме натиск за постигане на демократични свободи и стандарти, свобода на словото, демократични ценности, като в същото време търпеливо да даваме на Беларус зелена светлина като на държава и общество, които искаме да видим все по-близо и по-близо до Европейския съюз. Беларусите са европейци и Беларус е неделима част от стария континент, културата на Беларус е част от европейската култура.

Днес най-благородните беларуси се борят за правата на човека, за демокрация, религиозни свободи. Но нека не тласкаме по-малко благородните в ръцете на Москва. Това би било прозаично и глупаво, би било безотговорно, би било по-лошо от престъпление – това би било заблуда. Ние трябва да правим две неща едновременно: да държим под око г-н Lukashenko, така че той да не преследва католически свещеници от Полша например, да закрива вестници или да преследва членове на опозицията и в същото време да подкрепяме беларуската държава като държава, за да предотвратим процеса на все по-силното ѝ привличане в орбитата на руското политическо, икономическо и военно влияние.

Milan Horáček, *от името на групата Vets/ALE.* – (DE) Аз бих желал да приветствам чешкото председателство, ръководено от заместник министър-председателя г-н Alexander Vondra. С регистрирането на опозиционното движение „За свобода“, ръководено от г-н Alexander Milinkevich, и с освобождаването на политическите затворници, беларуското правителство изпраща сигнали, че се отваря за света. Сега трябва да проверим дали зад готовността за ангажиране с политически диалог стои истинска воля за промяна и възобновяване на отношенията с Европейския съюз.

Ние искаме да видим как Беларус намира своето място в Европа; отдавна чакаме това и сме готови да възобновим отношенията, но само при ясни условия, главно, от които, е зачитането на правата на човека. Това се отнася не само за свободата на печатните издания и на изразяването на мнение, но също и за целия политически, социален и личен живот на всеки човек. Изборните измами и атаките срещу опозицията не са забравени и ние следим развитието на събитията отблизо.

През октомври ние решихме да отменим забраната за влизане в ЕС за президента г-н Lukashenko. От своя страна, Беларус трябва също да разреши достъпа на европейски делегации и да им даде възможност да разговарят с членове на опозицията.

Опитът показва, че всички диктатури си отиват!

Věra Flasarová, *от името на групата GUE/NGL*. – (CS) Госпожи и господа, Беларус е последната от европейските държави, с която Европейският съюз няма споразумение за взаимоотношения. Скоро може да се сложи край на тази аномалия, както се вижда от предложената стратегия на Съвета и на Комисията по отношение на Беларус. Освен това шестмесечният изпитателен период е към своя край. Беларуското правителство може да даде възможност за промени, водещи до по-голяма демокрация и свобода и Европейският съюз ще предложи сътрудничество и нормализиране на отношенията. Това би трябвало да е целта. Изкуството на дипломатията обаче е да видиш нещата в по-широк контекст и съответно да наложиш своите изисквания. Почти всяка промяна в последните години ставаше в глобален план. Днес ние преживяваме основна промяна на ситуацията. Двете десетилетия експеримент на доминиране от страна на Съединените щати са към своя край и то ще бъде заменено от концепцията за многополярност, което също може да доведе до конфликт. Това, което виждаме, че се случва около нас, са събития, придружаващи преместването в разпределението на властта. Нови и активизиращи се центрове се дефинират във връзка със съперниците си и оформят своите сфери на влияние. Беларус, заедно с Украйна, Молдова и района на Кавказ, образуват зона на жестока борба между Русия, от една страна и Съединените щати и Европейския съюз, от друга. Би било абсурдно да се отрече това, дори ако войната се води под знамето на прекрасни лозунги като свобода, демокрация, права на човека. Истинските ценности, които са заложили са енергетиката, парите и военната стратегия. Ако основните глобални играчи, в това число Европейският съюз, желаят да зачитат нововъзникващата геополитическа ...

(Председателят отне думата на оратора.)

Bastiaan Belder, *от името на група IND/DEM*. – (NL) Г-н Председател, Беларус щеше да бъде имунизирана срещу световната финансова криза. Тази прекалено самоуверена прогноза струва скъпо на г-н Lukashenko в началото на 2009 г. Неговото правителство е в критично финансово положение. Минск чука на вратата на МВФ, Москва и дори Вашингтон за милиарди кредити. Условието на МВФ беше девалвацията на беларуската рубла с не по-малко от 20,5 % на 2 януари. Днес беларуските граждани са видимо изпълнени със страх и това е разбираемо, ако знаем, че средната месечно заплата е паднала от 400 долара до 333 долара, като доларът, заедно с еврото отдавна е предпочитаната валута в Минск.

Възможно ли е икономическото положение на Беларус да е провалило шанса за нова вътрешна и външна ориентация на правителството на г-н Lukashenko? Това със сигурност не е въображаем риск, защото, независимо от текущите финансови проблеми, една козметична промяна на курса от страна на г-н Lukashenko в посока към Запада е твърде вероятна. В такъв случай силният президент просто ще смени стратегията на симулиране на интеграция с Русия със симулирано *сближаване* с Европейския съюз. Предстоящите преговори за газа с Русия биха могли да дадат допълнителен тласък на такова симулиране.

Европейският съюз трябва да използва балансирана стратегия, за да противодейства на подобен нежелан политически сценарий в Минск. За тази цел всички европейски институции трябва да установят контакт с беларуските институции, включително с държавните органи, опозиционните сили, гражданското общество и дори неработещото население. Това е една вдъхновяваща европейска цел, която се надяваме да се развива и да изгради мостове и да установи контакти с всички прослойки на беларуското общество.

Roberto Fiore (NI). – (IT) Г-н Председател, госпожи и господа, аз мисля, че вече не съществуват причини да поддържа каквито и да било санкции срещу Беларус. Там ние виждаме страна, която несъмнено се намира в криза, като всички страни в Европа, и при всички случаи това е страна, която разрешава право на собственост, страна, която до преди няколко месеца имаше ръст от 8 % и която не забраняваше на чужденците, в това число европейците, да купуват земя и жилища, дори и ако това ставаше чрез беларуски фирми.

По-нататък, по отношение на религиозните свободи, наскоро, кардинал Bertone посети в Беларус и бяха създадени отношения на взаимно уважение между държавата Беларус и Ватикана. Политическите свободи

са важни и се говореше за затворници, но всъщност става дума за трима политически затворници и те вече са освободени.

Ние говорим също и за политическите избори и, разбира се, там не е налице всеобщата свобода, която ние имаме при изборите на Запад, но със сигурност е истина, че всички кандидати имат право на телевизионно време и в някои случаи, държавата предоставя определени суми на всички кандидати. Ние също така знаем, че в следващите няколко седмици някои вестници – независими вестници – ще имат възможност да започнат работа и да бъдат разпространявани.

Аз мисля че за Европа е от стратегически интерес да се отвори към Беларус, именно защото Беларус е много важен елемент между Европа и Русия. Нека си спомним, че там има силно католическо малцинство, което я сближава със съседна Полша и с останалата част от Европа. Странно е, че днес има разговори за приемането на Турция в Европа, когато Беларус има много по-силна и по-съществена партньорска роля в Европа.

Árpád Duka-Zólyomi (PPE-DE). - (HU) Гн Председател, трудно е да се придвижим напред от задънената улица на отношенията между Европейския съюз и Беларус. Нарастващият натиск отвън напоследък, отслабването на приятелството между Русия и Беларус, страхът, появил се след конфликта Русия-Грузия и, не на последно място, световната икономическа криза, допринасят отчасти за тази ситуация.

Държавата, водена от г-н Lukashenko за първи път моли Европа за нещо. Освобождаването на политическите затворници, регистрирането на движението и началото на диалога с независими журналисти показва, че г-н Lukashenko по свой начин се опитва да отвори вратите за Европа. Отвъд тези повърхностни стъпки, Минск трябва да предложи още повече по пътя на истинското сближаване.

Добре е ЕС да използва настоящите, макар и не особено големи възможности. Европейският съюз е в състояние за първи път да повлияе на политическата ситуация в Беларус и затова политиката, която Брюксел възприема, далеч не е равнодушна. Ние трябва да запазим критичния подход и системата от условия, които съществуват в момента. Трябва много да внимаваме, защото е трудно да си представим, че г-н Lukashenko и неговата администрация могат радикално да се променят.

Конкретните стъпки, предприети и планирани от ЕС, са важни. Нашата задача е да подкрепим и да спомогнем за обединяването на неправителствените организации и опозицията, които се борят за промяна. Трябва също да настояваме за реформи в областта на законодателството, като тук имам предвид наказателния кодекс, пресата и изборното законодателство. С оглед на качеството на политиката на Европейския съюз по отношение на Беларус и с цел да се защити процесът на демократизация, Европейският парламент трябва да продължи мониторинга на процеса от страна на Съвета и Комисията.

Държавите от региона, включително Украйна, също демонстрираха, че без ясни критерии и тяхното изпълнение, не е възможно демократично развитие, тъй като всичко друго би било създаване на илюзия за демокрация. Предложената стратегия от ЕС е критична и конструктивна и затова получава моята безусловна подкрепа.

Józef Pinior (PSE). - (PL) Г-н Председател, Комисар, аз бих искал най-вече позитивно да подчертая факта, че министърът Alexandr Vondra присъства на това разискване в Парламента. Смятам, че това показва важноста, с която чешкото председателство се отнася към външната политика на Европейския съюз.

Днес ние анализираме стратегията на Европейския съюз по отношение на Беларус и стратегията на откритост, която се следва от няколко месеца. Смятам, че резултатите от тази стратегия са положителни, както показва проектодокладът на Европейския парламент.

В резултат на това в Минск беше открито Постоянно представителство на Европейската комисия. Ние получаваме положителни сигнали по повод увеличаващата се свобода в Беларус, като например регистрацията на движението на Alexander Milinkievich „За свобода“ и издаването и регистрацията на двата независими вестника *Narodnaya Volya* и *Nasha Niva*. А също и декларацията на министъра на външните работи на Беларус, Syarhei Martynau относно положителното отношение на страната към инициативата Източно партньорство на ЕС. Аз бих искал да подчертая, че правителството на Беларус не призна декларациите на самообявилите се държави Южна Осетия и Абхазия. Това са положителни сигнали, които, без съмнение, са също резултат от отношението на Европейския съюз към Беларус.

За това става въпрос в нашата проекторезолюция: ние все още се сблъскваме с ограничения на правата на човека и личните свободи в Беларус. Това не е либерална демокрация в европейския смисъл на думата. Аз съм напълно съгласен със сценария, представен днес от Комисар Ferrero-Waldner за това, че постоянното вдигане на санкциите би било възможно, ако Беларус разшири обхвата на свободата, на гражданските права

и либерализира своята икономика. Засиленото присъствие на Европейския съюз в Беларус, по мое мнение, гарантира по-голяма либерализация и демократизация там.

Председател. – Искам да обърна внимание на колегата, че представител на Съвета винаги присъства на тези разисквания, така че това не е специално събитие, въпреки че ние оценяваме присъствието на заместник министърпредседателя гн Vondry.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). – (PL) Гн Председател, отношенията ЕС-Беларус зависят и от двете страни. Взаимното позитивно отношение ще доведе до диалог, истинска добросъседска политика и Източно партньорство. Партньорството не може да се гради върху забрани и санкции, ето защо, аз се радвам да отбележа последната инициатива на Европейския съюз, насочена към подобряване на отношенията с Беларус. Трябва обективно да се каже, че Беларус също е направила много в посока на сближаване. Доказателство за това е регистрацията на движението „За свобода“, разрешаването отпечатването и разпространението на опозиционните вестници и отвореността на страната за инициативата Източно партньорство.

Очакванията на Европейския съюз отиват по-далеч и за това очевидно има основания, както има основания и за редицата очаквания на Беларус. Например, ако поискаме компетентните органи в Беларус да прекратят практиката, да изискват изходни визи за своите граждани и, по-специално, за деца и учещи се, защо Европейският съюз просто не опрости и либерализира визовите процедури за гражданите на Беларус? Тези въпроси са особено важни за жителите на граничните региони, които имат културни и роднински връзки (...)

(Председателят отне думата на оратора.)

Esther de Lange (PPE-DE). – (NL) Гн Председател, тази вечер ние разискваме политиката на ЕС по отношение на Беларус, политика, при която демокрацията и зачитането на правата на човека заемат централно място.

Искам да се спра на една конкретна област, а именно, забраната за пътуване на деца, без, разбира се, да омаловажавам другите важни аспекти, които вече бяха споменати тази вечер. Вие вероятно знаете, че деца, жертви на катастрофата от Чернобил, редовно посещаваха Нидерландия и други страни от ЕС години наред, за да се възстановят от последиците от нея. Децата, които участваха, бяха, разбира се, родени много след трагедията (те са сега на същата възраст, на която бях аз, когато това се случи преди 22 години), но те все още изпитват ежедневно последиците, което се вижда от статистиката за заболяванията на щитовидната жлеза, рак и други подобни. Всяка година, около 30 000 деца от Беларус са посрещани в 21 страни от семейства, доброволни организации и църкви.

През октомври 2008 г. беше съобщено, че Беларус, чрез указ, ще спре тези пътувания на децата и ще забрани на тези деца да пътуват в чужбина, което щеше да осуети Коледната ваканция. Отчасти под натиска на Европейския съюз, Съвета на Европа и няколко министри на външните работи, в това число нидерландския министър г-н Verhagen, действието на този указ беше временно спряно за периода от 20 декември до 20 януари, което даде възможност на някои деца все пак да пристигнат за ваканцията, но нищо не е направено за периода след 20 януари. Крайно време е да превърнем тази временна отмяна на санкциите в структурно, отнасящо се за целия ЕС решение, така че беларуските деца и приемащите ги европейски семейства да не бъдат държани в неизвестност за това дали пътуванията ще се състоят, или не. Най-добре ще бъде, ако това се уреди законово наведнъж, от името на всички държави-членки, отколкото, както това става в момента, чрез двустранни преговори, 27 пъти.

Ето защо в нашата резолюция ние призоваваме чешкото председателство да преговаря с беларуските компетентни органи относно решение, общо за ЕС.

Marianne Mikko (PSE). – (ET) Госпожи и господа, пътят на Беларус към Европа трябва да бъде път на диалог и компромиси.

Резолюцията за Беларус, приета миналата година, подчерта необходимостта от твърда, основана на условия, но все пак позитивна политика. Напредъкът, който е направен в областта на енергетиката, околната среда и транспорта е резултат от тази работа.

Има обаче проблеми, които не бива да загърбваме. Демокрацията е жизненоважна. В качеството си на членове на Европейския парламент, ние не бива да толерираме преследването на опозиционни лидери, ограниченията на свободата на печата, свободата на словото и нарушаването на основните права на човека. Никоя демократична страна не може да функционира без силно гражданско общество.

Следователно ние трябва да предложим всеобхватна подкрепа на организациите, които имат за цел защитата на правата на човека, подпомагат демокрацията и мобилизират гражданите на страната.

Аз приветствам решението на компетентните органи в Беларус да регистрират гражданската асоциация на г-н Milinkevich „За свобода“. Това обаче е само началото, тъй като *Naša Vjasna*, която има програма за защита на правата на човека и няколко други организации, посветили се на развитието на демокрацията, също чакат регистрация.

И накрая, бих искала да спомена подготовката за споразуменията за визовия режим. Трябва да бъде сключено споразумение за облекчаването на визовия режим между Европейския съюз и Беларус. Пътят към Европа трябва да бъде отворен. Скъпата виза и строгите правила не наказват режима, а населението. Аз съм казвала това многократно и днес пак ще го повторя. Нека да протегнем европейска ръка и да приветстваме народа на Беларус.

Ewa Tomaszewska (UEN). - (PL) Гн Председател, Европейският парламент многократно се е занимавал с проблема за Беларус, последната диктатура на европейския континент. Все още се създават проблеми за католическите свещеници, които искат на извършват служби и правата на етническите малцинства не се зачитат. В частност, демократично избраното ръководство на Съюза на поляците в Беларус, ръководен от г-жа Angelika Borys, не е признат. Продължават арестите и обиските на офисите на активисти от опозицията и активисти, защитаващи правата на човека. Независимите журналисти все още са преследвани.

И все пак, промяната вече се случва, макар и бавно. Движението „За свобода“ е регистрирано и два опозиционни вестника имат разрешение за отпечатване и разпространение. Министърът на външните работи на Беларус прие положително Инициативата за Източно партньорство и прояви интерес за участие в нея. Това ни дава предпазлива надежда за подобрене на климата във взаимоотношенията и за изпълнението на предложенията на комисаря.

Colm Burke (PPE-DE). - (EN) Г-н Председател, като се има предвид, че външните отношения са един от главните приоритети на чешкото председателство, аз бих помолил председателството на Съвета да посочи какви ходове смята да предприеме от своя страна, за да насърчи правителството на Беларус да отмени забраната за пътувания в чужбина за децата, пътуващи до държави-членки на ЕС по програми за почивка и възстановяване. Аз призовавам новото чешко председателство на Съвета да договори паневропейско споразумение, което ще позволи на беларуските деца, засегнати от катастрофата в Чернобил, да пътуват до всяка държава-членка в рамките на ЕС.

Аз, заедно с моите колеги, добавихме параграф 10 към настоящата резолюция на Европейския парламент, в този смисъл. През август миналата година, беларуското правителство обяви, че поставя извън закона посещенията в чужбина, след като едно дете отказа да се върне у дома, след пътуване в чужбина.

Ирландското правителство успя да осигури освобождаване, което позволи на децата да пътуват до Ирландия тази Коледа, но много други деца все още трябва да получат изходни визи, за да излязат от Беларус и да участват в програмите за почивка и възстановяване. Около 1 000 ирландски семейства приемат беларуски деца всяко лято и всяка Коледа, което често включва медицински прегледи и в някои случаи, лечение.

Докато приветствам решението на беларуските компетентни органи временно да вдигнат забраната за пътуване за определен брой жертви на чернобилската катастрофа, аз призовавам председателството да продължи да оказва натиск, така че да се гарантира споразумение с целия ЕС в близкото бъдеще, което ще даде на децата възможност да пътуват свободно навсякъде в рамките на ЕС.

Поставих също въпроса за пътуванията в чужбина и пред Вас, Комисар, и във Вашия отговор на моето писмо Вие казвате, че са направени постъпки чрез делегацията на Европейската комисия в Минск и също съвсем наскоро, в началото на ноември, по време на посещението на заместник генералния директор на ГД „Външни отношения“ (RELEX). Бих искал да попитам дали имате нова информация за усилията за застъпничеството на ЕС във връзка с вдигането на тази тягостна забрана.

Sylwester Chruszcz (UEN). - (PL) Гн Председател, Комисар, постепенното възстановяване на отношенията с Беларус и нашата готовност за диалог с правителството са стъпки в правилната посока. Също така аз съм оптимист относно съобщението на чешкото председателство днес за срещата на Съвета с представител на Беларус на дипломатическата среща на върха този месец.

Доволен съм да видя и опитите да се включи Беларус в инициативата Източно партньорство. Решенията, взети на равнище на ЕС, би трябвало да се почувстват преди всичко от гражданите на Беларус, дори ако това се отнася само за визовата политика. Като се има предвид сегашната газова криза в Европа, трябва да се подчертае, че Беларус се оказва особено стабилен партньор, що се отнася до транзита на газови доставки за Европейския

съюз. Конструктивният диалог и подобрените двустранни отношения, които ясно трябва да се основават на принципите на демокрация и зачитане на правата на човека, са в интерес и на двете страни.

Zita Pleštinšká (PPE-DE). – (SK) Въпреки направения положителен напредък в Беларус, ние трябва да поддържаме близки контакти с представители на беларуската опозиция и с нашия приятел Alexander Milinkievich.

Европа трябва да подкрепя икономическата реформа в Беларус. Но тази подкрепа трябва да бъде обвързана с конкретни условия и изисквания. Това трябва да включва изискване за по-голяма свобода на медиите. Медиите трябва да са свободни да действат в рамките на закона и да публикуват своите материали в страната. По-голямата свобода за дейността на политическите партии и неправителствените организации е жизненоважна за демокрацията.

Нашето разискване днес показва също, че ние всички искаме една демократична Беларус да се върне в Европа, но без г-н Lukashenko. ЕС има сериозна възможност, ако се ангажира в разпространението на демократичните ценности, да спечели Беларус и да я освободи от руската прегръдка.

Alessandro Battilocchio (PSE). – (IT) Г-н Председател, госпожи и господа, след години сложни отношения, ние виждаме някои скромни стъпки в правилната посока, като признаването на движението, ръководено от г-н Milinkiewicz, разрешаването на различни вестници, които не са проправителствени и първите знаци на желание да се разискват препоръките, направени от ОССЕ/СДИПЧ. Пътят, който трябва да се измине, е не просто дълъг, той е невероятен дълъг.

Надеждата е, че може да се започне нов етап в отношенията между ЕС и Беларус; разкажът на членовете на ЕП от нашата делегация за отказаните визи е доста смущаващ и ние се надяваме, че това е вече само един лош спомен. Също като г-н Mr Burke, аз призовавам Комисията и Съвета да се ангажират с един проблем на следващата съвместна среща: ясна, обща дефиниция на правилата, свързани с престоя по здравословни причини на беларуски деца в европейски семейства. В последните години, Беларус често, дори прекалено често, се занимава с този въпрос повърхностно и без да проявява гъвкавост, буквално удряйки плесница на приемните семейства и, за съжаление, на децата и младите хора, които участват в помощта, и проектите, свързани с проява на солидарност.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE). – (RO) Аз приветствам декларацията на Съвета и Комисията и съм съгласен, че авторитарният режим на г-н Lukashenko трябва да бъде наблюдаван отблизо. В същото време аз смятам, че ние се нуждаем от дългосрочен проект, който да представи бъдещата Беларус, след г-н Lukashenko, която ще бъде демократична и процъфтяваща.

Европейският съюз трябва да приложи интелигентна стратегия, която взема под внимание хората в Беларус и беларуското общество, а не само се съобразява с временното правителство в Минск. Историята показва, че изолацията и външните санкции са само в полза на диктатурите. Ние трябва да направим обратното: да предложим на хората в Беларус възможно най-широките възможности да учат в Европейския съюз, да пътуват и работят тук за кратки периоди, като се запознават с европейските ценности и с нашите икономически и културни постижения. Това е единственият начин да се изостри апетитът на тези хора за нашите ценности и да се улесни процесът на преход, през който страната ще премине.

В заключение, бих искал да кажа на г-н Fiore, че появата на кандидатите по телевизията по време на предизборна кампания не е съществена, защото, както е казал Сталин, единственото важно нещо е човекът, който брои гласовете.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Г-н Председател, Комисар, г-н Министър, всички ние на тази пленарна сесия бихме искали Беларус да спазва принципите на демокрацията, правата на човека и свободата на сдружаване, както и свободата на изразяване на мнение и да спре жестокото преследване на собствените си граждани и етнически малцинства. За съжаление нашият списък с искания е доста дълъг и, изглежда, е малко вероятно, че те ще бъдат изцяло изпълнени в близко бъдеще. Но ние не можем да спрем да се борим за ценностите, върху които е основан Европейският съюз.

Политиката на санкции срещу Беларус започна като фиаско. Да се надяваме, че промяната в политическата стратегия на ЕС по отношение на Минск ще има успех. Това обаче няма да е лесно поради факта, че парламентарните избори през есента на 2008 г. бяха фалшифицирани от Lukashenko.

Основният начин за демократизиране на беларуското общество е чрез образование, свободни медии и контакти между гражданите на ЕС и Беларус. Ние трябва да започнем специална програма за стипендии за млади хора от Беларус, които да се обучават в Европейския съюз, което ще донесе големи ползи в бъдеще.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE). – (RO) Имаме пред себе си три предложения да резолюция от 21 май, 9 октомври и 7 януари. Напредъкът си проличава в декларациите, направени от членовете на Европейския съюз.

Аз обаче определено разглеждам и подкрепям всяка декларация, която може да наложи повече демокрация в която и да е страна, още повече когато говорим за съседна страна като Беларус. Смятам, че са необходими две важни неща, както моите колеги отбелязаха преди мен, или ние бихме могли да направим това просто за да подкрепим взаимното доверие и прозрачността. Първо, трябва да покажем зрялост и да улесним достъпа на гражданите на Беларус до Европейския съюз, за да имат контакти с европейските ценности, да разберат на какво държи Европейският съюз, да се запознаят с политиката му, с всичко, което той представлява. Второ, Беларус трябва колкото може по-бързо да стане държава, в която няма задържани лица по политически причини. Това е определено един много малък жест, който президентът г Lukashenko може да направи.

Председател. – Време е да обобщим обсъждането. Давам думата на заместник министърпредседателя гн Vondra да обобщи.

Alexandr Vondra, действащ председател на Съвета. – (EN) Г-н Председател, ще се опитам да обобща обсъждането от името на Съвета.

Първо, мисля, че имаме наистина интересно разискване по същество, което със сигурност допринесе за нашата общата работа. Искам да подчертая, че ние, в Съвета, оценяваме интереса и активното ангажиране на Европейския парламент по въпроса за Беларус. Смятам, че това е особено полезно за оказването на постоянен натиск по повод на проблемите с правата на човека, от една страна, и за това да не се губи този стратегически подход, от друга. Искам да благодаря по-конкретно на членовете на Европейския парламент от Полша – без значение дали г-н Jacek Protasiewicz, г-н Janusz Onyszkiewicz или г-н Józef Pinior – за техния принос. Мисля, че слушаме внимателно.

Сега ще отбележа три заключителни коментара. Първо, относно таксите за визи, които много от вас споменаха. Това е проблем, който ние особено добре осъзнаваме. Дори когато говорехме от името на своите държави през последната година, ние винаги имаме да кажем доста неща. Позволете ми да се изразя ясно. Ние разглеждаме Беларус като част от Европа и осъзнаваме проблемите, причинени на гражданите на Беларус, от увеличаването на таксите за визи. За да избегнем негативните последици по отношение на междуличностните контакти, чешкото президентство ще продължи да насърчава държавите-членки да използват гъвкавостта, свързана със съответните разпоредби на законодателството *acquis*. Председателството също ще стимулира по-последователното приложение на съществуващите правила от страна на държавите-членки. Ако съществуващата в момента положителна динамика се запази и укрепне благодарение на допълнителни съществени стъпки от страна на Беларус във връзка със зачитането на правата на човека и основните свободи, което ще позволи на страната да участва в Инструмента на европейската политика за съседство и партньорство (ИЕСП) и в бъдещото Източно партньорство, евентуално ще се предвиди диалог по визовия режим.

По повод на децата на Чернобил, въпрос, повдигнат от някои от вас, мога да ви уверя, че ние ще продължим да оказваме натиск. Ние подкрепихме стъпките, направени от френското председателство по този въпрос, включително и *демаршът*, предприет на 3 декември миналата година. Усилията на ЕС най-накрая постигнаха резултат с временната отмяна на президентския указ № 555, забраняващ тези пътувания. Това, както и двустранните споразумения, които бяха постигнати в началото на декември между Ирландия и Беларус, за бъдещата почивка и възстановяване на децата, засегнати от чернобилската трагедия, бяха постижение, което ние приветствахме. Ние осъзнаваме, че общият проблем още не е решен. Чешкото председателство ще следи проблема и ще предприема допълнителни необходими стъпки от името на ЕС, ако това се наложи, и ще продължи да поставя този въпрос по време на нашите контакти с компетентните органи в Минск.

И накрая, в следващите месеци, с прегледа на санкциите и в контекста на бъдещото Източно партньорство, Беларус ще остане на едно от първите места в нашия дневен ред. Така, както резолюцията, която приехте по отношение на Беларус след изборите от 28 септември, ни помогна да се придвижим напред, ние се надяваме, че ще получаваме вашата подкрепа по време на нашия мандат.

Benita Ferrero-Waldner, член на Комисията. – (EN) Г-н Председател, аз се убедих, че преобладаващото мнозинство има същото мнение като нас. Това означава, че ние сме предложили възможност за Беларус да се доближи до Европейския съюз чрез европейската политика на добросъседство. По принцип ние предложихме план за действие в сянка, както и възможността Беларус да се присъедини към Източното партньорство в подходящия момент, когато, разбира се, условията са подходящи.

След като казах това, нека отговоря на някои от конкретните въпроси, които повдигнахте. Относно финансовата криза: засега Беларус сравнително успешно издържа на последствията на финансовата криза и на нарастващите

цени на газа през 2007 г. и 2008 г., благодарение на доста ограничената си интеграция в световната икономика и на значителните си заеми от Русия, Китай и Венецуела. Сега обаче, както според мен г-н Belder справедливо отбеляза, тя трябваше да поиска от МВФ „standby“ заем от 2,5 милиарда EUR, а включително и да девалвира своята валута, за да противодейства на негативните последиствия на глобалната криза. Тъй като нейната икономика и промишленост остават в голяма степен нереструктурирани и неструктурирани, ние очакваме негативната тенденция да продължи, като доведе след себе си и отрицателни социални последиствия. Така че Вие сте прав: това е важен фактор.

Относно ядрената електроцентрала и въпросите за сигурността и безопасността, позволете ми да Ви кажа, че по време на нашия технически диалог за енергията в Беларус, ние обърнахме специално внимание на гарантирането на това, тази страна да спазва международните стандарти за сигурност и безопасност. Ние можем да кажем, че Беларус сътрудничи много активно с Международната агенция за атомна енергия (МААЕ) във Виена и бе отворена в забележителна степен към предоставяне на информация за този процес на Комисията.

След тези свои думи бих искала да се върна също и на въпроса за таксите за визи. Както споменах при първата си бележка, Вие знаете, че сме готови да допринесем за провеждането на преговори, веднага щом Съветът също възприеме тази позиция и се опита да създаде възможност всички държавичленки да имат общо споразумение за визовия режим, както и споразумение за повторно приемане. След посещението на моя заместник генерален директор, г-н Mingarelli, в Минск, мога да Ви кажа, че за момента няма нищо ново по този конкретен проблем. Мога само да заявя, че таксите за визи и визите за деца са специфични за всяка една страна. И все пак ние не сме близо да сключване на такова общо споразумение. Този въпрос също трябва да се договаря от Комисията.

Председател. – (PL) Получих пет предложения за резолюция⁽³⁾, представени на основание на член 103, параграф 2 от Правилника за дейността.

Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе в четвъртък 15 януари 2009 г.

Писмени декларации (член 142)

Adam Bielan (UEN), в писмена форма. – (PL) Гн Председател, неотдавна говорихме за политическо затопляне в Беларус. Опозиционното движение на Alexander Milinkievich „За свобода“ най-сетне беше регистрирано. Беларус изрази желание да участва в Източното партньорство. Дори Вашингтон заяви, че отношенията между двете страни са се подобрили. Дошло ли е времето да затоплим отношенията и да разчупим леда с Беларус? Искаше ми се да беше така, но ние трябва да помним, че президентът Lukashenko е хитър и обигран политически играч.

Ние вече се занимавахме с „политическо затопляне“ в Европа и то съвсем наскоро и това, което искам да изтъкна, е, че тези трансформации винаги са завършвали с разочарование.

Това, което е от решаващо значение, е как ще осъществяваме политиката на ЕС на изток през следващите месеци. Гн Lukashenko ясно показва, че няма да се поддаде на натиск от Запад и на преговорите с Медведев за намаляването на цените на газа, той заяви, че няма да бъде задължен на Русия.

Очевидно е, че Беларус играе на два фронта. Трябва да водим преговори много предпазливо, така че да не бъдем излъгани от промени, които могат да се окажат временни. Трябва да сме твърди по въпросите от стратегическа важност за ЕС чрез водене на целенасочена политика на подкрепа на развитието на гражданско общество и опозиция в Беларус, където активистите на опозицията все още са преследвани и чуждестранните духовници са гонени. ЕС не може да игнорира факта, че органите в Беларус продължават да нарушават правата на човека и на гражданите.

14. Възпоменание на 11 юли като ден на жертвите от клането в Сребреница (разискване)

Председател. – Следващата точка е изявлението на Съвета и Комисията по повод на възпоменанието на 11 юли като ден на жертвите от клането в Сребреница.

(3) Вж. протокола

Alexandr Vondra, *действащ председател на Съвета*. – (EN) Г-н Председател, Сребреница, както знаем, беше ужасно престъпление. Клането на повече от 8 000 босненци във и около Сребреница бележи един от най-черните исторически моменти на Босна и Херцеговина, на бивша Югославия, а също и на Европа, като цяло. Това, без съмнение, е най-жестокото престъпление в Европа след Втората световна война.

Поглеждайки назад, разбираме, че е могло да се направи много повече и то по-рано. Сребреница беше колективен провал на международната общност, включително и на ЕС. Това е наистина много жалко и ние изразяваме дълбоко съжаление за този факт. Наше морално, човешко и политическо задължение е Сребреница да не се повтаря никога.

Отбелязвайки десетата годишнина от клането в Сребреница, Съветът отново заклеими извършените престъпления и изрази своето съчувствие за жертвите и техните семейства.

Съветът, позовавайки се на резолюции 1503 и 1534 на Съвета за сигурност на ООН, подчерта, че пълното и неограничено сътрудничество с Международния трибунал за престъпленията в бивша Югославия (МТПБЮ) остава важно изискване за продължаването на напредъка в посока на ЕС. Изпращането в Хага на останалите подсъдими бегълци, които продължават да избягват международното правосъдие, би било най-подходящото отдаване на почит на жертвите от Сребреница, както и основна крачка към траен мир, стабилност и изглаждане на конфликта. Затова Съветът остава твърдо убеден, че извършителите на престъпления в Сребреница и в Босна и Херцеговина, като цяло, както и на други места в региона на Западните Балкани, трябва да получат възмездие.

В същото време през историята си досега европейската интеграция се оказа полезна за лекуването на рани и несправедливости в миналото, затова ние трябва да се съсредоточим също и върху бъдещето. ЕС, като интегриращ фактор, донесе мир, стабилност, доверие и благоденствие на Европа през втората половина на миналия век. Ето защо помощта за Западните Балкани по пътя им към ЕС е един от приоритетите на чешкото председателство в областта на външните отношения. Помирението е жизнено важно за интеграцията и то е трудно, ако справедливостта не е възтържествувала изцяло.

13 години по-късно е време да приключим позорния епизод в Сребреница. Арестът на Karadžić's показва, че такива чудовищни престъпления, като престъпленията срещу човечеството, не могат да останат безнаказани. Остава Ratko Mladić да бъде изпратен в Хага, така че семействата на жертвите от Сребреница да могат за се справят с миналото и да прегърнат бъдещето.

ЕС ще продължи да прави всичко, което е по силите му, за да осъществи това. Но предстои да се направи още много, така че Сребреница да се превърне от тъжен исторически спомен в място, където животът предлага перспективи. Ангажирането на международната общност не става във вакуум: тя се съчетава активно с местните акции на държавно равнище и от двете страни. Доста добри начинания бяха предприети.

Бъдещето на Сребреница може най-добре да бъде гарантирано чрез икономическо развитие, създаване на работни места с цел да се подобрят социалните и икономически условия на живот на населението в района на Сребреница. Компетентните органи на Република Сърбия, както и на министерският съвет на Босна и Херцеговина и Федерацията, осигуриха финансиране и инвестиции за района на Сребреница. Разпределените активи бяха предназначени за възстановяването на Сребреница, включително за строителство, реконструкция, развитие на инфраструктурата, подпомагане на бизнеса, подобряване на комуналните услуги, проекти с устойчива възвращаемост и образованието.

Всички тези местни усилия бяха подпомогнати от донорската конференция за Сребреница, организирана само преди около година, през м. ноември 2007 г. Това е може би добър повод да отправя призив за осигуряването на повече нови инвестиции за този град и този район.

Крайно важно е Сребреница никога да не бъде забравена и съвместните усилия да продължават. Всички ние в ЕС, международната общност и местните органи продължаваме да работим конструктивно заедно с цел подобряване на условията на живот в района на Сребреница. Само перспективата за по-добър живот може да намали политическото напрежение, да създаде пространство за диалог и впоследствие да позволи на все още скърбящите роднини на жертвите да продължат напред. Това би бил най-добрият начин за отдаване на почит на жертвите от Сребреница.

Benita Ferrero-Waldner, *член на Комисията*. – (EN) Г-н Председател, през м. юли 1995 г. близо 8 000 мъже и момчета бяха убити и изчезнаха в Сребреница. Най-висшите съдилища на международното право нарекоха това клане с истинското му име: геноцид. Докато продължаваме да търсим справедливо наказание за извършителите, мисля, че е правилно да си спомним жертвите и да изразим своето съчувствие на техните

семейства. Затова днес аз се присъединявам към вас в подкрепа на инициативата да се признае 11 юли за ден за възпоменание на геноцида в Сребреница.

Сребреница е символ на ужас и неутешима скръб. Възпоменанието е болезнено, но и необходимо. Необходимо е, защото ние не можем, а и не бива да забравяме. Необходимо е, за да противодействаме на избирателната памет на онези, които продължават да отричат до днес това, което наистина се случи. Признаването на това, което се случи през юли 1995 г. стои в основата на помирието в рамките на Босна и Херцеговина, както и в регионалния процес. Обявяването на 11 юли като европейски ден на възпоменание за жертвите от Сребреница би трябвало по тази причина да стане крачка напред към помирието в Босна и Херцеговина и в региона. Аз мисля, че това е една възможност да изпратим послание, не само за уважение и възпоменание, но и за надежда за бъдещето – бъдеще в рамките на Европейския съюз, изградено върху помирието, позволяващо на раните да заздравеят с времето.

Но само признаването не е достатъчно. Справедливостта е също толкова важна. Аз мисля, че е важно всички извършители на тези зверства да бъдат изправени пред съда, да бъдат съдени и да платят за престъпленията, които са извършили. Затова е недопустимо след толкова много години, генерал Ratko Mladić да остане на свобода. Комисията напълно подкрепя работата на Международния трибунал за престъпленията в бивша Югославия (МТПБЮ). Ние приветстваме сътрудничеството на Босна и Херцеговина с МТПБЮ и справянето с делата, прехвърлени от Трибунала към местната юрисдикция. Ние, като Комисия, използваме всяка възможност да насърчим местните органи да продължат своите усилия и да гарантират това, че всички престъпления ще бъдат преследвани.

В допълнение към правосъдието на съдилищата, ние можем да предложим втора форма на справедливост за жертвите и това е по-доброто бъдеще за техните близки, които са оцелели. Това е в центъра на усилията на ЕС на Западните Балкани. Ние искаме страните от региона да се придвижат напред, към общо европейско бъдеще. Искане да видим просперираща Босна и Херцеговина в рамките на стабилен, регионален контекст, където границите имат все по-малко значение и доверието между съседите е възстановено. Ние знаем, че това е дълъг път, но ако историята на Европейския съюз и неговото разширяване ни говори нещо, то е, че този път си заслужава да се извърви.

Ние не можем да извървим пътя до Европейския съюз вместо Босна и Херцеговина. Тя сама трябва да изпълни условията и да преодолее вътрешните предизвикателства със собствени средства, но можем да помогнем. Ние ще помогнем и искаме тази страна да успее като триумф на оцелелите над онези, които имаха други планове.

Doris Pack, *от името на групата PPE-DE.* – (DE) Г-н Председател, г-н Действащ председател на Съвета, Комисар. Война, концлагери, геноцид – никога вече! След ужасите на Втората световна война, никой в Европа не можеше да си представи, че това отново би могло да се случи

Но все пак се случи: в средата на 90-те, шест години след падането на Берлинската стена, докато Западна и Централна Европа се развиваха заедно в мир, това се случи отново в Босна и Херцеговина. Грешките на международната общност – дългите години на извършване на погледа, почти безгрижните сделки с плаворезите там, приятелските ръкостискания с престъпници като Ratko Mladić – засилиха неговото признание, както и това на неговите съучастници, които се измъкнаха безнаказани след години на етнически прочиствания и гонения и след като бяха извършили геноцид.

До днес Ratko Mladić не е изправен пред съда. Кой го крие? Кой му помага, като по този начин поставя себе си и него под дори по-голяма тежест на вината? Мнозина от другите извършители са също все още на свобода и някои дори все още живеят в Босна и Херцеговина сред опечалените семейства на жертвите. Ето защо ние трябва да настояваме не само Международният трибунал за бивша Югославия в Хага, но и местните трибунали за военни престъпления в Босна и Херцеговина да бъдат в състояние да си свършат работата, както трябва.

Денят за възпоменание, който обявихме е замислен като сигнал за събуждане, сигнал да не забравяме и да покажем на опечалените семейства, че скърбим заедно с тях. Наистина, вероятно този ден може да послужи за събуждане на съзнанието за тези ужасни престъпления, дори у онези, които все още не вярват, че са се случили, въпреки доказателствата от записите, и след това да се положат основите за необходимото помирение. Без признаване на пряката и непряка отговорност за това клане, там не може да има мир. Ние дължим поне това, както и осъждането на извършителите, на жертвите и техните семейства.

Richard Howitt, *от името на групата PSE.* – (EN) Г-н Председател, всяка година в Обединеното кралство, когато има възпоменание за войните от 20и век, ние използваме думите: „при залез и при изгрев ще ги помним“. Това са много трогателни думи за мен и за моето поколение, за моите родители, които са участвали във Втората световна война. И дори за онези поколения, които идват след нас, това възпоменание не е просто формално

отдаване на почит на онези, които са служили на страната си. Това е напомняне за злините и за човешката стойност на войната, това е предупреждение за тези поколения, защита на мира и предпазване от конфликт в бъдещите години.

Това е важността на възпоменанието и както Комисарят каза тази вечер, признаването е изключително важно за помириенето на днешните поколения.

Ние всички знаем за касапницата в Сребреница през 1995 г. Осем хиляди мъже и момчета мюсюлмани са убити, докато търсят убежище в безопасен район около Сребреница, обявен за такъв от Съвета за сигурност на ООН.

Въпреки че това се е случило преди почти 14 години, съвсем правилно и справедливо е да си спомняме за жертвите и да ни се напомня за националната омраза, която доведе до това ужасно събитие.

Само преди месец група от над 1 000 души беше образувана в мрежата, в сайта Facebook, и тази група открито възхваляваше геноцида в Сребреница. Групата имаше име, което означава „Нож, жица, Сребреница“ и тя насърчаваше убийството на мъжете само защото те са били мюсюлмани. Това също говореше за тяхното уважение към действията на Ratko Mladić, което е още едно доказателство, че свободата на Mladić само подклажда омразата и засилва напрежението от миналото.

Благодарение на обществения протест, сайтът във Facebook бързо беше снет, но не преди, в рамките на един месец между м. декември 2008 г. и м. януари 2009 г., в него да се регистрират над хиляда души.

Възпоменанието на жертвите от Сребреница изпраща ясно послание на онези индивиди, които възхваляват действията на Ratko Mladić и Radovan Karadžić, че ние няма да позволим това да се случи отново и че те са сами и изолирани в своите разбирания.

Един съд в Босна миналия месец изслуша психолози относно това как оцелели след клането в Сребреница са силно травмирани. Съдът чу, че проблемът за много от оцелелите е, че никога няма да имат шанса да се сбогуват със своите роднини.

Въпреки че нямаме възможност да върнем часовника назад и да дадем втори шанс на тези хора, ние можем да направим всичко възможно този геноцид да не се забравя и онези, които са отговорни да бъдат наказани.

Jelko Kacin, *от името на the група ALDE.* – (SL) Нашият Европейски съюз се роди от опита на Втората световна война. Ние имаме обща, документирана историческа памет, което ни позволи да изградим общото европейско бъдеще заедно. Сребреница е страшно свидетелство за това, че през 1995 г. ужасите на Втората световна война се повториха в Европа по най-възмутителния начин.

Сребреница е символ на етническо прочистване. Сребреница и синоним на безмилостно и нечовешко убийство на деца и възрастни, тя е синоним на геноцид. Сребреница обаче означава също скриване на убийства и разрушаване на масови гробове. Ние трябва да вградим Сребреница в нашата обща историческа памет и в основите на разширяването на Европейския съюз към Западните Балкани. Ние не трябва да толерираме стереотипи на дискриминация и ексклузивизъм за отделните нации, ние трябва да се борим с колективната вина. Виновните за геноцида в Сребреница трябва да бъдат изправени пред трибунала в Хага, те трябва да бъдат съдени и изпратени в затвора, а ние трябва да работим заедно, за да изграждаме и да направим възможно европейското бъдеще за Сребреница, местното население и за цялата Босна и Херцеговина

Накрая, ние трябва да се опитаме да поставим акцент върху травмите и мъченията на онези, които ще трябва да живеят със болезнените спомени за престъплението, които ще трябва да живеят без близките си хора. Бих искал да благодаря на председателския съвет за единодушната подкрепа на предложението да каним млади босненци и сърби от Сребреница заедно в Европейския парламент всяка година, без натиска и стреса на домашната им среда, те могат да мислят, планират по-красиво бъдеще за Сребреница и за цялата Босна и Херцеговина. Тази резолюция ...

(Председателят отне думата на оратора.)

Milan Horáček, *от името на групата VERTS/ALE.* – (DE) Г-н Председател, резолюцията говори за ООН и за европейските институции с много ясни, критични думи. Недостатъците в механизмите за вземане на решения в областта на външната политика и в политиката на сигурността не позволиха да бъдат предотвратени ужасните престъпления в Сребреница. Липсата на единен глас остава недостатък в Европейската политика на съседство, както днешната дискусия по отношение на Газа показва още веднъж.

Клането в Сребреница не бива да бъде забравено и затова ние приветстваме и подкрепяме инициативата да се обяви 11 юли за ден на възпоменание за жертвите на този геноцид. В същото време обаче трябва да има помирение на двете страни, което може да се постигне само чрез непрекъсната преоценка на събитията. Затова е абсолютно недопустимо виновните и тези, които са обвинени в това престъпление, все още да се разхождат на свобода. Аз мисля, че не само Mladić, но и други виновници, трябва да бъдат съдени.

Erik Meijer, от името на групата GUE/NGL. – (NL) Г-н Председател, градът Сребреница е печално известен във връзка с клането на 8 000 мъже мюсюлмани през 1995 г. Оцелелите жени и деца са прави да ни напомнят непрекъснато за това. След моето посещение в Сребреница през март 2007 г., аз се обърнах към Европейската комисия с искане тя да допринесе за устойчиви доходи и заетост чрез проекти, които да подпомогнат туризма, в резултат на което Сребреница ще може да предложи повече от историята си и главния мемориал. Сребреница е също така символ на провала на оптимистичните идеи за хуманитарни намеси и убежища.

От самото начало трябваше да поясня, че чуждото военно присъствие може да предложи само фалшиви илюзии. То превърна Сребреница в оперативна база срещу сръбското обкръжение, а в същото време беше ясно, че в крайна сметка тя ще бъде неизбежно погълната от същото това обкръжение. Без присъствието на нидерландска армия в Сребреница, нямаше да има военна ситуация и нямаше да има нужда от отмъщение от страна на сърбите. Жертвите са причина не само да изправим пред правосъдието господата Mladic и Karadzic, но и да мислим критично за провала на военните намеси и на опитите да се установи държавно единство в етнически разделената Босна.

Bastiaan Belder, от името на групата IND/DEM. – (NL) Г-н Председател, „Глас от Сребреница, големи сълзи потекоха по бузите му. Той ме прегърна и каза: „Моля те, мамо, върви!“ Те го хванаха; аз отказах да тръгна, коленичих и започнах да ги моля: „Моля ви, убийте мен вместо него! Взехте единственото ми дете. Не искам да отивам никъде. Убийте ме и това ще бъде краят за нас.“

Това е затрогващият разказ на една босненска жена, която е загубила както съпруга си, така и дванадесетгодишния си син по време на клането в Сребреница през юли 1995 г. Нейният глас и гласовете на другите жертви ни преследват днес, отчасти благодарение на безценните проучвания на добросъвестни учени, в това число, професор Selma Leydesdorff от Амстердам.

Разбира се, сега, след като Европейският съюз е предложил на Западните Балкани перспективата на присъединяване към Съюза, ужасите от Сребреница остават символ и задължение, преди всичко както на думи, така и на дело. С други думи, действителна загриженост за тези, които са оцелели. Сребреница, юли 1995 г. Аз бях чуждестранен кореспондент на нидерландски вестник тогава и отблизо наблюдавах босненския военен театър. Не мога да ви опиша колко засрамен и обезсърчен се чувствах по повод на международната идея за убежище, естествено, като гражданин на Нидерландия.

‘Kom vanavond met verhalen, hoe de oorlog is verdwenen, en herhaal ze honderd malen, alle malen zal ik wenen.’ [Ела тази вечер с приказки за това как войната е изчезнала и ги повтори сто пъти, а аз ще плача всеки път.] От сега нататък, думите на този известен поет от културата на възпоменание на моята страна, Втората световна война, също ще придружава 11 юли, когато отдаваме почит на жертвите от Сребреница и Поточари.

Димитър Стоянов (NI). – Благодаря, господин Председателю. Тази вечер сме се събрали да си припомним едно страшно престъпление, неслучайно наречено геноцид, което представлява действително една огромна човешка трагедия в най-новата ни история. Но когато чета декларацията, която се предлага, резолюцията, проекта за резолюция, виждам, че той отразява само половината трагедия и само половината геноцид.

В него са споменати имена, които станаха световно известни: Ратко Младич, Радован Караджич, Кръстич и т.н. Но в него не виждам имената на мюсюлманите, които също извършваха престъпления в Сребреница и в този отвратителен конфликт. Къде е името на Насер Орич, командира на 28-а мюсюлманска дивизия? Кой... защо не е споменато в тази резолюция клането в село Кравица на връх Коледа 1993 г., в това християнско село? Защо не са описани случаите на десетките християнски села, които бяха изгорени в района на Сребреница от мюсюлманските бойци? Всички ние не трябва да продължаваме да защитаваме едностранна позиция и да налагаме двойни стандарти, когато оценяваме такива ужасяващи събития. Който твърди, че само християните са избивали мюсюлмани в Босна и Херцеговина, а обратното не се е случвало, е лицемер. Кой някога си е направил труда да провери? Тук беше казано, че Сребреница е пълна, изпълнена с масови гробове, и това е вярно. Но кой си е направил някога труда да провери колко от тези масови гробове са на християни?

Нека не забравяме, че нещата се случваха двустранно там и не трябва да се правим, че християните не съществуват или нямат човешки права, все едно са някакви животни.

Anna Ibrisagic (PPE-DE). - (SV) Гн Председател, какво може да се каже само за две минути, когато ние говорим и описваме какво се е случило в Сребреница, когато трябва да се научим как да помним това, така че то повече да не се повтаря? Какво още трябва да видим и какво още може да кажем за Сребреница? Какво мога аз, като единствен член на този парламент, който е роден в Босна и който е избягал от войната там, да предам днес от тази трибуна, което аз, шведски член на парламента, не бих могъл да предам, ако не бях преживяла тази война? Моята, г-н Стоянов, е истинска история от онова време.

Може би главното нещо, което мога да предам, е чувството на надежда, когато аз все още вярвах, че ако само някой там, в Европа, можеше да види какво става, светът щеше да реагира, или безнадеждността, когато разбрах, че съм оставена сама със собственото си нещастие и че няма да дойде помощ. Помня кървавите петна по асфалта, виковете на гладните деца, празното изражение на десетгодишно момиченце, когато ми разказа как тя и нейните братя и сестри първо е трябвало да погребат мъртвите си родители и след това да преместят телата им в друг гроб, когато войниците се опитали да прикрият следите на масовото убийство в едно село близо до моя град. Спомням си лицето на моя баща, когато разбрахме, че моят чичо и братовчед ми са в концлагер. Спомням си моето собствено отчаяние, когато една сутрин няха дори един децилитър мляко да дам на едногодишния си син.

Това обаче, което помня най-ясно и никога няма да забравя, е неописуемото чувство на самота, когато накрая разбереш, че твоето собствено нещастие, отчаяние и агония се играят на открита сцена, сега, когато светът вече видя как сме страдали, но никой не предотврати това. Именно това е чувството, което аз споделям с хората от Сребреница, г-н Стоянов. Именно това е чувството, което аз предавам, заедно с другите жертви на войната на Балканите.

Фактът, че Европейският парламент утре ще гласува за ден на възпоменание на жертвите от Сребреница, е нещо, което ми носи малко спокойствие. Този ден на възпоменание няма да върне на хората от Сребреница техните убити роднини, но за всички нас, които сме жертви на войни, той ще означава признание, че Европа е видяла нашето страдание, че ние не сме сами и Европа ще помни, за да не се повтори това никога.

Аз лично се надявам и ще работя, за да гарантирам, че Сребреница, заедно с Босна и другите балкански държави, ще станат членове на европейското семейство възможно най-скоро. Това е и най-малкото, което можем да очакваме след позорната неспособност на Европа да предотврати този геноцид и факта, че Ratko Mladić е все още на свобода.

(Ръкопляскания)

Diana Wallis (ALDE). - (EN) Г-н Председател, бих искала да благодаря на Комисаря за нейния коментар тази вечер в подкрепа на тази инициатива. Миналия юли аз имах привилегията, задължението и поуката, от името на Председателя на нашия Парламент, от това да присъствам на възпоменателната церемония в Сребреница. Това остави незаличими следи в мен. Това е нещо, което никога няма да забравя. Хиляди хора, събрани под горещото юлско слънце: горди, тъжни, една церемония на възпоменание и, разбира се, на скръб.

Но ние трябва да помним, защото всички ние, като европейци, имаме усещане за déjà vu за Поточари, едно чувство на съпричастност. Ние всички видяхме на екраните на нашите телевизори сцените преди клането, преди бягството към Тузла. Ние изпитваме чувство на безнадеждност и безпомощност, което вероятно е споделено. Не можем да кажем „никога вече“, но можем да кажем, че ще помним, че ще се учим и ще помогнем на хората да вървят напред. Затова трябва да го има този Европейски ден на възпоменание. Аз никога няма да забравя майките, дъщерите, семействата, които срещнах тогава. Надявам се, че ние можем да им дадем нещо трайно и позитивно за бъдещето.

Zita Pleštinská (PPE-DE). - (SK) Подкрепям признаването на 11 юли за ден на възпоменание на геноцида в Сребреница, когато международната общност не успя да се намеси в конфликта и да защити гражданското население. Смятам, че това е най-добрият начин да покажем своята почит към жертвите на клането. В продължение на няколко дни на касапница, последвана от падането на Сребреница, повече от 8 000 мъже и момчета загубиха живота си. Хиляди жени, деца и възрастни хора бяха депортирани и много жени бяха изнасилени.

Ние никога не бива да забравяме жертвите на жестокостите, извършени по време на войната в бивша Югославия. Аз вярвам, че всички държави на Западните Балкани ще подкрепят признаването на този ден.

Трябва да изпратим ясно послание за бъдещите поколения, така че те никога вече да не позволяват да има друга Сребреница. Аз твърдо вярвам, че бъдещите усилия ще доведат до изправянето пред съда на останалите

бегълци и много семейства ще получат окончателно потвърждение за съдбата на техните бащи, синове, съпрузи и братя.

Pierre Pribetich (PSE). – (FR) Г-н Председател, преодоляването на напрежението от миналото и полагането на всички възможни усилия да се стабилизира Западните Балкани, може всъщност да зависи от това, народите там да преодолеят своята собствена история. Този изключително символичен акт на предлагането на този Европейски ден на възпоменание, на 11 юли, е част от този процес и преследва няколко цели. Първо, една от целите е отдаването на почит на всички жертви на жестокостите, извършени в Сребреница, и на техните семейства, и втората цел е да се напомни на всички граждани и народи, че трябва да бъдат бдителни и че безсилието на държавите да предприемат действия неизбежно води до такива жестокости. Друга цел е посочването на факта, че Европейският съюз трябва да си осигури истинска обща политика за отбрана и сигурност, за да може да се намесва в името на принципите и ценностите, които ни обединяват и които ни водят. И накрая, целта е да се повтаря на страните от Западните Балкани, че тяхната естествена съдба е да се присъединят към нас скоро, но това означава да сътрудничат открито, по всяко време, на Международния трибунал, за да може да изправим пред съда всички престъпници. Това е нашето послание, тава е посланието на Парламента към настоящите и бъдещите поколения, така че времето да не бъде като ръжда, която разяжда паметта, а поскоро да оживява спомените отново.

Jelko Kacin (ALDE). – (SL) Бих искал да продължа речта си, защото роднините на жертвите ме помолиха да изразя тяхната благодарност към вас днес за разбирането и подкрепата, които демонстрирахте при приемането на тази резолюция.

Благодаря на всички, които се отзоваха на поканата да участват в днешното разискване. Ще се възползвам от възможността да завърша речта си, като отбележа две неща. Тази резолюция не е насочена към миналото, въпреки че се отнася и за мъртвите. Тя е насочена към живите и към подобро бъдеще за тях.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE). – (RO) Клането в Сребреница през юли 1995 г., заедно със зверствата, извършени по време на войната, която съпътстваше разпадането на бивша Югославия, са черна страница в историята на Европа.

Това е трагичен урок от историята, който ни позволява да осъзнаем още веднъж колко е необходимо да развием способността да предприемаме ефективни действия в Европейския съюз в неговата външна политика за сигурност и отбрана и по-специално в неговата Европейска политика за добросъседство. Защо ли? Именно+ за да можем да се борим с проблеми като нарушаването на правата на човека и принципите на международното право, регионалните конфликти, националистическия екстремизъм и етническият сепаратизъм, всяко от които направи възможни жестокостите в Босна.

Европа се нуждае от по-силен, по-отворен към разширяване Европейски съюз, разполагащ с превантивна политика, която няма да позволи повече да се случват такива жестокости.

Alexandr Vondra, действащ председател на Съвета. – (EN) Г-н Председател, позволете ми да обобща днешното разискване за Сребреница.

Преди всичко, искам да ви уверя, че Съветът продължава да настоява извършителите на престъпленията в Сребреница, в Босна и Херцеговина, както и на други места в региона на Западните Балкани да бъдат наказани.

Мисията на Европейската политика за сигурност и отбрана (ЕПСО) в Босна и Херцеговина продължава да оказва подкрепа на МТПБЮ и на съответните органи.

Сребреница е и ще остане чувствителен и важен фактор в политическия живот на Босна и Херцеговина, а също и за ЕС и по-широката международна общност.

Позволете ми да се възползвам от възможността да призова политическите лидери да се въздържат да злоупотребяват с това болезнено и неопируемо историческо преживяване за собствените си политически цели. Те, по-скоро, трябва активно да се ангажират с това да водят своите страни към подобро бъдеще. Необходимо е да продължим със съвместните усилия не само по отношение на Сребреница, но и за Босна и Херцеговина като цяло. Ако причината за Сребреница е липсата на достатъчно европейски дух, то следва да направим всичко по силите си, за да помогнем на тази страна да поеме по правилния път, което означава в посока към ЕС.

Първата голяма крачка към Европа е вече направена с подписването на Споразумението за стабилизиране и асоцииране (САА), като начало на дълъг процес на присъединяване, но е необходимо много повече, повече

смелост и доверие за постигането на искрено помирение, основаващо се на осезаемата перспектива за интеграцията в ЕС.

Нашият дълг към мъртвите е да не правим жертви от живите. Това е нашият дълг пред бъдещите поколения.

Benita Ferrero-Waldner, член на *Комисията*. – (EN) Г-н Председател, г-жо Ibrisagic, аз бях от хората, които гледаха по телевизията, когато тези ужасни неща се случваха. Ние мислехме че убежищата ще са безопасни. Затова, като много други, аз бях страшно шокирана, когато чухме какво се беше случило, по-скоро, бавно осъзнавах реалността.

Мисля, че ние в Европейския съюз се научихме какво трябва да правим по трудния начин и тогава постепенно започнахме Общата външна политика за сигурност. Това беше, така да се каже, първата стъпка и след това продължихме, защото видяхме, че причината за това жестоко клане бе, защото не бяхме единни.

Отново мога само да отдам почит на вас за това, че сте тук и за това, че говорите толкова открито за помирение. За онези, които живеят с този спомен, сигурно е много трудно, но в същото време аз мисля, че възможността Босна и Херцеговина да стане член на Европейския съюз в бъдеще най-вероятно може да допринесе за помирението след тези ужасни зверства.

Председател. – Получих шест предложения за резолюция⁽⁴⁾ представени на основание на член 103, параграф 2 от Правилника за дейността.

Разискването приключи.

Гласуването по резолюцията ще се проведе утре, четвъртък, 15 януари 2009 г.

15. Дневен ред на следващото заседание: вж. протокола

16. Закриване на заседанието

(Заседанието бе закрито в 23,35 ч.)

⁽⁴⁾ Вж. протокола.